

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

และ

อนุบัญญัติ

ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

สภาการเหมืองแร่
Mining Industry Council

สารจากประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ได้รับการประกาศในราชกิจจานุเบกษามาตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2560 และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2560 ซึ่งเป็นวันที่พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีเวลาศึกษาทำความเข้าใจ เนื่องจากหลักการของกฎหมายแร่ฉบับใหม่มีความแตกต่างกับพระราชบัญญัติแร่ 2510 ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานานอย่างมีนัยสำคัญ เช่น การกำหนดนโยบายบริหารจัดการแร่ การกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลการทำเหมืองให้เหมาะสมกับประเภทและขนาดของเหมือง การส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ การจัดสรรผลประโยชน์จากทรัพยากรแร่ไปสู่ท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเหมืองและพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง การจัดเก็บรายได้ตามกฎหมายของภาครัฐ มาตรการส่งเสริมการประกอบกิจการที่รับผิดชอบต่อสังคมสูงกว่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด รวมถึงมาตรการทางด้านการกำกับดูแลซึ่งมีบทลงโทษสูงขึ้นทั้งทางแพ่งและทางอาญา

สภาการเหมืองแร่ในฐานะตัวแทนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ ได้ให้ความสำคัญและตระหนักดีถึงมาตรการทางด้านกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงได้รวบรวมกฎหมายว่าด้วยแร่ ประกอบด้วย พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 และกฎหมายลำดับรองซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 เผยแพร่ให้กับสมาชิกได้รับทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ สภาการเหมืองแร่หวังเป็นอย่างยิ่งว่าการรวบรวมกฎหมายว่าด้วยแร่ซึ่งมีอยู่หลายฉบับ จะเป็นการอำนวยความสะดวกและรักษาผลประโยชน์ของสมาชิกในการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักการของกฎหมาย

(นางสาวอัญชลี ตระกูลดิษฐ)
ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 3

อนุบัญญัติออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 61

เรื่อง

กฎกระทรวงกำหนดหินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และดินหรือทรายเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม พ.ศ. 2563 63

กฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยแร่ พ.ศ. 2561 66

ประกาศ กพร. เรื่อง ตะกรันจากการประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2560 77

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดวิธีการทำเหมือง พ.ศ. 2561 78

ประกาศ อก. เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่ โดยคนต่างด้าวและการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น พ.ศ. 2560 79

หมวด 1
นโยบายในการบริหารจัดการแร่

กฎกระทรวงการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ พ.ศ. 2561 80

หมวด 2
คณะกรรมการแร่และคณะกรรมการแร่จังหวัด

กฎกระทรวงการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่ พ.ศ. 2561 83

กฎกระทรวงการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่จังหวัด พ.ศ. 2561 86

หมวด 3
บททั่วไป

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสาหรับการทำเหมือง พ.ศ. 2562 89

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ การจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง พ.ศ. 2562 95

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2561 96

เรื่อง	หน้า
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดแบบอาชญาบัตร แบบประทานบัตร แบบใบอนุญาต และแบบอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2560	116
หมวด 4 การสำรวจแร่	
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร พ.ศ. 2560	117
ประกาศ กพร. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวรแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ. 2561	119
ประกาศ กพร. เรื่อง นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่เห็นชอบให้ ปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร พ.ศ. 2562	126
ประกาศ กพร. เรื่อง การรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ พ.ศ. 2560	132
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2561	138
ประกาศ กพร. เรื่อง การกำหนดส่วนลดสำหรับใช้คำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ พ.ศ. 2561	153
หมวด 5 การทำเหมือง	
ประกาศ อก. เรื่อง การแบ่งประเภทการทำเหมือง พ.ศ. 2560	154
ระเบียบ กพร. ว่าด้วยหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมือง พ.ศ. 2561	156
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร พ.ศ. 2561	157
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่ายในการทำประชามติการขอประทานบัตร พ.ศ. 2561	161
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรและการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร พ.ศ. 2561	169

เรื่อง	หน้า
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำรายงานด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร พ.ศ. 2562	174
ประกาศ กพร. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน พ.ศ. 2561	177
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน พ.ศ. 2561	180
ระเบียบ อก. ว่าด้วยการขายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. 2562	183
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลาง หรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. 2562	191
ประกาศ กพร. เรื่อง การกำหนดปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมือง พ.ศ. 2561	209
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเหตุขัดข้องในการเปิดการทำเหมือง การหยุดการทำเหมือง ระยะเวลา การตรวจสอบ การขออนุญาตหยุดการทำเหมือง และการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง พ.ศ. 2560	210
ประกาศ กพร. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรและการนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ พ.ศ. 2561	202
ประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง พ.ศ. 2562	206
ประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การกำหนดวงเงินและการจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ 2 และประเภทที่ 3 พ.ศ. 2562	210
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. 2562	212
ประกาศ กพร. เรื่อง การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ พ.ศ. 2563	221

เรื่อง	หน้า
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อร้องเรียนของคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัด พ.ศ. 2561	229
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นคำขอและการอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง และการเลิกรับช่วงการทำเหมือง พ.ศ. 2561	231
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอโอนประทานบัตรและการอนุญาตให้โอนประทานบัตร พ.ศ. 2561	234
ประกาศ กพร. เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง พ.ศ. 2561	238
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. 2561	241
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561	252
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมือง พ.ศ. 2561	262
หมวด 6 **การทำเหมืองใต้ดิน**	
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์การเสนอข้อมูลประกอบการยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. 2561	263
ประกาศ อก. เรื่อง การจัดประชุมปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. 2561	266
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียเพื่อดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. 2561	272
ประกาศ อก. เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ วาระการทำงาน เงื่อนไข และวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง พ.ศ. 2561	276

เรื่อง	หน้า
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดเงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและการจ่ายเงินค่าทดแทนสำหรับการทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. 2562	281

หมวด 7
การขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดวิธีการขุดหาแร่รายย่อย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย พ.ศ. 2560	283
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดวิธีการร่อนแร่ หลักเกณฑ์ และวิธีการ การแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่ พ.ศ. 2560	288

หมวด 8
การประกอบธุรกิจแร่ การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม

ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขายและการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย พ.ศ. 2563	291
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ พ.ศ. 2560	298
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตซื้อแร่ ตั้งสถานที่เก็บแร่ ครอบครองแร่ และขนแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2562	299
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ พ.ศ. 2561	304
ประกาศ กพร. เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้แร่รายงานการใช้แร่ พ.ศ. 2561	307
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. 2560	315
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. 2560	316
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562	319

เรื่อง	หน้า
ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2560	320
ประกาศ กพร. เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2561	324
ประกาศ กพร. เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561	335
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งแร่ พ.ศ. 2560	338
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการแต่งแร่ พ.ศ. 2560	341
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่ พ.ศ. 2560	342
ประกาศ อก. เรื่อง การประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุม พ.ศ. 2560	353
ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2560	354
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2562	357
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม พ.ศ. 2560	358
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุ ใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ พ.ศ. 2560	367
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอน ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมพ.ศ. 2560	369
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอน ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561	381
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2561	391

หมวด 9
การรังวัด

เรื่อง **หน้า**

ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2562 394

หมวด 10
การยกคำขอ การยกเลิก การแก้ไข และเพิกถอนการอนุญาต

ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายกรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือกันเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาการอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาต พ.ศ. 2562 411

หมวด 11
ค่าภาคหลวงแร่ ค่าธรรมเนียม และเงินบำรุงพิเศษ

กฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2561 414

ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2560 421

แก้คำผิด ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2560 431

ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. 2561 432

ประกาศ อก. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าสิทธิการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ. 2561 434

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ พ.ศ. 2560 436

หมวด 14
การควบคุมและการตรวจสอบ

ประกาศ อก. เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 440

เรื่อง	หน้า
ประกาศ กพร. เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ การผูกมัดประทับตรา การเก็บรักษาแร่ของกลาง การจัดทำบัญชีของกลาง และการจัดทำฐานข้อมูลผู้กระทำความผิดในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2561	442
ระเบียบ กพร. ว่าด้วยการคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2561	447
ประกาศ อก. เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ ในทางราชการ และการเก็บรักษาซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา 151 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2562	450
ประกาศ กพร. เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา 151 แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2562	457
ระเบียบ กพร. ว่าด้วยการนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. 2562	458
หมวด 15 **บทกำหนดโทษ**	
ระเบียบ อก. ว่าด้วยการเปรียบเทียบในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 พ.ศ. 2561	461

พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

พระราชบัญญัติ
แร่
พ.ศ. ๒๕๖๐

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยแร่และกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

(๓) พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๔) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ พ.ศ. ๒๕๒๖

(๕) พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

(๖) พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๗) พระราชบัญญัติแร่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๘) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙

(๙) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๐

(๑๐) พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“แร่” หมายความว่า ทรัพยากรธรณีที่เป็นอนินทรียวัตถุ มีส่วนประกอบทางเคมีกับลักษณะทางฟิสิกส์แน่นอนหรือเปลี่ยนแปลงได้เล็กน้อยไม่ว่าจะต้องถลุงหรือหลอมก่อนใช้หรือไม่ และหมายความรวมตลอดถึงถ่านหิน หินน้ำมัน หินอ่อน โลหะและตะกรันที่ได้จากโลหกรรม น้ำเกลือใต้ดิน หินตามที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และดินหรือทรายตามที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม แต่ไม่รวมถึงน้ำ หรือเกลือสินเธาว์

“น้ำเกลือใต้ดิน” หมายความว่า น้ำเกลือที่มีอยู่ใต้ดินตามธรรมชาติ และมีความเข้มข้นของเกลือในปริมาณมากกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“การบริหารจัดการแร่” หมายความว่า การจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรแร่ที่มีอยู่ตามธรรมชาติ การสำรวจแร่ การทำเหมือง การทำเหมืองใต้ดิน การขุดหาแร่รายย่อย การร่อนแร่ การประกอบธุรกิจแร่ การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม รวมทั้งการควบคุมกำกับดูแลการดำเนินการเรื่องดังกล่าว

“สำรวจแร่” หมายความว่า การเจาะหรือขุดหรือกระทำด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้รู้ว่าในพื้นที่มีแร่อยู่หรือไม่เพียงใด

“พื้นที่เขตปลอดภัยและความมั่นคงแห่งชาติ” หมายความว่า เขตปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยเขตต์ปลอดภัยในราชการทหาร เขตหวงห้ามเพื่อประโยชน์ในราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เขตทรงสงวนตามพระบรมราชโองการพระพุทธศักราช ๒๔๖๕ หรือพื้นที่บริเวณชายแดนที่จำเป็นต้องสงวนไว้เพื่อความมั่นคงแห่งชาติ

“ทำเหมือง” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด แต่ไม่รวมถึงการขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่

“ทำเหมืองใต้ดิน” หมายความว่า การทำเหมืองด้วยวิธีการเจาะเป็นปล่องหรืออุโมงค์ลึกลงไปใต้ผิวดิน เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่ใต้ผิวดิน

“ขุดหาแร่รายย่อย” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่โดยใช้แรงงานคนหรือใช้เครื่องจักรรวมกันไม่เกินสามสิบห้าแรงม้า ภายในท้องที่ ขนาดพื้นที่ วิธีการขุดหาแร่และชนิดแร่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ร่อนแร่” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นที่ไม่ว่าจะเป็นที่บกหรือที่น้ำเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่โดยใช้แรงคนแต่ละคนตามชนิดของแร่ ภายในท้องที่ และวิธีการร่อนแร่ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“ประกอบธุรกิจแร่” หมายความว่า การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ การขนแร่ การนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป และการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร

“ซื้อแร่” หมายความว่า การรับโอนแร่ด้วยประการใดจากบุคคลอื่น นอกจากการตกทอดทางมรดก

“ขายแร่” หมายความว่า การโอนแร่ด้วยประการใดไปยังบุคคลอื่น นอกจากการตกทอดทางมรดก

“ครอบครองแร่” หมายความว่า การมีไว้ การยึดถือ หรือการรับไว้ด้วยประการใดซึ่งแร่ เพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใด และรวมถึงการทิ้งไว้หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย เว้นแต่แร่นั้นปรากฏอยู่ตามธรรมชาติหรือโดยลักษณะการปรากฏอยู่ของแร่นั้นผู้ครอบครองไม่อาจทราบได้

“แต่งแร่” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อทำให้แร่หรือวัสดุที่มีสิ่งเจือปนสะอาดหรือเพื่อให้แร่หรือวัสดุที่ปนกันอยู่ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปแยกออกจากกัน และหมายความรวมตลอดถึงการบดแร่ คัดขนาด หรือการนำแร่ไปผ่านกระบวนการแล้วได้สสารชนิดใหม่ตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โลหกรรม” หมายความว่า การทำแร่หรือวัตถุดิบที่มีโลหะเป็นองค์ประกอบให้เป็นโลหะหรือสารประกอบโลหะด้วยวิธีการถลุงแร่หรือวิธีอื่นใด และหมายความรวมตลอดถึงการทำโลหะให้บริสุทธิ์ การผสมโลหะ การผลิตโลหะสำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ โดยวิธีหลอม หล่อ รีด หรือวิธีอื่นใด

“เขตควบคุมแร่” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมแร่

“เขตประทานบัตร” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่กำหนดในประทานบัตร

“เขตเหมืองแร่” หมายความว่า เขตประทานบัตร และให้รวมถึงเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรม หรือที่ทิ้งมูลดินทราย ซึ่งมีเขตติดต่อกับเขตประทานบัตร

“เขตแต่งแร่” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่ระบุในใบอนุญาตแต่งแร่

“เขตโลหกรรม” หมายความว่า เขตพื้นที่ที่ระบุในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

“สถานที่เก็บแร่” หมายความว่า สถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

“อาชญาบัตรสำรวจแร่” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อสำรวจแร่เบื้องต้น ภายในท้องที่ที่ระบุในหนังสือสำคัญนั้น แต่ไม่รวมถึงการสำรวจแร่ในทะเล

“อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น แต่ไม่รวมถึงการสำรวจแร่ในทะเล

“อาชญาบัตรพิเศษ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อผูกขาดสำรวจแร่ภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น และผู้ยื่นคำขอต้องเสนอข้อผูกพันสำหรับการสำรวจและต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

“ประทานบัตร” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อทำเหมืองภายในเขตที่กำหนดในหนังสือสำคัญนั้น

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

“เขตไหล่ทวีป” หมายความว่า เขตไหล่ทวีปที่เป็นสิทธิอธิปไตยของประเทศไทยตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ หรือตามความตกลงที่ได้ทำกับต่างประเทศ

“มูลดินทราย” หมายความว่า เปลือกดิน ทราย กรวด หรือหินที่เกิดจากการทำเหมือง และให้หมายความรวมถึงน้ำขุ่นข้นด้วย

“ตะกรัน” หมายความว่า สารประกอบหรือสารพลอยได้อื่นใดที่เกิดจากการประกอบโลหกรรม ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้ออกประทานบัตร” หมายความว่า

(๑) เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑

(๒) อธิบดี สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรี หรือนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้ ในเขตพื้นที่ของตน

“เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล

“องค์กรเอกชน” หมายความว่า องค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือตามกฎหมายอื่น

“องค์กรชุมชน” หมายความว่า องค์กรชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน หรือตามกฎหมายอื่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวง ตามมาตรา ๘ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๘

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจออกประกาศตามมาตรา ๒๐

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียม กำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ และกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศ และระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศ และระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การบริหารจัดการแร่ทั่วราชอาณาจักรและเขตไหล่ทวีป

หมวด ๑
นโยบายในการบริหารจัดการแร่

มาตรา ๗ รัฐมีหน้าที่ในการบริหารจัดการแร่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างยั่งยืน โดยต้องคำนึงถึงดุลยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนอย่างรอบด้าน รวมทั้งการจัดสรรผลประโยชน์ระหว่างรัฐ ผู้ประกอบการ และชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ทำเหมืองและพื้นที่ใกล้เคียงที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรม

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สาม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อธิบดีกรมธนารักษ์ อธิบดีกรมศิลปากร เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่ และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคนซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งจาก

(ก) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน

(ข) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนหนึ่งคน

(ค) ผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ ด้านธรณีวิทยา ด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่เกินสี่คน

ให้อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี เป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกรรมการและเลขานุการร่วม

ให้รองอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีซึ่งอธิบดีกรมทรัพยากรธรณีมอบหมายเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ และรองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มอบหมายเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการร่วม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๔) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ หรือทำงานในด้านที่แต่งตั้งไม่น้อยกว่าสิบปี

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๕) เป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เว้นแต่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ (๔) (ก)

(๖) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถาบันอุดมศึกษา

(๗) เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการหรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลหรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแร่

(๘) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นใดที่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ในกรณีที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ประธานกรรมการให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้การบริหารจัดการแร่เกิดประโยชน์สูงสุด ภายใต้ดุลยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๒) เสนอแนะแนวทางหรือมาตรการเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(๓) กำกับดูแล ตรวจสอบให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

(๔) เสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการแร่ของประเทศ

(๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและกำหนดหลักเกณฑ์การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการแร่

(๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ รวมถึงเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหา

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการตามลำดับเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทนคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่คณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง อธิบาย ให้ความเห็น ให้คำแนะนำ หรือส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๖ ให้กรมทรัพยากรธรณี เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๒) ประสานงานกับคณะกรรมการตามกฎหมายหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ให้กรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ร่วมกันจัดทำฐานข้อมูลพื้นที่ที่มีศักยภาพในการทำเหมืองของประเทศ การประเมินคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละพื้นที่ การประเมินสถานการณ์และพิจารณาขีดจำกัด รวมทั้งความเป็นไปได้ในการใช้ประโยชน์พื้นที่ดังกล่าวเพื่อการทำเหมืองในภาพรวมให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำยุทธศาสตร์ นโยบาย และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ตามมาตรา ๑๒ (๑)

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยการสำรวจทรัพยากรแร่ แหล่งแร่สำรอง การจำแนกเขตพื้นที่ศักยภาพแร่ พื้นที่หรือชนิดแร่ที่สมควรสงวนหวงห้ามหรืออนุรักษ์ไว้ และพื้นที่ที่มีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมูลค่าทางเศรษฐกิจสูงที่จะกำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการแร่ให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้ดุลยภาพด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน โดยการจัดทำต้องมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมและเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนทราบเป็นระยะ เว้นแต่ข้อมูลของแร่ประเภทที่อาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ และให้มีการจัดทำหรือปรับปรุงแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ทุกห้าปี

ให้คณะกรรมการเสนอแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่

พื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองต้องไม่ใช่พื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า เขตโบราณสถานที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ เขตพื้นที่ที่มีกฎหมายห้ามการเข้าใช้ประโยชน์โดยเด็ดขาด พื้นที่เขตปลอดภัยและความมั่นคงแห่งชาติ หรือพื้นที่แหล่งต้นน้ำหรือป่าน้ำซับซึม

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ทำเหมืองในพื้นที่หรือชนิดแร่ที่แผนแม่บทบริหารจัดการแร่กำหนดให้มีการสงวนหวงห้ามหรืออนุรักษ์ไว้

มาตรา ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแร่ การอนุญาตให้ทำเหมืองให้พิจารณาอนุญาตได้เฉพาะในพื้นที่ที่แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่กำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองมีความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ และในกรณีที่แหล่งแร่ใดมีศักยภาพในการพัฒนา แต่เทคโนโลยีที่จะใช้ในการทำเหมืองและมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนยังไม่เหมาะสม ให้สงวนแหล่งแร่นั้นไว้จนกว่าจะมีเทคโนโลยี และมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่เหมาะสม ในกรณีการทำเหมืองที่อาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสูง ในการอนุญาตต้องกำหนดให้มีการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง และจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนด้วย

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดให้การอนุญาตและการกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ในการออกประทานบัตรให้ทำเหมืองในพื้นที่และชนิดแร่ใดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนการอนุญาต เพื่อพิจารณาความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมือง มาตรการในการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน รวมทั้งผลกระทบสะสมต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่ใด ๆ เว้นแต่พื้นที่ที่กำหนดตามมาตรา ๑๗ วรรคสี่ ให้เป็นเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ได้

ภายในเขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดจะยื่นคำขออาชญาบัตรหรือประทานบัตรไม่ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งให้มีผลใช้บังคับไม่เกินห้าปี โดยให้สามารถขยายระยะเวลาการใช้บังคับได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสองปี

ในกรณีที่หมดความจำเป็นในการใช้เขตพื้นที่เพื่อประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการยกเลิกประกาศตามวรรคหนึ่ง ก่อนสิ้นสุดระยะเวลาการใช้บังคับได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจนำพื้นที่ที่แผนแม่บทกำหนดให้เป็นเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองและได้มีการสำรวจเบื้องต้นแล้วปรากฏว่ามีแหล่งแร่อุดมสมบูรณ์และมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจสูง มาประกาศให้มีการประมูลแหล่งแร่ในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ชนะการประมูลได้สิทธิในการสำรวจแร่และทำเหมืองในพื้นที่นั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการประมูล และการยกเลิกการประมูล ตลอดจนการให้ผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ประกาศตามวรรคสองอย่างน้อยต้องกำหนดหลักเกณฑ์การประมูลให้มีการแข่งขันโดยเสรีและเป็นธรรม สัดส่วนของผลประโยชน์ตอบแทนหรือการแบ่งปันผลผลิตแก่รัฐ และสัดส่วนที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่การทำเหมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับเขตพื้นที่การทำเหมืองซึ่งอาจจะได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองด้วย โดยต้องพิจารณากำหนดให้เหมาะสมตามชนิดของแหล่งแร่ที่จะนำมาประมูล

ผู้ชนะการประมูลตามวรรคหนึ่งต้องขออนุญาตและดำเนินการสำรวจแร่หรือทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่พื้นที่ตามวรรคหนึ่งมีคำขออาชญาบัตรหรือคำขอประทานบัตรที่ได้ยื่นไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ไม่อาจอนุญาตได้ และให้จำหน่ายคำขอดังกล่าวออกจากทะเบียนคำขอ เว้นแต่ในกรณีที่คำขอนั้นทับซ้อนพื้นที่ตามวรรคหนึ่งบางส่วน ให้ส่วนที่ไม่ทับซ้อนยังคงดำเนินการเพื่อการอนุญาตหรือไม่อนุญาตคำขอนั้นต่อไปได้

มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมการทำเหมือง การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ การขนแร่ การแต่งแร่ หรือการประกอบโลหกรรม เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการลักลอบการทำเหมือง การลักลอบนำแร่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับความมั่นคงในทางเศรษฐกิจ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ความปลอดภัยของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดให้พื้นที่ที่อยู่ภายใต้บังคับการบริหารจัดการแร่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเขตควบคุมแร่ โดยจะกำหนดเป็นเขตควบคุมแร่สำหรับแร่ชนิดหนึ่งชนิดใดก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรการต่าง ๆ ที่ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้ประกอบธุรกิจแร่ต้องปฏิบัติ รวมทั้งระยะเวลาในการใช้หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรการดังกล่าว

การขยายระยะเวลาตามวรรคสอง ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อหมดความจำเป็นที่จะต้องมีเขตควบคุมแร่ตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศยกเลิกโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒
คณะกรรมการแร่และคณะกรรมการแร่จังหวัด

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการแร่

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการแร่” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมป่าไม้ อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนไม่เกินสองคน

(๒) ผู้แทนองค์กรชุมชน จำนวนไม่เกินสองคน

(๓) ผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านการสำรวจและการทำเหมือง ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ ด้านละหนึ่งคน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการแร่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการประกาศให้มีการประมูลเขตแหล่งแร่

(๒) ให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ให้ความเห็นชอบในการอนุญาตหรือไม่อนุญาต การต่ออายุ การโอน การเพิกถอน และกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓

(๔) ให้ความเห็นชอบในการอนุญาตหรือไม่อนุญาต การเพิกถอน และการกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับอาชญาบัตรพิเศษ

(๕) พิจารณาข้อร้องเรียนหรือผลกระทบจากการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ตามมาตรา ๖๙

(๖) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมือง

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ หรือทำงานในด้านที่แต่งตั้งไม่น้อยกว่าห้าปีและต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในมาตรา ๙

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการแร่มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการแร่มอบหมายได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับแก่คณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการแร่โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒
คณะกรรมการแร่จังหวัด

มาตรา ๒๘ ในจังหวัดที่จะมีการออกประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้มีคณะกรรมการแร่จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ปฏิรูปที่ดินจังหวัด ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมทรัพยากรธรณี ผู้แทนกรมศิลปากร ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ นายอำเภอและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ที่ขอประทานบัตร และผู้แทนสภาการเหมืองแร่ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินแปดคน เป็นกรรมการ

ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรเอกชน จำนวนไม่เกินสองคน

(๒) ผู้แทนองค์กรชุมชน จำนวนไม่เกินสองคน

(๓) ผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านการเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ ด้านละหนึ่งคน

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการแร่จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตหรือไม่อนุญาต การต่ออายุ การโอน การเพิกถอน หรือการกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เกี่ยวกับประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑

(๒) พิจารณาข้อร้องเรียนหรือผลกระทบจากการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ตามมาตรา ๖๙

(๓) ให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารจัดการแร่ในจังหวัดนั้น

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการแร่จังหวัดโดยอนุโลม

หมวด ๓
บททั่วไป

มาตรา ๓๑ การอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กรมทรัพยากรธรณี และกรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ ในการกระทำเพื่อประโยชน์แก่การสำรวจ การทดลอง การศึกษา หรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ แต่การดำเนินการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน มาตรฐานและวิธีการควบคุมการปล่อยมลพิษหรือสิ่งอื่นใดที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม และหลักเกณฑ์หรือวิธีการให้ความคุ้มครองแก่คนงานและความปลอดภัยแก่บุคคลภายนอก

การออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมืองและการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ทั้งนี้ การกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีการศึกษาข้อมูลทางธรณีวิทยาเกี่ยวกับการปนเปื้อนของโลหะหนักหรือสารพิษ และการเจ็บป่วยที่อาจเกิดจากสารเคมีหรือมลพิษที่เกิดจากการทำเหมืองของประชาชนในพื้นที่ก่อนและหลังการทำเหมือง

มาตรา ๓๓ ในเขตเหมืองแร่ห้ามมิให้ผู้ใดนอกจากผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตเข้าไปยึดถือหรือครอบครองพื้นที่ในเขตนั้น เว้นแต่ผู้นั้นมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมาย

การฝ่าฝืนความในวรรคหนึ่ง นอกจากเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามกฎหมายอื่นแล้ว ให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนสิทธิของผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ในการสำรวจแร่หรือการทำเหมือง ถ้าได้พบโบราณวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ แร่ หรือสิ่งที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นพิเศษอันมีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรืออนุรักษ์ นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ และกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์แล้ว ผู้ถืออาชญาบัตร หรือผู้ถือประทานบัตรจะต้องแจ้งการพบนั้นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่โดยพลัน

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใดยื่นคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ คำขออาชญาบัตรพิเศษ หรือคำขอประทานบัตรเหลื่อมล้ำทับซ้อนในพื้นที่เดียวกัน รวมถึงห้ามยื่นคำขอดังกล่าวเหลื่อมล้ำทับซ้อนกับเขตเนื้อที่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร เว้นแต่

(๑) ผู้ยื่นคำขอมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ในเขตพื้นที่ตามคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ คำขออาชญาบัตรพิเศษ เขตพื้นที่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรือเขตพื้นที่อาชญาบัตรพิเศษ

(๒) ผู้ซึ่งได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ หรือผู้ถือประทานบัตร ให้ยื่นคำขอประทานบัตรในเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตนั้นได้

มาตรา ๓๖ การส่งหนังสือหรือคำสั่งที่มีถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เว้นแต่ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับ หรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา หรือรู้ตัวและภูมิลำเนาแต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นหรือโดยการประกาศในระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อประเภทอื่นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๓๗ ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต แบบอาชญาบัตร แบบประทานบัตร แบบใบอนุญาต รวมทั้งแบบอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

หมวด ๔
การสำรวจแร่

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดสำรวจแร่ในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งสำรวจแร่นั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับอาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ

การขอและการออกอาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ หรืออาชญาบัตรพิเศษ และคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ อาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และอาชญาบัตรพิเศษให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถืออาชญาบัตร และให้คุ้มถึงลูกจ้างของผู้ถืออาชญาบัตรด้วย

ส่วนที่ ๒
อาชญาบัตรสำรวจแร่

มาตรา ๔๐ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรสำรวจแร่ในท้องที่ใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่นั้น

ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรสำรวจแร่ไว้แล้วในท้องที่ใด ไม่ตัดสิทธิบุคคลอื่นในการยื่นคำขออาชญาบัตรสำรวจแร่ในท้องที่เดียวกัน และเมื่อได้ออกอาชญาบัตรสำรวจแร่ให้ผู้ใดในท้องที่ใดแล้ว อาจออกอาชญาบัตรสำรวจแร่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอรายอื่นในท้องที่เดียวกันอีกได้

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้ออกอาชญาบัตรสำรวจแร่

อาชญาบัตรสำรวจแร่มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจแร่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด รวมทั้งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรสำรวจแร่

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ออกอาชญาบัตรสำรวจแร่ให้แก่ผู้ใดให้แจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกอาชญาบัตร

ส่วนที่ ๓
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

มาตรา ๔๒ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ในท้องที่ใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่นั้น

คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่แต่ละคำขอให้ขอได้ไม่เกินสองพันห้าร้อยไร่

มาตรา ๔๓ ให้อธิบดีเป็นผู้ออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่มีอายุไม่เกินสองปีนับแต่วันที่ออก

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยของบุคคล สัตว์ พืช และทรัพย์สิน อธิบดีอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ก็ได้

ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด รวมทั้งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

มาตรา ๔๔ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในรอบระยะเวลาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่ได้กระทำไปทั้งหมดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันก่อนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่สิ้นอายุ ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๕ ให้อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่สิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรเมื่อ

(๑) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคล

(๒) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ไม่รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในรอบระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๔

(๕) ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ขอยกเลิกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ โดยให้มีผลนับแต่วันที่ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

(๖) อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ โดยให้มีผลนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้น

ส่วนที่ ๔
อาชญาบัตรพิเศษ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรพิเศษในท้องที่ใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่นั้น

คำขออาชญาบัตรพิเศษให้ขอได้ตามเนื้อที่ที่สามารถดำเนินการสำรวจจนแล้วเสร็จครบถ้วนได้ภายในห้าปี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินคำขอละหนึ่งหมื่นไร่ เว้นแต่คำขออาชญาบัตรพิเศษในทะเล ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละห้าแสนไร่

ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษต้องเสนอข้อผูกพันสำหรับการสำรวจโดยระบุจำนวนเงินที่จะใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในแต่ละปีตลอดอายุของอาชญาบัตรพิเศษ และต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ผลประโยชน์พิเศษดังกล่าวมีผลผูกพันผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต่อไปเมื่อผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษนั้นได้รับประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองในเขตพื้นที่ที่ตนได้รับอาชญาบัตรพิเศษนั้น

ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือให้ผู้อื่นยื่นคำขอประทานบัตรในเขตพื้นที่ที่ได้รับอาชญาบัตรพิเศษตามมาตรา ๓๕ (๒) ให้ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามวรรคสามมีผลผูกพันแก่ผู้ขอประทานบัตรดังกล่าวด้วย

การกำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามวรรคสาม ให้กำหนดวิธีการในการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่ตามคำขออาชญาบัตรพิเศษด้วย

ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามที่กำหนดในวรรคสาม ให้ใช้ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่หรือการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๗ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแร่เป็นผู้ออกอาชญาบัตรพิเศษ

อาชญาบัตรพิเศษมีอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออก

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยของบุคคล สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ในการอนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในอาชญาบัตรพิเศษก็ได้

ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด รวมทั้งเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ

มาตรา ๔๘ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปีที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรพิเศษ

ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีหรือเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ และข้อผูกพันตามวรรคหนึ่งของแต่ละปีแล้ว ปรากฏว่าผลการสำรวจในปีที่ผ่านมาบ่งชี้ว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขออาชญาบัตรพิเศษมีไม่เพียงพอในเชิงพาณิชย์ที่จะเปิดการทำเหมืองได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษอาจขอยกเลิกอาชญาบัตรพิเศษหรือขอคืนพื้นที่บางส่วนก็ได้ โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และให้อาชญาบัตรพิเศษนั้นสิ้นอายุหรือการคืนพื้นที่บางส่วนนั้นมีผลนับแต่วันที่ยื่นคำขอ และให้ข้อผูกพันสำหรับปีที่เหลืออยู่หรือข้อผูกพันสำหรับพื้นที่ส่วนที่คืนนั้นสิ้นผลไปด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๙ เมื่อสิ้นรอบปีข้อผูกพันใด ถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษยังปฏิบัติตามข้อผูกพันตามมาตรา ๔๘ สำหรับการสำรวจในรอบปีนั้นไม่ครบถ้วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องจ่ายเงินเท่ากับจำนวนที่ยังมิได้ใช้จ่ายเพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันนั้นให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันสิ้นรอบปีข้อผูกพันดังกล่าว

ในการสำรวจถ้าผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษได้ใช้จ่ายเงินเพื่อการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันใดเกินข้อผูกพันที่กำหนดไว้สำหรับรอบปีข้อผูกพันนั้น ให้มีสิทธิหักจำนวนเงินส่วนที่เกินออกจากข้อผูกพันสำหรับการสำรวจในรอบปีข้อผูกพันปีต่อไปได้

มาตรา ๕๐ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในรอบระยะเวลาทุกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันได้รับอาชญาบัตรพิเศษต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว และต้องยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่ได้กระทำไปทั้งหมดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในสามสิบวันก่อนอาชญาบัตรพิเศษสิ้นอายุ ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๑ ให้อาชญาบัตรพิเศษสิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตรเมื่อ

(๑) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคล

(๒) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษไม่รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปในรอบระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐

(๕) ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษขอยกเลิกอาชญาบัตรพิเศษตามมาตรา ๔๘

(๖) อธิบดีมีคำสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษ โดยให้มีผลนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งเพิกถอนนั้น

หมวด ๕
การทำเหมือง

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำเหมืองในที่ใด ไม่ว่าที่ซึ่งทำเหมืองนั้นจะเป็นสิทธิของบุคคลใดหรือไม่ เว้นแต่จะได้รับประทานบัตร

ประทานบัตรให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้ถือประทานบัตร และให้คุ้มถึงลูกจ้างของผู้ถือประทานบัตรด้วย

การขอและการออกประทานบัตร และคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคสามต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ โดยต้องกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมือง ความเหมาะสมของมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน รวมทั้งการพิจารณาแผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนให้สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแร่และการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการแร่ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศเพื่อแบ่งการทำเหมืองออกเป็นสามประเภท ดังนี้

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ได้แก่ การทำเหมืองในเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแร่จังหวัดที่มีการทำเหมืองเป็นผู้ออกประทานบัตร

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ได้แก่ การทำเหมืองในเนื้อที่ไม่เกินหกร้อยยี่สิบห้าไร่ ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแร่เป็นผู้ออกประทานบัตร

(๓) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ได้แก่ การทำเหมืองที่ไม่ใช่การทำเหมืองประเภทที่ ๑ หรือการทำเหมืองประเภทที่ ๒ การทำเหมืองในทะเล และการทำเหมืองใต้ดิน ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการแร่เป็นผู้ออกประทานบัตร

ในการออกประกาศเพื่อแบ่งประเภทการทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงพื้นที่ ชนิดแร่ ลักษณะทางธรณีวิทยาของแหล่งแร่ วิธีการทำเหมือง และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนที่อาจเกิดจากการทำเหมือง

ในกรณีที่การทำเหมืองใดเข้าลักษณะของโครงการที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติต้องกำหนดให้เป็นการทำเหมืองประเภทที่ ๒ หรือประเภทที่ ๓ แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒
การขอประทานบัตร

มาตรา ๕๔ ผู้ใดประสงค์จะขอประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องส่งเอกสารหรือหลักฐานดังต่อไปนี้พร้อมคำขอ

(๑) หลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) แผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมือง

(๓) ข้อเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในเขตพื้นที่ที่ยื่นคำขอยินยอมให้ผู้ยื่นคำขอทำเหมืองในเขตคำขอนั้นได้ และในกรณีพื้นที่ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐให้ยื่นหลักฐานการอนุญาตให้เข้าใช้ประโยชน์เพื่อการทำเหมืองในพื้นที่ดังกล่าวจากหน่วยงานของรัฐก่อนการพิจารณาอนุญาต

(๕) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๒

การกำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามวรรคสอง (๓) ให้กำหนดวิธีการในการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่การทำเหมืองและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับเขตพื้นที่การทำเหมืองซึ่งอาจจะได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองด้วย

ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามวรรคสอง (๓) ให้ใช้ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่หรือเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๕๕ การขอประทานบัตรในเขตหนึ่งให้ขอได้ไม่เกินคำขอละหกร้อยยี่สิบห้าไร่ เว้นแต่

(๑) การขอประทานบัตรในเขตอาชญาบัตรพิเศษ ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละสองพันห้าร้อยไร่

(๒) การขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละหนึ่งหมื่นไร่

(๓) การขอประทานบัตรในทะเล ให้ขอได้ไม่เกินคำขอละห้าหมื่นไร่

มาตรา ๕๖ เมื่อได้รับคำขอประทานบัตรแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรโดยวิธีการรังวัดหรือวิธีการอื่นใดตามมาตรา ๑๑๙

เมื่อได้กำหนดเขตพื้นที่ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประกาศการขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอโดยปิดประกาศเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการยื่นขอประทานบัตร เมื่อครบกำหนดเวลาให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ประชาชนในชุมชนไม่เห็นด้วยกับการทำเหมือง และผู้ออกประทานบัตรไม่สามารถวินิจฉัยให้ได้ข้อยุติจะสั่งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการทำประชามติของประชาชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรโดยผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่ายในการทำประชามติให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๓
การออกประทานบัตร

มาตรา ๕๗ เพื่อประโยชน์ในด้านความปลอดภัย ห้ามออกประทานบัตรในลักษณะที่ทำให้มีเขตเหมืองแร่ซ้อนกัน ในระดับความลึกที่ต่างกันไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน

มาตรา ๕๘ ประทานบัตรมีอายุไม่เกินสามสิบปีนับแต่วันที่ออก

ประทานบัตรใดได้กำหนดอายุไว้ต่ำกว่าสามสิบปี ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะขอต่ออายุให้ยื่นคำขอก่อนวันที่ประทานบัตรสิ้นอายุเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ทั้งนี้ ผู้ออกประทานบัตรจะต่ออายุให้อีกก็ได้ แต่เมื่อรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามสิบปี

ในกรณีที่ประทานบัตรใดได้รับการต่ออายุ ให้ระยะเวลาการต่ออายุเริ่มนับแต่วันที่ผู้ออกประทานบัตรอนุญาตให้มีการต่ออายุนั้น

การยื่นคำขอต่ออายุและการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีการประเมินผลการดำเนินการ

ตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน เพื่อประกอบการพิจารณาการขอต่ออายุประทานบัตรด้วย

ส่วนที่ ๔
สิทธิและหน้าที่ของผู้ถือประทานบัตร

มาตรา ๕๙ ผู้ถือประทานบัตรมีสิทธิในเขตเหมืองแร่ ดังต่อไปนี้

(๑) เตรียมการเพื่อการทำเหมือง เช่น การปลูกสร้างอาคาร การก่อสร้างหรือการติดตั้งเครื่องทุ่นแรงในการทำเหมือง ขุดทางน้ำ ทำทำนบ หรือทำการอย่างหนึ่งอย่างใดในเขตประทานบัตรเพื่อประโยชน์แก่การทำเหมือง

(๒) แต่งแร่ หรือประกอบโลหกรรม หรือทิ้งมูลดินทราย

(๓) ทำเหมืองในเขตประทานบัตร และขายแร่ที่ระบุไว้ในประทานบัตร รวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองนั้น

ความใน (๒) มิให้ใช้บังคับกับผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เว้นแต่เป็นการกระทำในเขตพื้นที่ที่ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง

การใช้สิทธิของผู้ถือประทานบัตรตาม (๑) (๒) หรือ (๓) เมื่อสิ้นอายุประทานบัตรแล้ว ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถือประทานบัตรได้มาซึ่งสิทธิครอบครองที่ดินนั้น

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรคนเดียวมีประทานบัตรหลายฉบับซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกัน ให้ถือว่าประทานบัตรทั้งหมดมีเขตเหมืองแร่เดียวกัน

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายคนมีประทานบัตรซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกัน อาจร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันได้ โดยยื่นคำขอและรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายคนมีประทานบัตรซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกัน และมีพื้นที่เหมืองแร่ที่ไม่อาจทำเหมืองแต่ฝ่ายเดียวได้อย่างปลอดภัยหรือไม่อาจนำแร่ในเขตนั้นมาใช้อย่างคุ้มค่าได้ เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และเพื่อความปลอดภัย ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีอำนาจกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรหลายคนซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกันร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๑ ในกรณีผู้ถือประทานบัตรไม่มีหนี้ค้างชำระและได้ฟื้นฟูพื้นที่ รวมทั้งได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขการออกประทานบัตรจนครบถ้วนแล้ว ผู้ถือประทานบัตรอาจคืนสิทธิตามประทานบัตรทั้งหมดหรือบางส่วนได้ โดยยื่นคำขอและคืนประทานบัตรต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

กรณีคืนประทานบัตรทั้งหมด ให้สิทธิตามประทานบัตรนั้นสิ้นสุดลงเมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งแล้ว และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรทราบ

กรณีคืนประทานบัตรบางส่วน ให้สิทธิตามประทานบัตรส่วนที่คืนสิ้นสุดลงเมื่อมีการกำหนดเขตเพื่อตัดเนื้อที่ประทานบัตรส่วนที่ไม่ได้คืนออกจากส่วนที่คืนเสร็จแล้ว และเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ส่งประทานบัตรที่เหลืออยู่คืนแก่ผู้ถือประทานบัตรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การพิจารณาคำขอคืนประทานบัตรตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอคืนประทานบัตร

ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์ขอคืนประทานบัตรบางส่วนต้องชำระค่าใช้จ่ายในการกำหนดเขตตามวรรคสาม

มาตรา ๖๒ สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลงในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถือประทานบัตรตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคล

(๒) ผู้ถือประทานบัตรเป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ผู้ถือประทานบัตรขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ผู้ออกประทานบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประทานบัตร

(๕) เมื่อผู้ถือประทานบัตรไม่ได้รับความยินยอมหรือไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในเขตประทานบัตรหรือเขตเหมืองแร่ต่อไปโดยคำสั่งของศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนพื้นที่ที่เจ้าของที่ดินไม่ให้ความยินยอมหรือไม่อนุญาตนั้น และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๑ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๖) สิ้นอายุตามที่กำหนดไว้ในประทานบัตร

(๗) ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง

มาตรา ๖๓ ในกรณีที่สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลง หากมีแร่คงเหลืออยู่ในเขตเหมืองแร่และผู้ถือประทานบัตรหรือทายาทไม่ยื่นขออนุญาตครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สิทธิตามประทานบัตรสิ้นสุดลงให้แร่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน

แร่ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจนำออกขาย

หากปรากฏว่าราคาของแร่ที่จะขายตามวรรคหนึ่งนั้นต่ำเกินไป อธิบดีมีอำนาจให้ดำเนินการปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งแร่ดังกล่าวเพื่อให้มีราคาเพิ่มขึ้นและคุ้มค่าก่อนขาย ทั้งนี้ ให้หักค่าใช้จ่ายในการปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งแร่จากเงินที่ได้จากการขายแร่ นั้น

ในกรณีไม่มีผู้ซื้อแร่ตามวรรคสองหรือแร่นั้นมีราคาไม่คุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายในการขาย อธิบดีอาจสั่งให้นำแร่ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือเพื่อประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ หรือจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการ

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

ผู้ซื้อแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้ขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและเมื่อประสงค์จะขายให้ขออนุญาตขนแร่และขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้นตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง

มาตรา ๖๔ เมื่อประทานบัตรใดสิ้นอายุ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีตามมาตรา ๗๕ หรือผู้ถือประทานบัตรยื่นคำขอต่ออายุและยังมิได้มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุจากผู้ออกประทานบัตร

มาตรา ๖๕ สิทธิตามประทานบัตรไม่อยู่ในความรับผิดแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๖๖ ผู้ถือประทานบัตรต้องเปิดการทำเหมืองภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับประทานบัตร เว้นแต่มีเหตุขัดข้องและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

การเปิดการทำเหมืองตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงการเตรียมการทำเหมืองตามมาตรา ๕๙ (๑) ด้วย

ก่อนการเปิดการทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง ผู้ถือประทานบัตรต้องแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบและเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แล้ว ให้ดำเนินการทำเหมืองได้

การทำเหมืองต้องมีปริมาณงานและระยะเวลาไม่น้อยกว่าหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีมีเหตุขัดข้อ ผู้ถือประทานบัตรอาจขออนุญาตหยุดการทำเหมืองต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และจะหยุดทำเหมืองได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

เมื่อผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะขอเปิดการทำเหมืองหลังจากได้รับอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองตามวรรคสาม ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และจะเริ่มทำเหมืองได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

เหตุขัดข้องในการเปิดการทำเหมือง การหยุดการทำเหมือง ระยะเวลา การตรวจสอบ การขออนุญาตหยุดการทำเหมือง และการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและเฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมือง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้การทำเหมืองในพื้นที่หรือชนิดแร่ใด ต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมเฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมืองซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย ตัวแทนผู้ถือประทานบัตร ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพเพื่อตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังผลกระทบจากการทำเหมือง โดยผู้ถือประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของคณะกรรมการ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการแต่งตั้งคณะกรรมการและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๘ ผู้ถือประทานบัตรมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำเหมืองตามวิธีการทำเหมือง แผนผัง โครงการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร

(๒) การเพิ่มเติมชนิดแร่ที่จะทำเหมือง การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมือง แผนผังโครงการ และเงื่อนไขสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ส่วนการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และการทำเหมืองประเภทที่ ๓ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

(๓) ห้ามทำเหมืองใกล้ทางหลวงที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง หรือทางน้ำสาธารณะภายในระยะหนึ่งร้อยเมตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ และภายในระยะสามร้อยเมตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ เว้นแต่ประทานบัตรกำหนดให้ทำได้หรือได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแผนผังโครงการ

(๔) ห้ามปิดกั้น ทำลาย หรือทำด้วยประการใดให้เป็นการเสื่อมประโยชน์แก่ทางหลวงที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะดังกล่าวตามกฎหมาย โดยผู้ถือประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือฟื้นฟูทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะให้สามารถใช้ประโยชน์ได้ไม่น้อยกว่าเดิม

(๕) ห้ามทดน้ำหรือชักน้ำจากทางน้ำสาธารณะ ไม่ว่าจะอยู่ภายในหรือนอกเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบทางน้ำสาธารณะดังกล่าวตามกฎหมาย

(๖) ห้ามทิ้งหรือยอมให้ผู้อื่นนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๗) การทำเหมือง การแต่งแร่ หรือการประกอบโลหกรรม ภายในเขตเหมืองแร่ ห้ามกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นใดที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

(๘) ฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมืองที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแร่

(๙) วางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตามที่คณะกรรมการแร่กำหนด และในกรณีการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ต้องจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามวงเงินที่คณะกรรมการแร่กำหนดด้วย

(๑๐) ชำระหนี้อันพึงต้องชำระตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยพลันในกรณีที่หลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำไว้สูญหายหรือถูกทำลาย และต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรังวัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ใหม่ตามมาตรา ๑๒๑ วรรคสาม

(๑๒) ต้องรายงานการทำเหมืองให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีการทำเหมืองใดต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และการดำเนินการตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มีผลกระทบต่อสาระสำคัญในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบไว้แล้ว ก่อนการอนุญาตตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติด้วย

ในกรณีที่สภาพสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจกำหนดให้มีการปรับปรุงแผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตาม (๘) และปรับปรุงการวางหลักประกันตาม (๙) ให้สอดคล้องกับแผนที่มีการปรับปรุงใหม่ได้

มาตรา ๖๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๙ และมาตรา ๑๓๐ เมื่อมีผู้ร้องเรียนหรือปรากฏว่าการทำเหมืองของผู้ถือประทานบัตรใดเกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชนและไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้อธิบดีหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาเพื่อสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยโดยรวดเร็วและเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏผลจากการสอบหาข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งว่าผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนเกิดจากการทำเหมือง ให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดมีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรดำเนินการเยียวยาผลกระทบภายในระยะเวลาที่กำหนด

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดตามวรรคสอง

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ (๘) หรือไม่เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่นำเงินจากหลักประกันหรือค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยตามมาตรา ๖๘ (๙) มาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรนำหลักประกันมาวางหรือจัดทำประกันภัยให้ครบถ้วนตามเดิมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่หลักประกันหรือค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยไม่เพียงพอ ผู้ถือประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนที่ขาด

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ผู้ออกประทานบัตรกำหนดหรือได้ฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนฟื้นฟูครบถ้วนหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแล้ว ให้คืนหลักประกันตามมาตรา ๖๘ (๙) ส่วนที่เหลือนั้นแก่ผู้ถือประทานบัตร

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่วางหลักประกันหรือจัดทำประกันภัยตามมาตรา ๖๘ (๙) หรือไม่นำหลักประกันมาวางหรือจัดทำประกันภัยให้ครบถ้วนตามเดิมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้ออกประทานบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประทานบัตร

ส่วนที่ ๕
การรับช่วง การโอน และการสวมสิทธิ

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้ผู้ถือประทานบัตรยอมให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองไม่ว่าเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเขตเหมืองแร่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ออกประทานบัตร

ผู้ถือประทานบัตรที่ได้ให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองตามวรรคหนึ่งยังคงมีหน้าที่และความรับผิดตามกฎหมาย และให้ผู้รับช่วงการทำเหมืองนั้นมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดตามกฎหมายในส่วนที่รับช่วงการทำเหมืองเช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตร

การยื่นคำขอและการอนุญาตการรับช่วงทำเหมืองและการเลิกการรับช่วงการทำเหมือง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะโอนประทานบัตรต้องได้รับอนุญาตจากผู้ออกประทานบัตร

การยื่นคำขอโอนประทานบัตรตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ถือประทานบัตรและผู้ประสงค์จะรับโอนยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ผู้รับโอนประทานบัตรต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตรและต้องรับโอนไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ถือประทานบัตรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร

การอนุญาตให้โอนประทานบัตรจะกระทำได้ต่อเมื่อได้มีการชำระหนี้สินที่ค้างชำระตามพระราชบัญญัตินี้แก่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จนครบถ้วนแล้ว

การยื่นคำขอโอนประทานบัตรและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๓ ในการโอนประทานบัตร นอกจากจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการโอนแล้ว ผู้โอนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่ตนพึงได้รับตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง ให้เรียกเก็บเฉพาะแต่ในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตร โดยไม่รวมถึงค่าตอบแทนการโอนทรัพย์สินอื่น

การโอนประทานบัตรให้แก่บิดามารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้โอนเอง ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง

มาตรา ๗๔ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถือประทานบัตรตาย เพื่อเสนอไปยังผู้ออกประทานบัตรเพื่อพิจารณา หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวหรือผู้ออกประทานบัตรไม่อนุญาต ให้ถือว่าสิทธิตามประทานบัตรสิ้นสุดลงก่อนอายุของประทานบัตร

ในกรณีที่ทายาทผู้ถือประทานบัตรหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรโดยการตกทอดภายในกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประทานบัตรจนกว่าผู้ออกประทานบัตรจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้มีการโอนประทานบัตรนั้น

การที่ทายาทคนหนึ่งคนใดยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรโดยการตกทอดภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิทายาทคนอื่นหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรดังกล่าวด้วยในเวลาใด ๆ ก่อนผู้ออกประทานบัตรจะอนุญาตให้มีการรับโอนประทานบัตรนั้น

การโอนประทานบัตรโดยการตกทอด ผู้รับโอนไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในสี่วรรคก่อนมาใช้บังคับแก่ผู้อนุบาลโดยอนุโลม

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลงก่อนประทานบัตรสิ้นอายุ ผู้ออกประทานบัตรอาจจัดให้มีการประมูลเพื่อให้ผู้ชนะการประมูลเข้าสวมสิทธิการทำเหมืองตามประทานบัตรนั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ผู้ได้รับอนุญาตให้สวมสิทธิการทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดตามพระราชบัญญัตินี้ตามอายุประทานบัตรเดิมที่เหลืออยู่ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตรนั้น

หมวด ๖
การทำเหมืองใต้ดิน

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๗๖ ให้นำบทบัญญัติในหมวดอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับการทำเหมืองใต้ดินเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา ๗๗ การทำเหมืองใต้ดินที่ไม่รุกล้ำแดนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลอื่น หรือการทำเหมืองใต้ดินที่อยู่ภายในเขตเหมืองแร่ในประทานบัตรที่ออกตาม

ความในหมวด ๕ ส่วนที่ ๓ ไม่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติในหมวดนี้ โดยต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕

มาตรา ๗๘ การทำเหมืองใต้ดินต้องทำในระดับความลึกที่ปลอดภัย โดยพิจารณาจากโครงสร้างทางธรณีวิทยา รวมทั้งวิธีการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่ในแต่ละพื้นที่ และความปลอดภัยของสิ่งมีชีวิตและทรัพย์สิน

มาตรา ๗๙ การทำเหมืองใต้ดินที่อยู่ในระดับความลึกจากผิวดินไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ขอจะมีสิทธิทำเหมืองในเขตที่ดินนั้น

มาตรา ๘๐ เขตประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินต้องไม่รุกล้ำเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

ในกรณีที่พบว่าการทำเหมืองใต้ดินบริเวณใดในเขตประทานบัตรจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสำคัญโดยมิอาจแก้ไขหรือฟื้นฟูได้ ให้ผู้ออกประทานบัตรกำหนดเป็นเงื่อนไขในประทานบัตรมิให้ทำเหมืองใต้ดินในบริเวณนั้น

ส่วนที่ ๒
การออกประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

มาตรา ๘๑ คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินต้องประกอบด้วยข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลโดยสังเขปแสดงความลึกและมาตรการทางเทคนิคตามมาตรา ๗๘

(๒) แผนที่แสดงเขตเหมืองแร่โดยสังเขป พร้อมข้อมูลประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง

(๓) ข้อมูลทางเทคนิคในวิธีการทำเหมืองและแต่งแร่โดยสังเขปทั้งทางเลือกทางวิศวกรรมเหมืองแร่ที่มีอยู่โดยทั่วไปและทางเลือกที่ผู้ขอประทานบัตรเห็นสมควรจะนำมาใช้พร้อมเหตุผลของทางเลือกดังกล่าว

(๔) ข้อมูล แผนผัง ขั้นตอน วิธีการในการทำเหมือง และการแต่งแร่ ที่แสดงถึงมาตรการในการลดผลกระทบหรือรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่อาจกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน

(๕) ข้อเสนอเพื่อการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) ที่ระบุถึงจำนวนเงินสนับสนุน และระเบียบการตรวจสอบการทำเหมืองที่ผู้ขอประทานบัตรจะเสนอให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองได้เข้าร่วมตรวจสอบการทำเหมืองตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๘

(๖) เส้นทางขนส่ง และแหล่งน้ำที่จะใช้ในโครงการ ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะพัฒนาขึ้น พร้อมรายละเอียดการใช้สอยตลอดโครงการ ที่เพียงพอจะประเมินให้เห็นได้ว่าการทำเหมืองใต้ดินในโครงการจะไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน

(๗) ข้อเสนอเอาประกันภัยความรับผิดตามมาตรา ๙๐ ที่ระบุถึงวงเงินและระยะเวลาเอาประกันภัยไว้โดยชัดเจน

(๘) แผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมือง

(๙) การวางหลักประกันเพื่อฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

มาตรา ๘๒ เมื่อรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว ให้อธิบดีประมวลข้อมูลต่อไปนี้เข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการกำหนดเงื่อนไขอันจำเป็นในประทานบัตรต่อไป

(๑) ข้อมูลโครงการที่ยื่นประกอบคำขอประทานบัตรตามมาตรา ๘๑

(๒) รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏความแตกต่างของข้อมูลหรือความคิดเห็นในการรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้นตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติ แต่หากพบว่าข้อมูลใดยังไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจหรือการจัดรับฟังความคิดเห็นไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดในสาระสำคัญให้สั่งให้มีการจัดรับฟังความคิดเห็นใหม่เพื่อให้สามารถนำข้อมูลหรือความคิดเห็นมากำหนดเป็นเงื่อนไขในประทานบัตรได้อย่างถูกต้อง

มาตรา ๘๓ เมื่อกระบวนการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๘๒ สิ้นสุดลง ให้อธิบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๘๖ พิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย แล้วนำมากำหนดเงื่อนไขในประทานบัตรไว้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เงื่อนไขในประทานบัตรต้องครอบคลุมโครงการ อย่างน้อยในทุกรายการตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดไว้ตามมาตรา ๘๑

(๒) เงื่อนไขในประทานบัตรต้องครอบคลุมถึงรายละเอียดในโครงการทั้งหมดที่ผู้ขอประทานบัตรได้เสนอไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้รวมถึงเงื่อนไขหรือมาตรการเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย

มาตรา ๘๔ การออกประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอประทานบัตรเสนอคำขอตามเงื่อนไขในมาตรา ๘๑

(๒) ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๘๒

(๓) ได้กำหนดเงื่อนไขในประทานบัตรตามมาตรา ๘๓

มาตรา ๘๕ การแก้ไขเงื่อนไขในประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่กำหนดขึ้นตามมาตรา ๘๓ ให้นำบทบัญญัติในส่วนนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองตามมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง เป็นการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียโดยทั่วไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๒

ส่วนที่ ๓
การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย

มาตรา ๘๖ ให้ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินทำการปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อพัฒนาโครงการทำเหมืองใต้ดินของตน โดยให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมปรึกษาตามขั้นตอนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่าย

ประกาศเพื่อกำหนดขั้นตอนการจัดประชุมปรึกษาตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องระบุถึงหลักเกณฑ์และขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) ความสมบูรณ์ของรายงานเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การปรึกษาจะต้องประกอบด้วยข้อมูลอันจำเป็นและประเด็นปัญหาโดยชัดเจน

(๒) หลักเกณฑ์รับรองกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียและการได้มาซึ่งตัวแทนที่จะเข้าร่วมปรึกษาที่ครอบคลุมทั้งกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กลุ่มผู้บริหาร และสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้มีสิทธิในที่ดินหรืออยู่อาศัยในเขตเหมืองแร่นั้น

(๓) องค์ประกอบของคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นซึ่งจะต้องมีตัวแทนราชการส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐร่วมอยู่ด้วย

(๔) ขั้นตอนการประชุมปรึกษา รวมทั้งการประกาศเชิญโดยทั่วไปให้ผู้มีส่วนได้เสียส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม การลงทะเบียนเข้าร่วมประชุม และระยะเวลาล่วงหน้าที่ให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียตาม (๒) ศึกษาข้อมูลตามสมควร

มาตรา ๘๗ ในการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ครั้งใด ให้ผู้ขอประทานบัตรจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) เพื่อดำเนินการศึกษารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘๘ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ออกประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินรายใด ให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) เพื่อตกลงกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร

ให้ผู้ถือประทานบัตรนำเงินอุดหนุนในการจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือผู้มีสิทธิตรวจสอบตามวรรคหนึ่งตามอัตราที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร มาวางไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบตามวรรคหนึ่ง

เมื่อได้รับแจ้งสัญญาและรายละเอียดการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว ให้อธิบดีจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้เชี่ยวชาญได้ต่อเมื่อได้รับคำรับรองในเนื้องานจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว

คุณสมบัติและวาระการทำงานของผู้มีสิทธิตรวจสอบ เงื่อนไขและวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบที่ประพฤติมิชอบโดยที่ประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ และระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๔
การคุ้มครองสิทธิในอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๘๙ การทำเหมืองใต้ดินในเขตประทานบัตรในลักษณะดังต่อไปนี้ ถือเป็นการทำให้เสียหายซึ่งสิทธิในอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่นั้น ผู้เสียหายมีสิทธิเรียกให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินระงับการกระทำและจัดการแก้ไขตามที่จำเป็นเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นได้

(๑) การทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกจากผิวดินน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน และมีระดับลึกจากผิวดินไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร

(๒) การทำเหมืองใต้ดินไม่ว่าในระดับความลึกใดที่มีวิธีการทำเหมืองตามหลักวิศวกรรมเหมืองแร่เพื่อประกันความมั่นคงของชั้นดินไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่พื้นดินบริเวณใดในเขตประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินทรุดตัวลงในลักษณะที่ก่อให้เกิดความเสียหาย ให้นำหลักความรับผิดต่อไปนี้มาใช้บังคับกับความเสียหายทั้งปวงที่เกิดขึ้น

(๑) ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าการทรุดตัวของพื้นดินนั้นเกิดขึ้นจากการทำเหมืองใต้ดิน

(๒) หากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาแล้วเห็นว่าการทำเหมืองใต้ดินเป็นต้นเหตุแห่งการทรุดตัวของพื้นที่ดินนั้น ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่นำหลักประกันตามมาตรา ๘๑ (๙) หรือค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยตามมาตรา ๘๑ (๗) มาชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย และแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินนำหลักประกันมาวางหรือจัดทำประกันภัยให้ครบถ้วนตามเดิมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง รวมทั้งเสนอให้ผู้ออกประทานบัตรพิจารณากำหนดเป็นเงื่อนไขในประทานบัตรมิให้ทำเหมืองใต้ดินในบริเวณนั้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๐ วรรคสอง

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่นำหลักประกันมาวางหรือจัดทำประกันภัยให้ครบถ้วนตามเดิมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้ออกประทานบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประทานบัตร

ส่วนที่ ๕
การกำหนดเงินค่าทดแทน

มาตรา ๙๑ ในกรณีที่มีการทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกจากผิวดินเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตรในเขตที่ดินแปลงใด ให้ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในที่ดินแปลงนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

หรือผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่น มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนจากผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินในบริเวณดังกล่าวตามจำนวนเงินที่กำหนดโดยคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทน

มาตรา ๙๒ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้มีการยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่ลึกเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตรจากผิวดินในท้องที่ใดแล้ว ให้มีคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทน ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ที่เขตเหมืองใต้ดินส่วนใหญ่ตั้งอยู่เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ธนารักษ์พื้นที่ เจ้าพนักงานที่ดินที่เขตเหมืองใต้ดินตั้งอยู่ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เขตเหมืองใต้ดินตั้งอยู่แห่งละหนึ่งคน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมแต่งตั้งจำนวนสามคน ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านธรณีวิทยา วิศวกรรมศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์เป็นกรรมการ

ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

ในการกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนนั้น ให้คำนึงถึงผลกระทบจากการทำเหมืองใต้ดินที่อาจทำให้ประโยชน์การใช้สอยที่ดินดังกล่าวของผู้มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง หรือผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินแปลงนั้นลดลง โดยคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนอาจกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินจ่ายเงินค่าทดแทน ในคราวเดียวหรือจ่ายเป็นงวดตลอดอายุประทานบัตรก็ได้

การกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและจ่ายเงินค่าทดแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลา และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๓ เมื่อคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนได้กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งแก่ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินว่าจะยินยอมชำระเงินค่าทดแทนตามที่กำหนดได้หรือไม่ หากผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินไม่ยินยอมชำระเงินค่าทดแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีหนังสือแจ้ง ให้ผู้ออกประทานบัตรสั่งยกคำขอประทานบัตรนั้น

ในกรณีที่ได้ออกประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินแล้ว ผู้ถือประทานบัตรไม่ยอมชำระเงินค่าทดแทนตามเงื่อนไขในประทานบัตร ให้ผู้ออกประทานบัตรมีคำสั่งเพิกถอนประทานบัตร

หมวด ๗
การขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่

มาตรา ๙๔ ห้ามมิให้ผู้ใดขุดหาแร่รายย่อย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ซึ่งมีการขุดหาแร่รายย่อย

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการขุดหาแร่รายย่อย เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไข เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตถือปฏิบัติด้วยก็ได้

ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยมีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

การขอและการออกใบอนุญาต และคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๕ ผู้ใดประสงค์จะร่อนแร่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การแจ้งและการรับแจ้ง และการร่อนแร่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙๖ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการขุดหาแร่รายย่อยและการร่อนแร่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมจากหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ได้โดยไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศดังกล่าว

หมวด ๘
การประกอบธุรกิจแร่ การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม

ส่วนที่ ๑
การประกอบธุรกิจแร่

มาตรา ๙๗ แร่ที่ได้มาจากประทานบัตรหรือแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่ตามที่ได้แจ้งไว้ เมื่อได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามหมวด ๑๑ แล้ว ให้เป็นแร่ที่ทำการซื้อ ขาย ครอบครอง เก็บ หรือขนได้ตามพระราชบัญญัตินี้

แร่ที่ได้มาโดยประการอื่นนอกจากวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีมีอำนาจอนุญาตให้ครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และเมื่อได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนแล้ว ให้เป็นแร่ที่ขอขนหรือขอขายได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น

การขอครอบครอง การขอขาย และการขอขนเป็นกรณีพิเศษตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๙๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้แร่ชนิดใด สภาพอย่างใด ปริมาณเท่าใด หรือในพื้นที่ใด เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่

มาตรา ๙๙ การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา ๙๘ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

การยื่นคำขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๐ บทบัญญัติในมาตรา ๙๗ และมาตรา ๙๙ มิให้ใช้บังคับกับ

(๑) การครอบครองแร่หรือการขนแร่ที่ได้มาจากการสำรวจแร่เพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัยไม่เกินปริมาณที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร

(๒) การครอบครองแร่หรือการขนแร่แต่ละชนิดปริมาณไม่เกินสิบกิโลกรัม แต่เมื่อเห็นสมควร อธิบดีจะกำหนดปริมาณให้น้อยกว่าสิบกิโลกรัมก็ได้

(๓) การครอบครองแร่พลอยได้จากการแต่งแร่ภายในเขตแต่งแร่ หรือการครอบครองตะกรันที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนดภายในเขตโลหกรรม ซึ่งแร่พลอยได้หรือแร่ชนิดอื่นนั้นยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงมาก่อน

(๔) การครอบครองแร่หรือการขนแร่เพื่อการศึกษาหรือวิจัยของสถาบันวิจัยของเอกชนที่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี ส่วนราชการ องค์การของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา

(๕) การครอบครองแร่หรือการขนแร่ในสภาพวัตถุสำเร็จที่เป็นเครื่องใช้ เครื่องประดับปฏิมากร หรือผลผลิตจากกรรมวิธีของโลหกรรมหรืออุตสาหกรรม

(๖) การครอบครองแร่หรือการขนแร่ที่ได้มาจากการทำเหมืองในเขตเหมืองแร่ที่เก็บแร่นั้นไว้

มาตรา ๑๐๑ การซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องครบถ้วน ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ผู้ซื้อ ผู้ขาย ผู้ครอบครอง ผู้เก็บ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้ใช้แร่ ต้องรายงานการซื้อ การขาย การครอบครอง การเก็บ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม หรือการใช้แร่ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๑๐๒ ใบอนุญาตตามมาตรา ๙๙ ให้มีอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๐๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตครอบครองแร่สิ้นอายุและผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ได้ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาต หรือไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้แร่นั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๔ เพื่อประโยชน์ในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความปลอดภัยของประชาชน รัฐมนตรีอาจออกประกาศกำหนด ดังนี้

(๑) ชนิดและสภาพแร่ที่ห้ามนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

(๒) ชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

(๓) ชนิด สภาพ และปริมาณแร่ที่ต้องแจ้งการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

ความในวรรคหนึ่ง (๑) มิให้ใช้บังคับกับการนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปเพื่อนำไปวิเคราะห์หรือวิจัย แต่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี

ให้อธิบดีเป็นผู้ออกใบอนุญาตหรือรับแจ้งการนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓)

การขออนุญาตหรือการแจ้งการนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการขนแร่และการจัดเก็บแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปได้ และในกรณีที่ผู้นำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปประสงค์จะนำแร่นั้นไปแต่งหรือประกอบโลหกรรม จะต้องปฏิบัติตามส่วนที่ ๒ หรือส่วนที่ ๓ ของหมวดนี้ด้วย

ส่วนที่ ๒
การแต่งแร่

มาตรา ๑๐๖ ห้ามมิให้ผู้ใดแต่งแร่ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้ถือประทานบัตรซึ่งแต่งแร่ภายในเขตประทานบัตร

ใบอนุญาตแต่งแร่ให้มีอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ผู้ออกใบอนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การขอและการออกใบอนุญาต และคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๗ ในการแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ก่อนเริ่มการแต่งแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีแล้ว ให้ดำเนินการแต่งแร่ได้

ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องรายงานการแต่งแร่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๘ การขยายหรือลดเขตแต่งแร่ การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐๙ ในการแต่งแร่ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นใดที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๓
การประกอบโลหกรรม

มาตรา ๑๑๐ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดให้การประกอบโลหกรรมแร่ชนิดใด ปริมาณการผลิตขนาดใด และโดยกรรมวิธีใด เป็นการประกอบโลหกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบโลหกรรมควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับผู้ถือประทานบัตรซึ่งประกอบโลหกรรมภายในเขตประทานบัตร และผู้ประกอบโลหกรรมควบคุมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้มีอายุไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ผู้ออกใบอนุญาตอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๒ ในการประกอบโลหกรรม ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ก่อนเริ่มประกอบโลหกรรม ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีแล้วให้ดำเนินการประกอบโลหกรรมได้

ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องรายงานการประกอบโลหกรรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑๓ การขยายหรือลดเขตโลหกรรม การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑๔ ในการประกอบโลหกรรม ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมกระทำหรือละเว้นกระทำการใดอันน่าจะเป็นเหตุให้แร่ที่มีพิษหรือสิ่งอื่นใดที่มีพิษก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๔
การต่ออายุและการโอนใบอนุญาต

มาตรา ๑๑๕ ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามีฐานะเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาต และให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าอธิบดีจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ต่ออายุได้ครั้งละไม่เกินห้าปีนับแต่วันอนุญาตให้ต่ออายุ

การขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑๖ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมใดโอนใบอนุญาตให้แก่ผู้อื่น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑๗ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตในหมวดนี้ตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๕
การออกใบแทน

มาตรา ๑๑๘ ในกรณีอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๙
การรังวัด

มาตรา ๑๑๙ เมื่อได้รับคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ คำขออาชญาบัตรพิเศษ คำขอประทานบัตร คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือคำขออนุญาตทิ้งมูลดินทรายแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตพื้นที่คำขอ โดยวิธีการรังวัดหรือวิธีอื่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่มีการกำหนดเขตโดยการรังวัด ให้ผู้ยื่นคำขอหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายนำรังวัดตามวันเวลา และสถานที่ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเป็นหนังสือ

มาตรา ๑๒๐ เพื่อประโยชน์แก่การรังวัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย มีอำนาจเข้าไปในที่ดินของผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองในเวลากลางวันได้ แต่จะต้องแจ้งให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองทราบเสียก่อน และให้ผู้มีสิทธิในที่ดินหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นมีส่วนร่วมและอำนวยความสะดวกในการรังวัดของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

ในกรณีต้องสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ในที่ของผู้ใด พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย มีอำนาจสร้างหมุดหลักฐานลงได้ตามความจำเป็น

ในการรังวัด เมื่อมีความจำเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมาย มีอำนาจที่จะขุดดิน ตัดต้นไม้ หรือรานกิ่งไม้ หรือกระทำการอย่างอื่นแก่สิ่งที่กีดขวางต่อการรังวัดได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการที่จะให้เจ้าของได้รับความเสียหายน้อยที่สุด

ในกรณีที่การเข้าไปในที่ดินดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย ผู้มีสิทธิในที่ดิน ผู้ครอบครอง หรือผู้ทรงสิทธิอื่นใดในที่ดินนั้นมีสิทธิเรียกค่าเสียหายได้ โดยผู้ยื่นคำขอต้องรับผิดชอบค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

มาตรา ๑๒๑ การกำหนดเขตพื้นที่คำขอตามมาตรา ๑๑๙ ให้ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ในกรณีคำขอประทานบัตร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สร้างหมุดหลักฐานการแผนที่หรือหลักหมายเขตเหมืองแรให้ปรากฏชัดเจนและตรวจสอบได้

ถ้าหลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ทำไว้สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ถือประทานบัตรแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลันและต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการรังวัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ใหม่

ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่แจ้งตามวรรคสาม หากมีการทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร ให้ถือว่าจงใจทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร

มาตรา ๑๒๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดทำหลักหมายเขตเหมืองแร่หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ตามพระราชบัญญัตินี้ลงไว้ในที่ใด ห้ามมิให้ผู้ใดทำลาย ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ถอน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๒๓ ในกรณีที่จะต้องกำหนดเขตพื้นที่คำขอตามมาตรา ๑๑๙ โดยการรังวัดหรือวิธีอื่นใด อธิบดีอาจกำหนดให้ช่างรังวัดเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยช่างรังวัดเอกชนเป็นผู้ดำเนินการแทนพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และต้องจัดทำรายงานการรังวัดเสนอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

หมวด ๑๐
การยกคำขอ การยกเลิก การแก้ไข และเพิกถอนการอนุญาต

ส่วนที่ ๑
การยกคำขอ

มาตรา ๑๒๔ อธิบดีมีอำนาจสั่งยกคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือคำขออาชญาบัตรพิเศษได้ เมื่อผู้ยื่นคำขอ

(๑) ขาดนัดในการนำรังวัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๒) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ

(๓) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวด ๔ หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นว่านั้น

มาตรา ๑๒๕ อธิบดี หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ มีอำนาจสั่งยกคำขอประทานบัตรได้ เมื่อผู้ยื่นคำขอ

(๑) ขาดนัดในการนำรังวัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๒) ละเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งให้ดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อออกประทานบัตร

(๓) กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติในหมวด ๕ หรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำเช่นว่านั้น

(๔) เมื่อปรากฏว่าแร่ชนิดที่ประสงค์จะเปิดการทำเหมืองในเขตคำขอมีไม่เพียงพอที่จะเปิดการทำเหมืองได้

ส่วนที่ ๒
การยกเลิก การแก้ไข และเพิกถอนการอนุญาต

มาตรา ๑๒๖ เมื่อได้มีการอนุญาตโดยการออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว และผู้ได้รับอนุญาตดังกล่าวไม่มารับภายในสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตยกเลิกการอนุญาตนั้นเสียได้

มาตรา ๑๒๗ เมื่อปรากฏในภายหลังว่าได้ออกอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ใดโดยคลาดเคลื่อนหรือสำคัญผิดในข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ให้ผู้ออกอาชญาบัตร ผู้ออกประทานบัตร หรือผู้ออกใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจเรียกอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นมาแก้ไขให้ถูกต้องหรือเพิกถอนเสียได้

ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตจะเรียกร้องค่าเสียหายใด ๆ จากการแก้ไขหรือเพิกถอนนั้นไม่ได้

เพื่อประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ ให้รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจเรียกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร มาแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือกันเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาที่ได้อนุญาตไว้ได้ตามความจำเป็น หรือเพิกถอนได้ แล้วแต่กรณี และในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการกระทำดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ความเสียหายต้องไม่รวมถึงมูลค่าของแร่ที่ยังมิได้นำขึ้นมาจากการทำเหมือง

มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องชำระหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ชำระหนี้ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือให้ชำระแล้ว

และไม่ชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว ให้ผู้ออกอาชญาบัตร ผู้ออกประทานบัตร หรือผู้ออกใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจในการสั่งเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้นเสียได้

มาตรา ๑๒๙ เมื่อปรากฏว่าผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาต ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในอาชญาบัตร ประทานบัตร ใบอนุญาต หรือดำเนินการใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ความเสียหาย หรืออันตรายที่มีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้มีอำนาจอนุญาตหรือออกใบอนุญาตอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจผูกมัดประทับตราบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ เพื่อมิให้ทำงานได้ในระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๓๐ ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๙ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้อธิบดี ผู้ออกอาชญาบัตร ผู้ออกประทานบัตร หรือผู้ออกใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและให้ปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด

ถ้าผู้ประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งได้ปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ผู้ออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งสั่งให้ประกอบกิจการนั้นต่อไปได้

ถ้าผู้ประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ไม่ปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือการประกอบกิจการนั้นอาจจะทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษอย่างรุนแรงอันเป็นเหตุให้เป็นอันตรายแก่ชีวิต สุขภาพ ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่อาจแก้ไขได้ ให้อธิบดี ผู้ออกอาชญาบัตร ผู้ออกประทานบัตร หรือผู้ออกใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตโดยแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ถูกเพิกถอน

หมวด ๑๑
ค่าภาคหลวงแร่ ค่าธรรมเนียม และเงินบำรุงพิเศษ

มาตรา ๑๓๑ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ผู้แจ้งการร่อนแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ ดังต่อไปนี้

(๑) แร่ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร รวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมือง

(๒) แร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการแต่งแร่ หรือตะกรันที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ซึ่งยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่

(๓) แร่ที่ได้จากการขุดหาแร่รายย่อยหรือการร่อนแร่

(๔) แร่ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง ซึ่งแร่นั้นยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่

(๕) การซื้อแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดิน หากปรากฏว่าแร่นั้นยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่

มาตรา ๑๓๒ อัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินร้อยละสามสิบของราคาตลาดแร่

พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ราคาตลาดแร่แต่ละชนิดให้เป็นตามที่อธิบดีกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ รวมทั้งการตรวจสอบและการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ยังไม่สามารถประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้จนกว่าจะแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ ต้องกำหนดให้มีการวางหลักประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ตามจำนวนที่เหมาะสมด้วย

มาตรา ๑๓๓ ในกรณีผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าการชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ถูกต้อง ให้อธิบดีมีหนังสือเรียกให้ผู้นั้นมาชี้แจงโดยกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เพื่อนำหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่มาแสดง หากพบว่าไม่มีหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่หรือหลักฐานที่นำมาแสดงนั้นยังไม่อาจรับฟังได้ว่ามีการชำระค่าภาคหลวงแร่ถูกต้องครบถ้วนแล้ว หรือผู้นั้นไม่มาชี้แจงภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ เพื่อประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ในกรณีดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

เมื่อคณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้ประเมินว่าให้ชำระค่าภาคหลวงแร่เป็นจำนวนเท่าใดหรือให้ชำระค่าภาคหลวงแร่เพิ่มเป็นจำนวนเท่าใด ให้ผู้ถูกประเมินชำระภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการประเมินเป็นหนังสือ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้นั้นจะต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ทั้งหมดหรือค่าภาคหลวงแร่ส่วนที่ยังขาด แล้วแต่กรณี พร้อมเงินเพิ่มสองเท่าของค่าภาคหลวงแร่ส่วนที่ขาดนั้น

มาตรา ๑๓๔ ผู้ขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเสียค่าธรรมเนียมพร้อมกับการยื่นคำขอและต้องออกค่าใช้จ่ายหรือวางเงินล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดดำเนินงานตามความจำเป็นอันควรแก่กรณีตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีการสั่งยกคำขอ หรือไม่อนุญาตตามคำขอ หรือผู้ยื่นคำขอได้ถอนคำขอ ให้คืนค่าใช้จ่ายหรือเงินล่วงหน้าที่ยังไม่ได้จ่ายสำหรับกิจการนั้นแก่ผู้ยื่นคำขอตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๕ การสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษต้องเสียค่าสิทธิการสำรวจแร่ในอัตราก้าวหน้าตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษสิ้นสุดลงก่อนอายุที่กำหนด ผู้ถืออาชญาบัตรไม่มีสิทธิขอคืนค่าสิทธิการสำรวจแร่ที่ตนได้ชำระแล้ว

ในกรณีที่ผู้ถืออาชญาบัตรไม่ชำระค่าสิทธิการสำรวจแร่ให้ถูกต้องครบถ้วน เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือแล้ว และไม่ชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันรับคำบอกกล่าว ให้ผู้ออกอาชญาบัตรมีอำนาจสั่งเพิกถอนอาชญาบัตรนั้นเสียได้

มาตรา ๑๓๖ ผู้ถือประทานบัตรต้องเสียเงินบำรุงพิเศษในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของค่าภาคหลวงแร่ที่ผลิตได้จากประทานบัตรนั้น

เงินบำรุงพิเศษตามวรรคหนึ่งให้ใช้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่น การศึกษาวิจัยด้านแร่ การปรับสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วตามหลักภูมิสถาปัตย์ และการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

อัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ รวมตลอดทั้งการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกประกาศกำหนดให้แร่ชนิดใดได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษตามระยะเวลาที่เห็นสมควรได้

หมวด ๑๒
การพัฒนาและการส่งเสริม

มาตรา ๑๓๗ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมการประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการแร่อาจออกกฎกระทรวงยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียม รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมในเรื่องดังกล่าวในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ประกอบกิจการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมสูงกว่ามาตรฐานที่กฎหมายกำหนด

(๒) เหตุภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรืออุบัติภัย

(๓) เหตุอื่นอันสมควร

มาตรา ๑๓๘ หากปรากฏว่าพื้นที่ใดน่าจะมีแร่เหมาะสมเพียงพอที่จะพัฒนาเป็นแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการแร่อาจให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดทำเอกสารที่จำเป็นในการขอประทานบัตร และจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับพื้นที่นั้นเพื่อขอความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติก่อนออกประทานบัตรให้ทำเหมืองในพื้นที่ดังกล่าว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากปรากฏว่าพื้นที่นั้นมีผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรหรือคำขอประทานบัตรอยู่แล้ว ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๑ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับพื้นที่นั้นได้รับความเห็นชอบแล้วตามวรรคหนึ่ง ในการออกประทานบัตรกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อาจนำพื้นที่นั้นออกประมูลโดยให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ผู้ออกประทานบัตรพิจารณาให้ผู้ประกอบการตามมาตรา ๑๓๗ (๑) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกก่อน

ผู้ชนะการประมูลตามวรรคสามต้องปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร และต้องชำระค่าใช้จ่ายที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ดำเนินการไปตามวรรคหนึ่งทั้งหมดในวันที่ได้รับประทานบัตร

หมวด ๑๓
ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๑๓๙ ผู้ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนต่อความเสียหายหรือความเดือดร้อนรำคาญอันเกิดขึ้นแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

ในกรณีที่ความเสียหายเกิดขึ้นในเขตที่ได้รับอนุญาต ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าความเสียหายดังกล่าวเกิดจากการกระทำของผู้ได้รับอนุญาตรายนั้น

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดทำเหมืองโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือผู้ถือประทานบัตรรายใดทำเหมืองออกนอกเขตประทานบัตร หรือผู้ถือประทานบัตรรายใดทำเหมืองในเขตประทานบัตร แต่เป็นพื้นที่ห้ามทำเหมืองตามมาตรา ๖๘ (๓) หรือตามกฎหมายอื่น นอกจากจะต้องรับผิดทางอาญาแล้ว จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่รัฐตั้งแต่สองเท่าแต่ไม่เกินสามเท่าของมูลค่าแร่ที่ได้จากการทำเหมืองในบริเวณดังกล่าวด้วย

การกำหนดค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลคำนึงถึงพฤติการณ์และเจตนาของผู้ทำเหมืองหรือผู้ถือประทานบัตร แล้วแต่กรณี ในการฝ่าฝืนกฎหมายหรือปฏิบัติผิดเงื่อนไขในประทานบัตร

มูลค่าแร่ตามวรรคหนึ่งให้ถือตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศใช้ในวันที่มีการกระทำตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๔๑ ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรหรือคำขอประทานบัตรที่ถูกจำหน่ายตามมาตรา ๒๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๑๓๘ วรรคสอง มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายได้ หากพิสูจน์ได้ว่าเป็นค่าเสียหายที่แท้จริงซึ่งเกิดจากการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับคำขอนั้น

ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จ่ายเงินค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งจากเงินที่ได้จากการประมูลตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๑๓๘ แล้วแต่กรณี แต่ทั้งนี้ ค่าทดแทนต้องไม่รวมถึงมูลค่าของแร่ซึ่งยังมิได้นำขึ้นมาจากการทำเหมือง

มาตรา ๑๔๒ นอกจากความรับผิดตามมาตรา ๑๓๙ ศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจอันเป็นผลเนื่องมาจากความเสียหายต่อร่างกาย สุขภาพ หรืออนามัยของผู้เสียหาย และหากผู้เสียหายถึงแก่ความตาย สามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของบุคคลนั้นชอบที่จะได้รับค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจได้

(๒) หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตได้ประกอบกิจการเหมืองแร่โดยรู้อยู่แล้วว่าการประกอบกิจการเหมืองแร่นั้นไม่ปลอดภัย หรือมิได้รู้เพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้ว่าการประกอบกิจการเหมืองแร่ไม่ปลอดภัยภายหลังจากการทำแร่นั้นแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควร เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบกิจการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับ การที่ผู้ประกอบกิจการรู้ถึงความไม่ปลอดภัยของการประกอบกิจการ ระยะเวลาที่ผู้ประกอบกิจการปกปิดความไม่ปลอดภัยของการประกอบกิจการของผู้ประกอบกิจการเมื่อทราบว่าการประกอบกิจการทำเหมืองแร่นั้นไม่ปลอดภัย ผลประโยชน์ที่ผู้ประกอบกิจการได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ประกอบกิจการ การที่ผู้ประกอบกิจการได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น ตลอดจนการที่ผู้เสียหายมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

หมวด ๑๔
การควบคุมและการตรวจสอบ

ส่วนที่ ๑
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๔๓ ในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเขตเหมืองแร่ เขตประกอบธุรกิจแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตขุดหาแร่รายย่อย หรือเขตที่มีการร่อนแร่ เพื่อตรวจสอบการประกอบกิจการดังกล่าวได้ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร ผู้ขุดหาแร่รายย่อย ผู้ประกอบกิจการร่อนแร่ ผู้ประกอบธุรกิจแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืน หรือแก้ไขปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม หรือจัดการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดจากการประกอบกิจการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) นำแร่ในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบวิเคราะห์

(๔) ยึดหรืออายัดแร่หรือทรัพย์สินใดตามมาตรา ๑๔๘

เมื่อได้เข้าไปและทำการตรวจสอบตาม (๑) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๑๔๔ ในกรณีที่ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๑๔๓ (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่ออธิบดี ผู้ออกอาชญาบัตร ผู้ออกประทานบัตร หรือผู้ออกใบอนุญาต เพื่อพิจารณาพักใช้หรือเพิกถอนอาชญาบัตร ประทานบัตร ใบอนุญาต หรือระงับการประกอบกิจการต่อไป

มาตรา ๑๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๔๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๔๗ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ส่วนที่ ๒
การดำเนินการเกี่ยวกับของกลางและเงินค้างจ่าย

มาตรา ๑๔๘ บรรดาแร่ที่มีไว้เนื่องในการกระทำความผิด และเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดหรืออายัดไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ หรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ และเมื่อได้มีการฟ้องคดี ให้นำความในมาตรา ๑๗๔ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับ

ในการยึดหรืออายัดเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผูกมัด ประทับตรา จัดทำบัญชี และฐานข้อมูลของผู้กระทำความผิดและเก็บรักษาไว้ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับทรัพย์สินคืนภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันทราบ หรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง ให้คืนทรัพย์สินแก่ผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินนั้นคืนจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดไว้ ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน ทั้งนี้ เว้นแต่อธิบดีจะใช้อำนาจประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

ให้แสดงหลักฐานเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนภายในสามสิบวัน หากพ้นกำหนดดังกล่าวและไม่มีผู้ใดมาขอรับทรัพย์สินคืน ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน และให้นำมาตรา ๑๕๐ มาใช้บังคับเกี่ยวกับวิธีการประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินและวิธีการขอรับทรัพย์สินคืนโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ หรือศาลไม่พิพากษาให้ริบและไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคลผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินดังกล่าว ให้เริ่มนับระยะเวลาตามวรรคสามตั้งแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับ หรือวันที่คำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันที่อธิบดีได้ออกประกาศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๙ ในกรณีทรัพย์สินถูกยึดไว้ตามมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินหรือเงินแล้วแต่กรณี ให้แก่เจ้าของก่อนถึงกำหนดตามมาตรา ๑๔๘ วรรคสามได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึด หรือ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา

ในการดำเนินการคืนทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง อาจมีการกำหนดเงื่อนไขในการคืนและการตรวจสอบเพื่อป้องกันมิให้มีการนำทรัพย์สินนั้นกลับไปใช้ในการกระทำความผิดอีก ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่มีการยึดของกลางที่ต้องสงสัยในการกระทำความผิดโดยไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึดส่งมอบของกลางให้แก่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดเพื่อเก็บรักษาไว้ และให้อธิบดีมีอำนาจประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อให้บุคคลดังกล่าวไปแสดงหลักฐานเพื่อขอรับของกลางคืน

การประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีการยึดของกลางนั้น และประกาศในระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อประเภทอื่นอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน

เจ้าของหรือผู้ครอบครองมีสิทธิขอรับของกลางคืนจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีระบุไว้ในประกาศ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ประกาศตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองเพื่อขอรับของกลางคืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ของกลางนั้นตกเป็นของแผ่นดิน แต่ถ้ามีบุคคลใดแสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองและขอรับของกลางคืนภายในกำหนดเวลา ให้อธิบดีดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ที่แสดงตัวเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามวรรคหนึ่ง เป็นบุคคลที่พนักงานอัยการได้พิจารณาแล้วและมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเป็นบุคคลที่ปรากฏหลักฐานในขณะสอบสวนแล้วว่ามิใช่เป็นผู้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดหรือมิใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งให้

บุคคลดังกล่าวดำเนินการใช้สิทธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อขอรับของกลางคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากอธิบดี หากมิได้ใช้สิทธิฟ้องร้องคดีต่อศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าบุคคลนั้นมิใช่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๑๕๑ ถ้าทรัพย์สินและของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๐ จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือสูญหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สิน หรือมีเหตุอื่นอันสมควร อธิบดีอาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดการขายทรัพย์สินหรือของกลางก่อนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๔๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๕๐ วรรคสาม แล้วแต่กรณี เมื่อได้เงินเป็นสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินหรือของกลางนั้น หรือ

(๒) ถ้าการนำทรัพย์สินหรือของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา ให้นำทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ก่อนที่จะสั่งดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีประกาศตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายทราบ และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายมีสิทธิยื่นคำร้องขอรับทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวไปเก็บรักษาด้วยตนเองได้ภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่เริ่มประกาศ และถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายทำสัญญาไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าจะเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวโดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีมอบทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นผู้เก็บรักษาไว้ แต่ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายนำทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวไปใช้หรือแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายมาขอรับทรัพย์สินหรือของกลางไปเก็บรักษาหรือปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่บุคคลดังกล่าวไม่ยอมทำสัญญาตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีสั่งดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ หรือในกรณีที่มีการทำสัญญาแต่เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายผิดสัญญาหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ให้อธิบดีเรียกทรัพย์สินหรือของกลางดังกล่าวคืนจากเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และมีอำนาจสั่งให้ดำเนินการบังคับตามสัญญาประกันและดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และในกรณีเช่นนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายจะฟ้องเรียกค่าเสียหายหรือค่าทดแทนใด ๆ จากทางราชการอันเนื่องมาจากการดำเนินการหรือการนำทรัพย์สินหรือของกลางที่ยึดหรืออายัดไปใช้ประโยชน์ของทางราชการดังกล่าวมิได้

มาตรา ๑๕๒ บรรดาค่าธรรมเนียมหรือเงินอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ที่ค้างจ่ายอยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ถ้าผู้มีสิทธิมิได้เรียกเอาคืนภายในหนึ่งปีนับแต่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

หมวด ๑๕
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๑๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๖ ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจแร่รายใดไม่ปฏิบัติตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๗ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่รายใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดหรือตามเงื่อนไขตามมาตรา ๔๓ วรรคสี่ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๘ ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษรายใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดหรือตามเงื่อนไขตามมาตรา ๔๗ วรรคสี่ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๐ ผู้ใด

(๑) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๖ วรรคสาม วรรคห้า หรือวรรคหก มาตรา ๖๘ (๑) (๒) (๓) (๘) หรือ (๙) หรือไม่นำหลักประกันมาวางหรือจัดทำประกันภัยตามมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ (๔) (๕) หรือ (๖) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

(๓) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

(๔) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ (๑๑) หรือ (๑๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๒ หรือมาตรา ๑๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา ๙๔ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามวิธีการร่อนแร่ที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๓ ผู้ใดซื้อแร่ ขายแร่ ครอบครองแร่ หรือขนแร่ ที่ยังมิได้มีการชำระค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา ๙๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่สามเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๕ ผู้ใดไม่จัดทำรายงานตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง หรือจัดทำรายงานดังกล่าวเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๔ ต้องระวางโทษ ดังนี้

(๑) ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๐๔ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองเท่าถึงห้าเท่าของมูลค่าแร่ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๐๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าถึงสามเท่าของมูลค่าแร่ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) ฝ่าฝืนประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๐๔ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เมื่อปรากฏว่าแร่ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปโดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๐๔ (๒) เป็นแร่จากประทานบัตร สถานที่ซื้อแร่ เขตแต่งแร่ หรือเขตโลหกรรมใด ให้ผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ออกใบอนุญาตนั้น เพิกถอนประทานบัตรหรือใบอนุญาตนั้นเสียได้

มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการควบคุมการขนส่งและการจัดเก็บแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปตามมาตรา ๑๐๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖๘ ผู้ใด

(๑) ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง

(๒) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขตามมาตรา ๑๐๖ วรรคสี่ หรือมาตรา ๑๑๑ วรรคสี่

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง นำแร่ที่ได้มาจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๒ มาทำการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงเก้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคหนึ่ง (๑) เป็นการกระทำของผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ให้ผู้ออกประทานบัตรหรือผู้ออกใบอนุญาตเพิกถอนประทานบัตรหรือใบอนุญาตนั้นเสียได้

มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๐๘ หรือมาตรา ๑๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงเก้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๙ หรือมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดจัดทำรายงานการรังวัดตามมาตรา ๑๒๓ อันเป็นเท็จหรือไม่รายงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔๓ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗๓ ผู้ใดนำทรัพย์สินหรือของกลางที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บรักษาตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสอง ไปใช้หรือแสวงหาประโยชน์ ต้องระวางโทษปรับจำนวนสองเท่าของประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้หรือแสวงหาประโยชน์

มาตรา ๑๗๔ บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มา หรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีไว้เนื่องในการกระทำความผิดหรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๙

มาตรา ๑๖๐ เฉพาะการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๘ หรือมาตรา ๑๘๐ ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อพนักงานอัยการได้ร้องขอต่อศาลแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศไว้ที่สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ยึดหรืออายัดของกลางนั้น อย่างน้อยสองวันติดต่อกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคลเป็นเจ้าของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งประกาศดังกล่าวทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของเจ้าของทรัพย์สินนั้น เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนมีคำพิพากษาของศาลชั้นต้น หรือมีเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดดังกล่าวอีกทั้งตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นเกิดขึ้น หรือไม่สามารถพิสูจน์ให้ศาลเชื่อได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันแรกของวันประกาศตามวรรคสอง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานว่ามีบุคคลเป็นเจ้าของทรัพย์สินให้นับแต่วันที่เจ้าของทรัพย์สินได้รับหรือถือว่าได้รับไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามวรรคสอง และในกรณีนี้มิให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๑๗๕ ในกรณีที่ของกลางหรือทรัพย์สินใดที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีนำออกขาย หรือนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือเพื่อประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ หรือจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗๖ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗๗ ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๑๗๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือมีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗๙ คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๗๘ ให้ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยอัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นกรรมการ และเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๘๐ ในกรณีที่ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้กระทำในเขตควบคุมแร่ตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือมาตรการที่กำหนดในประกาศตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษสำหรับความผิดนั้น ๆ เป็นสองเท่า

มาตรา ๑๘๑ ในกรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๘๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือผู้ใดที่เกี่ยวข้องโดยทุจริต กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ โดยทุจริตเพื่อมิให้มีการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสามล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘๓ มูลค่าแร่ตามหมวดนี้ให้ถือตามราคาตลาดที่อธิบดีประกาศกำหนดและใช้บังคับอยู่ในวันที่มีการกระทำความผิด

หมวด ๑๖
บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๘๔ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘๕ ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(๑) ให้คณะกรรมการแร่ ประกอบด้วยปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมป่าไม้

อธิบดีกรมศิลปากร อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการสภาการเหมืองแร่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการ และอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) ให้คณะกรรมการแร่จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ปฏิรูปที่ดินจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมทรัพยากรธรณี ผู้แทนกรมศิลปากร ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ นายอำเภอและผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ที่ขอประทานบัตร ผู้แทนสภาการเหมืองแร่ เป็นกรรมการ และเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘๖ ให้ประกาศกำหนดพื้นที่เป็นเขตสำหรับดำเนินการสำรวจ การทดลอง การศึกษาหรือการวิจัยเกี่ยวกับแร่ที่ออกตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปอีกไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ประกาศที่กำหนดในพื้นที่ตามมาตรา ๑๗ วรรคสี่ ให้เป็นอันยกเลิก

มาตรา ๑๘๗ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และพระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๘๘ บรรดาคำขอทุกประเภทที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ และให้พิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘๙ บรรดาอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ยังคงใช้ได้จนกว่าจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมืองและการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามมาตรา ๓๒ การฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง การวางหลักประกันและการจัดทำประกันภัยตามมาตรา ๖๘ (๘) และ (๙) ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร

บรรดาข้อผูกพันตามสัญญาต่าง ๆ ที่กระทำขึ้นภายใต้บังคับพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งมีอยู่กับรัฐบาลไทยโดยกระทรวงอุตสาหกรรมและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปตามข้อผูกพันแห่งสัญญานั้น ๆ ทั้งนี้ จนกว่าผลการใช้บังคับตามสัญญาจะสิ้นสุดลง สำหรับกรณีการขอต่ออายุอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตใด ๆ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑	ค่าธรรมเนียมออกอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาต	
	(๑) ค่าอาชญาบัตรสำรวจแร่ ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	(๒) ค่าอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
	(๓) ค่าอาชญาบัตรพิเศษ ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	(๔) ค่าประทานบัตร	
	ก. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ข. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓ ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	ง. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดิน ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	(๕) ค่าใบอนุญาต	
	ก. ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	ข. ใบอนุญาตแต่งแร่ ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
	ค. ใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	ง. ใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๒	ค่าธรรมเนียมรายปี	
	(๑) การแต่งแร่ ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	(๒) การประกอบโลหกรรม ปีละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	(๓) การประกอบธุรกิจแร่ ปีละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๓	ค่าธรรมเนียมรังวัด	
	(๑) ค่าเขียนหรือจำลองแผนที่ ฉบับละ	๖,๐๐๐ บาท
	(๒) ค่ารังวัดตามจำนวนเนื้อที่ทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่ ไร่ละ	๖๐๐ บาท
	(๓) ค่าหลักเขตเหมืองแร่ หลักละ	๓,๐๐๐ บาท
	(๔) ค่าไต่สวน เรื่องละ	๓๐,๐๐๐ บาท
๔	ค่าธรรมเนียมต่ออายุ โอนสิทธิการทำเหมืองและใบอนุญาต	
	(๑) ค่าต่ออายุประทานบัตร	
	ก. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ข. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓ ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	ง. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดิน ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ ฉบับละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) ค่าต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ฉบับละ	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	(๔) ค่าต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	(๕) ค่าโอนประทานบัตร	
	ก. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ		อัตราค่าธรรมเนียม
	ข. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ง. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดิน	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	(๖) ค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตร	ร้อยละ	๔
	(๗) ค่าโอนใบอนุญาตแต่งแร่	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	(๘) ค่าโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	(๙) ค่าโอนใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
๕	ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด		
	(๑) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร	หน้าละ	๑๐ บาท
	(๒) ค่ารับรองสำเนาเอกสาร	ฉบับละ	๑๕๐ บาท
	(๓) ค่าหยุดการทำเหมืองทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	ปีละ	๖๐๐ บาท
	(๔) ค่านำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่	เมตริกตันละ	๒๐ บาท
	(๕) ค่าใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต	ฉบับละ	๖,๐๐๐ บาท
	(๖) ค่าขยายหรือลดเขตแต่งแร่	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	(๗) ค่าขยายหรือลดเขตโลหกรรม	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	(๘) ค่าลดพื้นที่ในเขตอาชญาบัตรพิเศษ	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	(๙) ค่าลดพื้นที่ในเขตประทานบัตร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
๖	ค่าตรวจสอบ ทดลอง หรือวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ ตัวอย่างหนึ่ง ๆ แร่หรือธาตุหรือรายการละ		๑๐,๐๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงโดยนำหลักการของกฎหมายทั้งสองฉบับมาบัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกัน เพื่อให้การอนุญาตและการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่เป็นไปอย่างมีระบบ โดยกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการแร่ เพื่อให้เกิดดุลยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การรักษาสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลการทำเหมืองให้เหมาะสมกับประเภทและขนาดของการทำเหมือง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแร่ กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดสรรผลประโยชน์จากทรัพยากรแร่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนอันเป็นที่ตั้งของพื้นที่ทำเหมืองและพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง และกำหนดให้มีการจ่ายเงินค่าทดแทนแก่ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินอันเป็นที่ตั้งของการทำเหมืองใต้ดิน ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อนุบัญญัติ

ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560

กฎกระทรวง

กำหนดหินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม
และดินหรือทรายเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “แร่” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้หินดังต่อไปนี้ที่สามารถทำเป็นแผ่นหรือรูปทรงอื่นใดเพื่อการประดับหรือตกแต่งได้เป็นหินประดับ

(๑) หินกรวดมน
(๒) หินกรวดเหลี่ยม
(๓) หินแกรนิต
(๔) หินชนวน
(๕) หินทราย
(๖) หินทราเวอร์ทีน
(๗) หินนาคกระสวย
(๘) หินไนส์
(๙) หินบะซอลต์
(๑๐) หินปูน

ข้อ ๒ ให้หินตามข้อ ๑ ซึ่งมีคุณภาพไม่เหมาะสมที่จะทำเป็นหินประดับและหินชนิดอื่นนอกจากหินตามข้อ ๑ เป็นหินอุตสาหกรรม

ข้อ ๓ ให้ดินดังต่อไปนี้ เป็นดินอุตสาหกรรม

(๑) ดินขาว
(๒) ดินซีเมนต์
(๓) ดินทนไฟ

(๔) ดินเบา ไดอะทอไมต์ หรือไดอะตอมเมเชียสเอิร์ท

(๕) ดินมาร์ล เว้นแต่ดินมาร์ลที่นำไปผ่านกระบวนการแต่งเป็นดินสอพองเพื่อใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมพื้นบ้าน

(๖) ดินเหนียวสี เว้นแต่ดินเหนียวสีที่ใช้เพื่อประโยชน์ในงานหัตถกรรมหรืออุตสาหกรรมพื้นบ้าน

(๗) บอลล์เคลย์

ข้อ ๔ ให้ทรายแก้วหรือทรายซิลิกาเป็นทรายอุตสาหกรรม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓
สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่บทนิยามคำว่า “แร่” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้แร่หมายความรวมถึงหินตามที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรมและดินหรือทรายตามที่กฎกระทรวงกำหนดเป็นดินอุตสาหกรรมหรือทรายอุตสาหกรรม สมควรกำหนดชนิดของหินเป็นหินประดับหรือหินอุตสาหกรรม และกำหนดดินและทรายเป็นดินอุตสาหกรรมและทรายอุตสาหกรรม เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรแร่เป็นไปอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยแร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

อุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

เลขลำดับ	รายการ		อัตราค่าธรรมเนียม
๑	ค่าธรรมเนียมออกอาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาต		
	(๑) ค่าอาชญาบัตรสำรวจแร่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	(๒) ค่าอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	(๓) ค่าอาชญาบัตรพิเศษ	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	(๔) ค่าประทานบัตร		
	ก. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	ข. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ง. ค่าประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
	(๕) ค่าใบอนุญาต		
	ก. ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
	ข. ใบอนุญาตแต่งแร่	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	ค. ใบอนุญาตประกอบโลหกรรม	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	ง. ใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	ยกเว้นใบอนุญาตขนแร่	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
๒	ค่าธรรมเนียมรายปี		
	(๑) การแต่งแร่	ปีละ	๑,๐๐๐ บาท
	(๒) การประกอบโลหกรรม	ปีละ	๒,๐๐๐ บาท
	(๓) การประกอบธุรกิจแร่		
	ก. การซื้อแร่	ปีละ	๑,๐๐๐ บาท
	ข. การครอบครองแร่	ปีละ	๑,๐๐๐ บาท
	ค. การเก็บแร่	ปีละ	๑,๐๐๐ บาท
๓	ค่าธรรมเนียมรังวัด		
	(๑) ค่าเขียนหรือจำลองแผนที่	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
	(๒) ค่ารังวัดตามจำนวนเนื้อที่ทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	ไร่ละ	๑๐๐ บาท
	(๓) ค่าหลักเขตเหมืองแร่	หลักละ	๓๐๐ บาท
	(๔) ค่าไต่สวน		
	ก. ค่าไต่สวนคำขอประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑	เรื่องละ	๑,๐๐๐ บาท
	ข. ค่าไต่สวนคำขอประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒	เรื่องละ	๕,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าไต่สวนคำขอประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓	เรื่องละ	๑๐,๐๐๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ		อัตราค่าธรรมเนียม
๔	ค่าธรรมเนียมต่ออายุ โอนสิทธิการทำเหมืองและใบอนุญาต		
	(๑) ค่าต่ออายุประทานบัตร		
	ก. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	ข. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๑๐๐,๐๐๐ บาท
	ง. ค่าต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖	ฉบับละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
	(๒) ค่าต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	(๓) ค่าต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	(๔) ค่าต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่		
	ก. ใบอนุญาตซื้อแร่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	ข. ใบอนุญาตครอบครองแร่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	ค. ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	(๕) ค่าโอนประทานบัตร		
	ก. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	ข. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	ค. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๓	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
	ง. ค่าโอนประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
	(๖) ค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตร	ร้อยละ	๓
	(๗) ค่าโอนใบอนุญาตแต่งแร่	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
	(๘) ค่าโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
๕	ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด		
	(๑) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร	หน้าละ	๑๐ บาท
	(๒) ค่ารับรองสำเนาเอกสาร	ฉบับละ	๒๐ บาท
	(๓) ค่าหยุดการทำเหมืองทุก ๑ ไร่ หรือเศษของ ๑ ไร่	ปีละ	๖๐ บาท
	(๔) ค่านำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่	เมตริกตันละ	๑๒ บาท
	(๕) ค่าใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต	ฉบับละ	๖๐๐ บาท
	(๖) ค่าขยายหรือลดเขตแต่งแร่	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
	(๗) ค่าขยายหรือลดเขตโลหกรรม	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
	(๘) ค่าลดพื้นที่ในเขตอาชญาบัตรพิเศษ	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
	(๙) ค่าลดพื้นที่ในเขตประทานบัตร	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
๖	ค่าวิเคราะห์ตรวจสอบตัวอย่างแร่ สินแร่ หรือธรณีวัตถุทางฟิสิกส์		

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๑) การตรวจสอบตัวอย่างแร่ สินแร่ หรือธรณีวัตถุทางฟิสิกส์ ที่ไม่ต้องใช้วัสดุ เพื่อหาชนิดและองค์ประกอบ ตัวอย่างละ	๑๐๐ บาท
	(๒) การหาค่าความถ่วงจำเพาะของตัวอย่างแร่ หิน โลหะ และโลหะผสม ตัวอย่างละ	๒๐๐ บาท
	(๓) การหาค่าความขาวสว่าง (Brightness) ของตัวอย่าง บดละเอียดแล้ว ตัวอย่างละ	๒๐๐ บาท
	(๔) การหาค่าความคม (Abrassiveness) ของตัวอย่าง บดละเอียดแล้ว ตัวอย่างละ	๓๐๐ บาท
	(๕) การวิเคราะห์ตรวจสอบดิน ผงผลึก หรือตัวอย่าง บดละเอียด เพื่อหาชนิดของแร่หรือองค์ประกอบ ตัวอย่างละ	๒๐๐ บาท
๗	ค่าวิเคราะห์ตัวอย่างแร่หรือสินแร่ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อหาปริมาณ ตัวอย่างละ	
	(๑) กำมะถัน (S)	๔๔๐ บาท
	(๒) ความชื้น (H_2O)	๒๒๐ บาท
	(๓) แคดเมียม (Cd)	๕๕๐ บาท
	(๔) แคลเซียม (Ca)	๕๕๐ บาท
	(๕) แคลเซียมคาร์บอเนต ($CaCo_3$) ในแร่ฟลูออไรต์	๔๔๐ บาท
	(๖) แคลเซียมฟลูออไรต์ (CaF_2) ในแร่ฟลูออไรต์	๕๕๐ บาท
	(๗) แคลเซียมทังสเตต ($CaWO_4$)	๗๗๐ บาท
	(๘) แคลเซียมออกไซด์ (CaO) ในแร่ยิปซัม	๕๕๐ บาท
	(๙) โคบอลต์ (Co)	๔๔๐ บาท
	(๑๐) โครเมียม (Cr)	๕๕๐ บาท
	(๑๑) เงิน (Ag)	๕๕๐ บาท
	(๑๒) ซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ (SO_3) ในแร่ยิปซัม	๔๔๐ บาท
	(๑๓) ซิลิกา (SiO_2)	๕๕๐ บาท
	(๑๔) ซีเรียม (Ce)	๕๕๐ บาท
	(๑๕) เซอร์โคเมียม (Zr)	๕๕๐ บาท
	(๑๖) ดีบุก (Sn)	๕๕๐ บาท
	(๑๗) ตะกั่ว (Pb)	๕๕๐ บาท
	(๑๘) ทองคำ (Au)	๕๕๐ บาท
	(๑๙) ทองแดง (Cu)	๔๔๐ บาท
	(๒๐) ทอเรียม (Th)	๖๖๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๒๑) ทังสเตนไตรออกไซด์ (WO_3)	๕๕๐ บาท
	(๒๒) แทนทาลัม (Ta)	๗๐๐ บาท
	(๒๓) ไทเทเนียมออกไซด์ (TiO_2)	๕๕๐ บาท
	(๒๔) น้ำที่รวมอยู่ในแร่ยิปซัม (H_2O^+)	๔๔๐ บาท
	(๒๕) นิกเกิล (Ni)	๔๔๐ บาท
	(๒๖) ไนโอเบียม (Nb) หรือโคลัมเบียม (Cb)	๖๐๐ บาท
	(๒๗) บิสมัท (Bi)	๔๔๐ บาท
	(๒๘) เบริลเลียม (Be)	๔๔๐ บาท
	(๒๙) แบเรียม (Ba)	๕๕๐ บาท
	(๓๐) แบเรียมซัลเฟต ($BaSO_4$)	๖๖๐ บาท
	(๓๑) พลวง (Sb)	๕๕๐ บาท
	(๓๒) ฟลูออรีน (F)	๕๐๐ บาท
	(๓๓) ฟอสฟอรัส (P)	๕๕๐ บาท
	(๓๔) แมกนีเซียม (Mg)	๔๔๐ บาท
	(๓๕) แมงกานีส (Mn)	๕๕๐ บาท
	(๓๖) แมงกานีสไดออกไซด์ (MnO_2)	๔๔๐ บาท
	(๓๗) โมลิบดีนัม (Mo)	๕๕๐ บาท
	(๓๘) ยูเรเนียม (U)	๖๐๐ บาท
	(๓๙) แรร์เอิร์ทออกไซด์ทั้งหมด (RE_2O_3)	๖๖๐ บาท
	(๔๐) แรร์เอิร์ทออกไซด์ทั้งหมดรวมกับทอเรียมไดออกไซด์ ($RE_2O_3+ThO_2$)	๖๖๐ บาท
	(๔๑) วาเนเดียม (V)	๕๕๐ บาท
	(๔๒) สังกะสี (Zn)	๕๕๐ บาท
	(๔๓) สารหนู (As)	๕๕๐ บาท
	(๔๔) เหล็ก (Fe)	๔๔๐ บาท
	(๔๕) อะลูมิเนียม (Al)	๕๕๐ บาท
	(๔๖) อิตเทรียม (Y)	๕๐๐ บาท
๘	ค่าวิเคราะห์ตัวอย่างหิน ดิน ทราย ทางวิทยาศาสตร์ เพื่อหาปริมาณ ตัวอย่างละ	
	(๑) กำมะถัน (S)	๔๔๐ บาท

๕

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๒) คลอไรด์ (Ci)	๔๐๐ บาท
	(๓) ความชื้น (H_2O)	๒๒๐ บาท
	(๔) แคลเซียมออกไซด์ (CaO)	๕๕๐ บาท
	(๕) โคบอลต์ (Co)	๔๔๐ บาท
	(๖) โครมิกออกไซด์ (Cr_2O_3)	๕๐๐ บาท
	(๗) ซัลเฟต (SO_4^{-2})	๕๐๐ บาท
	(๘) ซัลเฟอร์ไตรออกไซด์ (SO_3)	๔๔๐ บาท
	(๙) ซิลิกา (SiO_2)	๕๕๐ บาท
	(๑๐) เซอร์โคเนียม (Zr)	๕๕๐ บาท
	(๑๑) โซเดียมออกไซด์ (Na_2O)	๔๔๐ บาท
	(๑๒) ดีบุก (Sn)	๕๕๐ บาท
	(๑๓) ทองแดง (Cu)	๔๔๐ บาท
	(๑๔) ไทเทเนียมไดออกไซด์ (TiO_2)	๔๔๐ บาท
	(๑๕) นิกเกิล (Ni)	๔๔๐ บาท
	(๑๖) เบริลเลียม (Be)	๔๔๐ บาท
	(๑๗) แบเรียม (Ba)	๔๔๐ บาท
	(๑๘) โบรอน (B)	๔๔๐ บาท
	(๑๙) ฟลูออไรต์ (F)	๔๐๐ บาท
	(๒๐) โพแทสเซียมออกไซด์ (K_2O)	๔๔๐ บาท
	(๒๑) ฟอสฟอรัสเพนตอกไซด์ (P_2O_5)	๔๔๐ บาท
	(๒๒) เฟร์รัสออกไซด์ (FeO)	๔๔๐ บาท
	(๒๓) เฟร์ริกออกไซด์ (Fe_2O_3)	๔๔๐ บาท
	(๒๔) แมกนีเซียม (Mg)	๔๔๐ บาท
	(๒๕) แมงกานีสไดออกไซด์ (MnO_2)	๔๔๐ บาท
	(๒๖) โมลิบดีนัม (Mo)	๕๕๐ บาท
	(๒๗) ยูเรเนียม (U)	๖๐๐ บาท
	(๒๘) ลิเทียม (Li)	๔๔๐ บาท
	(๒๙) วาเนเดียม (V)	๕๕๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๓๐) สตรอนเซียม (Sr)	๔๔๐ บาท
	(๓๑) ส่วนที่หายไปหลังการเผา (LOI)	๓๓๐ บาท
	(๓๒) สังกะสี (Zn)	๔๔๐ บาท
	(๓๓) อะลูมินา (Al_2O_3)	๕๕๐ บาท
๙	ค่าวิเคราะห์โลหะและโลหะผสม เพื่อหาปริมาณ ตัวอย่างละ	
	(๑) กำมะถัน (S)	๔๔๐ บาท
	(๒) คาร์บอน (C)	๕๐๐ บาท
	(๓) แคดเมียม (Cd)	๕๕๐ บาท
	(๔) โคบอลต์ (Co)	๔๔๐ บาท
	(๕) โครเมียม (Cr)	๕๕๐ บาท
	(๖) เงิน (Ag)	๕๕๐ บาท
	(๗) ซิลิคอน (Si)	๗๐๐ บาท
	(๘) ดีบุก (Sn)	๕๕๐ บาท
	(๙) ตะกั่ว (Pb)	๕๕๐ บาท
	(๑๐) ทองคำ (Au)	๕๕๐ บาท
	(๑๑) ทองแดง (Cu)	๔๔๐ บาท
	(๑๒) แทนทาลัม (Ta)	๗๐๐ บาท
	(๑๓) ไทเทเนียม (Ti)	๕๕๐ บาท
	(๑๔) นิกเกิล (Ni)	๔๔๐ บาท
	(๑๕) บิสมัท (Bi)	๔๔๐ บาท
	(๑๖) พลวง (Sb)	๕๕๐ บาท
	(๑๗) ฟอสฟอรัส (P)	๕๕๐ บาท
	(๑๘) แมกนีเซียม (Mg)	๔๔๐ บาท
	(๑๙) แมงกานีส (Mn)	๕๕๐ บาท
	(๒๐) โมลิบดีนัม (Mo)	๕๕๐ บาท
	(๒๑) วาเนเดียม (V)	๕๕๐ บาท
	(๒๒) สังกะสี (Zn)	๕๕๐ บาท
	(๒๓) สารหนู (As)	๕๕๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๒๔) เหล็ก (Fe)	๔๔๐ บาท
	(๒๕) อะลูมิเนียม (Al)	๕๕๐ บาท
๑๐	ค่าวิเคราะห์โลหะ เพื่อหาความบริสุทธิ์ ตัวอย่างละ	
	(๑) โลหะดีบุก	๑,๐๐๐ บาท
	(๒) โลหะตะกั่ว	๑,๐๐๐ บาท
	(๓) โลหะทองแดง	๑,๐๐๐ บาท
	(๔) โลหะพลวง	๑,๐๐๐ บาท
๑๑	ค่าวิเคราะห์น้ำ เพื่อหาปริมาณ ตัวอย่างละ	
	(๑) คลอไรด์ (Ci)	๒๐๐ บาท
	(๒) ความกระด้างทั้งหมด คิดเป็นแคลเซียมคาร์บอเนต	๒๐๐ บาท
	(๓) ความขุ่น	๒๐๐ บาท
	(๔) ความเค็ม (salinity)	๒๐๐ บาท
	(๕) คาร์บอเนต (CO_3^{-2})	๒๐๐ บาท
	(๖) ค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH)	๒๐๐ บาท
	(๗) แคดเมียม (Cd)	๓๐๐ บาท
	(๘) แคลเซียม (Ca)	๓๐๐ บาท
	(๙) โคบอลต์ (Co)	๓๐๐ บาท
	(๑๐) โครเมียม (Cr)	๓๐๐ บาท
	(๑๑) เงิน (Ag)	๓๐๐ บาท
	(๑๒) ซัลเฟต (SO_4^{-2})	๓๐๐ บาท
	(๑๓) ซิลิกา (SiO_2)	๓๐๐ บาท
	(๑๔) ซิลิเนียม (Se)	๔๐๐ บาท
	(๑๕) โซเดียม (Na)	๓๐๐ บาท
	(๑๖) ไซยาไนด์ (CN)	๓๐๐ บาท
	(๑๗) ตะกั่ว (Pb)	๓๐๐ บาท
	(๑๘) ทองแดง (Cu)	๓๐๐ บาท
	(๑๙) ไนเทรต (NO_3)	๓๐๐ บาท
	(๒๐) ไนไตรท์ (NO_2)	๓๐๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๒๑) นิกเกิล (Ni)	๓๐๐ บาท
	(๒๒) แบเรียม (Ba)	๓๐๐ บาท
	(๒๓) ไบคาร์บอเนต (HCO_3)	๒๐๐ บาท
	(๒๔) ปริมาณสารทั้งหมดที่ละลายได้ (TDS)	๒๐๐ บาท
	(๒๕) โพแทสเซียม (K)	๓๐๐ บาท
	(๒๖) ฟลูออไรด์ (F)	๓๐๐ บาท
	(๒๗) ฟอสเฟต (PO_4^{-3})	๓๐๐ บาท
	(๒๘) แมกนีเซียม (Mg)	๓๐๐ บาท
	(๒๙) แมงกานีสทั้งหมด	๔๐๐ บาท
	(๓๐) แมงกานีสที่ละลายได้	๓๐๐ บาท
	(๓๑) สภาพนำ (Conductivity)	๒๐๐ บาท
	(๓๒) ส่วนที่มิใช่คาร์บอเนต	๓๐๐ บาท
	(๓๓) สังกะสี (Zn)	๓๐๐ บาท
	(๓๔) สารหนู (As)	๔๐๐ บาท
	(๓๕) สี	๒๐๐ บาท
	(๓๖) เหล็กทั้งหมด	๔๐๐ บาท
	(๓๗) เหล็กที่ละลายได้	๓๐๐ บาท
	(๓๘) อะลูมิเนียม (Al)	๓๐๐ บาท
	(๓๙) ไอโอไดด์ (I^-)	๒๐๐ บาท
๑๒	ค่าวิเคราะห์ด้วยเครื่องเอกซ์เรย์ดิฟแฟรกโทมิเตอร์ (X-Ray Diffractometer) ตัวอย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
๑๓	ค่าวิเคราะห์ด้วยเครื่องเอกซ์เรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกโทรมิเตอร์ (X-Ray Fluorescence Spectrometer)	๕๐๐ บาท/รายการ หรือ ๒,๐๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๑๔	ค่าตรวจสอบและทดลองด้วยวิธีการแต่งแร่ ตัวอย่างละ	
	(๑) การบดหยาบหินหรือแร่ (น้ำหนักไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม)	๒๐๐ บาท
	(๒) การคัดขนาดด้วยตะแกรง (น้ำหนักไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม) ก. ขนาดเล็กกว่า ๐.๕ นิ้ว ถึงขนาดโตกว่า ๑๐๐ เมช ข. ขนาดเล็กกว่า ๑๐๐ เมช	 ๑๐๐ บาท ๒๐๐ บาท
	(๓) การแยกแร่โดยอาศัยความแตกต่างของความถ่วงจำเพาะ (Gravity concentration) (น้ำหนักไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม)	๒๐๐ บาท

เลขลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	(๔) การแยกแร่ด้วยแม่เหล็กไฟฟ้า (Magnetic separation) (น้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม)	๓๐๐ บาท
	(๕) การแยกแร่ด้วยไฟฟ้าสถิตย์หรือไฟฟ้าแรงสูง (Electrostatic or High tension separation) (น้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม)	๓๐๐ บาท
	(๖) การลอยแร่ (Flotation) (น้ำหนักไม่เกิน ๒ กิโลกรัม)	๕๐๐ บาท
	(๗) การอบแห้ง (Drying) (น้ำหนักไม่เกิน ๑๐ กิโลกรัม)	๒๐๐ บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง ตะกรันจากการประกอบโลหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง ตะกรันจากการประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ตะกรันจากการประกอบโลหกรรมตามประกาศฉบับนี้ หมายถึงเฉพาะสารประกอบของแข็งที่มีองค์ประกอบของโลหะ ที่เกิดจากการประกอบโลหกรรมโดยวิธีการถลุงแร่รวมถึงการทำแร่ให้เป็นโลหะหรือสารประกอบโลหะด้วยวิธีอื่นใด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดวิธีการทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการทำเหมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การทำเหมืองจะทำได้โดยวิธีการตามหลักเทคนิคการทำเหมืองแร่วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธี ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีเหมืองเปิด (Surface Mining)

(๒) วิธีเหมืองใต้ดิน (Underground Mining)

(๓) วิธีเหมืองเรือขุด (Dredging)

(๔) วิธีเหมืองละลายแร่ (Solution Mining)

(๕) วิธีการทำเหมืองอย่างอื่นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเห็นชอบโดยการเสนอของอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

อุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าว และการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศ เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าว และการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น แต่โดยที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าในการจดทะเบียนประกอบธุรกิจซึ่งอยู่ในความควบคุมของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้มีขั้นตอนการตรวจสอบสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าวทั้งกรณีบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์ตามประกาศดังกล่าว จึงเป็นการดำเนินการที่เพิ่มภาระให้กับผู้ประกอบการโดยไม่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าว และการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าว และการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น พ.ศ. ๒๕๖๐

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓
สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กฎกระทรวง

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดทำรายชื่อบุคคลซึ่งสมควรจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้กรมทรัพยากรธรณีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศรับสมัครบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ หรือมีผลงานด้านธรณีวิทยา ด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านสิ่งแวดล้อม โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสมัครด้วย ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศรับสมัคร ณ กรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และประกาศในเว็บไซต์ของกรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) ให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา หรือองค์กรอื่นที่ดำเนินงานด้านธรณีวิทยา ด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านสิ่งแวดล้อม เสนอรายชื่อบุคคลโดยให้ระบุสาขาความเชี่ยวชาญ และต้องได้รับความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อด้วย

(๓) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) ให้องค์กรเอกชนเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรเอกชน

ให้บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) (๓) และ (๔) จัดส่งประวัติและผลงานตามที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด ในการนี้ ให้กรมทรัพยากรธรณีรวบรวมและจัดทำรายชื่อบุคคลตามประเภทของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๒ ให้กรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาร่วมกันตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ประวัติและผลงาน เพื่อจัดทำรายชื่อบุคคลซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และประกาศรายชื่อไว้ที่กรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และประกาศในเว็บไซต์ของกรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมกำหนดระยะเวลาให้มีการคัดค้าน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง อาจเชิญผู้สมัครหรือบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ประวัติและผลงาน หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้วินิจฉัยร่วมกัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้านตามข้อ ๒ ให้กรมทรัพยากรธรณีและกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนสองเท่าของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละประเภท โดยพิจารณาจากประวัติและผลงาน หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเสนอประธานกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ข้อ ๔ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเสนอผู้ซึ่งมีรายชื่อในบัญชีตามประเภทนั้น ๆ ต่อประธานกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่หากไม่มีบัญชีรายชื่อตามประเภทกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๔) และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านธรณีวิทยา ด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๒๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดทำรายชื่อบุคคลซึ่งสมควรจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศรับสมัครบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ หรือมีผลงานด้านการสำรวจและการทำเหมือง ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาพ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสมัครด้วย ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศรับสมัคร ณ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และประกาศในเว็บไซต์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) ให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา หรือองค์กรอื่นที่ดำเนินงานด้านการสำรวจและการทำเหมือง ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาพ เสนอรายชื่อบุคคล โดยให้ระบุสาขาความเชี่ยวชาญ และต้องได้รับความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อด้วย

(๓) ให้องค์กรเอกชนเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรเอกชน

(๔) ให้องค์กรชุมชนเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนขององค์กรชุมชน

ให้บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) (๓) และ (๔) จัดส่งประวัติและผลงานตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ในการนี้ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่รวบรวมและจัดทำรายชื่อบุคคลตามประเภทของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๒ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามประวัติและผลงาน เพื่อจัดทำรายชื่อบุคคลซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและประกาศรายชื่อไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และประกาศในเว็บไซต์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ พร้อมกำหนดระยะเวลาให้มีการคัดค้าน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อาจเชิญผู้สมัครหรือบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ประวัติและผลงาน หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้านตามข้อ ๒ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนสองเท่าของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละประเภท โดยพิจารณาจากประวัติและผลงานหรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

ข้อ ๔ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เสนอผู้ซึ่งมีรายชื่อในบัญชีตามประเภทนั้น ๆ ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่หากไม่มีบัญชีรายชื่อตามประเภทกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๓ วรรคสามและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่แต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรชุมชน และผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านการสำรวจและการทำเหมือง ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่จังหวัด

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การจัดทำรายชื่อบุคคลซึ่งสมควรจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศรับสมัครบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ หรือมีผลงานด้านการเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาพ โดยกำหนดวัน เวลา สถานที่ และรายละเอียดเกี่ยวกับการสมัครด้วย ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศรับสมัคร ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และประกาศในเว็บไซต์ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๒) ให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันอุดมศึกษา หรือองค์กรอื่นที่ดำเนินงานด้านการเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านสุขภาพ เสนอรายชื่อบุคคลโดยให้ระบุสาขาความเชี่ยวชาญและต้องได้รับความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อด้วย

(๓) ให้องค์กรเอกชนเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรเอกชน

(๔) ให้องค์กรชุมชนเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรชุมชน

ให้บุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) (๓) และ (๔) จัดส่งประวัติและผลงานตามที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกำหนด ในการนี้ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดรวบรวมและจัดทำรายชื่อบุคคลตามประเภทของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๒ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ประวัติและผลงาน เพื่อจัดทำรายชื่อบุคคลซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และประกาศรายชื่อไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัด สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด และประกาศในเว็บไซต์ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พร้อมกำหนดระยะเวลาให้มีการคัดค้าน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอาจเชิญผู้สมัครหรือบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อมาให้ข้อเท็จจริง ชี้แจง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้

กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ประวัติและผลงาน หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาคัดค้านตามข้อ ๒ ให้อุตสาหกรรมจังหวัดจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนสองเท่าของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละประเภท โดยพิจารณาจากประวัติและผลงาน หรือเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อไป

บุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องไม่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่จังหวัดในจังหวัดอื่นในขณะเดียวกัน

ข้อ ๔ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้อุตสาหกรรมจังหวัดเสนอผู้ซึ่งมีรายชื่อในบัญชีตามประเภทนั้น ๆ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง แต่หากไม่มีบัญชีรายชื่อตามประเภทกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๘ วรรคสามและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการแร่จังหวัดแต่งตั้งจากผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรชุมชน และผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านการเหมืองแร่ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสุขภาพ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม
และสุขภาพของประชาชนสำหรับการทำเหมือง
พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสำหรับการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดให้ประเภทการทำเหมืองที่ต้องจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ได้แก่

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการแบ่งประเภทการทำเหมือง กรณีการทำเหมืองแร่ที่มีกิจกรรมโดยตรงหรือมีกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับโครงการ หรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ยกเว้นกรณีการทำเหมืองแร่ในทะเล

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการแบ่งประเภทการทำเหมือง กรณีการทำเหมืองแร่กัมมันตรังสี

ข้อ ๔ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านธรณีวิทยา โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำข้อมูลธรณีวิทยาทั่วไป ให้ระบุรายละเอียดอย่างน้อยเกี่ยวกับชนิดหิน ลำดับชั้นหินและธรณีวิทยาโครงสร้าง พร้อมแผนที่ธรณีวิทยาทั่วไป มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า

(๒) การจัดทำข้อมูลธรณีวิทยาแหล่งแร่ ให้ระบุรายละเอียดอย่างน้อยเกี่ยวกับชนิดแร่ที่จะทำเหมืองและแร่ที่เกิดร่วม (Type of Minerals and Associated Minerals) ชนิดของแหล่งแร่ (Type of Mineral Deposit) การกำเนิดแร่ (Genesis) ชนิดหินบริเวณแหล่งแร่ (Type of Rock) ธรณีวิทยาโครงสร้าง (Structural Geology) รูปร่างของมวลสินแร่ (Shape of Ore Body) ความสัมพันธ์ของมวลสินแร่กับลักษณะธรณีวิทยา และ/หรือธรณีวิทยาโครงสร้าง (Ore Control) ลักษณะธรณีสัณฐาน (Geomorphology) ที่มีผลต่อความปลอดภัยในการทำเหมือง เช่น ถ้ำ โพรงหิน พร้อมแนบแผนที่แสดงลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า

(๓) การจัดทำข้อมูลคุณภาพและคุณสมบัติของแร่ ให้ระบุรายละเอียดอย่างน้อยเกี่ยวกับคุณภาพ หรือคุณสมบัติทางเคมี และทางกายภาพของแร่ ความสมบูรณ์ หรือเกรดของแร่ พร้อมแนบ

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีและคุณสมบัติทางกายภาพของแร่ โดยมีจำนวนตัวอย่างแร่ไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัวอย่าง ครอบคลุมทั่วทั้งมวลสินแร่

ข้อ ๕ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องดิน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การเก็บตัวอย่างดินแบบผสมรวม (Composite Sample) ที่ระดับความลึก ๓๐ - ๔๕ เซนติเมตร โดยให้ครอบคลุมชนิดของการจำแนกชุดดินและพื้นที่ทั้งภายในและภายนอกโครงการบริเวณใกล้เคียง โดยแบ่งเป็น ๓ กรณี ดังนี้

(๑.๑) ขนาดพื้นที่ประทานบัตรไม่เกิน ๓๐๐ ไร่ กำหนดจำนวนตัวอย่างไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นภายในพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า ๕ ตัวอย่าง และภายนอกพื้นที่โครงการบริเวณใกล้เคียงตามชนิดและสภาพของดิน อีกไม่น้อยกว่า ๕ ตัวอย่าง

(๑.๒) ขนาดพื้นที่ประทานบัตรเกินกว่า ๓๐๐ ไร่ แต่ไม่เกิน ๖๒๕ ไร่ กำหนดจำนวนตัวอย่างไม่น้อยกว่า ๒๐ ตัวอย่าง โดยแบ่งเป็นภายในพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัวอย่าง และภายนอกพื้นที่โครงการบริเวณใกล้เคียงตามชนิดและสภาพของดิน อีกไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัวอย่าง

(๑.๓) ขนาดพื้นที่ประทานบัตรเกินกว่า ๖๒๕ ไร่ กำหนดจำนวนตัวอย่างภายในพื้นที่โครงการ ๑ ตัวอย่างต่อพื้นที่ประทานบัตร ๒๕ ไร่ และภายนอกพื้นที่โครงการบริเวณใกล้เคียงตามชนิดและสภาพของดิน อีกไม่น้อยกว่า ๑๐ ตัวอย่าง

(๒) การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างดินตามรายละเอียดใน (๑) พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลแสดงผลการตรวจวิเคราะห์ ดังนี้

(๒.๑) สภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (Soil pH)

(๒.๒) โลหะหนัก (Heavy Metals) จำนวน ๘ ชนิด ได้แก่ สารหนู (Arsenic) แคดเมียมและสารประกอบแคดเมียม (Cadmium and compounds) แมงกานีสและสารประกอบแมงกานีส (Manganese and compounds) ตะกั่ว (Lead) โครเมียมชนิดเฮกซะวาเลนต์ (Hexavalent Chromium) ปรอทและสารประกอบปรอท (Mercury and compounds) นิกเกิลในรูปของเกลือที่ละลายน้ำได้ (Nickel, soluble salts) และซีลีเนียม (Selenium)

(๒.๓) ความสมบูรณ์ของดิน จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ ปริมาณอินทรียวัตถุในดิน (Soil Organic Matter) ปริมาณฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Available Phosphorus) ปริมาณโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ (Available Potassium) ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก (Cation Exchange Capacity) และความอิ่มตัวของสารที่เป็นด่าง (Base Saturation)

(๒.๔) วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย เฉพาะชนิดที่มีการใช้หรือเก็บรักษาไว้ในพื้นที่การทำเหมืองหรือที่อาจเกิดจากกระบวนการทำเหมือง ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดให้มีการตรวจวิเคราะห์เพิ่มเติม

ทั้งนี้ วิธีการเก็บและรักษาตัวอย่างดิน รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์ตัวอย่างดินให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๖ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องตะกอนดิน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การสำรวจและจัดทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนและตำแหน่งของแหล่งน้ำผิวดินที่อยู่ภายในพื้นที่โครงการและภายนอกพื้นที่โครงการในรัศมี ๕๐๐ เมตร ซึ่งมีแนวโน้มก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องตะกอนดิน ทั้งจากแหล่งน้ำนิ่งและแหล่งน้ำไหล

(๒) การเก็บตัวอย่างตะกอนดินตามรายละเอียดใน (๑) โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ตัวอย่างต่อ ๑ แหล่งน้ำนิ่ง และจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ตัวอย่างต่อ ๑ แหล่งน้ำไหล ครอบคลุมพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวแทนของตะกอนดินได้

(๓) การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างตะกอนดินตามรายละเอียดใน (๒) พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลแสดงผลการตรวจวิเคราะห์ ดังนี้

(๓.๑) สภาพความเป็นกรดเป็นด่างของตะกอนดิน (Sediment pH)

(๓.๒) โลหะหนัก (Heavy Metals) จำนวน ๘ ชนิด ได้แก่ สารหนู (Arsenic) แคดเมียม (Cadmium) ตะกั่ว (Lead) โครเมียม (Chromium) ทองแดง (Copper) ปรอท (Total Mercury) นิกเกิล (Nickel) และสังกะสี (Zinc)

(๓.๓) วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย เฉพาะชนิดที่มีการใช้หรือเก็บรักษาไว้ในพื้นที่การทำเหมืองหรือที่อาจเกิดจากกระบวนการทำเหมือง ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดให้มีการตรวจวิเคราะห์เพิ่มเติม

ทั้งนี้ วิธีการเก็บและรักษาตัวอย่างตะกอนดิน รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์ตัวอย่างตะกอนดินให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๗ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องน้ำผิวดิน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การสำรวจและจัดทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนและตำแหน่งที่ตั้งแหล่งน้ำผิวดินที่อยู่ภายในพื้นที่โครงการและภายนอกพื้นที่โครงการในรัศมี ๑ กิโลเมตร ซึ่งมีแนวโน้มก่อให้เกิดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องน้ำผิวดิน ทั้งจากแหล่งน้ำนิ่งและแหล่งน้ำไหล

(๒) การเก็บตัวอย่างน้ำผิวดินตามรายละเอียดใน (๑) โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ตัวอย่างต่อ ๑ แหล่งน้ำนิ่ง และจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ตัวอย่างต่อ ๑ แหล่งน้ำไหล ครอบคลุมพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งสามารถใช้เป็นตัวแทนของน้ำผิวดินได้

(๓) การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำผิวดินตามรายละเอียดใน (๒) พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลแสดงผลการตรวจวิเคราะห์ ดังนี้

(๓.๑) ลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติทางเคมีของน้ำ จำนวน ๑๐ รายการ ได้แก่ อุณหภูมิ (Temperature) สี (Color) สภาพความเป็นกรดและด่าง (pH) ความขุ่น (Turbidity) การนำไฟฟ้า (Electrical Conductivity) ของแข็งละลายน้ำทั้งหมด (Total Dissolved Solids) ของแข็งแขวนลอย (Suspended Solids) ความกระด้าง (Total Hardness) ปริมาณออกซิเจน

ที่ใช้ในการย่อยสลายสารอินทรีย์ในเวลา ๕ วัน โดยแบคทีเรียที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส (BOD_5) และปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ (DO)

(๓.๒) โลหะหนัก (Heavy Metals) จำนวน ๙ ชนิด ได้แก่ สารหนู (Arsenic) แคดเมียม (Cadmium) ตะกั่ว (Lead) แมงกานีส (Manganese) โครเมียมชนิดเฮกซะวาเลนต์ (Chromium Hexavalent) ทองแดง (Copper) ปรอททั้งหมด (Total Mercury) นิกเกิล (Nickel) และสังกะสี (Zinc)

(๓.๓) วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย เฉพาะชนิดที่มีการใช้หรือเก็บรักษาไว้ในพื้นที่การทำเหมืองหรือที่อาจเกิดจากกระบวนการทำเหมือง ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดให้มีการตรวจวิเคราะห์เพิ่มเติม

ทั้งนี้ วิธีการเก็บและรักษาตัวอย่างน้ำ รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๘ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องน้ำใต้ดิน โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การสำรวจและจัดทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับจำนวนและตำแหน่งที่ตั้งของบ่อน้ำใต้ดินหรือบ่อน้ำบาดาลที่อยู่ภายในพื้นที่โครงการและภายนอกโครงการ ในรัศมี ๓ กิโลเมตร

(๒) การเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อน้ำใต้ดินหรือบ่อน้ำบาดาลตามรายละเอียดใน (๑) โดยแบ่งเป็น ๓ กรณี ดังนี้

(๒.๑) การเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อน้ำใต้ดินหรือบ่อน้ำบาดาลที่มีอยู่แล้วจากชั้นหินอุ้มน้ำเปิดหรือชั้นหินอุ้มน้ำแบบไร้แรงดัน (Unconfined Aquifer) ภายในพื้นที่โครงการและภายนอกพื้นที่โครงการในรัศมี ๑ กิโลเมตร

(๒.๒) การเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อน้ำใต้ดินหรือบ่อน้ำบาดาลที่มีอยู่แล้วจากชั้นหินอุ้มน้ำปิดหรือชั้นหินอุ้มน้ำแบบมีแรงดัน (Confined Aquifer) ภายในพื้นที่โครงการและภายนอกพื้นที่โครงการในรัศมี ๓ กิโลเมตร

(๒.๓) กรณีที่ไม่มีบ่อน้ำใต้ดินหรือบ่อน้ำบาดาลเดิมอยู่ ให้สร้างบ่อสังเกตการณ์หรือบ่อติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำใต้ดินภายหลังจากที่ได้รับประทานบัตรแล้ว พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อดังกล่าว โดยให้ครอบคลุมพื้นที่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำตามทิศทางการไหลของน้ำใต้ดิน

(๓) การตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำใต้ดินตามรายละเอียดใน (๒) พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลแสดงผลการตรวจวิเคราะห์ ดังนี้

(๓.๑) ลักษณะทางกายภาพและคุณสมบัติทางเคมีของน้ำ จำนวน ๗ รายการ ได้แก่ อุณหภูมิ (temperature) สี (color) ความขุ่น (turbidity) สภาพความเป็นกรดและด่าง (pH) การนำไฟฟ้า (electrical conductivity) ความกระด้าง (hardness) และความเค็ม (salinity)

(๓.๒) โลหะหนัก (Heavy Metals) จำนวน ๑๐ ชนิด ได้แก่ สารหนู (Arsenic) แคดเมียม (Cadmium) โครเมียมชนิดเฮกซะวาเลนต์ (Hexavalent chromium) ทองแดง (Copper)

ตะกั่ว (Lead) ปรอท (Mercury) แมงกานีส (Manganese) นิกเกิล (Nickel) ซีลีเนียม (Selenium) และสังกะสี (Zinc)

(๓.๓) วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย เฉพาะชนิดที่มีการใช้หรือเก็บรักษาไว้ในพื้นที่การทำเหมืองหรือที่อาจเกิดจากกระบวนการทำเหมือง ซึ่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดให้มีการตรวจวิเคราะห์เพิ่มเติม

ทั้งนี้ วิธีการเก็บและรักษาตัวอย่างน้ำ รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๙ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องคุณภาพอากาศ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) การจัดทำข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อคุณภาพอากาศ เช่น อุณหภูมิ ความชื้น ทิศทางและความเร็วของกระแสลม ครอบคลุมทุกฤดูกาล

(๒) การกำหนดจุดวัดคุณภาพอากาศ อย่างน้อย ๓ จุด ในเขตประทานบัตร ๑ จุด และบริเวณชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงเขตประทานบัตรในรัศมี ๑ กิโลเมตร อีกไม่น้อยกว่า ๒ จุด พร้อมทั้งตรวจวัดอุณหภูมิ ความชื้น ทิศทางและความเร็วของกระแสลมในช่วงเวลาที่ตรวจวัด และจัดทำข้อมูลแสดงผลการตรวจวิเคราะห์ ดังนี้

(๒.๑) ฝุ่นละอองรวมในบรรยากาศ (TSP)

(๒.๒) ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM_{10})

(๒.๓) ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน ($PM_{2.5}$)

(๒.๔) การวิเคราะห์ขนาด รูปร่าง และองค์ประกอบทางเคมีของฝุ่นละออง (Particulate Matter)

ทั้งนี้ วิธีการเก็บและรักษาตัวอย่าง รวมทั้งวิธีการวิเคราะห์ตัวอย่างให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๑๐ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมเรื่องเสียง โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การกำหนดจุดตรวจวัดระดับเสียงพื้นฐาน อย่างน้อย ๓ จุด โดยให้เลือกตำแหน่งบริเวณขอบพื้นที่ประทานบัตรที่อยู่ใกล้ชุมชน ๑ จุด และบริเวณตำแหน่งของชุมชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่ประทานบัตร อีกไม่น้อยกว่า ๒ จุด

(๒) การตรวจวัดเสียงตามรายละเอียดใน (๑) พร้อมทั้งจัดทำข้อมูลแสดงผลการตรวจวิเคราะห์ระดับเสียงพื้นฐาน ในขณะที่ยังไม่มีกิจกรรมการทำเหมือง ทำการตรวจวัดเสียงเฉลี่ยในรอบ ๒๔ ชั่วโมง (Equivalent Sound Level; L_{eq}) และระดับเสียงสูงสุด (L_{max}) เป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง ๓ วันต่อเนื่อง เพื่อนำมาใช้เป็นตัวแทนของระดับเสียงพื้นฐานได้

ทั้งนี้ วิธีการตรวจวัดให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๑๑ การจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่การทำเหมือง โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) การรวบรวมและศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ตำบลที่เหมืองตั้งอยู่ โดยใช้ข้อมูลการรายงานโรคของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือหน่วยงานอื่น ดังนี้

(๑.๑) อัตราการตายของประชาชนในพื้นที่ในรอบ ๓ ปีปฏิทิน (Standardized Mortality Rate - SMR) จำแนกตามอายุ เพศ และพื้นที่อาศัย

(๑.๒) ข้อมูลอุบัติการณ์โรคที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสมลพิษ ตามบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศฉบับแก้ไขครั้งที่ ๑๐ (ICD-10) ในรอบ ๓ ปีปฏิทิน โดยเฉพาะกลุ่มโรคตาอักเสบ (H10-H19.5) กลุ่มโรคผิวหนังอักเสบ (L20-L30.9) กลุ่มโรคหลอดเลือดหัวใจ (I20-I28.9) กลุ่มโรคหลอดลมอักเสบ (J20-J22) กลุ่มหอบหืดและปอดอุดกั้นเรื้อรัง (J40-J47) กลุ่มภูมิแพ้ (J30-J39.9) มะเร็งปอด (C340-C349) มะเร็งเม็ดเลือดขาว (C91-C95) และกลุ่มโรคหรือมะเร็งอื่นที่อาจเกิดขึ้นตามข้อมูลตรวจวัดสิ่งแวดล้อม

(๑.๓) ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมการอุปโภคบริโภคและความเสี่ยงในการรับสัมผัสปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งน้ำดื่ม แหล่งน้ำใช้ ปริมาณการดื่มหรือใช้น้ำต่อวัน แหล่งอาหาร ปริมาณการบริโภคต่อวัน และการใช้ชีวิตกลางแจ้ง

(๒) การจัดทำฐานข้อมูลการสัมผัสในพื้นที่ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากประชากร ให้แบ่งพื้นที่ในการเก็บตัวอย่างให้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ในรัศมี ๑ กิโลเมตร ๓ กิโลเมตร และ ๕ กิโลเมตร โดยให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมในข้อ ๕ ถึงข้อ ๑๐ ด้วย ให้สุ่มตัวอย่างเป็นสัดส่วนตามกลุ่มอายุและเพศ พร้อมทั้งตรวจวิเคราะห์ ดังนี้

(๒.๑) การตรวจสุขภาพทั่วไป พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

(๒.๒) การเก็บข้อมูลตัวอย่างด้านชีวภาพ (Biomarkers) รวมทั้งการถ่ายภาพรังสีปอดจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมในข้อ ๕ ถึงข้อ ๑๐ และความเสี่ยงในการรับสัมผัสปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอื่น ๆ ของประชาชนในพื้นที่

ทั้งนี้ วิธีการเก็บตัวอย่างและการวิเคราะห์ตัวอย่างด้านชีวภาพต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

(๓) การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรและตำแหน่งบ้านเรือน ในรัศมี ๕ กิโลเมตร รอบพื้นที่ประทานบัตร โดยให้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ ในรัศมี ๑ กิโลเมตร ๓ กิโลเมตร และ ๕ กิโลเมตร พร้อมทั้งจัดทำแผนที่แสดงรายละเอียดและตำแหน่งที่ตั้งเพื่อเป็นฐานข้อมูลสำหรับการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและด้านสุขภาพของประชาชนจากการทำเหมือง

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒
สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“พื้นที่กันชนการทำเหมือง” หมายความว่า พื้นที่ที่อยู่ระหว่างกิจกรรมการทำเหมืองกับชุมชน เพื่อช่วยลดผลกระทบที่อาจเกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ของการทำเหมืองกับชุมชน โดยการวัดระยะห่างจะวัดจากระยะที่ใกล้ที่สุดของขอบเขตของแต่ละกิจกรรมการทำเหมืองตามที่ระบุในแผนผังโครงการทำเหมืองไปจนถึงตำแหน่งของบ้านเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างที่มีผู้อยู่อาศัยประจำซึ่งอาจได้รับผลกระทบ

ข้อ ๔ กำหนดประเภทการทำเหมืองที่ต้องจัดทำแนวพื้นที่กันชนการทำเหมือง ได้แก่

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการแบ่งประเภทการทำเหมือง กรณีการทำเหมืองแร่ที่มีกิจกรรมโดยตรงหรือมีกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับโครงการ หรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการแบ่งประเภทการทำเหมือง กรณีการทำเหมืองแร่กัมมันตรังสี

ข้อ ๕ กำหนดแนวพื้นที่กันชนสำหรับการทำเหมือง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) พื้นที่บ่อเหมืองต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร

(๒) โรงแต่งแร่หรือโรงประกอบโลหกรรมที่อยู่ในเขตเหมืองแร่ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๓) พื้นที่เก็บกักหางแร่หรือกากโลหกรรมที่อยู่ในเขตเหมืองแร่ต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๔) พื้นที่เก็บกองมูลดินทรายต้องมีระยะห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

สุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรทำเหมืองแร่ทุกประเภทและประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตแต่งแร่ ใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ และใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ให้ยื่นคำขอตามแบบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๖ สถานที่ยื่นคำขอ

(๑) การประกอบกิจการหรือสถานประกอบกิจการตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขอ ณ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) การประกอบกิจการหรือสถานประกอบกิจการในจังหวัดอื่น ๆ ให้ยื่นคำขอ ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดที่จะประกอบกิจการหรือสถานประกอบกิจการนั้นตั้งอยู่

(๓) อาชญาบัตรสำรวจแร่หรือใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ให้ยื่นคำขอ ณ เทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลในท้องที่ที่จะขอสำรวจแร่หรือท้องที่ที่จะขอขุดหาแร่รายย่อย

(๔) การยื่นคำขอผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด

หมวด ๒
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต
อาชญาบัตรสำรวจแร่ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และอาชญาบัตรพิเศษ

ส่วนที่ ๑
อาชญาบัตรสำรวจแร่

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรสำรวจแร่ในท้องที่ใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตท้องที่นั้น และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร พร้อมทั้งตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาอนุญาตอาชญาบัตรสำรวจแร่ภายในสิบวันนับแต่วันที่เอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน

ส่วนที่ ๒
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์จะขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษในท้องที่ใด ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ในเขตท้องที่นั้น และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร พร้อมทั้งตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอไว้ภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารครบถ้วน

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดส่งแผนงานการสำรวจแร่และเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารครบถ้วน

ข้อ ๑๐ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๙ แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ พร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารเกี่ยวกับการขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๑๑ กรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาออกอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๑๒ กรณีอาชญาบัตรพิเศษ ให้จัดให้มีการประชุมของคณะกรรมการแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษแล้ว ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ออกอาชญาบัตรพิเศษให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบ

หมวด ๓
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตประทานบัตร

ส่วนที่ ๑
การทำเหมืองประเภทที่ ๑

ข้อ ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตรประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรโดยวิธีการรังวัดหรือวิธีการอื่นใด และเขียนแผนที่แล้วรวบรวมแผนที่พร้อมสมุดสนาม รายการคำนวณต่าง ๆ และบัตรพิกัดฉาก ส่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อตรวจสอบงานคำนวณและวิธีการรังวัด

(๓) เมื่อได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรตาม (๒) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอประทานบัตรดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง

(๓.๒) ขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่

(๔) แจ้งสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติท้องที่เพื่อตรวจสอบแหล่งโบราณคดีโบราณสถาน และให้ความเห็นผลการตรวจสอบ

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดเตรียมเอกสารสำหรับการปิดประกาศการขอประทานบัตรภายในสิบวันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ และเมื่อกำหนดเขตพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรแล้วเสร็จ ให้ปิดประกาศการขอประทานบัตรเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๖ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการปิดประกาศตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองจากผู้ยื่นคำขอแล้ว ให้จัดส่งรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณาตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและหลักวิชาการและต้องสอดคล้องกันภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าวครบถ้วนและแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่จังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับคำขอประทานบัตรครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตประทานบัตรแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกประทานบัตรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบ

ส่วนที่ ๒
การทำเหมืองประเภทที่ ๒ และทำเหมืองประเภทที่ ๓

ข้อ ๒๑ ผู้ใดประสงค์จะทำเหมืองประเภทที่ ๒ และทำเหมืองประเภทที่ ๓ ซึ่งไม่รวมถึงการทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตรประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรโดยวิธีการรังวัดหรือวิธีการอื่นใด และเขียนแผนที่แล้วรวบรวมแผนที่พร้อมสมุดสนาม รายการคำนวณต่าง ๆ และบัตรพิกัดฉาก ส่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อตรวจสอบงานคำนวณและวิธีการรังวัด

(๓) เมื่อได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรตาม (๒) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอประทานบัตรดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง

(๓.๒) ขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่

(๓.๓) จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓.๔) จัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสำหรับการทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม กรณีการทำเหมืองแร่ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสูง

(๔) แจ้งสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติท้องที่เพื่อตรวจสอบแหล่งโบราณคดีโบราณสถาน และให้ความเห็นผลการตรวจสอบ

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดเตรียมเอกสารสำหรับการปิดประกาศการขอประทานบัตรภายในสิบวันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ และเมื่อกำหนดเขตพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรแล้วเสร็จ ให้ปิดประกาศการขอประทานบัตรเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๒๓ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการปิดประกาศตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๒๔ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองจากผู้ยื่นคำขอแล้ว ให้จัดส่งรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณาตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

ข้อ ๒๕ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและหลักวิชาการและต้องสอดคล้องกัน ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าวครบถ้วน และแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๖ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับแจ้งความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้แจ้งสำนักอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อประกอบการตรวจสอบความสอดคล้องกับแผนผังโครงการทำเหมือง โดยให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๗ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขอประทานบัตรพร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับการขอประทานบัตรถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๒๘ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตประทานบัตรแล้วให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ออกประทานบัตรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบ

ส่วนที่ ๓
การทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖
แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓๐ ให้ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินดำเนินการจัดการปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อพัฒนาโครงการทำเหมืองใต้ดิน โดยยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมปรึกษาเบื้องต้น

ข้อ ๓๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๓๐ แล้วเสร็จ ให้ผู้ประสงค์จะทำเหมืองใต้ดินยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรโดยวิธีการรังวัดหรือวิธีการอื่นใด และเขียนแผนที่แล้วรวบรวมแผนที่พร้อมสมุดสนาม รายการคำนวณต่าง ๆ และบัตรพิกัดฉาก ส่งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อตรวจสอบงานคำนวณและวิธีการรังวัด

(๓) เมื่อได้กำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรตาม (๒) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอประทานบัตรดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

(๓.๑.๑) ข้อมูลโดยสังเขปแสดงความลึกและมาตรการทางเทคนิคตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓.๑.๒) แผนที่แสดงเขตเหมืองแร่โดยสังเขป พร้อมข้อมูลประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณต่าง ๆ เพื่อประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓.๑.๓) ข้อมูลทางเทคนิคในวิธีการทำเหมืองและแต่งแร่โดยสังเขปพร้อมทั้งทางเลือกทางวิศวกรรมเหมืองแร่ที่มีอยู่โดยทั่วไปและทางเลือกที่ผู้ขอประทานบัตรเห็นสมควรจะนำมาใช้ พร้อมเหตุผลของทางเลือกดังกล่าว

(๓.๑.๔) ข้อมูล แผนผัง ขั้นตอน วิธีการในการทำเหมือง และการแต่งแร่ที่แสดงถึงมาตรการในการลดผลกระทบหรือรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง ทั้งที่อาจกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน

(๓.๑.๕) ข้อเสนอเพื่อการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ระบุถึงจำนวนเงินสนับสนุนและระเบียบการตรวจสอบการทำเหมืองที่ผู้ขอประทานบัตรจะเสนอให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองได้เข้าร่วมตรวจสอบการทำเหมืองตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓.๑.๖) เส้นทางขนส่ง และแหล่งน้ำที่จะใช้ในโครงการ ทั้งที่มีอยู่แล้วและที่จะพัฒนาขึ้น พร้อมรายละเอียดการใช้สอยตลอดโครงการ ที่เพียงพอจะประเมินให้เห็นได้ว่าการทำเหมืองใต้ดินโครงการจะไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน

(๓.๑.๗) ข้อเสนอเอาประกันภัยความรับผิดตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ระบุถึงวงเงินและระยะเวลาเอาประกันภัยไว้โดยชัดเจน

(๓.๑.๘) แผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมือง

(๓.๑.๙) การวางหลักประกันเพื่อฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

(๓.๒) ขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่

(๓.๓) จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๔) แจ้งสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติท้องที่เพื่อตรวจสอบแหล่งโบราณคดีโบราณสถาน และให้ความเห็นผลการตรวจสอบ

ข้อ ๓๒ ให้มีคณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้มีการยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่ลึกเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตรจากผิวดินในท้องที่ใด เพื่อกำหนดจำนวนเงินทดแทนโดยให้เป็นไปตามขั้นตอน ระยะเวลา หลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดเตรียมเอกสารสำหรับการปิดประกาศการขอประทานบัตรภายในสิบวันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ และเมื่อกำหนดเขตพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรแล้วเสร็จ ให้ปิดประกาศการขอประทานบัตรเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๓๔ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาการปิดประกาศตามข้อ ๓๓ แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

ข้อ ๓๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองจากผู้ยื่นคำขอแล้ว ให้จัดส่งรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณาตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

ข้อ ๓๖ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและหลักวิชาการ และต้องสอดคล้องกัน ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าวครบถ้วนและแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๗ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับแจ้งความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อประกอบการตรวจสอบความสอดคล้องกับแผนผังโครงการทำเหมือง โดยให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

(๒) แจ้งให้ผู้ขอประทานบัตรจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียเพื่อดำเนินการศึกษารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

(๓) ให้ประมวลข้อมูลดังต่อไปนี้ เข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อประกอบการกำหนดเงื่อนไขอันจำเป็นในประทานบัตร โดยให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร มาใช้โดยอนุโลม

(๓.๑) ข้อมูลโครงการที่ยื่นประกอบคำขอประทานบัตรตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓.๒) รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว

ข้อ ๓๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๓๗ (๒) แล้ว หากปรากฏความแตกต่างของข้อมูลหรือความคิดเห็นในการรับฟังความคิดเห็นที่จัดขึ้น ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่วินิจฉัยให้เป็นที่ยุติ แต่หากพบว่าข้อมูลใดยังไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจหรือการจัดรับฟังความคิดเห็นไม่ถูกต้องหรือผิดพลาดในสาระสำคัญให้สั่งให้มีการจัดรับฟังความคิดเห็นใหม่ เพื่อให้สามารถนำข้อมูลหรือความคิดเห็นมากำหนดเป็นเงื่อนไขในประทานบัตรได้อย่างถูกต้อง

ข้อ ๓๙ เมื่อกระบวนการรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๓๗ (๒) สิ้นสุดลง ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการดำเนินการจัดประชุมปรึกษาเบื้องต้น พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียแล้วนำมากำหนดเงื่อนไขในประทานบัตรไว้ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เงื่อนไขในประทานบัตรต้องครอบคลุมโครงการ อย่างน้อยในทุกรายการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนดไว้ตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) เงื่อนไขในประทานบัตรต้องครอบคลุมถึงรายละเอียดในโครงการทั้งหมดที่ผู้ขอประทานบัตรได้เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้รวมถึงเงื่อนไขหรือมาตรการเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้วย

ข้อ ๔๐ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขอประทานบัตรพร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับการขอประทานบัตรถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๔๑ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๔๒ เมื่อคณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตประทานบัตรแล้วให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ออกประทานบัตรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบ

หมวด ๔
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตต่ออายุประทานบัตร

ส่วนที่ ๑
การทำเหมืองประเภทที่ ๑

ข้อ ๔๓ ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะขอต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) เมื่อได้รับจดทะเบียนคำขอตาม (๑) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอต่ออายุประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง

(๒.๒) จัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ตามเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร

(๒.๓) ขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่

(๒.๔) จัดทำแผนที่แสดงพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองและพื้นที่ที่ยังไม่เปิดการทำเหมือง

ข้อ ๔๔ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่ แผนผังโครงการทำเหมือง และรายงานการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนจากผู้ยื่นคำขอแล้ว ให้จัดส่งรายงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณาตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

ข้อ ๔๕ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและหลักวิชาการและต้องสอดคล้องกันรวมถึงรายงานการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าวครบถ้วน พร้อมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร และหรือการดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ ทั้งนี้ ให้ประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในการอนุญาตตลอดอายุประทานบัตรที่ผ่านมา และแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่จังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับคำขอต่ออายุประทานบัตรครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๔๗ เมื่อคณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรในบันทึกการต่ออายุประทานบัตรให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบ

ส่วนที่ ๒
การทำเหมืองประเภทที่ ๒ และทำเหมืองประเภทที่ ๓

ข้อ ๔๘ ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะขอต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และการทำเหมืองประเภทที่ ๓ และการทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) เมื่อได้รับจดทะเบียนคำขอตาม (๑) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอต่ออายุประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง

(๒.๒) ขออนุญาตใช้พื้นที่จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่

(๒.๓) จัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการต่ออายุประทานบัตรตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด หรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ แล้วแต่กรณี

(๒.๔) จัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชนสำหรับการทำเหมือง การแต่งแร่ และการประกอบโลหกรรม กรณีการทำเหมืองแร่ที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนสูง

ข้อ ๔๙ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่ แผนผังโครงการทำเหมือง และรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการต่ออายุจากผู้ยื่นคำขอแล้วให้จัดส่งรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณาตรวจสอบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว ในส่วนของรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการต่ออายุประทานบัตรให้ส่งไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อพิจารณาตรวจสอบ

ข้อ ๕๐ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงและหลักวิชาการและต้องสอดคล้องกัน พร้อมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร และหรือการดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าวครบถ้วนและแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๕๑ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่โดยกองบริหารสิ่งแวดล้อมตรวจสอบรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการต่ออายุภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารครบถ้วนและให้แจ้งผลการตรวจสอบพร้อมมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดเพิ่มเติม (ถ้ามี) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อประกอบการตรวจสอบความสอดคล้องกับแผนผังโครงการทำเหมือง พร้อมทั้งแจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อทราบ

ข้อ ๕๒ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับแจ้งผลการตรวจสอบรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการต่ออายุจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือได้รับแจ้งความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแล้ว ให้ตรวจสอบความสอดคล้องกับแผนผังโครงการทำเหมืองให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้แจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๕๓ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขอต่ออายุประทานบัตรพร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับการขอต่ออายุประทานบัตรถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๕๔ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๕๕ เมื่อคณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรแล้วให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรในบันทึกการต่ออายุประทานบัตรให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตโอนประทานบัตร

ส่วนที่ ๑
การทำเหมืองประเภทที่ ๑

ข้อ ๕๖ ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้ผู้ถือประทานบัตรและผู้ประสงค์จะรับโอนประทานบัตรยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) เมื่อได้รับจดทะเบียนคำขอตาม (๑) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอโอนประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) กรณีประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลอื่น ผู้ขอรับโอนประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานการได้รับความยินยอมจากผู้มีสิทธิในที่ดินนั้น หรือกรณีประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ผู้ขอรับโอนประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานการยื่นคำขออนุญาตเข้าใช้ประโยชน์เพื่อการทำเหมืองจากหน่วยงานของรัฐนั้น

(๒.๒) จัดทำรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ เว้นแต่กรณีการโอนประทานบัตรให้แก่บิดามารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้โอน การโอนประทานบัตรโดยการตกทอด และการโอนประทานบัตรกรณีผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

ข้อ ๕๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือจากผู้ขอ แล้วให้จัดส่งรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณา

ข้อ ๕๘ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบและประเมินค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารครบถ้วน พร้อมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร และหรือการดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ และแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๕๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่จังหวัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับคำขอโอนประทานบัตรครบถ้วนและถูกต้อง

ข้อ ๖๐ เมื่อคณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้โอนประทานบัตรแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อนุญาตให้โอนประทานบัตรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบ

ส่วนที่ ๒
การทำเหมืองประเภทที่ ๒ และทำเหมืองประเภทที่ ๓

ข้อ ๖๑ ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะโอนประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และการทำเหมืองประเภทที่ ๓ และการทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ผู้ถือประทานบัตรและผู้ประสงค์จะรับโอนประทานบัตรยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) เมื่อได้รับจดทะเบียนคำขอตาม (๑) เสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอโอนประทานบัตรภายในสิบห้าวัน เพื่อให้ผู้ขอดำเนินการ ดังนี้

(๒.๑) กรณีประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลอื่น ผู้ขอรับโอนประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานการได้รับความยินยอมจากผู้มีสิทธิในที่ดินนั้น หรือกรณีประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ผู้ขอรับโอนประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานการยื่นคำขออนุญาตเข้าใช้ประโยชน์เพื่อการทำเหมืองจากหน่วยงานของรัฐนั้น

(๒.๒) จัดทำรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ เว้นแต่กรณีการโอนประทานบัตรให้แก่บิดามารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้โอน การโอนประทานบัตรโดยการตกทอด และการโอนประทานบัตรกรณีผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

ข้อ ๖๒ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือจากผู้ยื่นคำขอแล้ว ให้จัดส่งรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อพิจารณา

ข้อ ๖๓ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบและประเมินค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารครบถ้วน พร้อมทั้งตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร และหรือการดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ และแจ้งผลการตรวจสอบให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบและดำเนินการต่อไป

ข้อ ๖๔ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขอโอนประทานบัตรพร้อมความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับการขอโอนประทานบัตรถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๖๕ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ ๖๖ เมื่อคณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้โอนประทานบัตรแล้ว ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อนุญาตการโอนประทานบัตรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการแร่ให้ความเห็นชอบ

หมวด ๖
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต
ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๖๗ ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอและรายการเอกสารอื่นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) กำหนดเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรม ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ขอนำตรวจสอบ

ข้อ ๖๘ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขอรับใบอนุญาตแต่งแร่หรือใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตแต่งแร่หรือใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๖๙ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบและจัดทำบันทึกรายงานการตรวจแผนผังและกรรมวิธีการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรม และเงื่อนไขการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) ประมวลเรื่องคำขอพร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาการออกใบอนุญาตแต่งแร่หรือใบอนุญาตประกอบโลหกรรมภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

ข้อ ๗๐ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องการขอใบอนุญาตแต่งแร่ ให้ประมวลเรื่องคำขอเพื่อเสนอผู้ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๗๑ ให้ผู้ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนอนุญาตหรือไม่อนุญาตการขอใบอนุญาตแต่งแร่ภายในห้าวัน

ข้อ ๗๒ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องการขอใบอนุญาตแต่งแร่หรือการขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้ประมวลเรื่องคำขอเพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๗๓ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อนุญาตหรือไม่อนุญาตการขอใบอนุญาตแต่งแร่หรือการขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้แล้วเสร็จภายในห้าวัน

หมวด ๗
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๗๔ ผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย และตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมและข้อบัญญัติท้องถิ่น (ถ้ามี) หากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

(๒) จัดทำแผนที่แสดงเขตพื้นที่ตามคำขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยโดยสังเขป

ข้อ ๗๕ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยถูกต้องครบถ้วน

หมวด ๘
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต ใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ใบอนุญาตขนแร่ ใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป และใบอนุญาตนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

ข้อ ๗๖ ผู้ประสงค์จะขอใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ใบอนุญาตขนแร่ ใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือใบอนุญาตนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐาน

ตามที่กำหนดไว้ในแบบคำขอและหากตรวจสอบแล้วถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายในหนึ่งวันนับแต่วันที่คำขอถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๗๗ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนเป็นผู้ออกใบอนุญาตตามหมวดนี้ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการขอใบอนุญาตถูกต้องครบถ้วน

หมวด ๙
ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต ครอบครองแร่ ขายแร่ และขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ส่วนที่ ๑
การอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๗๘ ผู้ประสงค์จะขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ให้ยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่แร่นั้นตั้งอยู่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครองแร่ การขอขายแร่ และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๗๙ เมื่อตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว หากครบถ้วนถูกต้อง ภายในสิบห้าวันให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบกองแร่เพื่อประเมินน้ำหนักแร่ที่ขออนุญาต ลักษณะหรือสภาพของแร่ และชนิดของแร่ รวมทั้งเก็บตัวอย่างเพื่อตรวจสอบทางฟิสิกส์หรือเคมีตามความจำเป็น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘๐ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เอกสารเกี่ยวกับการขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๘๑ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย และเมื่อคณะกรรมการดังกล่าวพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายแล้ว ให้ประมวลเรื่องเพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้อ ๘๒ หากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่อนุญาต ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แจ้งผลการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อดำเนินการแจ้งผู้ขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับเรื่อง

ข้อ ๘๓ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ส่วนที่ ๒
การอนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๘๔ ผู้ได้รับอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายที่ประสงค์จะขออนุญาตขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น ให้ยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่แร่นั้นตั้งอยู่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครองแร่ การขอขายแร่ และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๘๕ เมื่อตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกหนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งภายในเจ็ดวัน

ส่วนที่ ๓
การอนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๘๖ ผู้ได้รับอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายที่ประสงค์จะขออนุญาตขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น ให้ยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่แร่นั้นตั้งอยู่ และให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหรือหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครองแร่ การขอขายแร่ และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๘๗ เมื่อตรวจสอบคุณสมบัติ รวมถึงเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกหนังสืออนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งภายในเจ็ดวัน

หมวด ๑๐
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๘๘ การกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตอื่น ๆ ที่ไม่ได้กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้ รวมทั้งระเบียบหรือการกำหนดแนวทางปฏิบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้เป็นไป

ตามขั้นตอนและระยะเวลาตามประกาศฉบับนี้ ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๘๙ ระยะเวลาดำเนินการตามขั้นตอนในประกาศนี้ ไม่ใช้บังคับกับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ระยะเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ระยะเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจัดทำประชามติตามมาตรา ๕๖ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๓) ระยะเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดเขตพื้นที่ประทานบัตรโดยวิธีการรังวัดหรือวิธีอื่นใดตามมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ในกรณีที่มีปัญหาอุปสรรค

(๔) ระยะเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องขอความเห็นจากหน่วยงานอื่นก่อนการอนุญาตหรืออนุมัติหรืออนุญาตในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ระยะเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการตามนโยบายหรือต้องนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีก่อน

(๖) ระยะเวลาที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งหรือข้อร้องเรียน

(๗) ระยะเวลาการประมวลข้อมูลเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๘) ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทน ดำเนินการเพื่อกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๙) ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียในกระบวนการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๑๐) ระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอต้องไปดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

(๑๑) ระยะเวลาที่เกิดเหตุสุดวิสัยอื่น ๆ

ข้อ ๙๐ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศฉบับนี้ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้วินิจฉัยตีความและให้ถือเป็นที่ยุติ

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดแบบอาชญาบัตร แบบประทานบัตร แบบใบอนุญาต
และแบบอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแบบอาชญาบัตร แบบประทานบัตร แบบใบอนุญาต รวมถึงแบบอื่นใด เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดแบบอาชญาบัตร แบบประทานบัตร แบบใบอนุญาต และแบบอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้กำหนดแบบอาชญาบัตร และประทานบัตร ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ดังต่อไปนี้

(๑) อาชญาบัตรสำรวจแร่ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๑ (๑)

(๒) อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๑ (๒)

(๓) อาชญาบัตรพิเศษตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๑ (๓)

(๔) ประทานบัตรประเภทที่ ๑ ตามมาตรา ๕๓ (๑) และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๒ (๑)

(๕) ประทานบัตรประเภทที่ ๒ ตามมาตรา ๕๓ (๒) และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๒ (๒)

(๖) ประทานบัตรประเภทที่ ๓ ตามมาตรา ๕๓ (๓) และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๒ (๓)

(๗) ประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ใช้แบบแร่ ๒ (๔)

ข้อ ๔ แบบใบอนุญาตแต่งแร่ แบบใบอนุญาตประกอบโลหกรรม แบบใบอนุญาตประกอบธุรกิจแร่ แบบใบอนุญาตอื่น และแบบคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การสำรวจแร่ให้กระทำโดยวิธีการตรวจดูลักษณะทางธรณีวิทยาของพื้นที่ร่วมกับวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี ดังนี้

(๑) วิธีการตรวจดูลักษณะทางธรณีเคมีและธรณีฟิสิกส์

(๒) วิธีการเจาะสำรวจตามหลักเทคนิคการสำรวจแหล่งแร่ที่เรียกว่า Drilling และ Boring

(๓) วิธีการขุดหลุมสำรวจตามหลักเทคนิคการสำรวจแหล่งแร่ที่เรียกว่า Pitting ภายในหลักเกณฑ์ดังนี้

(๓.๑) หลุมสำรวจมีขนาดกว้างหรือยาวไม่เกิน ๓ เมตร หรือมีเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน ๓ เมตร ตรงลงไปโดยมีหน้าตัดของหลุมไม่เกินขนาดดังกล่าว

(๓.๒) หลุมสำรวจแต่ละหลุมต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(๔) วิธีการขุดร่องสำรวจตัดขวางสายแร่ตามหลักเทคนิคการสำรวจแหล่งแร่ที่เรียกว่า Trenching ภายในหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๔.๑) ร่องสำรวจมีขนาดกว้างไม่เกิน ๓ เมตร และลึกไม่เกิน ๕ เมตร ผนังของร่องสำรวจต้องเรียบและตั้งตรงที่สุดที่จะทำได้

(๔.๒) ร่องสำรวจแต่ละร่องต้องมีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร

(๕) ถ้าจะสำรวจแร่โดยหลักเกณฑ์หรือวิธีการอื่น ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ข้อ ๔ ให้ผู้ถืออาชญาบัตรสำรวจแร่ ทำการสำรวจแร่ได้เฉพาะวิธีการตรวจดูลักษณะธรณีวิทยาร่วมกับวิธีการสำรวจแร่ตามข้อ ๓ (๑) วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันก็ได้

ข้อ ๕ ให้ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ ทำการสำรวจแร่ได้ตามหลักเกณฑ์วิธีการตามข้อ ๓ และตามที่เสนอไว้ในแผนงานและวิธีการสำรวจแร่

ข้อ ๖ แผนงานและวิธีการสำรวจแร่ต้องมีข้อมูลรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า

(๒) เนื้อที่คำขอแต่ละแปลง

(๓) ชนิดแร่ วิธีการสำรวจแร่แต่ละขั้นตอน ปริมาณงานและจำนวนเงินที่ใช้ในการสำรวจ

(๔) ชนิด ขนาด จำนวนเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการสำรวจ

(๕) จำนวนคนงานและผู้ควบคุมการสำรวจ

(๖) แผนควบคุมและฟื้นฟูผลกระทบจากการสำรวจ

(๗) กรณีอาชญาบัตรพิเศษต้องจัดทำแผนการสำรวจแร่และข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปีให้เป็นไปตามค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ให้นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้ลงนามรับรองความถูกต้องของแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๗ ผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษ ต้องทำการสำรวจตามแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ที่ได้รับอนุญาตภายใต้การควบคุมรับผิดชอบของนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ และต้องรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยใช้รูปแบบการรายงานผลตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

การเปลี่ยนตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ถืออาชญาบัตรนำแร่ที่ได้จากการสำรวจแร่ไปเพื่อวิเคราะห์หรือวิจัยเกินกว่าปริมาณที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ข้อ ๙ กรณีการคืนพื้นที่บางส่วน ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษต้องปฏิบัติตามแผนงานและวิธีการสำรวจแร่โดยค่าใช้จ่ายในการสำรวจต้องเป็นไปตามข้อกำหนดเดิมของปีการสำรวจที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ ให้ผู้ถืออาชญาบัตรแจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ ภายใน ๓๐ วัน ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายจะต้องไม่น้อยกว่าค่าใช้จ่ายขั้นต่ำตามข้อ ๖ (๗) หากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่มีความเห็นเป็นอื่นภายใน ๓๐ วัน ให้ดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในเขตสำรวจแร่ ให้ผู้ถืออาชญาบัตรอำนวยความสะดวกให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๑ ในการสำรวจแร่ที่มีการกระทำกับพื้นที่ ต้องจัดการปรับสภาพพื้นที่ให้ใกล้เคียงสภาพเดิม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำและการตรวจสอบแผนงานการสำรวจแร่และข้อผูกพันสำหรับการสำรวจของแต่ละปี

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (๗) ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การกำหนดค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย ๑) กลุ่มแร่เหล็กและโลหะพื้นฐาน ๒) กลุ่มแร่โพแทช และ ๓) กลุ่มแร่ทองคำและโลหะมีค่า ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ การกำหนดค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรพิเศษ สำหรับแร่ชนิดอื่น ๆ นอกเหนือจากแร่ ๓ กลุ่ม ตามข้อ ๓ ให้เป็นไปตามที่ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษเสนอในแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ ทั้งนี้ ต้องมีความเหมาะสมกับข้อเท็จจริง ถูกต้องตามหลักวิชาการในการสำรวจแร่ และมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจตามอาชญาบัตรพิเศษแร่โพแทช

ตามข้อ ๓ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่สำหรับอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ.๒๕๖๑

ขั้นตอนและวิธีการสำรวจแร่	ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ (บาท)				ราคาประเมิน (บาท/หน่วย)
	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๑๒ ตร.กม ถึง ๑๖ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๘ ตร.กม ถึง ๑๒ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๔ ตร.กม ถึง ๘ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๔ ตร.กม	
ปีที่ ๑ การศึกษาสำรวจเบื้องต้น					
๑. การรวบรวมและศึกษาข้อมูลเดิม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๒. การแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๓. การแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๔. การประมวลข้อมูลพื้นที่ศักยภาพ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๕. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่เบื้องต้น มาตราส่วน ๑:๒๕,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๑	**๑๘๐,๐๐๐**	**๑๘๐,๐๐๐**	**๑๘๐,๐๐๐**	**๑๘๐,๐๐๐**	
ปีที่ ๒ การสำรวจหาพื้นที่ศักยภาพ					
๑. การสำรวจธรณีฟิสิกส์	๑,๐๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐ บาท/กิโลเมตร
๒. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๓,๐๐๐,๐๐๐	๒,๒๕๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๕,๐๐๐ บาท/เมตร
๓. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๑,๑๘๐,๐๐๐	๘๘๕,๐๐๐	๕๙๐,๐๐๐	๒๙๕,๐๐๐	๒,๐๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๔. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๒	**๕,๒๐๐,๐๐๐**	**๓,๙๐๕,๐๐๐**	**๒,๖๑๐,๐๐๐**	**๑,๓๑๕,๐๐๐**	

ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจตามอาชญาบัตรพิเศษแร่โพแทช

ตามข้อ ๓ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่สำหรับอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ.๒๕๖๑

ขั้นตอนและวิธีการสำรวจแร่	ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ (บาท)				ราคาประเมิน (บาท/หน่วย)
	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๑๒ ตร.กม ถึง ๑๖ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๘ ตร.กม ถึง ๑๒ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๔ ตร.กม ถึง ๘ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๔ ตร.กม	
ปีที่ ๓ การสำรวจแร่ขั้นกึ่งรายละเอียด					
๑. การสำรวจธรณีฟิสิกส์	๑,๐๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐ บาท/กิโลเมตร
๒. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๖,๐๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐ บาท/เมตร
๓. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๑,๑๕๐,๐๐๐	๘๖๒,๕๐๐	๕๗๕,๐๐๐	๒๘๗,๕๐๐	๒,๐๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๔. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๓	**๘,๒๐๐,๐๐๐**	**๖,๑๖๒,๕๐๐**	**๔,๑๒๕,๐๐๐**	**๒,๐๘๗,๕๐๐**	
ปีที่ ๔ การสำรวจแร่ขั้นรายละเอียด					
๑. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๖,๐๐๐,๐๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐ บาท/เมตร
๒. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๑,๒๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๓. การทดสอบกลศาสตร์หิน	๔๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๔. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๔๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๔	**๗,๖๕๐,๐๐๐**	**๕,๗๕๐,๐๐๐**	**๓,๘๕๐,๐๐๐**	**๑,๙๕๐,๐๐๐**	
ปีที่ ๕ การประเมินผลการสำรวจ					
๑. การประเมินศักยภาพแหล่งแร่	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๒. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๕	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	
รวมค่าใช้จ่ายตลอดโครงการ	**๒๑,๕๓๐,๐๐๐**	**๑๖,๒๙๗,๕๐๐**	**๑๑,๐๖๕,๐๐๐**	**๕,๘๓๒,๕๐๐**	

ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจตามอาชญาบัตรพิเศษแร่ทองคำและโลหะมีค่า

ตามข้อ ๓ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่สำหรับอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ.๒๕๖๑

ขั้นตอนและวิธีการสำรวจแร่	ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ (บาท)				ราคาประเมิน (บาท/หน่วย)
	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๑๒ ตร.กม ถึง ๑๖ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๘ ตร.กม ถึง ๑๒ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๔ ตร.กม ถึง ๘ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๔ ตร.กม	
ปีที่ ๑ การศึกษาสำรวจเบื้องต้น					
๑. การรวบรวมและศึกษาข้อมูลเดิม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๒. การแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๓. การแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๔. การประมวลข้อมูลพื้นที่ศักยภาพ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๕. การสำรวจธรณีเคมี	๑๒๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑,๒๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๖. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่เบื้องต้น มาตราส่วน ๑:๒๕,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๑	**๓๐๐,๐๐๐**	**๒๗๐,๐๐๐**	**๒๔๐,๐๐๐**	**๒๑๐,๐๐๐**	
ปีที่ ๒ การสำรวจหาพื้นที่ศักยภาพ					
๑. การสำรวจธรณีฟิสิกส์	๔๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/กิโลเมตร
๒. การขุดร่องสำรวจ (Trenching)	๔๘๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑,๐๐๐ บาท/เมตร
๓. การขุดหลุมสำรวจ (Pitting)	๒๕๐,๐๐๐	๑๘๗,๕๐๐	๑๒๕,๐๐๐	๖๒,๕๐๐	๑,๐๐๐ บาท/เมตร
๔. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/เมตร
๕. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๕๐๐,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐	๒,๕๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๖. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๒	**๓,๒๕๐,๐๐๐**	**๒,๔๔๒,๕๐๐**	**๑,๖๓๕,๐๐๐**	**๘๒๗,๕๐๐**	

ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจตามอาชญาบัตรพิเศษแร่ทองคำและโลหะมีค่า

ตามข้อ ๓ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่สำหรับอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ.๒๕๖๑

ขั้นตอนและวิธีการสำรวจแร่	ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ (บาท)				ราคาประเมิน (บาท/หน่วย)
	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๑๒ ตร.กม ถึง ๑๖ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๘ ตร.กม ถึง ๑๒ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๔ ตร.กม ถึง ๘ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๔ ตร.กม	
ปีที่ ๓ การสำรวจแร่ขั้นกึ่งรายละเอียด					
๑. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๔,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/เมตร
๒. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๑,๒๐๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๓. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๓	**๕,๒๕๐,๐๐๐**	**๓,๙๕๐,๐๐๐**	**๒,๖๕๐,๐๐๐**	**๑,๓๕๐,๐๐๐**	
ปีที่ ๔ การสำรวจแร่ขั้นรายละเอียด					
๑. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๔,๐๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/เมตร
๒. การเจาะสำรวจแบบเก็บเศษหิน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐ บาท/เมตร
๓. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑,๘๗๕,๐๐๐	๑,๒๕๐,๐๐๐	๖๒๕,๐๐๐	๒,๕๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๔. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๔๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๔	**๘,๕๕๐,๐๐๐**	**๖,๔๒๕,๐๐๐**	**๔,๓๐๐,๐๐๐**	**๒,๑๗๕,๐๐๐**	
ปีที่ ๕ การประเมินผลการสำรวจ					
๑. การประเมินศักยภาพแหล่งแร่	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๒. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๕	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	
รวมค่าใช้จ่ายตลอดโครงการ	**๑๗,๖๕๐,๐๐๐**	**๑๓,๓๘๗,๕๐๐**	**๙,๑๒๕,๐๐๐**	**๔,๘๖๒,๕๐๐**	

ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจตามอาชญาบัตรพิเศษแร่เหล็กและแร่โลหะพื้นฐาน*

ตามข้อ ๓ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่สำหรับอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ.๒๕๖๑

ขั้นตอนและวิธีการสำรวจแร่	ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ (บาท)				ราคาประเมิน (บาท/หน่วย)
	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๑๒ ตร.กม ถึง ๑๖ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๘ ตร.กม ถึง ๑๒ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๔ ตร.กม ถึง ๘ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๔ ตร.กม	
ปีที่ ๑ การศึกษาสำรวจเบื้องต้น					
๑. การรวบรวมและศึกษาข้อมูลเดิม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๒. การแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๓. การแปลความหมายข้อมูลภาพถ่ายทางอากาศ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๔. การประมวลข้อมูลพื้นที่ศักยภาพ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๕. การสำรวจธรณีเคมี	๑๒๐,๐๐๐	๙๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑,๒๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๖. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่เบื้องต้น มาตราส่วน ๑:๒๕,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๑	**๓๐๐,๐๐๐**	**๒๗๐,๐๐๐**	**๒๔๐,๐๐๐**	**๒๑๐,๐๐๐**	
ปีที่ ๒ การสำรวจหาพื้นที่ศักยภาพ					
๑. การสำรวจธรณีฟิสิกส์	๘๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/กิโลเมตร
๒. การขุดร่องสำรวจ (Trenching)	๔๘๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐	๑,๐๐๐ บาท/เมตร
๓. การขุดหลุมสำรวจ (Pitting)	๒๕๐,๐๐๐	๑๘๗,๕๐๐	๑๒๕,๐๐๐	๖๒,๕๐๐	๑,๐๐๐ บาท/เมตร
๔. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/เมตร
๕. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๕๐๐,๐๐๐	๓๗๕,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐	๒,๕๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๖. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๒	**๓,๖๕๐,๐๐๐**	**๒,๗๔๒,๕๐๐**	**๑,๘๓๕,๐๐๐**	**๙๒๗,๕๐๐**	

หมายเหตุ : * แร่โลหะพื้นฐาน ประกอบด้วย แร่ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง พลวง ดีบุก และทังสเตน

ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจตามอาชญาบัตรพิเศษแร่เหล็กและแร่เลหะพื้นฐาน*

ตามข้อ ๓ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำในการสำรวจแร่สำหรับอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ.๒๕๖๑

ขั้นตอนและวิธีการสำรวจแร่	ค่าใช้จ่ายขั้นต่ำ (บาท)				ราคาประเมิน (บาท/หน่วย)
	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๑๒ ตร.กม ถึง ๑๖ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๘ ตร.กม ถึง ๑๒ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ มากกว่า ๔ ตร.กม ถึง ๘ ตร.กม.	ขนาดพื้นที่ ไม่เกิน ๔ ตร.กม	
ปีที่ ๓ การสำรวจแร่ขั้นกึ่งรายละเอียด					
๑. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๒,๔๐๐,๐๐๐	๑,๘๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๖๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/เมตร
๒. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๙๕๐,๐๐๐	๗๑๒,๕๐๐	๔๗๕,๐๐๐	๒๓๗,๕๐๐	๒,๕๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๓. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๓	**๓,๔๐๐,๐๐๐**	**๒,๕๖๒,๕๐๐**	**๑,๗๒๕,๐๐๐**	**๘๘๗,๕๐๐**	
ปีที่ ๔ การสำรวจแร่ขั้นรายละเอียด					
๑. การเจาะสำรวจแบบเก็บแท่งตัวอย่าง	๓,๒๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐ บาท/เมตร
๒. การเจาะสำรวจแบบเก็บเศษหิน	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๔๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐ บาท/เมตร
๓. การเก็บตัวอย่างเพื่อการวิเคราะห์ตัวอย่าง	๒,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐ บาท/ตัวอย่าง
๔. การจัดทำแผนที่ธรณีวิทยาแหล่งแร่ มาตราส่วน ๑:๔๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๔	**๖,๘๕๐,๐๐๐**	**๕,๑๕๐,๐๐๐**	**๓,๔๕๐,๐๐๐**	**๑,๗๕๐,๐๐๐**	
ปีที่ ๕ การประเมินผลการสำรวจ					
๑. การประเมินศักยภาพแหล่งแร่	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐ บาท/แปลง
๒. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐ บาท/แปลง
รวมค่าใช้จ่ายปีที่ ๕	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	**๓๐๐,๐๐๐**	
รวมค่าใช้จ่ายตลอดโครงการ	**๑๔,๕๐๐,๐๐๐**	**๑๑,๐๒๕,๐๐๐**	**๗,๕๕๐,๐๐๐**	**๔,๐๗๕,๐๐๐**	

หมายเหตุ : * แร่โลหะพื้นฐาน ประกอบด้วย แร่ตะกั่ว สังกะสี ทองแดง พลวง ดีบุก และทังสเตน

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบให้ปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
เกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร
พ.ศ. ๒๕๖๒

ด้วยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้ลงนามรับรองความถูกต้องของแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการสำรวจตามแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ที่ได้รับอนุญาต รวมถึงการลงนามรับรองรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๐ และหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอประทานบัตรตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพื่อให้การกำกับดูแลการสำรวจแร่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงออกประกาศเพื่อกำหนดคุณสมบัติ วิธีการ เงื่อนไขการขึ้นทะเบียน และการควบคุมจรรยาบรรณนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบให้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบให้ปฏิบัติหน้าที่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการขึ้นทะเบียนรายชื่อนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

“ทะเบียน” หมายความว่า ทะเบียนรายชื่อนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

“คำขอ” หมายความว่า คำขอขึ้นทะเบียนนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยรองอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ที่อธิบดีมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนกรมทรัพยากรธรณี ผู้แทนสมาคมธรณีวิทยาแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคม

วิศวกร ...

วิศวกรเหมืองแร่ไทย ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต และผู้อำนวยการกองกฎหมาย เป็นกรรมการ หัวหน้ากลุ่มจัดหาแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรม กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาคุณสมบัติ ประสบการณ์ ลักษณะต้องห้าม ความเหมาะสม ให้ความเห็นการขอขึ้นทะเบียน และเสนออธิบดีพิจารณาให้ความเห็นชอบ ประกาศขึ้นทะเบียน และออกบัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน

(๒) พิจารณาวินิจฉัยข้อกล่าวหาในเรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ และให้รายงานอธิบดีทราบ

อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการอุทธรณ์ผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผลการวินิจฉัยของอธิบดีถือเป็นที่สุด

(๓) อื่น ๆ ตามที่อธิบดีมอบหมาย

ข้อ ๖ คณะกรรมการสามารถแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อให้ทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเชิญบุคคล หรือเรียกเอกสาร หลักฐานใดเพื่อให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย หรือความเห็นได้

หมวด ๒
คุณสมบัติผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๗ ผู้จะได้รับการขึ้นทะเบียนต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ทางวิทยาศาสตร์ สาขาธรณีวิทยา หรือทางวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) เป็นผู้ผ่านการปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์เทียบเท่ากับการปฏิบัติงานด้านธรณีวิทยาหรือวิศวกรรมเหมืองแร่ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

(๒.๑) ผู้ยื่นคำขอกรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ต้องผ่านการปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์เทียบเท่ากับการปฏิบัติงานด้านธรณีวิทยาหรือวิศวกรรมเหมืองแร่ไม่น้อยกว่า ๓ ปี

(๒.๒) ผู้ยื่นคำขอกรณีอาชญาบัตรพิเศษ ต้องผ่านการปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์เทียบเท่ากับการปฏิบัติงานด้านธรณีวิทยาหรือวิศวกรรมเหมืองแร่ไม่น้อยกว่า ๕ ปี

(๓) เป็นสมาชิกสมาคมธรณีวิทยาแห่งประเทศไทยหรือสมาชิกสมาคมวิศวกรเหมืองแร่ไทย หรือได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร สาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ประเภทสามัญวิศวกรหรือวุฒิวิศวกร

(๔) กรณีเป็นชาวต่างประเทศต้องมีหนังสืออนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยจากหน่วยราชการ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถาบันอุดมศึกษา

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องโทษฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกิน ๒ ปี

หมวด ๓ ...

หมวด ๓
การยื่นคำขอ การขึ้นทะเบียน และการต่ออายุการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๘ นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่อเลขานุการคณะกรรมการพร้อมเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในคำขอ พร้อมทั้งยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ แบบบันทึกประวัติการประกอบวิชาชีพด้านธรณีวิทยาหรือเหมืองแร่ และบัญชีแสดงปริมาณและคุณภาพผลงานในการประกอบวิชาชีพด้านธรณีวิทยาหรือเหมืองแร่ ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๙ ให้เลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบคำขอให้แล้วเสร็จภายใน ๕ วัน โดยผู้ยื่นคำขอต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗ รวมทั้งต้องดำเนินการถูกต้องครบถ้วนตามประกาศ เมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วให้นำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบการขึ้นทะเบียนภายใน ๗ วัน กรณีคณะกรรมการให้ความเห็นชอบการขึ้นทะเบียน ให้เสนออธิบดีเพื่อพิจารณาเห็นชอบและประกาศขึ้นทะเบียน รวมถึงออกบัตรประจำตัวผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนภายใน ๗ วัน โดยแบบบัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

กรณีเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบพบผู้ยื่นคำขอขาดคุณสมบัติและมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗ หรือดำเนินการไม่ถูกต้องตามประกาศ ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ตรวจสอบพบ และให้ผู้ยื่นคำขอชี้แจงเป็นหนังสือพร้อมหลักฐานยืนยันเพิ่มเติมหรือดำเนินการแก้ไขตามที่ได้รับแจ้งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง หากพ้นกำหนดดังกล่าวจะถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนตามประกาศนี้

หากผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนกรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนกรณีอาชญาบัตรพิเศษ ให้ดำเนินการยื่นเรื่องต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนออธิบดีพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศขึ้นทะเบียน รวมถึงออกบัตรประจำตัวผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนกรณีอาชญาบัตรพิเศษ

กรณีบัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ชำรุดหรือสูญหาย ให้ดำเนินการยื่นเรื่องขอมีบัตรใหม่ต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนอต่ออธิบดีพิจารณาออกบัตรใหม่ทดแทนบัตรเดิมที่ชำรุดหรือสูญหาย โดยในการยื่นเรื่องขอมีบัตรใหม่นี้ให้ใช้คำขอมีบัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้การยื่นเรื่องขอมีบัตรใหม่กรณีบัตรเดิมสูญหายให้แนบบันทึกกรณีบัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่สูญหายตามแบบแนบท้ายประกาศนี้มาพร้อมด้วย

หมวด ๔
จรรยาบรรณนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

ข้อ ๑๐ ให้กำหนดจรรยาบรรณนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ ดังนี้

(๑) ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๒) ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับผิดชอบถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๓) ต้องประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่ใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใด เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

(๕) ไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบจากบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องในงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง

(๖) ไม่กระทำ ...

(๖) ไม่กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำด้วยประการหนึ่งประการใด อันเป็นการโฆษณาหรือโอ้อวดในผลงาน หรือความสามารถในการประกอบวิชาชีพของตนเกินความเป็นจริงและทับถมคนอื่น เว้นแต่การแสดงชื่อ คุณวุฒิ ที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้นั้น

(๗) ไม่รับงานเกินความสามารถหรือเกินสิทธิที่ตนเองจะกระทำได้

(๘) ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุผลอันควร หรือจงใจละเว้นหน้าที่ที่ควรกระทำเกี่ยวกับงาน หรือปิดบังข้อความที่ควรแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบ อันอาจทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ของผู้ว่าจ้าง

(๙) ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับรองความถูกต้องของแผนงานและวิธีการสำรวจแร่ เป็นผู้ควบคุมการสำรวจแร่ และเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ในงานที่ตนไม่ได้ทำ ควบคุม หรือตรวจสอบด้วยตนเอง

(๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้างหรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ

(๑๑) ไม่แย่งงานจากนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่อื่น

(๑๒) ไม่รับหรือสัญญาว่าจะรับงานที่รู้ว่ามีนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่อื่นทำอยู่ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) ได้แจ้งให้นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่คนก่อนนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๒.๒) มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าผู้ว่าจ้างได้ถอนนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่คนก่อนจากงานนั้นแล้ว

(๑๓) ไม่รับดำเนินงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่น เพื่อการแข่งขันราคาเว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๔) ต้องเคารพในผลงานของผู้อื่นซึ่งได้ทำไว้ก่อน และจะไม่อ้างคัดลอก หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ปรากฏไม่ว่าทางวาจาหรือลายลักษณ์อักษรต่อบุคคลอื่น ๆ อันเป็นการละเมิดต่อเอกสิทธิ์ของผู้อื่น ทั้งจะต้องให้เกียรติแก่ผู้อื่นด้วย เว้นแต่การอ้างอิงทางวิชาการ

(๑๕) ไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงหรืองานของนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่อื่น

(๑๖) ไม่แสดงความคิดเห็นหรือรับรองผลการสำรวจธรณีวิทยาแหล่งแร่ก่อนที่จะได้ทำการสำรวจหรือค้นพบหรือตรวจสอบในสิ่งต่าง ๆ จนเป็นที่มั่นใจตามหลักทางวิชาการหรือแสดงผลเกินควรกว่าที่ได้ปรากฏ

หมวด ๕
หน้าที่ ความรับผิดชอบ และการควบคุมสำหรับผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนปฏิบัติหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบเกี่ยวกับการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร ดังนี้

(๑) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน กรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้เฉพาะคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่เท่านั้น

(๒) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน กรณีอาชญาบัตรพิเศษ ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และคำขออาญาบัตรพิเศษหรืออาชญาบัตรพิเศษ

ในระหว่าง ...

ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

กรณีผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นต่างประเทศต้องมีหนังสืออนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยจากหน่วยราชการอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงานเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้เสมอ

ข้อ ๑๒ ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือผู้ที่มีหลักฐานเชื่อถือได้ว่าผู้ขึ้นทะเบียนประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน มีสิทธิ์กล่าวหาผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนผู้นั้น โดยให้ยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการพร้อมทั้งระบุรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ ข้อกล่าวหา วัตถุประสงค์ของการกล่าวหา ลายมือชื่อผู้กล่าวหาที่ชัดแจ้ง รวมทั้งต้องมีเหตุผลและพยานหลักฐานอันควรเชื่อถือได้

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานแล้ว ให้วินิจฉัยชี้ขาดและให้รายงานอธิบดีทราบ รวมถึงออกเป็นหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒) ว่ากล่าวตักเตือน หรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักการให้ความเห็นชอบมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร ครั้งละไม่เกิน ๑ ปี

(๕) เพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียน

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว โดยทำเป็นหนังสืออุทธรณ์ถึงคณะกรรมการเพื่อทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการอุทธรณ์ผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผลการวินิจฉัยของอธิบดีถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๔ การเพิกถอนรายชื่อจากทะเบียน มีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน

(๑.๑) ถึงแก่ความตาย

(๑.๒) ไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ หรือลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๗

(๒) ลาออก ให้สิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ในหนังสือลาออก และให้เลขานุการคณะกรรมการลบรายชื่อผู้นั้นออกจากทะเบียนและทำเป็นประกาศคณะกรรมการ ยกเว้นผู้ประสงค์จะลาออกได้กระทำการใด ๆ อันเชื่อถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการวินิจฉัยข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๓ ได้ แม้สภาพการขึ้นทะเบียนได้สิ้นสุดแล้วก็ตาม และถ้าได้มีการชี้ขาดข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๑๓ (๕) แล้ว ให้นำความในข้อ ๑๕ มาใช้บังคับแก่ผู้นั้นด้วยโดยอนุโลม

(๓) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ หมวดการสำรวจแร่ และหมวดการทำเหมืองแร่ แม้จะมีการรอลงอาญา

ข้อ ๑๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียนไปแล้ว สามารถยื่นคำขอขึ้นทะเบียนใหม่อีกได้เมื่อพ้นระยะเวลา ๒ ปีนับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนรายชื่อ

หมวด ๖ ...

หมวด ๖
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๖ ให้ทะเบียนตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยทะเบียนนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีเห็นชอบให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๘ (พ.ศ. ๒๕๑๗) แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗๐ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งอธิบดีได้ประกาศไว้ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นทะเบียนตามประกาศนี้ โดยให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ทั้งนี้ กรณีที่บัตรประจำตัวนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ตามประกาศดังกล่าวสิ้นอายุ ให้นำความในข้อ ๙ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง การรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การรายงานผลการดำเนินงาน และการสำรวจแร่ของผู้ถืออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ ต้องแสดงรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) หัวเรื่อง ต้องระบุเลขที่อาชญาบัตร ชนิดแร่ที่ได้รับอาชญาบัตร ชื่อผู้ถืออาชญาบัตร ขนาดของพื้นที่อาชญาบัตร และจุดที่ตั้งอาชญาบัตร

(๒) รายละเอียดทั่วไป ต้องแสดงรายละเอียด ดังนี้

(๒.๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถืออาชญาบัตร ต้องระบุ ชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ ณ ปัจจุบัน

(๒.๒) ลักษณะภูมิประเทศ ต้องระบุสภาพภูมิประเทศโดยทั่วไป สภาพป่าไม้ พร้อมแผนที่ลักษณะภูมิประเทศของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L๗๐๑๘ ที่แสดงที่ตั้งอาชญาบัตร

(๓) วิธีการสำรวจแร่ ต้องแสดงรายละเอียด ดังนี้

(๓.๑) ระยะเวลาในการสำรวจแร่ในรอบเวลานั้น

(๓.๒) จำนวนผู้ปฏิบัติงานการสำรวจแร่ภาคสนาม

(๓.๓) อุปกรณ์การสำรวจแร่และเครื่องจักรกลที่ใช้ในการปฏิบัติงานการสำรวจแร่ภาคสนามในรอบระยะเวลานั้น

(๓.๔) วิธีการสำรวจแร่ในรอบระยะเวลานั้น ต้องอธิบายรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๓.๔.๑) ขั้นตอนการดำเนินการสำรวจแร่ทางธรณีวิทยา ธรณีฟิสิกส์ ธรณีเคมี ธรณีวิทยาแหล่งแร่ ธรณีเทคนิค การเจาะสำรวจแร่ การวิเคราะห์แร่ทางเคมี การทดสอบแร่ทางกายภาพ การศึกษาทางศิลาวรรณา การศึกษาทางโลหกรรม (ถ้ามี) หรือการดำเนินการอื่นใดนอกเหนือจากนี้ที่ได้ดำเนินการในรอบระยะเวลานั้น พร้อมแผนที่แสดงการวางแนวการสำรวจและการวางตำแหน่งการเก็บข้อมูลและตัวอย่าง

(๓.๔.๒) ขั้นตอนการประมวลผลและแปลความหมายข้อมูล

(๔) ผลการสำรวจแร่และสรุปผลการสำรวจแร่ ต้องแสดงรายละเอียด ดังนี้

(๔.๑) สรุปผลการสำรวจแร่ในรอบระยะเวลาครั้งก่อนหน้า

(๔.๒) ผลการสำรวจแร่ ต้องระบุผลการสำรวจแร่ทั้งหมดที่ได้จากการดำเนินการสำรวจแร่ตามข้อ ๓ (๓) รวมถึงการดำเนินการสำรวจแร่ที่ดำเนินการในรอบระยะเวลานั้น

(๔.๓) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการสำรวจแร่ในรอบระยะเวลานั้น และค่าใช้จ่ายรวมในรอบปีนั้น พร้อมทั้งแนบสำเนาเอกสารหลักฐานแสดงการใช้จ่ายในรอบการสำรวจนี้ด้วย

(๔.๔) สรุปผลการสำรวจแร่จากการดำเนินการในรอบระยะเวลานั้น และผลการสำรวจแร่โดยรวมนับแต่เริ่มดำเนินการสำรวจในพื้นที่

(๕) การฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังการสำรวจแร่ในรอบระยะเวลานั้น ต้องอธิบายการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังจากการสำรวจแร่ในรอบระยะเวลานั้น ประกอบด้วย หลักการการฟื้นฟูพื้นที่ภายหลังจากการสำรวจแร่ ขั้นตอนการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ และผลการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่

(๖) แนวทางการดำเนินการสำรวจแร่ในรอบระยะเวลาต่อไป

(๗) บรรณานุกรม ต้องระบุเอกสาร วารสารทางวิชาการ หรือหนังสือทุกฉบับที่ใช้ในอ้างอิงในการดำเนินการสำรวจแร่ในพื้นที่อาชญาบัตร

ข้อ ๔ ผู้ถืออาชญาบัตร นักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ และเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบต้องเป็นผู้ลงนามรับรองรายงานผลการสำรวจแร่ทุกหน้า

ข้อ ๕ แบบรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แบบรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่
ตามข้อ ๕ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจแร่ ครั้งที่.....

เรียน อุตสาหกรรมจังหวัด.....

ข้าพเจ้า.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

☐ อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

☐ อาชญาบัตรพิเศษ

เป็นผู้ถือ เลขที่.....ออกให้ ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ได้รับเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

โดยมีสิทธิสำรวจแร่ (ระบุชื่อแร่).....

ในบริเวณบ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....เป็นเนื้อที่.....ไร่/ตร.กม. ปรากฏตามแผนที่ภูมิประเทศ

ของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ☐ ๑:๕๐,๐๐๐ ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

เลขที่.....ระวาง.....ค่าพิกัดฉากสากลแนวนอน จาก.....

ถึง.....แนวตั้ง จาก.....ถึง.....

ขอยื่นรายงานผลการดำเนินงานและการสำรวจที่กระทำไปภายใต้กำหนดเวลาตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

๑. ระยะเวลาที่ทำการสำรวจ ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๒. เนื้อที่ที่ทำการสำรวจ.....ไร่/ตร.กม. ☐ บนบก ☐ ในทะเล

๓. ดำเนินการสำรวจโดยวิธี ☐ ธรณีวิทยา

☐ ธรณีเคมี

☐ ธรณีฟิสิกส์

☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

๔. วิธีการสำรวจ

๔.๑ สำรวจธรณีวิทยาโดยวิธี ☐ ทำแผนที่ธรณีวิทยาจากภาพถ่ายดาวเทียม ในมาตราส่วน.....

☐ ทำแผนที่ธรณีวิทยาจากภาพถ่ายทางอากาศ ในมาตราส่วน.....

☐ สำรวจและทำแผนที่ธรณีวิทยา ในมาตราส่วน.....

☐ สำรวจและทำแผนที่ธรณีโครงสร้าง ในมาตราส่วน.....

☐ ขุดหลุมสำรวจกว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

ลึกเฉลี่ย..... เมตร จำนวน.....หลุม

ระยะห่างระหว่างหลุม.....เมตร ยาว.....เมตร

☐ ขุดร่องสำรวจกว้าง.....เมตร ยาว.....เมตร

ลึกเฉลี่ย..... เมตร จำนวน.....หลุม

ในแนวทิศ.....

ระยะห่างระหว่างร่อง.....เมตร คลุมเนื้อที่..... ตร.กม.

☐ อื่น ๆ.....

๔.๒ สำรวจธรณีเคมีโดย เก็บตัวอย่าง.....หนัก.....กรัมต่อหนึ่งตัวอย่าง

จำนวน.....ตัวอย่าง ระยะห่างระหว่างตัวอย่าง.....เมตร

คลุมเนื้อที่.....ตร.กม.

ส่งตัวอย่างวิเคราะห์ธรณีเคมีที่.....

.....

เพื่อหาธาตุ.....

๔.๓ สำรวจธรณีฟิสิกส์โดยวิธี .....

.....

จำนวนเส้นสำรวจ.....เส้น รวมระยะทาง.....เมตร

จำนวนจุดสำรวจ.....จุด คลุมเนื้อที่..... ตร.กม.

๔.๔ การเจาะสำรวจ เจาะสำรวจด้วยเครื่องเจาะ.....ในแนว ☐ ดิ่ง ☐ เอียง.....องศา

จำนวน.....หลุม ระยะห่างระหว่างหลุม.....เมตร

ความลึกเฉลี่ยหลุมละ.....เมตร รวมความลึก.....เมตร

คลุมเนื้อที่.....ตร.กม.

๔.๕ สำรวจโดยวิธีอื่น ๆ (ระบุ) .....

.....

๕. สรุปผลการสำรวจ

ธรณีวิทยา พบหิน.....

.....

ธรณีเคมี พบบริเวณที่แสดงค่าผิดปกติ (anomaly) ของธาตุ.....

.....จำนวน.....บริเวณ

ธรณีฟิสิกส์ พบบริเวณที่แสดงค่าผิดปกติ (anomaly) ที่น่าสนใจ จำนวน.....บริเวณ

ผลการแปลความหมาย.....

.....

☐ ไม่พบแร่

☐ พบแร่.....เป็นปริมาณ.....เมตริกตัน

ในเนื้อที่.....ไร่/ตร.กม.

เป็นแหล่งแร่ชนิด.....

จำนวน.....สาย/กระเปาะ/ชั้น ขนาดกว้าง.....เมตร

ยาว.....เมตร หนา.....เมตร

อยู่ลึกเฉลี่ยจากผิวดิน/น้ำ.....เมตร ในหิน/กะสะ.....

ขนาดก้อนหรือเม็ดแร่เฉลี่ย.....ซม.

ความสมบูรณ์ของแร่.....กรัมต่อเมตริกตัน/กรัมต่อ ลบ.เมตร

คุณภาพหรือเกรดของแร่.....

แร่อื่นที่อยู่ร่วมกับแร่ที่พบได้แก่.....

.....

☐ อื่น ๆ (ระบุ) .....

.....

๖. ค่าใช้จ่ายในการสำรวจช่วงระยะเวลาที่รายงานนี้ เป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท

(ตัวอักษร).....

๗. ในการสำรวจครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้พบสิ่งที่มีคุณค่า ดังนี้ คือ

☐ ๗.๑ แร่หรือสิ่งที่มีโครงสร้างทางธรณีวิทยาที่มีลักษณะทางกายภาพเป็นพิเศษอันมีคุณค่าเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยหรืออนุรักษ์ ที่บริเวณ.....พิกัด.....

☐ ๗.๒ ซากดึกดำบรรพ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองซากดึกดำบรรพ์ ที่บริเวณ.....พิกัด.....

☐ ๗.๓ โบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ ที่บริเวณ.....พิกัด.....

☐ ๗.๔ อื่น ๆ (ระบุ).....

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แจ้งการพบนั้นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และแจ้งหน่วยงานที่กำกับดูแลตามพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว ตามข้อ ๗.๒ และข้อ ๗.๓

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความต่าง ๆ ตามรายงานการสำรวจแร่นี้เป็นความจริงทุกประการ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ถืออาชญาบัตร.....

ข้าพเจ้า.....ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่/อาชญาบัตรพิเศษนี้ ได้ตรวจสอบรายงานการสำรวจแร่นี้แล้ว เห็นว่าถูกต้องตามข้อเท็จจริงที่ได้ทำการสำรวจแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ควบคุมการสำรวจ
(.....)

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษ การยื่นคำขอประทานบัตร และการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษที่จะแบ่งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๔๖ วรรคสามและวรรคห้า และมาตรา ๕๔ วรรคสอง (๓) และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กรณีการขออาชญาบัตรพิเศษและการขอประทานบัตร

ข้อ ๓ กรณีขออาชญาบัตรพิเศษ ผู้ยื่นคำขอต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ดังนี้

(๑) เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกอาชญาบัตรพิเศษ ในอัตราแปลงละหนึ่งแสนบาท และ

(๒) เงินตอบแทนแก่รัฐตามจำนวนพื้นที่ ในอัตราไร่ละยี่สิบบาท

ข้อ ๔ กรณีที่มีการเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามอาชญาบัตรพิเศษแล้ว ให้ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐดังกล่าวมีผลผูกพันผู้ได้รับประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองในเขตพื้นที่ที่ได้รับอาชญาบัตรพิเศษนั้นด้วย

ข้อ ๕ ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ดังนี้

(๑) เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรส่วนที่ ๑ มอบให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรส่วนที่ ๒ มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) เงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่

ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขอประทานบัตรแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่จัดเก็บได้ตามประกาศนี้ เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสำรวจหรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ หรือเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๗ การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหมวดนี้ ผู้ยื่นคำขอต้องจัดทำเป็นบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๒
การจัดเก็บผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

ข้อ ๘ กรณีผู้ขอประทานบัตรรายเดียวกันยื่นคำขอประทานบัตรหลายคำขอ ไม่ว่าการยื่นคำขอนั้นจะยื่นในคราวเดียวกันหรือไม่ และเป็นการยื่นคำขอครอบคลุมพื้นที่แหล่งแร่เดียวกันไม่ว่าพื้นที่ตามคำขอนั้นจะมีเขตติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม ให้ใช้มูลค่าแหล่งแร่ทุกคำขอประทานบัตรและทุกประทานบัตร (ถ้ามี) ในการคำนวณเพื่อเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

กรณีผู้ขอประทานบัตรหลายรายยื่นคำขอประทานบัตรครอบคลุมพื้นที่แหล่งแร่เดียวกัน ไม่ว่าพื้นที่ตามคำขอนั้นจะมีเขตติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม หากปรากฏว่าผู้ขอประทานบัตรนั้นเป็นนิติบุคคลและมีหุ้นส่วนร่วมกันเกินกว่าร้อยละยี่สิบห้าของมูลค่าหุ้นของนิติบุคคลรายหนึ่งรายใดแล้วแต่กรณี และได้นำแร่ส่งเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานเดียวกัน ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอประทานบัตรนั้นเสมือนเป็นผู้ขอประทานบัตรรายเดียวกันในการคำนวณเพื่อเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

ข้อ ๙ การคำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๓) ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรจะต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๓) ในอัตราร้อยละของมูลค่าแร่ ทั้งนี้ อัตราร้อยละของมูลค่าแร่สำหรับใช้ในการคำนวณเพื่อเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ การคำนวณอัตราร้อยละเพื่อคำนวณเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่แนบท้ายประกาศนี้

ในการคำนวณอัตราร้อยละของมูลค่าแร่ตามวรรคหนึ่ง นอกเหนือจากส่วนลดตามประเภทของพื้นที่ ส่วนลดตามประเภทของวิสาหกิจ ส่วนลดตามประเภทของการทำเหมือง และส่วนลดตามวิธีการทำเหมือง ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดส่วนลดสำหรับใช้ในการคำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๓) และให้พิจารณาทบทวนตามความเหมาะสมของสถานการณ์ทุกห้าปี

ข้อ ๑๐ ผู้ถือประทานบัตรซึ่งได้ชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐไว้ก่อนที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับและตามเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตรกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ถ้าปรากฏว่าผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

ตามข้อ ๕ (๓) ซึ่งคำนวณตามหลักเกณฑ์ของข้อ ๙ ได้มากกว่าจำนวนที่ได้ชำระไว้แล้ว ให้ผู้ถือประทานบัตรรายดังกล่าวชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐในส่วนที่เพิ่ม

ข้อ ๑๑ การคำนวณมูลค่าแร่ให้ใช้ราคาประกาศของแร่ ซึ่งใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่คำขอประทานบัตรนำเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการแร่เจ็ดวัน

ข้อ ๑๒ วิธีการชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

(๑) ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๓ และข้อ ๕ (๑) และ (๒) ให้ชำระให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน และให้ชำระก่อนรับอาชญาบัตรพิเศษหรือประทานบัตรแล้วแต่กรณี และ

(๒) ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๓) ให้ชำระตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๒.๑) จำนวนเงินไม่เกินหนึ่งล้านบาท ให้ชำระทั้งหมดในคราวเดียวกันก่อนได้รับประทานบัตร โดยให้ได้รับการลดหย่อนร้อยละสิบของผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่ต้องชำระ

(๒.๒) จำนวนเงินเกินหนึ่งล้านบาทขึ้นไปถึงสิบล้านบาท ให้ชำระตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๒.๒.๑) ปลอดการชำระหนี้ในช่วงสองปีแรกนับแต่ปีที่ได้รับประทานบัตรโดยไม่คิดดอกเบี้ย

(๒.๒.๒) ให้เริ่มผ่อนชำระงวดแรกในปีที่สามนับแต่ปีที่ได้รับประทานบัตรโดยให้ชำระหนึ่งล้านบาทแรกก่อน ส่วนที่เหลือให้ผ่อนชำระเป็นงวด ๆ (รายปี) งวดละเท่า ๆ กัน ในแต่ละงวดต้องชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทต่องวดภายในวันที่ ๑๕ มกราคมของทุกปี

(๒.๒.๓) คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละสองจุดห้าต่อปี

(๒.๒.๔) ระยะเวลาการผ่อนชำระต้องไม่เกินสิบปี เว้นแต่ประทานบัตรนั้นมีอายุเหลืออยู่น้อยกว่าสิบปี ก็ให้ใช้ระยะเวลาการผ่อนชำระตามอายุประทานบัตรที่เหลืออยู่นั้นแทน

(๒.๒.๕) กรณีผิดนัดชำระงวดใดงวดหนึ่ง ให้คิดค่าปรับในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันชำระจริง และให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีสิทธิเรียกให้ผู้ถือประทานบัตรชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐสำหรับส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดได้

(๒.๓) จำนวนเกินสิบล้านบาทขึ้นไป ให้ชำระตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๒.๓.๑) ปลอดการชำระหนี้ในช่วงสองปีแรกนับแต่ปีที่ได้รับประทานบัตรโดยไม่คิดดอกเบี้ย

(๒.๓.๒) ให้เริ่มผ่อนชำระงวดแรกในปีที่สามนับแต่ปีที่ได้รับประทานบัตรโดยชำระในส่วนแรกร้อยละสิบของผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐทั้งหมดก่อน ส่วนที่เหลือให้ผ่อนชำระเป็นงวด ๆ (รายปี) งวดละเท่า ๆ กัน ในแต่ละงวดต้องชำระไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐทั้งหมดต่องวดภายในวันที่ ๑๕ มกราคมของทุกปี

(๒.๓.๓) คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละสองจุดห้าต่อปี

(๒.๓.๔) ระยะเวลาการผ่อนชำระต้องไม่เกินยี่สิบปี เว้นแต่ประทานบัตรนั้นมีอายุเหลืออยู่น้อยกว่ายี่สิบปี ก็ให้ใช้ระยะเวลาการผ่อนชำระตามอายุประทานบัตรที่เหลืออยู่นั้นแทน

(๒.๓.๕) กรณีผิดนัดชำระงวดใดงวดหนึ่ง ให้คิดค่าปรับในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันชำระจริง และให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีสิทธิเรียกให้ผู้ถือประทานบัตรชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐสำหรับส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดได้

(๒.๔) ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตาม (๒.๒) หรือ (๒.๓) หากชำระทั้งหมดในคราวเดียวกันให้ได้รับสิทธิลดหย่อนร้อยละสิบของผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่ต้องชำระ

(๒.๕) ในระหว่างการผ่อนชำระเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ถ้ามีเหตุใด ๆ ตามกฎหมาย อันมีผลให้สิทธิของผู้ถือประทานบัตรสิ้นสุดลงก่อนอายุประทานบัตร ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เรียกให้ผู้ถือประทานบัตรชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐสำหรับส่วนที่เหลืออยู่ทั้งหมดทันที

ข้อ ๑๓ ในระหว่างการผ่อนชำระเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ถ้าผู้ถือประทานบัตรได้รับอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ไม่ให้นำเหตุแห่งการได้รับอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองมาเป็นข้ออ้างเพื่อไม่ชำระเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

ข้อ ๑๔ ประทานบัตรที่ได้ชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐครบถ้วนแล้ว หรืออยู่ในระหว่างการผ่อนชำระ ถ้าในระหว่างการทำเหมืองแร่ได้มีการสำรวจหรือประเมินในภายหลัง และพบว่ามีปริมาณสำรองแร่ซึ่งใช้ในการคำนวณมูลค่าแร่ตามประทานบัตรนั้นเกินกว่าปริมาณสำรองแร่ที่แจ้งไว้ในชั้นการยื่นคำขอประทานบัตร ให้ผู้ถือประทานบัตรยื่นเสนอให้ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐเพิ่มเติมให้ครบถ้วนและชำระให้เสร็จสิ้นภายในงวดเดียว โดยให้ได้รับการลดหย่อนร้อยละสิบของผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่ต้องชำระ โดยให้ใช้ราคาประกาศของแร่ที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ในวันที่คำนวณ เป็นหลักเกณฑ์ในการคำนวณมูลค่าแร่

ข้อ ๑๕ การขอเพิ่มชนิดแร่ในระหว่างการทำเหมืองแร่ โดยในชั้นการยื่นคำขอประทานบัตรได้ชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐครบถ้วนแล้ว หรืออยู่ในระหว่างการผ่อนชำระ ต้องเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐเพิ่มให้ครบถ้วนด้วย โดยให้ใช้ราคาประกาศของแร่ที่ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ในวันที่คำนวณเป็นหลักเกณฑ์ในการคำนวณมูลค่าแร่ ทั้งนี้ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐในส่วนที่ต้องชำระเพิ่มให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีชำระในคราวเดียว ให้ได้รับสิทธิลดหย่อนร้อยละสิบของผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่ต้องชำระ

(๒) หากประสงค์จะผ่อนชำระ ต้องผ่อนชำระให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาการผ่อนชำระที่เหลืออยู่ตามบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่จัดทำไว้ในชั้นการยื่นคำขอประทานบัตร โดยไม่ได้รับการปลอดชำระหนี้

(๓) ให้จัดทำบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐเพิ่มเติมจากบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐที่ได้จัดทำไว้ในชั้นการยื่นคำขอประทานบัตรด้วย

ข้อ ๑๖ กรณีตามข้อ ๑๔ หากผู้ถือประทานบัตรมิได้ยื่นเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐเพิ่มและปรากฏว่ามีการผลิตแร่จากประทานบัตรรวมกันเกินปริมาณแร่สำรองที่แจ้งไว้ในชั้นการยื่นคำขอประทานบัตร จะต้องชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐในส่วนที่เพิ่มนี้พร้อมดอกเบี้ยร้อยละสองจุดห้าต่อปีนับแต่วันที่ได้รับประทานบัตร และยังต้องจ่ายเบี้ยปรับอีกร้อยละสิบห้าของจำนวนเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐในส่วนที่เพิ่ม

เงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐในส่วนที่เพิ่มตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าเป็นจำนวนเงินเท่าใดต้องชำระให้แล้วเสร็จในคราวเดียวโดยไม่ให้ได้รับการลดหย่อน แล้วให้ผู้ถือประทานบัตรไปดำเนินการประเมินปริมาณสำรองแร่ใหม่

การประเมินปริมาณสำรองแร่ใหม่ตามวรรคสอง ให้ผู้ถือประทานบัตรเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้ และให้ชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ดังนี้

(๑) กรณีจำนวนเงินเข้าหลักเกณฑ์ต้องชำระในคราวเดียวตามข้อ ๑๒ (๒.๑) ไม่ให้ได้รับการลดหย่อน

(๒) กรณีจำนวนเงินเข้าหลักเกณฑ์ผ่อนชำระได้ตามข้อ ๑๒ (๒.๒) หรือข้อ ๑๒ (๒.๓) หากประสงค์จะผ่อนชำระให้ผ่อนชำระได้แต่ต้องไม่เกินสิบปี เว้นแต่ประทานบัตรมีอายุเหลืออยู่น้อยกว่าสิบปีก็ให้ใช้ระยะเวลาการผ่อนชำระตามอายุประทานบัตรที่เหลืออยู่แทน

(๓) ไม่ให้ได้รับการปลอดชำระหนี้

หมวด ๓
วิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑
การจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออนุญาตอาชญาบัตรพิเศษ

ข้อ ๑๗ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๓ (๑) ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่ตามคำขออาชญาบัตรพิเศษ

กรณีอาชญาบัตรพิเศษตั้งอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า ๑ แห่ง ให้จัดสรรตามสัดส่วนของพื้นที่

ข้อ ๑๘ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๓ (๒) ให้เป็นค่าใช้จ่ายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในการสำรวจ หรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ หรือเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒
การจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออนุญาตประทานบัตร

ข้อ ๑๙ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๒) ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่การทำเหมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับเขตพื้นที่การทำเหมืองซึ่งอาจจะได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตามสัดส่วนที่คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณีเห็นสมควร ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอันเป็นที่ตั้งของเขตพื้นที่การทำเหมือง จัดสรรให้ในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ ส่วนที่เหลือจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับเขตพื้นที่การทำเหมืองซึ่งได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตาม (๒)

(๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับเขตพื้นที่การทำเหมืองซึ่งได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณีเป็นผู้พิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับเขตพื้นที่การทำเหมืองใดได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นต้องอยู่ภายในรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากแนวเขตประทานบัตร โดยอาจใช้ข้อมูลจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณา

ข้อ ๒๐ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๕ (๓) ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดสรรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เหมืองประเภทที่ ๑ จัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๙

(๒) เหมืองประเภทที่ ๒ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หักไว้ร้อยละห้าสิบส่วนที่เหลือจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๙

(๓) เหมืองประเภทที่ ๓ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หักไว้ร้อยละเจ็ดสิบห้าส่วนที่เหลือจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๙

หมวด ๔
การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๒๑ การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงินตามประกาศนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎและระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

หลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขอประทานบัตร

ตามข้อ ๕ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ	หลักเกณฑ์
๑	เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตร ส่วนที่ ๑ มอบให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามข้อ ๕ (๑)	๑.๑ เหมืองประเภทที่ ๒ เฉพาะแร่โลหะ ห้าแสนบาทต่อแปลง ๑.๒ เหมืองประเภทที่ ๓ ทุกชนิดแร่ ยกเว้นแร่โพแทช หนึ่งล้านบาทต่อแปลง ๑.๓ เหมืองแร่โพแทช สิบห้าล้านบาทต่อแปลง
๒	เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตร ส่วนที่ ๒ มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามข้อ ๕ (๒)	๒.๑ เหมืองประเภทที่ ๑ ทุกชนิดแร่ หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทต่อแปลง ๒.๒ เหมืองประเภทที่ ๒ ทุกชนิดแร่ สามแสนบาทต่อแปลง ๒.๓ เหมืองประเภทที่ ๓ ทุกชนิดแร่ ห้าแสนบาทต่อแปลง
๓	เงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ตามข้อ ๕ (๓)	ร้อยละของมูลค่าแร่รวมทุกชนิดในแปลงคำขอ โดยใช้อัตราร้อยละในการคำนวณตามหลักเกณฑ์ วิธีการ การคำนวณอัตราร้อยละเพื่อคำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามมูลค่าแร่

บันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ
กรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ

เลขที่ ชื่อย่อจังหวัดตามด้วยเลขคำขออาชญาบัตรพิเศษ/ครั้งที่ทำบันทึก ทำที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า (บริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด/นาย/นาง/นางสาว).....
เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□ สัญชาติ.....อายุ.....ปี
ที่อยู่/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน/อาคาร.....ถนน.....
ซอย.....ตำบล /แขวง .....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail).....
ขออาชญาบัตรพิเศษเพื่อสำรวจแร่.....ในท้องที่ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด.....ตามคำขอที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... จำนวนเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา
ได้ทำหนังสือฉบับนี้ให้ไว้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อเป็นหลักฐานว่า

ข้อ ๑ เมื่อข้าพเจ้า (บริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด/นาย/นาง/นางสาว).....
.....ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษเพื่อสำรวจแร่แล้ว ข้าพเจ้าจะจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามคำขอดังกล่าว ดังนี้

(๑) เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกอาชญาบัตรพิเศษ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น .....บาท (.....)

(๒) เงินตอบแทนแก่รัฐตามจำนวนพื้นที่ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ข้อ ๒ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๑ ข้าพเจ้าจะจ่ายให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้เสร็จสิ้นก่อนรับอาชญาบัตรพิเศษภายในเวลา ๓๐ วัน นับจากวันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ให้ข้าพเจ้าไปรับอาชญาบัตรพิเศษ และให้ถือว่าข้อตกลงนี้เป็นเงื่อนไขแนบท้ายอาชญาบัตรพิเศษ

ข้อ ๓ หากข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าปฏิบัติผิดเงื่อนไขแนบท้ายอาชญาบัตรพิเศษ ยินยอมให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เรียกร้องจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้ทั้งหมด และข้าพเจ้ายินยอมให้เพิกถอนอาชญาบัตรพิเศษที่ออกตามคำขอที่.....ซึ่งออกให้กับข้าพเจ้า โดยข้าพเจ้าจะไม่โต้แย้งคัดค้านหรือเรียกร้องค่าชดเชยหรือค่าเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้าพเจ้า ...

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้โดยชัดเจนตลอดทุกข้อความ จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขออาชญาบัตรพิเศษ
(.....)

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

กรณีที่ผู้ขออาชญาบัตรพิเศษเป็นบุคคลธรรมดาและมีคู่สมรส ให้คู่สมรสลงนามยินยอมในการจัดทำบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษของผู้ขออาชญาบัตรพิเศษ ดังนี้

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว .....
เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□
คู่สมรสของ นาย/นาง/นางสาว .....
เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□
ได้ตกลงยินยอมให้ นาย/นาง/นางสาว.....ในการจัดทำบันทึกข้อตกลงนี้

(ลงชื่อ).....คู่สมรส
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

บันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ
กรณีการขอประทานบัตร

เลขที่ ชื่อย่อจังหวัดตามด้วยหมายเลขท่อเหล็ก/ครั้งที่ทำบันทึก ทำที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า (บริษัท/ห้างหุ้นส่วนจำกัด/นาย/นาง/นางสาว).....
เลขประจำตัวประชาชน ☐-☐☐☐☐-☐☐☐☐☐-☐☐-☐ สัญชาติ.....อายุ.....ปี ที่อยู่/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....หมู่บ้าน/อาคาร.....ถนน.....ซอย.....ตำบล /แขวง .....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail).....
ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองแร่.....ในท้องที่ตำบล..... .....
อำเภอ..... จังหวัด.....ตามคำขอที่...../.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... จำนวนเนื้อที่.....ไร่.....งาน.....ตารางวา ได้ทำบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขอประทานบัตรฉบับนี้ให้ไว้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อเป็นหลักฐานว่า

ข้อ ๑ เมื่อข้าพเจ้าได้รับอนุญาตประทานบัตรทำเหมืองแร่ตามคำขอดังกล่าวแล้ว ข้าพเจ้าจะจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และให้ถือว่าข้อตกลงนี้เป็นเงื่อนไขในการออกประทานบัตร โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขอประทานบัตรแนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนี้

ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ	หลักเกณฑ์	จำนวนเงิน (บาท)
๑. เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรส่วนที่ ๑ มอบให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามข้อ ๕ (๑)	❍ เหมืองประเภทที่ ๒ เฉพาะแร่โลหะ ห้าแสนบาทต่อแปลง	
	❍ เหมืองประเภทที่ ๓ ทุกชนิดแร่ ยกเว้นแร่โพแทช หนึ่งล้านบาทต่อแปลง	
	❍ เหมืองแร่โพแทช สิบห้าล้านบาทต่อแปลง	

๒. เงินตอบแทน ...

ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ	หลักเกณฑ์	จำนวนเงิน (บาท)
๒. เงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรส่วนที่ ๒ มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อ ๕ (๒)	❍ เหมืองประเภทที่ ๑ ทุกชนิดแร่ หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทต่อแปลง	
	❍ เหมืองประเภทที่ ๒ ทุกชนิดแร่ สามแสนบาทต่อแปลง	
	❍ เหมืองประเภทที่ ๓ ทุกชนิดแร่ ห้าแสนบาทต่อแปลง	

ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ	หลักเกณฑ์
๓. เงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ตามข้อ ๕ (๓) รายละเอียดประกอบการขอประทานบัตร ❑ มีชนิดแร่ในคำขอประทานบัตรนี้ จำนวน.....ชนิด ได้แก่ .... ❍ ยื่นคำขอแปลงเดียว เท่านั้น ❍ ยื่นคำขอพร้อมกันหลายคำขอ ❍ อื่น ๆ โปรดระบุ	ร้อยละของมูลค่าแร่รวมทุกชนิดในแปลงคำขอ โดยใช้อัตราร้อยละในการคำนวณตามหลักเกณฑ์ วิธีการ การคำนวณอัตราร้อยละเพื่อคำนวณเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ หมายเหตุ - รายละเอียดในการคำนวณแสดงเป็นเอกสารแนบ

ผลรวมเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ (บาท)	
รวมผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตาม ๑. ตาม ๒. และตาม ๓. จำนวนทั้งสิ้น	
จำนวนเงินเป็นตัวอักษร	

ข้อ ๒ ข้าพเจ้าจะชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามจำนวนดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

❑ ๒.๑ ชำระเงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรส่วนที่ ๑ มอบให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในคราวเดียว จำนวนเงิน..... บาท (.....)

❑ ๒.๒ ชำระเงินตอบแทนแก่รัฐเพื่อตอบแทนการออกประทานบัตรส่วนที่ ๒ มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนเงิน..... บาท (.....)

๒.๓ ชำระเงิน ...

❑ ๒.๓ ชำระเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ ดังนี้

❍ ๒.๓.๑ ชำระในคราวเดียว

❍ ไม่ได้รับสิทธิ์ลดหย่อนร้อยละสิบ ❍ ได้รับสิทธิ์ลดหย่อนร้อยละสิบ

คงเหลือจำนวนเงินที่จะต้องชำระทั้งสิ้นจำนวน .....บาท (.....)

❍ ๒.๓.๒ ขอผ่อนชำระเป็นงวด ๆ (รายปี) โดยยินยอมให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสองจุดห้าต่อปี โดยมีรายละเอียดการชำระเงิน ดังนี้

❑ ชำระงวดแรกจำนวนเงิน .....บาท (.....) ภายในวันที่.....

❑ คงเหลือเป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....) ข้าพเจ้าขอผ่อนเป็นงวด ๆ ละเท่า ๆ กัน เป็นจำนวนเงิน ..... บาท/ต่องวด (.....) เป็นระยะเวลา ..... ปี และงวดต่อไปจะชำระภายในวันที่ ๑๕ มกราคมของทุกปีจนครบถ้วน

ข้อ ๓ การชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ข้าพเจ้าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ซึ่งได้แจ้งให้ข้าพเจ้าไปรับประทานบัตร

ข้อ ๔ หากข้าพเจ้าผิดนัดชำระงวดหนึ่งงวดใด ข้าพเจ้ายินยอมให้คิดค่าปรับนับแต่วันผิดนัดจนถึงวันชำระจริงในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี และยินยอมให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ใช้สิทธิเรียกร้องเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐสำหรับงวดที่เหลืออยู่ทั้งหมดได้ทันที

ข้อ ๕ ในระหว่างการผ่อนชำระเงินผลประโยชน์พิเศษตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้หรือฉบับที่เพิ่มเติม (ถ้ามี) หากสิทธิตามประทานบัตรของข้าพเจ้าสิ้นสุดลงตามกฎหมายก่อนครบอายุประทานบัตร ข้าพเจ้ายินยอมชำระผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐหรือยินยอมให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ใช้สิทธิเรียกร้องเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐสำหรับงวดที่เหลืออยู่ทั้งหมดได้ทันที

ข้อ ๖ หากข้าพเจ้าไม่ปฏิบัติตามข้อใดข้อหนึ่งตามบันทึกข้อตกลงฉบับนี้ ให้ถือว่าข้าพเจ้าปฏิบัติผิดเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร และข้าพเจ้ายินยอมให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เรียกร้องจำนวนเงินผลประโยชน์พิเศษที่จะต้องจ่ายให้แก่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทั้งหมด และยินยอมให้เพิกถอนสิทธิตามประทานบัตรซึ่งออกให้กับข้าพเจ้าตามคำขอประทานบัตรเลขที่...../..... โดยข้าพเจ้าจะไม่โต้แย้งคัดค้านหรือเรียกร้องค่าชดเชยหรือค่าเสียหายใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้าพเจ้า ...

ข้าพเจ้าได้อ่านและเข้าใจข้อความในหนังสือฉบับนี้โดยชัดเจนตลอดทุกข้อความ จึงได้ลงลายมือชื่อต่อหน้าพยานไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอประทานบัตร
(.....)

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ).....พยาน
(.....) (.....)

กรณีผู้ขอประทานบัตรเป็นบุคคลธรรมดาและมีคู่สมรส ให้คู่สมรสลงนามยินยอมในการจัดทำบันทึกข้อตกลงการจ่ายผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขอประทานบัตรของผู้ขอประทานบัตรดังนี้

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว .....
เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□
คู่สมรสของ นาย/นาง/นางสาว .....
เลขประจำตัวประชาชน □-□□□□-□□□□□-□□-□
ได้ตกลงยินยอมให้ นาย/นาง/นางสาว.....ในการจัดทำบันทึกข้อตกลงนี้

(ลงชื่อ).....คู่สมรส
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ).....พยาน
(.....) (.....)

หลักเกณฑ์ วิธีการ การคำนวณอัตราร้อยละเพื่อคำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามมูลค่าแร่

ตามข้อ ๙ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ กรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๑ กำหนดอัตราสูงสุดในการคำนวณเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ โดยพิจารณาจากมูลค่าแหล่งแร่รวมทุกประทานบัตรของแร่ชนิดเดียวกันในทุก ๆ แปลงที่เป็นผู้ขอประทานบัตรรายเดียวกัน ดังนี้

(๑) ร้อยละ ๑ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๒) ร้อยละ ๑.๕๐ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท

(๓) ร้อยละ ๑.๗๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๔) ร้อยละ ๒ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท

(๕) ร้อยละ ๒.๒๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๒๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๖) ร้อยละ ๒.๕๐ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท

(๗) ร้อยละ ๒.๗๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๘) ร้อยละ ๓ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๔๒,๕๐๐ ล้านบาท

(๙) ร้อยละ ๓.๒๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๔๒,๕๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท

(๑๐) ร้อยละ ๓.๕๐ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๔๗,๕๐๐ ล้านบาท

(๑๑) ร้อยละ ๓.๗๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๔๗,๕๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๑๒) ร้อยละ ๔ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๕๒,๕๐๐ ล้านบาท

(๑๓) ร้อยละ ๔.๒๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๕๒,๕๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท

(๑๔) ร้อยละ ๔.๕๐ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๕๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๗๕,๐๐๐ ล้านบาท

(๑๕) ร้อยละ ๔.๗๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๗๕,๐๐๐ ล้านบาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๑๖) ร้อยละ ๕ ของมูลค่าสะสมของแร่ชนิดเดียวกัน มากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ขึ้นไป

ข้อ ๒ นำอัตราสูงสุดตามข้อ ๑ มาหักส่วนลดตามตารางดังต่อไปนี้ เพื่อคำนวณอัตราร้อยละสำหรับใช้คำนวณเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ โดยให้คำนวณส่วนลดเรียงตามลำดับจากลำดับที่ ๑ – ๕

ลำดับที่	ส่วนลด	หลักเกณฑ์	ร้อยละ
๑	ตามประเภทของพื้นที่	๑.๑ พื้นที่ลุ่มน้ำชั้น ๑	๐
		๑.๒ พื้นที่ของรัฐ	๕๐
		๑.๓ พื้นที่เอกสารสิทธิ์	๗๕
๒	ตามประเภทของวิสาหกิจ	๒.๑ วิสาหกิจต่างประเทศ	๐
		๒.๒ วิสาหกิจขนาดใหญ่	๑๕
		๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	๓๐
		๒.๔ วิสาหกิจของรัฐและหน่วยงานของรัฐ	๗๕
๓	ตามประเภทการทำเหมือง	๓.๑ การทำเหมืองประเภทที่ ๑	๕๐
		๓.๒ การทำเหมืองประเภทที่ ๒	๒๕
		๓.๓ การทำเหมืองประเภทที่ ๓	๐
๔	ตามวิธีการทำเหมือง	๔.๑เหมืองใต้ดิน	๑๐
		๔.๒เหมืองเปิด	๒๕
		๔.๓ เหมืองละลายแร่	๗๕
		๔.๔ การทำเหมืองชนิดอื่น ๆ/ตามที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ	๐
๕	ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยการกำหนดส่วนลดสำหรับใช้คำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ		

ข้อ ๓ หากอัตราร้อยละที่คำนวณได้ตามข้อ ๒ มีค่าน้อยกว่าร้อยละศูนย์จุดหนึ่ง ให้ใช้อัตราร้อยละศูนย์จุดหนึ่งเพื่อคำนวณเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่แทน

ข้อ ๔ อัตราร้อยละสำหรับใช้คำนวณเงินตอบแทนแก่รัฐตามมูลค่าแร่ให้ใช้จำนวนทศนิยมสี่หลัก โดยให้ปัดค่าในหลักที่ห้าขึ้นทุกกรณี เช่น อัตราร้อยละ ๑.๑๒๓๔๑๓๐๕ ให้ใช้เป็น ๑.๑๒๓๕ แทน

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง การกำหนดส่วนลดสำหรับใช้คำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ วรรคสองของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การเสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐกรณีการขออาชญาบัตรพิเศษ การขอประทานบัตร และวิธีการจัดสรรผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การกำหนดส่วนลดสำหรับใช้คำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ใช้ส่วนลดตามประกาศนี้ในการคำนวณส่วนลด เพื่อการคำนวณอัตราร้อยละสำหรับใช้คำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามมูลค่าแร่

ข้อ ๔ การคำนวณผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐให้กำหนดส่วนลด ดังนี้

(๑) แร่ที่มีนโยบายเฉพาะ

(๑.๑) หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมซีเมนต์ ให้กำหนดส่วนลดร้อยละศูนย์

(๑.๒) หินอุตสาหกรรมชนิดหินดินดานเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ ให้กำหนดส่วนลดร้อยละศูนย์

(๑.๓) แร่โพแทช ให้กำหนดส่วนลดร้อยละห้า

(๑.๔) แร่ควอตซ์ ให้กำหนดส่วนลดร้อยละห้าสิบ

(๑.๕) แร่ทองคำ ให้กำหนดส่วนลดร้อยละศูนย์

(๑.๖) แร่เงิน ให้กำหนดส่วนลดร้อยละศูนย์

(๒) แร่เพื่อใช้ในงานสาธารณูปโภคพื้นฐาน ได้แก่ หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ให้กำหนดส่วนลดร้อยละห้าสิบ

(๓) แร่เพื่อสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐและความมั่นคง ได้แก่ แร่ถ่านหิน ให้กำหนดส่วนลดร้อยละเจ็ดสิบห้า

(๔) แร่อื่น ๆ นอกเหนือจากแร่ตาม (๑) - (๓) ให้กำหนดส่วนลดร้อยละยี่สิบห้า

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การแบ่งประเภทการทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการแบ่งประเภทการทำเหมือง เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการแร่และการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การแบ่งประเภทการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้แบ่งประเภทการทำเหมืองออกเป็นสามประเภท ดังนี้

๓.๑ การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ได้แก่ การทำเหมืองในเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งร้อยไร่ และเป็นโครงการเหมืองแร่ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓.๒ การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ได้แก่ การทำเหมืองในเนื้อที่ไม่เกินหกร้อยยี่สิบห้าไร่ และเป็นโครงการเหมืองแร่ที่ไม่เข้าข่ายเป็นโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

๓.๓ การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ได้แก่

(๑) การทำเหมืองที่ไม่ใช่การทำเหมืองประเภทที่ ๑ หรือการทำเหมืองประเภทที่ ๒

(๒) การทำเหมืองแร่ในทะเล

(๓) การทำเหมืองแร่ใต้ดิน

(๔) การทำเหมืองแร่ทองคำ

(๕) การทำเหมืองแร่ถ่านหิน

(๖) การทำเหมืองแร่กัมมันตรังสี

(๗) โครงการทำเหมืองแร่ที่จะต้องขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี

(๘) การทำเหมืองแร่ที่มีกิจกรรมโดยตรงหรือมีกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ

และสุขภาพ ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ทั้งนี้ กรณีที่มีการเพิ่มเติมชนิดแร่ที่จะทำเหมือง การเปลี่ยนแปลงวิธีการทำเหมืองหรือกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องภายในเขตประทานบัตรแตกต่างไปจากแผนผังโครงการทำเหมืองที่ได้รับอนุญาตไว้ก่อนแล้วทำให้กิจกรรมนั้น ๆ เข้าหลักเกณฑ์การทำเหมืองตามข้อ ๓.๒ หรือข้อ ๓.๓ ให้ถือว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นการทำเหมืองตามประเภทนั้น ๆ แล้วแต่กรณี และให้ผู้ถือประทานบัตรปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับ สำหรับการทำเหมืองประเภทนั้น ๆ ให้ครบถ้วนด้วย โดยให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการสลักหลังประทานบัตรตามประเภทของเหมืองที่เปลี่ยนแปลงในภายหลัง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ว่าด้วยหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรต้องส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอประทานบัตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๔ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ หลักฐานที่เชื่อถือได้ว่าพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมืองอยู่ในเขตคำขอประทานบัตรให้ใช้ข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานผลการสำรวจแร่ที่สามารถคำนวณปริมาณแร่สำรองของแหล่งแร่ได้ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรืออาชญาบัตรพิเศษ ซึ่งได้รายงานตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วแต่กรณี

(๒) หลักฐานการพบแร่ชนิดที่ประสงค์จะทำเหมืองพร้อมทั้งปริมาณแร่สำรองของแหล่งแร่เพื่อใช้ประกอบการยื่นคำขอประทานบัตร โดยมีนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบและผู้ขอประทานบัตรให้คำรับรองประกอบการยื่นคำขอประทานบัตร

(๓) ข้อมูลการสำรวจแร่ของทางราชการ ซึ่งได้สำรวจไว้ในพื้นที่ที่มีการยื่นคำขอประทานบัตรนั้นพร้อมทั้งปริมาณแร่สำรองของแหล่งแร่เพื่อใช้ประกอบการยื่นคำขอประทานบัตร โดยมีนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบแสดงข้อมูลทางวิชาการและให้คำรับรองประกอบการยื่นคำขอประทานบัตร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม จึงออกประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร” หมายถึง หมู่บ้านที่มีระยะห่างจากแนวเขตคำขอประทานบัตรดังนี้

(๑) คำขอประทานบัตรเพื่อการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ระยะห่างไม่เกินหนึ่งร้อยเมตร

(๒) คำขอประทานบัตรเพื่อการทำเหมืองประเภทที่ ๒ ระยะห่างไม่เกินห้าร้อยเมตร

(๓) คำขอประทานบัตรเพื่อการทำเหมืองประเภทที่ ๓ ระยะห่างไม่เกินหนึ่งกิโลเมตร

(๔) คำขอประทานบัตรเพื่อการทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เฉพาะภายในแนวเขตคำขอประทานบัตร

ข้อ ๔ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งเรื่องราวการขอประทานบัตรที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ที่ขอประทานบัตรภายในเจ็ดวันหลังจากการปิดประกาศการขอประทานบัตรตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้แจ้งผู้ใหญ่บ้านของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรทราบ

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประสานผู้ใหญ่บ้านตามข้อ ๔ เพื่อกำหนดวัน เวลา และสถานที่ ทั้งนี้ ในการกำหนดสถานที่รับฟังความคิดเห็นให้คำนึงถึงความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินทางของผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น รวมถึงสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นสถานที่เปิดถูกสุขอนามัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ

การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาปิดประกาศการขอประทานบัตรตามมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้เชิญบุคคลดังต่อไปนี้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นและแจ้งผู้ขอประทานบัตรเข้าร่วมชี้แจงการดำเนินโครงการด้วย

(๑) ประชาชนทุกหมู่บ้านในเขตชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร ซึ่งประชาชนดังกล่าวต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านของชุมนุมนั้นไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น

(๒) ผู้แทนซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากองค์กรเอกชนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และมีสำนักงานตั้งอยู่ในเขตจังหวัดอันเป็นที่ตั้งของคำขอประทานบัตร และต้องเป็นองค์กรเอกชนที่ได้ขึ้นทะเบียนกับกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๓) เจ้าหน้าที่สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบ

ข้อ ๖ กรณีเกิดเหตุสุดวิสัยใด ๆ ไม่สามารถดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๕ ให้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นใหม่ภายในหกสิบวันนับแต่กำหนดเวลาตามข้อ ๕ สิ้นสุดลง

ข้อ ๗ ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการทำเหมืองแร่ที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามข้อ ๕ อย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการทำเหมือง

(๒) ขอบเขตพื้นที่ที่จะทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง

(๓) การใช้แหล่งทรัพยากรและสาธารณูปโภคร่วมกับท้องถิ่น

(๔) ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

(๕) ผลกระทบและแนวทางป้องกันแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แนบข้อมูลตามข้อ ๗ ไปพร้อมกับหนังสือเชิญผู้เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๕ และให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ปิดประกาศการกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานที่ที่จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน

(๒) ประสานผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร เพื่อให้ประชาสัมพันธ์ผ่านหอกระจายข่าวของชุมชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร

(๓) ประกาศผ่านเครือข่ายสารสนเทศที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดให้มีขึ้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนเริ่มดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของชุมชน

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ร่วมกับผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนในลักษณะการอภิปรายสาธารณะ

การจัดรับฟังความคิดเห็นของชุมชนตามวรรคหนึ่ง จะทำเป็นรายหมู่บ้านหรือร่วมกันก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดทำรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนเสร็จสิ้น

(๒) นำรายงานตาม (๑) ไปปิดประกาศให้ทราบโดยทั่วกันในที่เปิดเผย ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสถานที่ที่จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

(๓) ส่งรายงานตาม (๑) ให้ผู้ออกประทานบัตรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้จัดทำรายงานเสร็จสิ้น

(๔) คำขอประทานบัตรใด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ที่ขอประทานบัตรได้เคยมีมติเกี่ยวกับการขอประทานบัตรในพื้นที่นั้นแล้ว ให้ส่งรายงานตาม (๑) ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อทราบ

(๕) คำขอประทานบัตรใด ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพื้นที่ที่ขอประทานบัตรยังไม่เคยมีความเห็นเกี่ยวกับการขอประทานบัตรในพื้นที่นั้น ให้ส่งรายงานตาม (๑) ไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นเพื่อขอความเห็น

ข้อ ๑๑ รายงานตามข้อ ๑๐ (๑) อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) รายชื่อผู้เข้าร่วมชี้แจงโครงการ เจ้าหน้าที่ และผู้แทนองค์กรเอกชนที่เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น

(๒) รายชื่อของประชาชนในชุมชนพื้นที่ที่ขอประทานบัตรที่เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็น

(๓) ข้อเท็จจริงโดยสรุปเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และการอภิปรายสาธารณะ

(๔) ข้อมูลการดำเนินงานโครงการเหมืองแร่

(๕) ประเด็นข้อห่วงใยของชุมชน

(๖) สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

(๗) อื่น ๆ

ข้อ ๑๒ กรณีที่ประชาชนที่เข้าร่วมรับฟังความคิดเห็นตามข้อ ๕ (๑) ไม่เห็นด้วยกับการทำเหมือง ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รวบรวมเหตุผลการคัดค้าน ประเด็นข้อห่วงใยต่าง ๆ พร้อมเสนอข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะไปยังผู้ออกประทานบัตร โดยให้ส่งไปพร้อมกับรายงานตามข้อ ๑๐ (๓) เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวินิจฉัยของผู้ออกประทานบัตรต่อไป

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ออกประทานบัตรได้รับข้อมูลตามข้อ ๑๒ แล้วและสามารถจะวินิจฉัยข้อห่วงใยซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้ประชาชนในชุมชนไม่เห็นด้วยกับการทำเหมืองในพื้นที่นั้นจนได้ข้อยุติ ก็ให้สั่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการตามคำขอประทานบัตรต่อไป

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ออกประทานบัตรไม่สามารถจะวินิจฉัยให้ได้ข้อยุติ ก็ให้สั่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้มีการทำประชามติต่อไป

ข้อ ๑๔ การจัดทำรายงานการรับฟังความคิดเห็นและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับฟังความคิดเห็นให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ข้อ ๑๕ การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อประกอบการกำหนดเงื่อนไขอันจำเป็นในประทานบัตรการทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ มาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้นำหลักเกณฑ์ และวิธีการรับฟังความคิดเห็นตามประกาศนี้ไปใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่ายในการทำประชามติการขอประทานบัตร

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่ายในการทำประชามติการขอประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดทำประชามติ

“ผู้มีสิทธิลงประชามติ” หมายความว่า ประชาชนซึ่งมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในหมู่บ้านที่มีการยื่นขอประทานบัตรไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันทำประชามติ

หมวด ๑
คณะกรรมการจัดทำประชามติ

ข้อ ๔ กรณีที่ผู้ออกประทานบัตรได้สั่งการให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดทำประชามติกับประชาชนในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร ให้จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการจัดทำประชามติ” ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายเป็นประธานกรรมการ นายอำเภอในท้องที่ที่ขอประทานบัตรส่วนใหญ่ตั้งอยู่ เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรเป็นกรรมการ

ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) จัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ

(๒) กำหนดวัน เวลา และสถานที่ทำประชามติ

(๓) กำหนดจำนวนหน่วยลงประชามติและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ที่ขอประทานบัตรให้เป็นคณะกรรมการประจำหน่วยลงประชามติ

(๔) แต่งตั้งคณะทำงานให้ทำหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและดูแลความสงบเรียบร้อยในการทำประชามติ

(๕) วินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการจัดทำประชามติหรือในระหว่างการดำเนินการจัดทำประชามติ

(๖) ตรวจสอบและรับรองผลการทำประชามติ

(๗) ประกาศผลการทำประชามติ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใด เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำประชามติ

ในการกำหนดสถานที่ทำประชามติให้คำนึงถึงความสะดวกและความปลอดภัยในการเดินทางของผู้มีสิทธิลงประชามติ รวมถึงสถานที่ดังกล่าวต้องเป็นสถานที่เปิด ถูกสุขอนามัย และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ

กรณีมีเหตุจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงสถานที่ทำประชามติ ให้คณะกรรมการประกาศเปลี่ยนแปลงล่วงหน้าก่อนวันทำประชามติไม่น้อยกว่าสิบวัน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย เช่น เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ เหตุความไม่สงบเรียบร้อย หรือเหตุจำเป็นอื่นที่อาจทำให้ไม่สามารถใช้สถานที่ที่ประกาศกำหนดไว้แต่เดิมเป็นสถานที่ทำประชามติได้ ก็ให้การประกาศเปลี่ยนแปลงดังกล่าวน้อยกว่าสิบวันก็ได้

ข้อ ๖ การเตรียมการเพื่อทำประชามติ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการดังนี้

(๑) ปิดประกาศการทำประชามติการขอประทานบัตรตามแบบ ปม.๑ พร้อมบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ ตามแบบ ปม.๒ ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีการยื่นขอประทานบัตร และสถานที่ที่จะจัดให้มีการจัดทำประชามติ แห่งละหนึ่งฉบับ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันทำประชามติ

(๒) ส่งประกาศตามแบบ ปม.๑

(๒.๑) ให้ผู้มีสิทธิลงประชามติทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันทำประชามติ

(๒.๒) ให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดและหอกระจายข่าวชุมชนในพื้นที่ที่มีการยื่นขอประทานบัตรเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ไปใช้สิทธิลงประชามติ

(๓) จัดทำบัตรลงประชามติตามแบบ ปม.๕ ตามจำนวนผู้มีสิทธิลงประชามติ

(๔) จัดทำหีบใส่บัตรลงประชามติ

ข้อ ๗ กำหนดให้ แบบ ปม. ๑ แบบ ปม. ๒ และแบบ ปม. ๕ เป็นไปตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๒
คุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงประชามติ
และการแก้ไขบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ

ส่วนที่ ๑
คุณสมบัติของผู้มีสิทธิลงประชามติ

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิลงประชามติต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

(๑.๑) เป็นผู้มีสัญชาติไทย หากเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติต้องได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๑.๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันทำประชามติ

(๒) ลักษณะต้องห้าม

(๒.๑) ถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๒.๒) วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒.๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

ส่วนที่ ๒
การแก้ไขบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ

ข้อ ๙ ภายหลังการปิดประกาศตามข้อ ๖ (๑) แล้ว หากปรากฏว่า

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้มีชื่อในทะเบียนบ้านซึ่งเป็นผู้มีสิทธิลงประชามติตามประกาศนี้ไม่มีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติการขอประทานบัตรตามแบบ ปม. ๒ ให้นำสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ซึ่งบัตรนั้นยังไม่หมดอายุมายื่นคำร้องตามแบบ ปม. ๓ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อเสนอคณะกรรมการให้เพิ่มชื่อในบัญชีรายชื่อดังกล่าวก่อนวันทำประชามติไม่น้อยกว่าสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานแล้วพบว่าผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้มีสิทธิลงประชามติตามประกาศนี้ ก็ให้เพิ่มชื่อลงในบัญชีรายชื่อดังกล่าว แต่หากพบว่าผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ไม่มีสิทธิลงประชามติก็ให้ยกคำร้องและแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบก่อนวันทำประชามติตามแบบ ปม. ๔

(๒) เจ้าบ้านพบว่าในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติการขอประทานบัตรตามแบบ ปม. ๒ ปรากฏรายชื่อของผู้ไม่มีสิทธิลงประชามติอยู่ในทะเบียนบ้านของตน ให้นำสำเนาทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้าน

มายื่นคำร้องตามแบบ ปม.๓ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อเสนอให้คณะกรรมการถอนชื่อออกจากบัญชีรายชื่อดังกล่าวก่อนวันทำประชามติไม่น้อยกว่าสิบวัน

เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานแล้วพบว่ารายชื่อตามที่เจ้าบ้านได้มีคำร้องขอถอนชื่อเป็นผู้ไม่มีสิทธิลงประชามติตามประกาศนี้ ให้ดำเนินการถอนชื่อผู้นั้นออกจากบัญชีรายชื่อดังกล่าวแล้วแจ้งให้เจ้าบ้านทราบก่อนวันทำประชามติตามแบบ ปม. ๔

ข้อ ๑๐ กำหนดให้ แบบ ปม. ๓ และแบบ ปม. ๔ เป็นไปตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๓
การลงประชามติ

ส่วนที่ ๑
การดำเนินการลงประชามติ

ข้อ ๑๑ จัดทำป้ายบอกชี้ทางไปยังสถานที่ทำประชามติเป็นระยะ ๆ ให้มีลักษณะเป็นที่สังเกตเห็นได้ง่าย และให้มีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงขอบเขตโดยรอบบริเวณสถานที่ทำประชามติ รวมถึงป้ายแสดงข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการตรวจสอบจำนวนบัตรลงประชามติให้ตรงตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ แล้วส่งมอบให้คณะกรรมการประจำหน่วยลงประชามติพร้อมหีบใส่บัตรก่อนวันทำประชามติหนึ่งวัน

ข้อ ๑๓ ก่อนการเริ่มเปิดให้ลงประชามติ ให้กรรมการประจำหน่วยลงประชามตินำหีบใส่บัตรลงประชามติมาแสดงให้ผู้มีสิทธิลงประชามติเห็นว่าเป็นหีบเปล่า แล้วให้ปิดหีบใส่บัตรลงประชามติพร้อมลงลายมือชื่อกำกับบนหีบใส่บัตร

ข้อ ๑๔ ผู้มีสิทธิลงประชามติ ต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ซึ่งบัตรนั้นยังไม่หมดอายุ

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้มีสิทธิลงประชามติมาแสดงตนเพื่อลงประชามติ ให้กรรมการประจำหน่วยลงประชามติตรวจสอบเอกสารตามข้อ ๑๔ และให้ผู้มีสิทธิลงลายมือชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ หากไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้ใช้วิธีพิมพ์ลายนิ้วมือ แล้วส่งมอบบัตรลงประชามติให้ผู้มีสิทธิไปลงคะแนนในคูหาลงคะแนน โดยทำเครื่องหมายกากบาท “X” ในช่องทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็นที่เลือกเพียงช่องเดียวเท่านั้น

กรณีมีผู้แสดงตนว่าเป็นผู้มีสิทธิลงประชามติ แต่ไม่มีชื่อในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติ โดยบุคคลผู้นั้นได้แสดงเอกสารแบบ ปม. ๔ ให้กรรมการประจำหน่วยลงประชามติตรวจสอบหากพบว่าเอกสารหลักฐานถูกต้องให้เพิ่มชื่อลงในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติและเพิ่มบัตรลงประชามติ

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการลงคะแนนประชามติ ห้ามผู้ใดเข้าไปในบริเวณคูหาที่ลงคะแนน เว้นแต่เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการทำประชามติและผู้ที่เข้าไปเพื่อใช้สิทธิลงคะแนนเท่านั้น

ส่วนที่ ๒
การนับคะแนนประชามติ

ข้อ ๑๗ เมื่อหมดเวลาการลงคะแนนแล้ว ให้กรรมการประจำหน่วยลงประชามติดำเนินการดังนี้

(๑) ทำการปิดหีบใส่บัตรลงประชามติเมื่อหมดเวลา

(๒) นับจำนวนบัตรลงประชามติที่เหลือและทำเครื่องหมายที่ตัวบัตรลงประชามติทุกฉบับเพื่อป้องกันมิให้นำบัตรดังกล่าวมาใช้ลงคะแนนประชามติ และแจ้งจำนวนบัตรลงประชามติที่เหลือให้ทราบทั่วกัน

ข้อ ๑๘ ให้เปิดหีบใส่บัตรลงประชามติเพื่อนับคะแนน ณ สถานที่ทำประชามติโดยเปิดเผยติดต่อกันจนแล้วเสร็จภายในวันเดียวกันและให้ตรวจสอบความถูกต้องของการนับคะแนน โดยให้นับจำนวนบัตรลงประชามติที่มีการลงคะแนน จำนวนบัตรเสีย จำนวนบัตรที่เหลือจากการลงคะแนนประชามติว่าตรงกับจำนวนผู้มาแสดงตนใช้สิทธิลงประชามติหรือไม่

ข้อ ๑๙ บัตรที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นบัตรเสียและไม่ให้นับเป็นคะแนน

(๑) บัตรที่มิใช่บัตรซึ่งคณะกรรมการมอบให้

(๒) บัตรที่มิได้ทำเครื่องหมายลงในช่องทำเครื่องหมาย

(๓) บัตรที่มีการเขียนข้อความหรือถ้อยคำอื่นลงไป

(๔) บัตรที่ทำเครื่องหมายอื่นนอกจากเครื่องหมายกากบาท

(๕) บัตรที่ทำเครื่องหมายลงคะแนนนอกช่องทำเครื่องหมาย

(๖) บัตรที่ทำเครื่องหมายลงในช่องทำเครื่องหมายเกินกว่าหนึ่งช่อง

ข้อ ๒๐ เมื่อกรรมการประจำหน่วยลงประชามติดำเนินการนับคะแนนเสร็จสิ้นแล้วให้รายงานผลต่อคณะกรรมการทราบทันทีพร้อมส่งมอบเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) บัตรลงประชามติ ได้แก่ บัตรที่มีการลงคะแนน บัตรเสีย และบัตรที่เหลือจากการลงคะแนน

(๒) ผลการนับคะแนนพร้อมบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิลงประชามติการขอประทานบัตรที่ผู้มีสิทธิได้ลงลายมือชื่อไว้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการได้รับรายงานว่าจำนวนผู้มาใช้สิทธิไม่ตรงกับจำนวนบัตร อาจพิจารณาสั่งให้มีการนับคะแนนใหม่หรือจะสั่งให้มีการลงคะแนนใหม่ก็ได้ แต่ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่า

จำนวนผู้มาใช้สิทธิกับจำนวนบัตรไม่ตรงกันนั้นจะไม่ทำให้ผลของการลงประชามติเปลี่ยนแปลงไป อาจไม่สั่งให้มีการนับคะแนนใหม่หรือลงคะแนนใหม่ก็ได้

ส่วนที่ ๓
การรายงานและการประกาศผลการทำประชามติ

ข้อ ๒๒ ให้คณะกรรมการจัดประชุมเพื่อตรวจสอบและรับรองผลการทำประชามติภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลตามข้อ ๒๐ และให้ประกาศผลการทำประชามติตามแบบ ปม.๖ แล้วปิดประกาศไว้ ณ สถานที่ปิดประกาศของสำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ขอประทานบัตร และสถานที่ที่จัดทำประชามติแห่งละหนึ่งฉบับ

ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รายงานผลการจัดทำประชามติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาออกประทานบัตรต่อไป

ในการจัดทำรายงานผลการทำประชามติ ให้ระบุถึงสภาพการณ์และพฤติกรรมในการจัดทำประชามติโดยรวมด้วย

ข้อ ๒๓ กำหนดให้ แบบ ปม. ๖ เป็นไปตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๔
ค่าใช้จ่ายในการทำประชามติ

ข้อ ๒๔ รายการค่าใช้จ่ายในการทำประชามติให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการทำประชามติต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการกำหนด

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการประเมินค่าใช้จ่ายในการทำประชามติและให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ขอประทานบัตรนำเงินมาชำระให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หากผู้ขอประทานบัตรเพิกเฉยไม่ชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งเตือนอีกครั้งและกำหนดเวลาให้มาชำระภายในสิบห้าวันนับแต่ได้รับหนังสือแจ้งเตือน ถ้าครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอประทานบัตรยังไม่มาชำระ ให้เสนอคณะกรรมการ

ประกาศยกเลิกการทำประชามติพร้อมรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วแต่กรณีทราบต่อไป

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แล้วแต่กรณีได้รับรายงานตามวรรคสองแล้วให้สั่งยกคำขอประทานบัตรตามความในมาตรา ๑๒๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒๖ ในระหว่างดำเนินการทำประชามติ ถ้าค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จให้คณะกรรมการประเมินค่าใช้จ่ายเพิ่ม

การแจ้งและการกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอประทานบัตรนำเงินมาชำระเพิ่ม ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการทำประชามติ และการคืนเงินคงเหลือ (ถ้ามี) ให้แก่ผู้ขอประทานบัตรให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

รายการค่าใช้จ่ายในการทำประชามติการขอประทานบัตร

แนบท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และค่าใช้จ่าย
ในการทำประชามติการขอประทานบัตร
พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับ	รายการค่าใช้จ่าย
๑.	ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานของคณะกรรมการ และผู้ที่คณะกรรมการแต่งตั้งให้ดำเนินการเกี่ยวกับการลงประชามติ
๒.	ค่าเบี้ยประชุมกรรมการ
๓.	ค่าตอบแทนของผู้ที่คณะกรรมการแต่งตั้งให้ดำเนินการเกี่ยวกับการลงประชามติ
๔.	ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการ
๕.	ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย
๖.	ค่าอาหาร ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มในการจัดประชุม การจัดอบรม การจัดกิจกรรมรณรงค์และเผยแพร่ และภารกิจอื่นที่เกี่ยวกับการทำประชามติ
๗.	ค่าเช่าที่พักของผู้ที่คณะกรรมการแต่งตั้งให้ดำเนินการเกี่ยวกับการลงประชามติ
๘.	ค่าใช้จ่ายในการใช้สถานที่เพื่อใช้ปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว เช่น ค่าเช่าสถานที่ ค่าจัดสถานที่ ค่าเช่าเต็นท์ ค่าเช่าพัสดุอุปกรณ์ทรัพย์สินอื่น ๆ ค่าทำความสะอาด ค่าดูแลหน่วยลงประชามติ เป็นต้น
๙.	ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ยานพาหนะของหน่วยงานของรัฐ
๑๐.	ค่าจ้างในการจัดทำเอกสาร ป้ายต่าง ๆ หรือการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทำประชามติ
๑๑.	ค่าจ้างพิมพ์บัตรลงประชามติและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงประชามติ
๑๒.	ค่าใช้จ่ายในการขนส่ง เก็บรักษา และจัดเก็บหีบบัตรและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการลงประชามติทั้งก่อนและหลังการลงประชามติ
๑๓.	ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ค่าบริการไปรษณีย์ ค่าบริการดวงตราไปรษณียากร
๑๔.	ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดจากการทำประชามติและคณะกรรมการเห็นสมควร

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตร
และการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรและการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรและการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตร

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะขอต่ออายุประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรนั้นตั้งอยู่ ก่อนวันที่ประทานบัตรจะสิ้นอายุเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน โดยให้แนบเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอต่ออายุประทานบัตรและเอกสารตามข้อ ๔

ข้อ ๔ กรณีประทานบัตรมิได้ตั้งอยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของตนเอง ให้ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรดำเนินการ ดังนี้

(๑) ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินและนำหลักฐานการได้รับความยินยอมนั้นมายื่นพร้อมคำขอต่ออายุประทานบัตร

(๒) ถ้าประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐต้องไปดำเนินการยื่นขออนุญาตเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่เพื่อการทำเหมืองแร่ต่อหน่วยงานนั้นแล้วให้นำหลักฐานการยื่นขออนุญาตดังกล่าวมายื่นพร้อมคำขอต่ออายุประทานบัตร

ข้อ ๕ จัดทำแผนที่แสดงพื้นที่ตามประทานบัตรที่ผ่านการทำเหมืองแล้วและพื้นที่ที่ยังไม่ผ่านการทำเหมือง

ข้อ ๖ จัดทำเอกสารดังต่อไปนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาให้ต่ออายุประทานบัตร

(๑) กรณีประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑

(๑.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด โดยให้อยู่ในฉบับเดียวกัน

(๑.๒) จัดทำรายงานการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร

(๒) กรณีประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓

(๒.๑) จัดทำรายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมือง ตามหลักเกณฑ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด

(๒.๒) จัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด หรือ

(๒.๓) จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด หรือ

(๒.๔) จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประกาศกำหนด

รายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมตาม (๒.๒) ให้ผู้ยื่นคำขอยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตาม (๒.๓) หรือ (๒.๔) ให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบ และแจ้งการดำเนินการให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ

การจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมตาม (๒.๒) หรือการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตาม (๒.๓) หรือ (๒.๔) อย่างน้อยต้องมีการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานนั้นกำหนด

ข้อ ๗ เสนอผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด (ถ้ามี)

ข้อ ๘ หลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

(๑) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้จัดทำบันทึกข้อตกลงว่าจะวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการแร่กำหนด

(๒) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ให้จัดทำบันทึกข้อตกลงว่าจะวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการแร่กำหนด และจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามวงเงินที่คณะกรรมการแร่กำหนด

หมวด ๒
หลักเกณฑ์และวิธีการในการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร

ข้อ ๙ รายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่ แผนผังโครงการทำเหมือง และรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบหรือรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการต่ออายุประทานบัตร ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้ความเห็นชอบแล้วแต่กรณี ต้องมีความสอดคล้องกัน

ข้อ ๑๐ รายงานลักษณะธรณีวิทยาแหล่งแร่และแผนผังโครงการทำเหมืองให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเป็นผู้ตรวจสอบ

กรณีการขอต่ออายุประทานบัตรที่ต้องจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้ตรวจสอบ

ข้อ ๑๑ การต่ออายุประทานบัตร ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) เสนอเรื่องพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อคณะกรรมการแร่จังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร

(๑.๒) กรณีคณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรต่อไป

(๑.๓) เรียกให้ผู้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรชำระเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๗ (ถ้ามี)

(๑.๔) เรียกให้ผู้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงตามข้อ ๘ (๑)

(๑.๕) แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ และสำเนาประทานบัตรฉบับผู้ให้ประทานบัตรไปยังกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อทราบด้วย

(๑.๖) กรณีคณะกรรมการแร่จังหวัดไม่ให้ความเห็นชอบการต่ออายุประทานบัตร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตพร้อมเหตุผลให้ผู้ยื่นคำขอทราบและแจ้งสิทธิการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้ง โดยที่ผู้ยื่นคำขอไม่ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ก่อนการฟ้องคดี

(๒) ประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓

(๒.๑) ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รวบรวมเรื่องพร้อมเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อเสนอคณะกรรมการแร่พิจารณาให้ความเห็นชอบในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตการต่ออายุประทานบัตร

(๒.๒) กรณีที่ประทานบัตรอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นการเฉพาะ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติผ่อนผันให้ใช้ประโยชน์พื้นที่ และได้รับแจ้งการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่เพื่อทำเหมืองแร่จากหน่วยงานของรัฐเจ้าของพื้นที่แล้ว ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่นำเสนอต่อคณะกรรมการแร่เพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบในการต่ออายุประทานบัตร

(๒.๓) กรณีคณะกรรมการแร่ได้ให้ความเห็นชอบ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรแล้วส่งประทานบัตรฉบับผู้ถือและฉบับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่คืนเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อดำเนินการต่อไป

(๒.๔) เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับประทานบัตรตาม (๒.๓) ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๒.๔.๑) แจ้งผู้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรให้มารับประทานบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง และเรียกให้ชำระเงินผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐตามข้อ ๗ (ถ้ามี)

(๒.๔.๒) เรียกให้ผู้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงตามข้อ ๘ (๒)

(๒.๔.๓) แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

(๒.๕) กรณีคณะกรรมการแร่ไม่ให้ความเห็นชอบการต่ออายุประทานบัตร ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ส่งเรื่องคืนเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมเหตุผล และแจ้งสิทธิการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้ง โดยที่ผู้ยื่นคำขอไม่ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ก่อนการฟ้องคดี

หมวด ๓
เงื่อนไขในการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร

ข้อ ๑๒ การทำเหมืองที่ผ่านมาผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร และหรือได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ ๑๓ โครงการเหมืองแร่ต้องมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ เทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมืองต้องมีความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๕ ผู้ถือประทานบัตรต้องไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่

ข้อ ๑๖ กรณีประทานบัตรมิได้ตั้งอยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของตนเอง

(๑) กรณีเป็นที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของผู้อื่น ต้องได้รับความยินยอมให้ใช้ที่ดินเพื่อการทำเหมืองในเขตพื้นที่ที่ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตประทานบัตร

(๒) กรณีเป็นที่ดินอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ต้องได้รับอนุญาตให้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานนั้นกำหนด

ข้อ ๑๗ กฎหรือระเบียบออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งจะประกาศกำหนดให้มีขึ้นต่อไปในอนาคต ผู้ถือประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรจะต้องถือปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด และให้ถือเป็นเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร

หมวด ๔
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๘ หากมีข้อร้องเรียนหรือการคัดค้านการขอต่ออายุประทานบัตรทุกประเภทให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากปรากฏข้อเท็จจริงว่า

(๑) ข้อร้องเรียนหรือการคัดค้านไม่มีมูล ให้มีหนังสือแจ้งข้อเท็จจริงให้ผู้ร้องเรียนทราบถึงผลการตรวจสอบ

(๒) กรณีเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับสภาพพื้นที่และหรือทางด้านเทคนิคหรือด้านวิชาการให้ประสานสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนในเรื่องนั้น ๆ เพื่อร่วมตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบเป็นประการใดให้มีหนังสือแจ้งผู้ร้องเรียนทราบ

ข้อ ๑๙ ขั้นตอนการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการในการขอและการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรตามประกาศนี้ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อม
เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการพิจารณาขออนุญาตต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และการทำเหมืองประเภทที่ ๓

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (๒.๒) ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรและการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตรที่ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และการทำเหมืองประเภทที่ ๓ ไว้แล้ว ให้ดำเนินการจัดทำรายงานการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. รายละเอียดพื้นที่คำขอต่ออายุประทานบัตร

๑.๑ แสดงรายละเอียดพื้นที่ที่ตั้งของประทานบัตรตามเขตการปกครอง บ้าน หมู่ที่ ตำบล อำเภอ และจังหวัด

๑.๒ ประเภทของที่ดินตามประทานบัตร ตั้งอยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชน หากที่ตั้งประทานบัตรอยู่ในที่ดินของรัฐต้องแสดงว่าที่ดินดังกล่าวตั้งอยู่ในเขตป่าไม้ประเภทใดและชั้นคุณภาพลุ่มน้ำชั้นใด

๑.๓ แสดงแผนที่สังเขปของคำขอต่ออายุประทานบัตรลงในแผนที่กรมแผนที่ทหาร พร้อมประกอบคำอธิบาย (มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐) เกี่ยวกับประทานบัตร คำขอประทานบัตรใกล้เคียง ระยะห่างระหว่างพื้นที่ที่ตั้งของประทานบัตรกับชุมชน ถนน ทางหลวง ทางน้ำสาธารณะ แหล่งโบราณคดีและโบราณสถาน รวมทั้งสถานที่สาธารณประโยชน์อื่น ๆ เช่น วัด สำนักสงฆ์ เป็นต้น

๑.๔ แสดงเส้นทางคมนาคมและวิธีการขนส่งแร่

๒. สภาพแวดล้อมของพื้นที่ที่ตั้งประทานบัตรในปัจจุบัน

๒.๑ ลักษณะภูมิประเทศของประทานบัตร และบริเวณพื้นที่โดยรอบประทานบัตร

๒.๒ ลักษณะทางอุทกวิทยาและแหล่งน้ำในพื้นที่ประทานบัตรและบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง

๒.๓ ลักษณะของระบบนิเวศวิทยาบนบกและในน้ำของพื้นที่ เช่น สภาพป่าไม้ สัตว์ป่า แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และอื่น ๆ

๒.๔ ลักษณะของเปลือกดินและดินชั้นล่างที่ปิดทับแหล่งแร่

๒.๕ การใช้ประโยชน์ในที่ดินบริเวณโดยรอบในรัศมี ๑ กิโลเมตร จากที่ตั้งประทานบัตร ได้แก่ พื้นที่เกษตรกรรม บ้านเรือนที่อยู่อาศัยและเขตชุมชน โรงเรียน วัด สำนักสงฆ์ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล พื้นที่ป่าไม้ เส้นทางน้ำและแหล่งน้ำ และพื้นที่เหมืองแร่ใกล้เคียง เป็นต้น โดยแสดงแผนที่สังเขปพร้อมประกอบคำอธิบาย มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า

๓. รายละเอียดเกี่ยวกับการทำเหมือง

๓.๑ ประวัติการทำเหมืองที่ผ่านมา และสภาพปัจจุบันของพื้นที่ประทานบัตร ได้แก่ บริเวณพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองไปแล้ว บริเวณพื้นที่การทำเหมืองที่ได้ดำเนินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ไปแล้ว และบริเวณพื้นที่ที่ใช้สำหรับประกอบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมือง เช่น สถานที่เก็บเปลือกดินและกองมูลดินทราย โดยต้องแสดงแผนผังพอสังเขป มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า พร้อมภาพถ่ายประกอบคำอธิบาย

๓.๒ แผนผังโครงการทำเหมืองที่จะดำเนินการทำเหมืองต่อไปตามคำขอต่ออายุประทานบัตร โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ ลักษณะทางธรณีวิทยาแหล่งแร่

๓.๒.๒ วิธีการทำเหมืองและแต่งแร่ โดยแสดงแผนภูมิกรรมวิธีการทำเหมืองและแต่งแร่ประกอบคำอธิบาย

๓.๒.๓ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำเหมืองและแต่งแร่

๓.๒.๔ วิธีการใช้และการเก็บรักษาวัตถุระเบิด (ถ้ามี)

๓.๒.๕ สถานที่และวิธีการเก็บกองเปลือกดินหรือทิ้งมูลดินทราย (ถ้ามี)

๓.๒.๖ สถานที่และการเก็บกองแร่

๓.๒.๗ การนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติ มาใช้ในการทำเหมืองและแต่งแร่ โดยแสดงแผนภูมิการใช้น้ำในขั้นตอนประกอบการอธิบาย

๓.๒.๘ วิธีการระบายน้ำจากหน้าเหมืองและบริเวณอื่น ๆ เช่น ที่เก็บกองเปลือกดินหรือที่ทิ้งมูลดินทราย ที่เก็บกองแร่ การระบายน้ำทิ้งออกนอกเขตประทานบัตรทั้งที่เกิดจากขบวนการทำเหมืองและการแต่งแร่

๓.๒.๙ วิธีการป้องกันด้านชีวอนามัยของพนักงาน

ทั้งนี้ ให้แสดงแผนผังการใช้พื้นที่ประทานบัตรเพื่อการทำเหมืองและการแต่งแร่ ขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐ หรือใหญ่กว่าประกอบคำอธิบาย

๔. การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและมาตรการป้องกันแก้ไข

๔.๑ ให้รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะผลกระทบที่มีต่อสภาพภูมิประเทศ แหล่งน้ำทั้งน้ำในทางน้ำธรรมชาติและน้ำใต้ดิน ระบบนิเวศวิทยาทั้งบนบกและในน้ำ ฝุ่นละออง เสียงและความสั่นสะเทือนจากการใช้วัตถุระเบิดและเครื่องจักร หรืออุปกรณ์ ที่ใช้ในการทำเหมือง การใช้ประโยชน์ในที่ดิน และความเป็นอยู่ของราษฎรในพื้นที่บริเวณใกล้เคียง เป็นต้น รวมทั้งปัญหาการร้องเรียนของประชาชนซึ่งเกี่ยวกับความเดือดร้อนที่ได้รับจากการทำเหมือง (ถ้ามี) พร้อมทั้งอธิบายการประเมินผลการดำเนินการตามมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน (ถ้ามี) ตามที่ได้รับความเห็นชอบ

๔.๒ ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการทำเหมืองแร่ที่จะดำเนินการต่อไปหากได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรในด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในข้อ ๔.๑ พร้อมทั้งเสนอมาตรการป้องกันแก้ไขและมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๕. ต้องรายงานผลการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว โดยให้แสดงแผนผังและภาพถ่ายประกอบ พร้อมทั้งเสนอแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองไปแล้วแต่ยังไม่ได้ทำการฟื้นฟูกับพื้นที่ที่จะใช้ในการทำเหมืองต่อไป โดยมีกำหนดระยะเวลาและขั้นตอนที่แน่นอนและสอดคล้องกับแผนการทำเหมือง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต
ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการออกใบอนุญาตร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คำขอ” หมายความว่า คำขอใบอนุญาตร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ถือประทานบัตรที่ได้รับใบอนุญาตร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน

หมวด ๑
การร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน

ข้อ ๔ กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายรายซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกันที่ประสงค์จะร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน และแผนผังโครงการทำเหมืองของผู้ถือประทานบัตรทุกรายนั้น ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองโดยให้ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันแล้ว ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรตั้งอยู่

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ เอกสารหลักฐานประกอบคำขอ และแผนผังโครงการทำเหมืองแนบท้ายประทานบัตรทุกแปลงซึ่งร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันแล้ว หากมีความถูกต้อง ครบถ้วน ให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถือประทานบัตรที่ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันทุกราย และให้ส่งสำเนา

ใบอนุญาตแจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบ

ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบคำขอแล้วเห็นว่าไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอปรับปรุงแก้ไขเอกสารให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด เมื่อได้ดำเนินการแก้ไขเอกสารให้ถูกต้องแล้ว ให้ดำเนินการตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง แต่หากไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขเอกสารให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดได้ ให้ดำเนินการคืนคำขอดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๖ กรณีผู้ยื่นคำขอประทานบัตรซึ่งออกแบบการทำเหมืองร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันกับประทานบัตรของผู้ถือประทานบัตรรายอื่นหรือคำขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอประทานบัตรรายอื่น สามารถยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่คำขอประทานบัตรตั้งอยู่ได้ โดยให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับคำขอไว้ เมื่อคำขอประทานบัตรนั้นได้รับอนุญาตประทานบัตรแล้วให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ถือประทานบัตรทุกราย

ข้อ ๗ เมื่อสิทธิของผู้ถือประทานบัตรรายใดรายหนึ่งสิ้นสุดลงตามนัยมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แต่ยังคงมีประทานบัตรตั้งแต่ ๒ แปลงขึ้นไปมีเขตประทานบัตรติดต่อกันให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นยังคงอยู่ โดยให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่บันทึกการสิ้นสุดสิทธิของผู้ถือประทานบัตรดังกล่าวไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๘ กรณีผู้ถือประทานบัตรหลายรายที่ได้รับใบอนุญาตนั้น ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ซึ่งการได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองดังกล่าวทำให้จำนวนประทานบัตรหรือชื่อผู้ถือประทานบัตรที่ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้ถือประทานบัตรทุกรายยื่นคำขอและดำเนินการเพื่อออกใบอนุญาตฉบับใหม่

หมวด ๒
การร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และเพื่อความปลอดภัยในการทำเหมือง

ข้อ ๙ กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายรายซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกันและมีพื้นที่เหมืองแร่ที่ไม่อาจทำเหมืองแต่ฝ่ายเดียวได้อย่างปลอดภัยหรือไม่อาจนำแร่ในเขตนั้นมาใช้อย่างคุ้มค่าได้ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และเพื่อความปลอดภัยในการทำเหมือง เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้ตรวจสอบประทานบัตรแล้วมีความเห็นสมควรให้ผู้ถือประทานบัตรหลายรายที่มีเขตประทานบัตรติดต่อกันร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตมีหนังสือระบุเหตุผลข้อเท็จจริงแจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ เพื่อให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการกำหนดให้ผู้ถือประทานบัตรหลายรายซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกันดังกล่าวร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันต่อไป

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือสั่งการให้ผู้ถือประทานบัตรทุกรายร่วมกันจัดทำแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน และให้ผู้ถือประทานบัตรทุกรายดำเนินการเพื่อให้ได้รับอนุญาตเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด

กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้ผู้ถือประทานบัตรใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้ถือประทานบัตรทุกรายได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองแล้ว ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรทราบและปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมืองที่ได้รับอนุญาตให้ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกันโดยเคร่งครัด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข กรณีผู้ถือประทานบัตรขอคืนประทานบัตรบางส่วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตรรายใดประสงค์จะคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรนั้นตั้งอยู่ พร้อมประทานบัตรฉบับผู้ถือ และให้แจ้งเหตุผลในการขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วนนั้นด้วย

(๒) ระบุพื้นที่ตามประทานบัตรที่จะขอคืนสิทธิบางส่วน

ข้อ ๔ ประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองให้ดำเนินการกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองทั้งหมดของเขตประทานบัตร จะต้องมีหนังสือยินยอมจากผู้รับช่วงการทำเหมืองให้คืนสิทธิตามประทานบัตรนั้นบางส่วนได้

(๒) กรณีให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของเขตประทานบัตร และส่วนที่จะคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วนนั้น เป็นส่วนที่ได้รับอนุญาตให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมือง ต้องดำเนินการเลิกรับช่วงการทำเหมืองให้แล้วเสร็จก่อนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุญาตรับช่วงการทำเหมืองและการเลิกรับช่วงการทำเหมือง

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับคำขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน ให้ลงรับเรื่องทั่วไปแล้วดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบหนี้สิน โดยผู้ถือประทานบัตรต้องไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หากมีหนี้สินค้างชำระให้แจ้งผู้ถือประทานบัตรชำระหนี้สินนั้นให้เสร็จสิ้นก่อน

(๒) ตรวจสอบการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร หากยังไม่ได้ปฏิบัติตามข้อหนึ่งข้อใด ให้แจ้งผู้ถือประทานบัตรดำเนินการให้ครบถ้วนก่อน

(๓) แจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อให้ดำเนินการ ดังนี้

(๓.๑) ตรวจสอบการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองในส่วนที่ขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน

(๓.๒) ให้ความเห็นทางด้านวิชาการว่าหากได้รับการพิจารณาให้คืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วนแล้ว พื้นที่ในส่วนที่เหลืออยู่ตามประทานบัตรนั้นจะสามารถทำเหมืองต่อไปได้หรือไม่ หรือผู้ถือประทานบัตรจะต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองหรือไม่

ข้อ ๖ กรณีผู้ถือประทานบัตรยังไม่ได้ฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองในส่วนที่ขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน หรือฟื้นฟูแต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือสั่งการให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว โดยประสานกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองเขต และเมื่อผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามการสั่งการเรียบร้อยแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๗ ต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้ถือประทานบัตรไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ พร้อมทั้งได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตรครบถ้วนและได้ฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองในส่วนที่ขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วนเรียบร้อยแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) รับจดทะเบียนคำขอการขอคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วน และพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับจดทะเบียนคำขอ

(๒) แจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรไปดำเนินการรังวัดตัดเนื้อที่ประทานบัตรส่วนที่ไม่ได้คืนออกจากส่วนที่คืน ทั้งนี้ ภาระค่าใช้จ่ายในการรังวัดกำหนดเขตเป็นของผู้ถือประทานบัตร

ข้อ ๘ เมื่อได้ดำเนินการรังวัดกำหนดเขตตามข้อ ๗ (๒) แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑

(๑.๑) บันทึกการเปลี่ยนแปลงการคืนพื้นที่บางส่วนลงในประทานบัตร

(๑.๒) แจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรทราบถึงสิทธิตามประทานบัตรส่วนที่คืนสิ้นสุดและส่งประทานบัตรที่เหลืออยู่คืนให้แก่ผู้ถือประทานบัตร

(๑.๓) กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตมีความเห็นว่าต้องเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ให้แจ้งผู้ถือประทานบัตรดำเนินการตามความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต แล้วแจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อทราบต่อไปด้วย

(๒) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ให้รวบรวมเรื่องส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พร้อมประทานบัตรฉบับผู้ถือและฉบับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้อ ๙ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับข้อมูลตามข้อ ๘ (๒) ให้บันทึกการเปลี่ยนแปลงการคืนพื้นที่บางส่วนลงในประทานบัตร แล้วให้ส่งเรื่องคืนเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการตามข้อ ๘ (๑.๒) ต่อไป

กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตมีความเห็นว่าต้องเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมือง ให้แจ้งผู้ถือประทานบัตรดำเนินการตามความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตต่อไป

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะคืนสิทธิตามประทานบัตรบางส่วนแต่ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้ ให้ถือว่าไม่ประสงค์จะคืนสิทธิตามประทานบัตรนั้น ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องคืนแก่ผู้ถือประทานบัตรต่อไป

ข้อ ๑๑ กรณีผู้ถือประทานบัตรไม่ได้รับความยินยอมหรือไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้พื้นที่ในเขตประทานบัตรหรือเขตเหมืองแร่ต่อไปโดยคำสั่งของศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด เฉพาะในส่วนพื้นที่ที่เจ้าของที่ดินไม่ให้ความยินยอมหรือไม่อนุญาตนั้น ให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ (๒) ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งของศาลหรือคำพิพากษาถึงที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรม

ว่าด้วยการขายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการนำแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินออกขาย หรือปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งแร่ก่อนนำออกขาย หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ หรือจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๖๓ วรรคห้า มาตรา ๑๐๓ และมาตรา ๑๗๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการขายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“แร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน” หมายความว่า แร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๑๐๓ และแร่ของกลางซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยแร่

“ของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน” หมายความว่า บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีและตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยแร่

หมวด ๑
การขายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สิน
ที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

ส่วนที่ ๑
การขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๔ เมื่อแร่ได้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ร่วมกับสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบโดยเร็ว ผลการตรวจสอบเป็นประการใด

ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอความเห็นต่ออธิบดีเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการตามระเบียบนี้

กรณีที่มีความเห็นว่าแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินนั้น มีมูลค่าคุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายในการนำออกขาย ก็ให้อธิบดีดำเนินการขายโดยวิธีประมูล

กรณีที่มีความเห็นว่าแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินนั้น มีมูลค่าต่ำเกินไปไม่คุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายในการนำออกขาย หรือเสื่อมสภาพจนไม่อาจนำไปใช้ในการศึกษาวิจัยหรือใช้ประโยชน์อื่นใดในทางราชการได้ ให้อธิบดีจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๓

ข้อ ๕ การขายโดยวิธีการประมูล ผู้เข้าประมูลต้องวางหลักประกันซองไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของราคาแร่ขั้นต่ำตามที่อธิบดีกำหนด และให้ถือว่าหลักประกันซองเป็นส่วนหนึ่งของราคาแร่ที่ประมูลได้

หลักประกันซองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้หนังสือค้ำประกันโดยธนาคารหรือสถาบันการเงินหรือแคชเชียร์เช็คก็ได้

การวางหลักประกันซองเป็นแคชเชียร์เช็ค ให้ลงวันที่ล่วงหน้าก่อนถึงวันทำการประมูลไม่เกินสามวันทำการและให้ชำระต่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทำบันทึกรายงานขอขายโดยวิธีประมูลต่ออธิบดีพร้อมชี้แจงรายละเอียด ดังนี้

(๑) ระบุว่าเป็นแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๑๐๓ หรือเป็นแร่ของกลางซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยแร่กรณีอื่น

(๒) ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ขอขาย

(๓) กรณีการขอขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๖๓ ให้แนบเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนารายงานการทำเหมืองเดือนสุดท้าย รายงานการตรวจสอบกรณีครบกำหนดสิ้นอายุประทานบัตร รายงานการตรวจสอบประทานบัตรกรณีคืนสิทธิตามประทานบัตรทั้งแปลง และเอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

(๔) กรณีการขอขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๑๐๓ ให้แนบเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาบันทึกรายการจำหน่ายแร่และแร่คงเหลือตามใบอนุญาตครอบครองแร่และเอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

(๕) กรณีการขอขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แนบเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาคำพิพากษาของศาลและหนังสือรับรองคดีถึงที่สุด สำเนาหนังสือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี สำเนาประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และเอกสารอื่น ๆ (ถ้ามี)

(๖) ระบุชนิด น้ำหนัก ปริมาณ จำนวน ลักษณะ และสภาพของแร่ที่ขอขาย ในกรณีที่ต้องมีผลวิเคราะห์เพื่อใช้ในการประเมินราคาให้แนบผลวิเคราะห์ดังกล่าวด้วย

(๗) ราคาประเมินเพื่อใช้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ ราคาแร่ในท้องตลาดในขณะที่จะดำเนินการขาย และรวมถึงให้เสนอความเห็นในการกำหนดราคาขายขั้นต่ำ

(๘) รายการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ทางราชการได้จ่ายไปแล้ว และหรือที่จะต้องจ่าย (ถ้ามี) เช่น ค่าขนส่ง ค่าเก็บรักษา เป็นต้น

(๙) รายละเอียดอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๗ เมื่อได้รับอนุมัติให้ขายแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการดังนี้

(๑) เสนอรายชื่อคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการขายโดยวิธีการประมูล จำนวนสองคณะ อย่างน้อยคณะละสามคน ได้แก่ คณะกรรมการรับซองประมูลและคณะกรรมการดำเนินการประมูล โดยให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปเป็นประธานกรรมการ และให้มีเจ้าหน้าที่อีกสองคนเป็นกรรมการ

(๒) กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการประมูลและปิดประกาศให้ประชาชนทราบก่อนวันรับซองประมูลไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

(๓) การปิดประกาศการประมูลอย่างน้อยให้ปิดไว้ที่สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่จะทำการประมูล และส่งไปปิดประกาศ ณ สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ใกล้เคียงอย่างน้อยห้าแห่ง

ข้อ ๘ ประกาศการประมูลตามข้อ ๗ (๒) อย่างน้อยต้องแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ในประกาศ

(๑) ชนิด ลักษณะ สภาพ จำนวน น้ำหนักหรือปริมาตร สถานที่ตั้งและภาพถ่ายลักษณะของกองแร่ที่จะขาย

(๒) วัน เวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการประมูล

(๓) วิธีการชำระเงิน

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ประมูลเสนอราคาประมูลเป็นหน่วยน้ำหนักหรือปริมาตร เช่น เป็นกิโลกรัมละเท่าใด หรือเมตริกตันละเท่าใด

(๕) การวางหลักประกันซองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๖) เป็นการประมูลขายแร่ตามสภาพที่เป็นอยู่ และผู้เข้าประมูลต้องพิจารณาตรวจสอบและศึกษารายละเอียดชนิด ลักษณะ สภาพ จำนวน ปริมาณ และปริมาตรของแร่ ที่จะทำการประมูลด้วยตนเองก่อนการตัดสินใจประมูล โดยคณะกรรมการดำเนินการประมูลจะถือว่าผู้ชนะการประมูลได้พอใจและยอมรับในของที่ประมูลนั้นแล้วโดยไม่มีการโต้แย้งใด ๆ ในภายหลัง

(๗) ข้อมูลอื่น ๆ ที่เห็นควรแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๙ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการทั้งสองคณะตามข้อ ๗ (๑) ตามที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอ ในกรณีที่เห็นสมควรอธิบดีอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เข้าร่วมทำหน้าที่ในการดำเนินการขายโดยวิธีประมูลด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการรับซองประมูลมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับซองประมูลและตรวจสอบความถูกต้องของหลักประกันซอง

(๒) ส่งมอบซองประมูลทั้งหมดพร้อมบันทึกรายงานการรับซองประมูลให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ห้ามมิให้รับซองประมูลอีกเมื่อพ้นกำหนดเวลารับซองประมูลแล้ว

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการดำเนินการประมูล มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดราคาขั้นต่ำของแร่ที่จะทำการประมูล ตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำที่อธิบดีกำหนด

(๒) เปิดซองการประมูลโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้เข้าประมูลหรือตัวแทนและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน

(๓) จัดทำบัญชีเปรียบเทียบใบเสนอราคาของผู้เข้าประมูลทุกราย และให้กรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบการเสนอราคาทุกหน้า

(๔) พิจารณาคัดเลือกข้อเสนอราคาของผู้เข้าประมูล ซึ่งได้เสนอราคาประมูลสูงสุดและให้เป็นผู้มีอำนาจในการชี้ขาดว่าผู้เข้าประมูลรายใดเป็นผู้ประมูลได้

(๕) กรณีมีผู้เสนอราคาประมูลสูงสุด แต่ราคาที่เสนอนั้นน้อยกว่าราคาขั้นต่ำตามที่อธิบดีกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาที่จะไม่ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดนั้นก็ได้ หรือจะทำการต่อรองราคาหรือไม่ก็ได้

(๖) กรณีมีผู้เสนอราคาหลายรายได้เสนอราคาสูงสุดเท่ากัน ให้คณะกรรมการเรียกผู้เสนอราคาทุกรายนั้นมาเสนอราคาใหม่พร้อมกัน ด้วยวิธีการยื่นซองเสนอราคาหรือจะเสนอราคาด้วยวาจาก็ได้

(๗) กำหนดเวลาพอสมควรและตามความเหมาะสมให้ผู้ประมูลขนย้ายแร่ที่ประมูลได้ออกจากสถานที่ที่แร่นั้นตั้งหรือเก็บอยู่ ยกเว้นกรณีมีเหตุสุดวิสัยไม่สามารถขนย้ายแร่ได้ภายในเวลาที่กำหนด ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายเวลาได้ตามที่เห็นสมควรจนกว่าเหตุสุดวิสัยนั้นจะสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๒ กรณีที่คณะกรรมการดำเนินการประมูลกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่ที่จะทำการประมูลสูงเกินไปจนเป็นเหตุให้ไม่มีผู้เข้าประมูล ก็ให้กำหนดราคาขั้นต่ำนั้นใหม่ และเมื่ออธิบดีอนุมัติให้เปลี่ยนแปลงราคาขั้นต่ำนั้นแล้ว ให้ถือราคาขั้นต่ำที่อธิบดีอนุมัติครั้งหลังเป็นราคาขั้นต่ำของแร่ที่จะใช้ในการดำเนินการประมูล

ข้อ ๑๓ กรณีการดำเนินการประมูลไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ คณะกรรมการดำเนินการประมูลอาจระงับการดำเนินการประมูลรายการใดรายการหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ข้อ ๑๔ ผู้เข้าประมูลต้องแสดงเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(๑.๑) แสดงบัตรประจำตัวประชาชนฉบับจริง หรือแสดงใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี

(๑.๒) กรณีประสงค์ให้บุคคลอื่นเข้าประมูลแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจพร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๒) กรณีนิติบุคคล

(๒.๑) หลักฐานที่แสดงการจัดตั้งนิติบุคคลหรือทะเบียนนิติบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับรอง

(๒.๒) แสดงบัตรประจำตัวประชาชนฉบับจริงของกรรมการบริษัทที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือแสดงใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้เป็นหุ้นส่วน หรือ

(๒.๓) กรณีประสงค์ให้บุคคลอื่นเข้าประมูลแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ เอกสารหลักฐานตาม (๒.๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ข้อ ๑๕ เมื่อการประมูลได้ดำเนินจนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูล ณ สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ทำการประมูล และรายงานผลการดำเนินการประมูลให้อธิบดีทราบ

ข้อ ๑๖ การชำระราคาแร่ที่ประมูลได้และการคืนหลักประกันซอง

(๑) ถ้าแร่นั้นยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ ผู้ประมูลแร่ได้ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่อีกส่วนหนึ่งต่างหากจากราคาแร่ที่ประมูลได้

(๒) เมื่อหักหลักประกันซองแล้วผู้ประมูลได้ต้องชำระราคาแร่ที่ประมูลได้ในส่วนที่เหลือโดยต้องชำระให้ครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น

(๓) กรณีหลักประกันซองเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินเมื่อผู้ประมูลแร่ได้ชำระเงินครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตาม (๒) แล้ว ให้ดำเนินการคืนหลักประกันดังกล่าว

ข้อ ๑๗ กรณีผู้ประมูลไม่ชำระราคาแร่ที่ประมูลได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๖ หรือผู้ประมูลได้ถึงแก่ความตายหรือนิติบุคคลสิ้นสภาพก่อนชำระราคาแร่ที่ประมูลได้ให้ครบถ้วนโดยไม่มีทายาทหรือผู้ชำระบัญชีร้องขอสวมสิทธิพร้อมชำระเงินที่ค้างอยู่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น โดยไม่ได้แจ้งเหตุผลหรือคณะกรรมการดำเนินการประมูลเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรที่ไม่ได้ร้องขอสวมสิทธิภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าสละสิทธิ์ในแร่ที่ประมูลได้นั้นและให้หลักประกันซองตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายส่งมอบแร่พร้อมหลักฐานการประมูลแร่ให้กับผู้ประมูลได้ และแจ้งให้ไปยื่นขอครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับมอบแร่

ข้อ ๑๙ ให้ผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายออกหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่ที่ประมูลได้นั้นโดยเร็ว

ข้อ ๒๐ การขนย้ายแร่ออกไปจากสถานที่ตั้งหรือเก็บแร่ ผู้ประมูลแร่ได้ต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนย้าย

ข้อ ๒๑ ผู้เสนอราคาที่ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือก ให้ขอคืนหลักประกันซองได้ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น หากพ้นกำหนดดังกล่าวให้หลักประกันซองนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้หักเงินจากการประมูลขายแร่ที่ตกเป็นของแผ่นดินไว้เป็นเงินสินบนหรือเงินรางวัล ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและนำเงินส่วนที่เหลือส่งเป็นเงินรายได้ของแผ่นดิน

ข้อ ๒๓ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลเสนอเรื่องต่ออธิบดี เพื่อให้ยกเลิกการประมูลครั้งนั้นและดำเนินการประมูลใหม่

(๑) ไม่มีผู้เสนอราคา หรือมีผู้เสนอราคา แต่ไม่มีผู้เสนอราคารายใดเสนอราคาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๒) ผู้ประมูลแร่ได้สละสิทธิ์หรือถือว่าสละสิทธิ์ในแร่ที่ประมูลได้

ส่วนที่ ๒
การขายของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินที่มิใช่แร่

ข้อ ๒๔ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินในส่วนที่ ๑ มาใช้บังคับแก่การดำเนินการขายของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินในส่วนนี้โดยอนุโลม

หมวด ๒
การปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินก่อนนำออกขาย

ข้อ ๒๕ กรณีแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินที่จะนำออกขายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้มีราคาต่ำเกินไป ให้ดำเนินการปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งแร่นั้นให้มีราคาเพิ่มขึ้นและคุ้มค่าก่อนนำออกขายก็ได้

การดำเนินการปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งแร่ก่อนนำออกขายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓
การนำแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัย หรือเพื่อประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ หรือการจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการ

ข้อ ๒๖ เมื่อได้ดำเนินการขายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้แล้วไม่น้อยกว่าสามครั้ง แต่ไม่มีผู้ใดซื้อหรือเข้าประมูล ถ้าเก็บรักษาไว้ต่อไปก็ไม่คุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา ให้อธิบดีมีอำนาจอนุมัติให้นำแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินนั้นไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือเพื่อประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ

ข้อ ๒๗ กรณีตามข้อ ๒๖ หากหน่วยงานของรัฐหรือสถาบันการศึกษาประสงค์จะขอนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือเพื่อใช้ประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ ให้ทำหนังสือแจ้งวัตถุประสงค์ยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด แต่เฉพาะกรณีแร่หรือของกลางที่เป็นแร่ให้นำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น

เมื่ออธิบดีอนุมัติ ให้ดำเนินการจำหน่ายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินนั้นออกจากสารบบของทางราชการ

ข้อ ๒๘ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ดำเนินการจำหน่ายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องในการกระทำความผิดซึ่งตกเป็นของแผ่นดินออกจากสารบบของทางราชการ

(๑) ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้ร่วมกันตรวจสอบสภาพของแร่หรือของกลางที่เป็นแร่นั้นแล้ว และมีความเห็นว่ามีมูลค่าต่ำเกินไปไม่คุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายในการนำออกขาย หรือหากจะนำไปปรับปรุง ดัดแปลง หรือแต่งก่อนนำออกขายก็จะไม่คุ้มต่อค่าใช้จ่าย หรือได้เสื่อมสภาพหรือกลายเป็นส่วนควบกับที่ดินที่แร่นั้นเก็บกองอยู่จนแยกออกจากกันไม่ได้

(๒) ไม่มีหน่วยงานหรือสถาบันการศึกษาใดสนใจจะขอนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือประโยชน์อื่นแก่ทางราชการ เนื่องจากแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินนั้นได้เสื่อมสภาพจนไม่อาจนำไปใช้ประโยชน์ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด ชี้แจงรายละเอียดและเหตุผลความจำเป็นในการขออนุมัติเพื่อจำหน่ายออกจากสารบบของทางราชการ โดยให้แนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เช่น เป็นแร่ หรือทรัพย์สิน หรือเป็นของกลางประเภทใด ตกเป็นของแผ่นดินเมื่อใด กรณีใด หลักฐานการประมูล (ถ้ามี) สภาพของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สิน การประเมินราคา รวมถึงค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา หลักฐานอื่น ๆ

หมวด ๔
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๙ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ไปใช้บังคับโดยอนุโลมในกรณีที่คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ทำการเปรียบเทียบคดี

และในคดีที่เปรียบเทียบนั้นเป็นคดีที่มีของกลางซึ่งผู้ต้องหาหรือเจ้าของยินยอมยกของกลางนั้นให้ตกเป็นของแผ่นดิน

การจัดทำรายงานเพื่อขออนุมัตินำของกลางตามวรรคหนึ่งออกขาย ให้แนบหลักฐานสำเนาบันทึกการเปรียบเทียบคดีของคณะกรรมการเปรียบเทียบ หรือของพนักงานสอบสวน บันทึกคำยินยอมของเจ้าของหรือผู้ต้องหายกของกลางให้เป็นของแผ่นดิน และบันทึกหรือหลักฐานการมอบของกลาง (ถ้ามี)

กรณีที่ไม่ได้ทำการเปรียบเทียบคดีโดยคณะกรรมการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าคดีนั้นได้ระงับโดยการเปรียบเทียบตามกฎหมายอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒
สมชาย หาญหิรัญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลาง
หรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ (๑) ของระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการขายแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน” หมายความว่า ราคาขั้นต่ำที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการดำเนินการประมูลขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลาง
หรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๔ กรณีแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน หรือของกลางที่เป็นแร่และตกเป็นของแผ่นดิน ให้กำหนดราคาขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินมูลค่า

(๑.๑) ใช้ราคาประกาศแร่เพื่อเป็นเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ในวันที่ทำการคำนวณเป็นเกณฑ์ในการคำนวณมูลค่าแร่ กรณีที่มีแร่หลายชนิดอยู่รวมกันให้คำนวณมูลค่าแร่ตามชนิดของแร่แล้วนำมารวมกัน

(๑.๒) การคำนวณน้ำหนักที่แท้จริงของแร่ชนิดที่ต้องการประมูล ให้ใช้ผลวิเคราะห์ทางเคมีเป็นส่วนประกอบในการคำนวณ หากต้องใช้ข้อมูลอื่นประกอบการคำนวณให้ใช้ผลวิเคราะห์ทางฟิสิกส์หรือการประเมินอื่นที่เทียบเท่า

(๒) การคำนวณ ...

(๒) การคำนวณค่าใช้จ่าย

(๒.๑) ค่าภาคหลวงแร่ ให้คำนวณค่าภาคหลวงแร่ตามวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒.๒) ค่าแต่งแร่ หากแร่อยู่ในสภาพที่ผู้ซื้อแร่ต้องมีการแต่งแร่ก่อนจึงจะจำหน่ายหรือใช้ประโยชน์ได้ และไม่มีกำหนดราคาประกาศสำหรับแร่ที่ยังไม่ผ่านการแต่งแร่ ให้คำนวณค่าใช้จ่ายในการแต่งแร่ตามวิธีการแต่งแร่โดยวิธีหลัก ดังนี้

(๒.๒.๑) การแต่งแร่โดยวิธีอาศัยความถ่วงจำเพาะ ความเป็นแม่เหล็ก ความนำไฟฟ้า ในกรณีแร่โลหะ เช่น แร่ดีบุก แร่วุลแฟรม เป็นต้น เท่ากับ ๑,๖๖๗ บาท/เมตริกตัน (ของหัวแร่) ในกรณีไม่ใช่แร่โลหะ เช่น แร่ฟลูออไรด์ เป็นต้น เท่ากับ ๓๐๐ บาท/เมตริกตัน (ของหัวแร่) ทั้งนี้ รวมค่าบดและคัดขนาดแร่แล้ว

(๒.๒.๒) การแต่งแร่โดยวิธีการลอยแร่ ในกรณีแร่โลหะ เช่น แร่ดีบุก แร่ตะกั่ว แร่สังกะสี เป็นต้น เท่ากับ ๓,๐๐๐ บาท/เมตริกตัน (ของหัวแร่) ในกรณีไม่ใช่แร่โลหะ เช่น แร่เฟลด์สปาร์ เป็นต้น เท่ากับ ๙๐๐ บาท/เมตริกตัน (ของหัวแร่) ทั้งนี้ รวมค่าบดและคัดขนาดแร่แล้ว

(๒.๒.๓) การแต่งแร่โดยวิธีการบดและคัดขนาดแร่ เช่น แร่อุตสาหกรรม แร่หินอุตสาหกรรม เป็นต้น เท่ากับ ๒๐ บาท/เมตริกตัน (แร่ป้อน)

(๒.๒.๔) การแต่งแร่โดยวิธีล้างและคัดขนาดแร่ เช่น แร่ทรายแก้ว เป็นต้น เท่ากับ ๔๐ บาท/เมตริกตัน (ของหัวแร่)

(๒.๒.๕) การแต่งแร่โดยวิธีคัดเลือกด้วยมือ เช่น แร่เฟลด์สปาร์ เป็นต้น เท่ากับ ๑๐๐ บาท/เมตริกตัน (ของหัวแร่) ทั้งนี้ รวมค่าบดแร่แล้ว

(๒.๒.๖) การแต่งแร่โดยวิธีอื่น ให้ประเมินตามความเหมาะสม

(๒.๓) ค่าสูญเสียแร่ระหว่างการขนส่ง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าประกันภัย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับแรงงาน ค่าสูญเสียแร่จากการแต่งแร่ และอื่นๆ ให้ประเมินรวมกันไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของมูลค่าแร่

(๒.๔) ค่าขนส่งแร่ ให้ใช้อัตราค่าขนส่ง ๒.๔ บาท/กิโลเมตร/เมตริกตัน ในการคำนวณ

(๒.๔.๑) หากแร่อยู่ในสภาพตาม (๒.๒) ให้คำนวณค่าขนส่งแร่ของกลางทั้งหมดจากจุดที่แร่ตั้งอยู่ไปยังสถานที่แต่งแร่ที่ใกล้ที่สุด

(๒.๔.๒) หากหัวแร่สะอาดที่ได้จากการแต่งแร่ มีผู้ซื้อจำเพาะเจาะจง ไม่สามารถจำหน่ายทั่วไปได้ เช่น ต้องจำหน่ายให้แก่โรงถลุง หรือผู้ใช้แร่นั้นๆ โดยเฉพาะ หรือต้องส่งออกไปต่างประเทศ ให้คำนวณค่าขนส่งแร่รวมจากค่าขนส่งแร่ทั้งหมดที่ยังไม่ผ่านการแต่งแร่ตาม (๒.๔.๑) บวกกับค่าขนส่งหัวแร่สะอาดจากสถานที่แต่งแร่ไปยังโรงถลุง หรือผู้ใช้แร่นั้น ๆ โดยเฉพาะ หรือสถานที่สำหรับการส่งออกที่ใกล้ที่สุด โดยการคำนวณค่าขนส่งจากน้ำหนักหัวแร่สะอาด (น้ำหนักหัวแร่ที่ใช้ประเมินคำนวณจากผลวิเคราะห์ทางเคมี ผลวิเคราะห์ทางฟิสิกส์หรือการประเมิน)

(๒.๔.๓) หากแร่อยู่ในสภาพที่ผู้ซื้อสามารถจำหน่ายต่อหรือใช้ประโยชน์ได้ทันทีให้คำนวณค่าขนส่งแร่จากจุดที่แร่ตั้งอยู่ไปยังผู้ใช้แร่ที่ใกล้ที่สุด กรณีเป็นแร่ที่สามารถจำหน่ายได้ทั่วไป เช่น แร่หินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างที่บดและคัดขนาดแล้ว ไม่ต้องคำนวณค่าขนส่งถึงผู้ใช้

(๒.๕) ค่าใช้จ่ายรวม คำนวณจากผลรวมของค่าใช้จ่ายที่คำนวณได้ตาม (๒.๑) ถึง (๒.๔)

(๓) ค่าการค้าเพื่อผลกำไร

กำหนดให้ผู้ซื้อแร่มีผลกำไรจากการดำเนินการประมูลไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของมูลค่าแร่หลังหักค่าใช้จ่ายรวมตาม (๒.๕) แล้ว ซึ่งค่าการค้าเพื่อผลกำไรจะเป็นปัจจัยสำคัญในการประมูล ผู้ที่สามารถลดผลกำไรได้มากที่สุดจะเป็นผู้ชนะการประมูล ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์แก่ทางราชการในการจำหน่ายแร่ได้ในราคาสูง

(๔) การกำหนด ...

(๔) การกำหนดราคาขั้นต่ำ

(๔.๑) กำหนดให้ราคาขั้นต่ำแร่ คำนวณจากมูลค่าแร่ที่คำนวณได้ตาม (๑.๑) และ (๑.๒) หักลบด้วยค่าใช้จ่ายรวมตาม (๒.๕) และค่าการค้าเพื่อผลกำไรตาม (๓)

(๔.๒) ในการแสดงวิธีการคำนวณ ให้ใช้แบบฟอร์มรายการคำนวณราคาขั้นต่ำแร่ตามแนบท้ายประกาศนี้ และกรณีต้องการคำนวณปริมาณของหัวแร่โลหะ ให้ใช้หลักเกณฑ์การคำนวณปริมาณของหัวแร่จากเปอร์เซ็นต์โลหะในแร่ตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ กรณีของกลางหรือทรัพย์สินอื่นซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน ให้กำหนดราคาขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินมูลค่า

(๑.๑) ให้ทำการประเมินราคาของเครื่องจักรอุปกรณ์ตามสภาพปัจจุบัน การประเมินราคาสามารถทำได้โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑.๑.๑) หากคณะกรรมการดำเนินการประมูลสามารถประเมินราคาได้ ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลเป็นผู้ประเมินราคา

(๑.๑.๒) หากคณะกรรมการดำเนินการประมูลไม่สามารถประเมินราคาเองได้ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ขอความร่วมมือด้านข้อมูลจากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตามพื้นที่ความรับผิดชอบ เพื่อประกอบการพิจารณา

(๑.๒) ให้แสดงหลักฐานการสอบถามราคาจากบริษัทที่มีการจำหน่ายเครื่องจักร หรือผู้อื่นที่เป็นผู้ใช้งานหรือมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องจักรอุปกรณ์นั้น ส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) ค่าการค้าเพื่อผลกำไร

กำหนดให้ผู้ซื้อมีผลกำไรจากการดำเนินการประมูลซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของราคาเครื่องจักรที่ได้ประเมินตาม (๑)

(๓) การกำหนดราคาขั้นต่ำ

กำหนดให้ราคาขั้นต่ำของเครื่องจักรอุปกรณ์ คำนวณจากมูลค่าที่ประเมินได้ตาม (๑) หักลบด้วยค่าการค้าเพื่อผลกำไรตาม (๒)

หมวด ๒
การปรับลดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลาง หรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๖ การประมูลขายแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลที่ได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีกำหนดราคาขั้นต่ำสำหรับการประมูลขายในแต่ละครั้ง ดังนี้

(๑) ในการประมูลขายครั้งที่หนึ่ง ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลกำหนดราคาขั้นต่ำเริ่มต้นตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำที่กำหนดและได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี

(๒) ในการประมูลขายครั้งที่สอง หากการประมูลขายครั้งที่หนึ่ง คณะกรรมการดำเนินการประมูลได้ยกเลิกการประมูลในครั้งนั้น เนื่องจากไม่มีผู้เสนอราคา หรือมีผู้เสนอราคา แต่ไม่มีผู้เสนอราคารายใดเสนอราคาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลกำหนดราคาเริ่มต้นของราคาขั้นต่ำใหม่เป็นจำนวนร้อยละเก้าสิบของราคาขั้นต่ำใน (๑) โดยปัดตัวเลขที่เป็นเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

(๓) ในการประมูล ...

(๓) ในการประมูลขายครั้งที่สาม หากการประมูลขายครั้งที่สอง คณะกรรมการดำเนินการประมูลได้ยกเลิกการประมูลในครั้งนั้น เนื่องจากไม่มีผู้เสนอราคา หรือมีผู้เสนอราคา แต่ไม่มีผู้เสนอราคารายใดเสนอราคาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลกำหนดราคาเริ่มต้นของราคาขั้นต่ำใหม่เป็นจำนวนร้อยละแปดสิบของราคาขั้นต่ำใน (๑) โดยปัดตัวเลขที่เป็นเศษขึ้นเป็นจำนวนเต็ม

(๔) ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าการที่ไม่มีผู้เสนอราคา หรือมีผู้เสนอราคา แต่ไม่มีผู้เสนอราคารายใดเสนอราคาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละครั้งนั้น เนื่องจากมีเจตนาจะให้มีการปรับลดราคาขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ อธิบดีจะคงราคาขั้นต่ำเดิมไว้โดยไม่ปรับลดราคาขั้นต่ำใหม่ก็ได้

หมวด ๓
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗ บรรดาของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดินทุกประเภทที่ได้ดำเนินการประมูลขายเสร็จสิ้นแล้ว หรืออยู่ในระหว่างดำเนินการประมูลขาย ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการเก็บรักษาและขายหรือจำหน่ายของกลางในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยใช้ราคาขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของกลางที่กำหนดไว้ตามหนังสือกรมทรัพยากรธรณี ที่ อก ๐๓๐๔/๑๑๗๖๙ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีที่ได้ดำเนินการประมูลขายเสร็จสิ้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นการประมูลขายครั้งที่หนึ่ง โดยให้นำความในข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และเมื่อจะทำการประมูลขายในครั้งต่อไปให้ใช้ราคาขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๒) กรณีอยู่ในระหว่างดำเนินการประมูลขาย ให้ดำเนินการต่อไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นการประมูลขายในครั้งนั้น และให้ถือว่าการประมูลขายในครั้งนั้นเป็นการประมูลขายครั้งที่หนึ่ง โดยให้นำความในข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และเมื่อจะทำการประมูลขายในครั้งต่อไปให้ใช้ราคาขั้นต่ำตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

รายการคำนวณราคาขั้นต่ำแร่

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลาง
หรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒

ชนิดแร่..... จำนวน.....เมตริกตัน ที่.....

ลำดับที่	รายละเอียด	จำนวน	หน่วย	หมายเหตุ
๑	ปริมาณแร่		เมตริกตัน	
๒	ผลวิเคราะห์ทางเคมี		%	
๓	ปริมาณของหัวแร่		เมตริกตัน	
๔	ราคาประกาศแร่		บาท/เมตริกตัน	ให้ใช้ราคาประกาศแร่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๕	มูลค่าแร่		บาท	ลำดับที่ ๓ x ลำดับที่ ๔
๖	พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่		%	ให้ใช้พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่
๗	ค่าภาคหลวงแร่		บาท	ลำดับที่ ๕ x ลำดับที่ ๖ /๑๐๐
๘	ค่าแต่งแร่		บาท	รวมค่าแต่งแร่ ลำดับที่ ๘.๑ ถึง ลำดับที่ ๘.๖
	๘.๑ การแต่งแร่โดยวิธีอาศัยความถ่วงจำเพาะ ความเป็นแม่เหล็ก ความนำไฟฟ้า		บาท	กรณีแร่โลหะ ลำดับที่ ๓ x ๑,๖๖๗ กรณีไม่ใช่แร่โลหะ ลำดับที่ ๓ x ๓๐๐ (ทั้งนี้ รวมค่าบดและคัดขนาดแล้ว)
	๘.๒ การแต่งแร่โดยวิธีการลอยแร่		บาท	กรณีแร่โลหะ ลำดับที่ ๓ x ๓,๐๐๐ กรณีไม่ใช่แร่โลหะ ลำดับที่ ๓ x ๙๐๐ (ทั้งนี้ รวมค่าบดและคัดขนาดแล้ว)
	๘.๓ การแต่งแร่โดยวิธีบดและคัดขนาด		บาท	ลำดับที่ ๑ x ๒๐
	๘.๔ การแต่งแร่โดยวิธีล้างและคัดขนาด		บาท	ลำดับที่ ๓ x ๔๐
	๘.๕ การแต่งแร่โดยวิธีคัดเลือกด้วยมือ		บาท	ลำดับที่ ๓ x ๑๐๐ (ทั้งนี้ รวมค่าบดแล้ว)
	๘.๖ การแต่งแร่โดยวิธีอื่น ๆ		บาท	ประเมินตามความเหมาะสม
๙	ค่าสูญเสียแร่ระหว่างการขนส่ง ค่าประกันภัย ค่าแรงงาน ค่าสูญเสียแร่จากการแต่งแร่ และอื่น ๆ		บาท	ลำดับที่ ๕ x ๒๐%
๑๐	ค่าขนส่ง		บาท	รวมค่าขนส่ง ลำดับที่ ๑๐.๑ และ ลำดับที่ ๑๐.๒
	๑๐.๑ ค่าขนส่งจากจุดที่ตั้งแร่ถึงโรงแต่งแร่ที่ใกล้ที่สุด		บาท	ระยะทาง x ลำดับที่ ๑ x ๒.๔
	- ระยะทางจากจุดที่ตั้งแร่ถึงโรงแต่งแร่ที่ใกล้ที่สุด		กิโลเมตร	
	๑๐.๒ ค่าขนส่งจากสถานที่แต่งแร่ไปยังผู้ใช้ที่ใกล้ที่สุด		บาท	ระยะทาง x ลำดับที่ ๓ x ๒.๔
	- ระยะทางจากสถานที่แต่งแร่ไปยังผู้ใช้ที่ใกล้ที่สุด		กิโลเมตร	
๑๑	ค่าใช้จ่ายรวม		บาท	ลำดับที่ ๗ + ลำดับที่ ๘ + ลำดับที่ ๙ + + ลำดับที่ ๑๐
๑๒	มูลค่าแร่หลังหักค่าใช้จ่าย		บาท	ลำดับที่ ๕ - ลำดับที่ ๑๑
๑๓	ค่าการค้าเพื่อกำไร		บาท	ลำดับที่ ๑๒ x ๓๐%
๑๔	ราคาขั้นต่ำแร่		บาท	ลำดับที่ ๕ - ลำดับที่ ๑๑ - ลำดับที่ ๑๓

หลักเกณฑ์การคำนวณปริมาณของหัวแร่จากเปอร์เซ็นต์โลหะในแร่

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒

กลุ่มแร่โลหะ

<u>แร่ดีบุก</u>

แคสซิเทอไรต์ (Cassiterite)	สูตรเคมี SnO_2	มี Sn ๗๘.๗๖%

<u>แร่วุลแฟรม</u>

วุลแฟรไมต์ (Wolframite)	สูตรเคมี (Fe.Mn) WO_4	มี WO_3 ๗๖.๓%
ชีไลต์ (Scheelite)	สูตรเคมี $CaWO_4$	มี WO_3 ๘๐.๖%

<u>แร่สังกะสี</u>

สฟาเลอไรต์ (Sphalerite)	สูตรเคมี ZnS	มี Zn ๖๗.๐%
สมิทซอไนต์ (Smithsonite)	สูตรเคมี $ZnCO_3$	มี Zn ๕๒.๑%
เฮมิมอร์ไฟต์ (Hemimophite)	สูตรเคมี $Zn_4 (Si_2O_7)(OH)_2 2H_2O$	มี Zn ๕๔.๒%

<u>แร่ตะกั่ว</u>

เซรัสไซต์ (Cerussite)	สูตรเคมี $PbCO_3$	มี Pb ๗๗.๕%
กาลีนา (Galena)	สูตรเคมี PbS	มี Pb ๘๖.๖%

<u>แร่พลวง</u>

สติบไนต์ (Stibnite)	สูตรเคมี Sb_2S_3	มี Sb ๗๑.๔%
สติบิโคไนต์ (Stibiconite)	สูตรเคมี Sb_3O_6 (OH)	มี Sb ๗๔.๘%

แร่	ทราบ % ของ	ต้องการหา % ของ		ทราบ % ของ	ต้องการหา % ของ	
แคสซิเทอไรต์	Sn	SnO_2	ให้คูณด้วย ๑.๒๖๙๗	SnO_2	Sn	ให้คูณด้วย ๐.๗๘๗๖
วุลแฟรไมต์	WO_3	(Fe.Mn) WO_4	ให้คูณด้วย ๑.๓๑๑	(Fe.Mn) WO_4	WO_3	ให้คูณด้วย ๐.๗๖๓
ชีไลต์	WO_3	$CaWO_4$	ให้คูณด้วย ๑.๒๔๑	$CaWO_4$	WO_3	ให้คูณด้วย ๐.๘๐๖
สฟาเลอไรต์	Zn	ZnS	ให้คูณด้วย ๑.๔๙๓	ZnS	Zn	ให้คูณด้วย ๐.๖๗๐
สมิทซอไนต์	Zn	$ZnCO_3$	ให้คูณด้วย ๑.๙๑๙	$ZnCO_3$	Zn	ให้คูณด้วย ๐.๕๒๑
เฮมิมอร์ไฟต์	Zn	$Zn_4 (Si_2O_7)(OH)_2 2H_2O$	ให้คูณด้วย ๑.๘๔๕	Zn_4	Zn	ให้คูณด้วย ๐.๕๔๒
เซรัสไซต์	Pb	$PbCO_3$	ให้คูณด้วย ๑.๒๙๐	$(Si_2O_7)(OH)_2 2H_2O$	Pb	ให้คูณด้วย ๐.๗๗๕
กาลีนา	Pb	PbS	ให้คูณด้วย ๑.๑๕๕	$PbCO_3$	Pb	ให้คูณด้วย ๐.๘๖๖
สติบไนต์	Sb	Sb_2S_3	ให้คูณด้วย ๑.๔๐๑	PbS	Sb	ให้คูณด้วย ๐.๗๑๔
สติบิโคไนต์	Sb	Sb_3O_6 (OH)	ให้คูณด้วย ๑.๓๓๗	Sb_2S_3	Sb	ให้คูณด้วย ๐.๗๔๘
				Sb_3O_6 (OH)		

<u>แร่เหล็ก</u>

ใช้ปริมาณหัวแร่เหล็กที่ได้จากการแต่งแล้ว ที่ค่า Fe ร้อยละ ๕๙ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเพื่อการส่งออกต่างประเทศ ตามเอกสารวิชาการเรื่อง คุณลักษณะของแร่ตามมาตรฐานการใช้งานและมาตรฐานการซื้อขายแร่ในตลาดแร่

ดังนั้น ปริมาณหัวแร่เหล็ก = $\frac{\text{ปริมาณแร่ x ผลวิเคราะห์ทางเคมี \% Fe}}{๕๙}$

<u>แร่แมงกานีส</u>

ใช้ปริมาณหัวแร่แมงกานีสที่ได้จากการแต่งแล้ว ที่ค่า Mn ร้อยละ ๓๐ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเพื่อการส่งออกต่างประเทศ ตามเอกสารวิชาการเรื่อง คุณลักษณะของแร่ตามมาตรฐานการใช้งานและมาตรฐานการซื้อขายแร่ในตลาดแร่

ดังนั้น ปริมาณหัวแร่แมงกานีส = $\frac{\text{ปริมาณแร่ x ผลวิเคราะห์ทางเคมี \% Mn}}{๓๐}$

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง การกำหนดปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมืองให้เป็นไปตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การกำหนดปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การกำหนดปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมืองตามประกาศนี้ ให้ใช้บังคับกับประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมืองแล้ว

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตรต้องทำเหมืองโดยมีปริมาณงานและระยะเวลาทำการ ดังนี้

(๑) ปริมาณงาน คือ การดำเนินการเตรียมการทำเหมือง การพัฒนาหน้าเหมือง การทำเหมือง การผลิตแร่ การแต่งแร่ หรือการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนการฟื้นฟู อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

(๒) ภายในสิบสองเดือนต้องมีระยะเวลาทำการรวมกันไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน

ข้อ ๕ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรรายเดียวมีประทานบัตรหลายฉบับที่มีเขตประทานบัตรติดต่อกัน ซึ่งถือว่าเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน ในการนี้ใช้เกณฑ์ปริมาณงานและระยะเวลาทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรหลายรายมีประทานบัตรซึ่งมีเขตประทานบัตรติดต่อกันและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ให้ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นเขตเหมืองแร่เดียวกัน ในการนี้ใช้เกณฑ์ปริมาณงานและระยะเวลาทำการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเหตุขัดข้องในการเปิดการทำเหมือง การหยุดการทำเหมือง ระยะเวลา การตรวจสอบ การขออนุญาตหยุดการทำเหมือง และการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเหตุขัดข้องในการเปิดการทำเหมือง การหยุดการทำเหมือง ระยะเวลา การตรวจสอบ การขออนุญาตหยุดการทำเหมือง และการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖ วรรคเจ็ด แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเหตุขัดข้องในการเปิดการทำเหมือง การหยุดการทำเหมือง ระยะเวลา การตรวจสอบ การขออนุญาตหยุดการทำเหมือง และการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
การขออนุญาตเปิดการทำเหมือง

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตรต้องเปิดการทำเหมืองภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับประทานบัตร ทั้งนี้ การเปิดการทำเหมืองให้หมายความรวมถึง การเตรียมการเพื่อการทำเหมืองตามมาตรา ๕๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ด้วย

ข้อ ๔ ก่อนเปิดการทำเหมือง ผู้ถือประทานบัตรต้องแจ้งขออนุญาตเปิดการทำเหมืองเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับหนังสือตามข้อ ๔ แล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อทำการตรวจสอบ และเมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบแล้วเสร็จก็ให้จัดส่งรายงานการตรวจสอบการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง (แบบ พร. ๒๐๗) พร้อมความเห็นประกอบการพิจารณาการขออนุญาตเปิดการทำเหมืองให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานการตรวจสอบการขออนุญาตเปิดการทำเหมือง (แบบ พร. ๒๐๗) จากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้ว หากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เห็นควรอนุญาตก็ให้มีหนังสือแจ้งการอนุญาตเปิดการทำเหมืองให้ผู้ถือประทานบัตรทราบ และเมื่อผู้ถือประทานบัตรได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมืองเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แล้ว จึงจะเริ่มเปิดการทำเหมืองได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ไม่อนุญาตให้เปิดการทำเหมืองให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต พร้อมชี้แจงเหตุผลข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายโดยแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์ให้ผู้ถือประทานบัตรทราบ

ข้อ ๘ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการในการขออนุญาตเปิดการทำเหมืองตามหมวดนี้ มาใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้โดยอนุโลม

(๑) กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้สวมสิทธิการทำเหมืองจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้สวมสิทธิการทำเหมือง

(๒) กรณีผู้รับช่วงการทำเหมืองจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้รับช่วงการทำเหมือง

(๓) กรณีผู้ถือประทานบัตรจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้เลิกรับช่วงการทำเหมือง

(๔) กรณีผู้รับโอนประทานบัตรจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้โอนประทานบัตร

(๕) กรณีผู้ถือประทานบัตรจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองใหม่

(๖) กรณีผู้ถือประทานบัตรจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้หยุดการทำเหมือง

(๗) กรณีผู้ถือประทานบัตรจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้มีหนังสือสั่งให้พักใช้ประทานบัตรหรือให้ระงับการประกอบกิจการ หรือให้หยุดประกอบกิจการ

(๘) กรณีผู้ถือประทานบัตรจะเปิดการทำเหมืองภายหลังจากได้รับอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร

หมวด ๒
การขออนุญาตหยุดการทำเหมือง และเหตุขัดข้องในการทำเหมือง

ข้อ ๙ ผู้ถือประทานบัตรที่ไม่สามารถเปิดการทำเหมืองได้ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามข้อ ๓ หรือผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะหยุดการทำเหมืองตลอดทั้งเขตประทานบัตรหรือบางส่วนของเขตประทานบัตร ต้องแจ้งขออนุญาตหยุดการทำเหมืองเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้อ ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับหนังสือขออนุญาตหยุดการทำเหมืองแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเพื่อทำการตรวจสอบ และเมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบ แล้วเสร็จก็ให้จัดส่งรายงานการตรวจสอบการขออนุญาตหยุดการทำเหมือง (แบบ พร. ๒๐๘) พร้อมความเห็นประกอบการพิจารณาการขออนุญาตหยุดการทำเหมืองให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับรายงานการตรวจสอบการขออนุญาตหยุดการทำเหมือง (แบบ พร. ๒๐๘) แล้ว หากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เห็นควรอนุญาตก็ให้มีหนังสือแจ้งการอนุญาตหยุดการทำเหมืองให้ผู้ถือประทานบัตรทราบ และเมื่อผู้ถือประทานบัตรได้รับอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แล้วจึงจะหยุดการทำเหมืองได้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ไม่อนุญาตให้หยุดการทำเหมือง ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต พร้อมชี้แจงเหตุผลข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายโดยแจ้งสิทธิและระยะเวลาในการอุทธรณ์ให้ผู้ถือประทานบัตรทราบ

ข้อ ๑๓ ผู้ถือประทานบัตรที่ไม่สามารถเปิดการทำเหมืองได้ตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามข้อ ๓ หรือไม่สามารถทำเหมืองได้ ต้องเป็นกรณีที่มีเหตุขัดข้องซึ่งมีลักษณะเป็นการชั่วคราวอันไม่อาจก้าวล่วงเสียได้ และเกิดจากพฤติการณ์ที่ผู้ถือประทานบัตรมิได้มีส่วนเป็นผู้ผิดหรือไม่ต้องรับผิดชอบดังต่อไปนี้

(๑) เหตุขัดข้องทางกายภาพ เช่น เครื่องจักรหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำเหมืองได้รับความเสียหายหรือเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือเกิดอุบัติภัย หรือเกิดสภาวะการขาดแคลนแรงงานจนไม่อาจทำเหมืองได้ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยการกำหนดปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมือง

(๒) เหตุขัดข้องตามกฎหมาย เช่น มีกฎหมายหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายจนไม่อาจทำเหมืองได้ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยการกำหนดปริมาณงานและระยะเวลาในการทำเหมือง

(๓) เหตุขัดข้องทางเศรษฐกิจ เช่น กรณีชนิดแร่ตามประทานบัตรนั้นมีปริมาณล้นตลาด ซึ่งผู้ถือประทานบัตรต้องแสดงให้เห็นว่าในขณะนั้นความต้องการแร่ชนิดนั้นมีปริมาณเท่าใด และปริมาณการผลิตแร่ชนิดนั้นมีปริมาณมากกว่าความต้องการของตลาดมากน้อยเพียงใด กรณีชนิดแร่ตามประทานบัตรนั้นมีระดับราคาต่ำกว่าปกติมาก ซึ่งผู้ถือประทานบัตรต้องแสดงให้เห็นว่าแร่ชนิดนั้นราคาปกติควรอยู่ในระดับใดเปรียบเทียบกับราคาในขณะนั้น เพื่อแสดงให้เห็นว่าราคาขณะนั้นต่ำกว่าราคาปกติมาก กรณีชนิดแร่ตามประทานบัตรมีระดับราคาต่ำกว่าต้นทุนมาก ซึ่งผู้ถือประทานบัตรต้องแสดงให้เห็นว่าต้นทุนในการประกอบการของตนมีระดับที่สูงกว่าราคาของแร่ชนิดนั้นมาก เป็นต้น

หมวด ๓
ระยะเวลาในการอนุญาตให้หยุดการทำเหมือง

ข้อ ๑๔ การกำหนดระยะเวลาในการอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองจะต้องกำหนดระยะเวลาที่สมควรให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและเหตุขัดข้องของผู้ถือประทานบัตร โดยจะอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองแต่ละครั้งได้ไม่เกิน ๑ ปี

ข้อ ๑๕ ผู้ถือประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตให้หยุดการทำเหมืองจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ไม่ต้องจัดส่งรายงานการทำเหมือง แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในการออกประทานบัตร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
จุลพงษ์ ทวีศรี
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตร และการนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรและการอนุญาตให้นำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรและการนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้ง หรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตร

ข้อ ๓ การจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายจะกระทำนอกเขตประทานบัตรมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้อ ๔ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีการขอประทานบัตร โดยพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรนั้นมีพื้นที่ไม่เพียงพอหรือไม่มีพื้นที่สำหรับทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายที่เกิดจากการทำเหมืองไว้ในพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรนั้น และได้ยื่นคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรซึ่งมีเขตติดต่อกับเขตตามคำขอประทานบัตรนั้น

(๒) กรณีประทานบัตร โดยพื้นที่ตามประทานบัตรนั้นมีพื้นที่ไม่เพียงพอหรือไม่มีพื้นที่สำหรับทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายที่เกิดจากการทำเหมืองไว้ในพื้นที่ตามประทานบัตรนั้น และได้ยื่นคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรซึ่งมีเขตติดต่อกับเขตประทานบัตรนั้น

(๓) กรณีการขอประทานบัตรหรือประทานบัตรมีพื้นที่ไม่เพียงพอหรือไม่มีพื้นที่สำหรับทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายที่เกิดจากการทำเหมืองไว้ในพื้นที่ตามคำขอประทานบัตรหรือประทานบัตรแล้วแต่กรณี และผู้ยื่นคำขอประทานบัตรหรือผู้ถือประทานบัตรไม่สามารถหาพื้นที่ที่อยู่ติดกับเขตตามคำขอประทานบัตรหรือประทานบัตรเป็นสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายที่เกิดจากการทำเหมืองได้

(๔) การทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนั้นไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสามารถกำหนดมาตรการมิให้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้

ข้อ ๕ ผู้ประสงค์จะขออนุญาตตามหมวดนี้ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรหรือผู้ถือประทานบัตรประสงค์จะจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทราย พร้อมแนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรแนบท้ายประกาศนี้

การขอจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายในที่ดินซึ่งอยู่ในความดูแลของหน่วยงานรัฐหรือในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลอื่นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของพื้นที่

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับคำขอตามข้อ ๕ แล้วให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งผู้ยื่นคำขอให้ชำระค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ พร้อมกับการยื่นคำขอ

(๑.๑) ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตร

(๑.๒) ค่านำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ กรณีการยื่นคำขอจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่ติดกับเขตประทานบัตรตามข้อ ๔ (๓)

(๑.๓) ค่าเขียนหรือจำลองแผนที่

(๑.๔) ค่ารังวัดกำหนดเขต

(๑.๕) ค่าหลักเขตเหมืองแร่

(๑.๖) อื่น ๆ (ถ้ามี)

(๒) รังวัดกำหนดเขตสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และจัดทำแผนที่ตามคำขอ

(๓) แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรหรือผู้ถือประทานบัตรจัดทำแผนผังโครงการทำเหมืองซึ่งออกแบบการทิ้งหรือเก็บกองมูลดินทรายในพื้นที่ที่ประสงค์จะตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายและดำเนินการเพื่อให้ได้รับอนุญาตประทานบัตรหรือเปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองแล้วแต่กรณี รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ในกรณีที่การขอจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนั้นเป็นพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานรัฐ

ข้อ ๗ เมื่อคำขอประทานบัตรได้รับอนุญาตประทานบัตร หรือผู้ถือประทานบัตรได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังโครงการทำเหมืองแล้วแต่กรณี ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตร และให้นำแผนที่ซึ่งแสดงสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรแนบไว้ท้ายประทานบัตรด้วย

เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่ทิ้งหรือเก็บมูลดินทรายนอกเขตประทานบัตรแล้ว ให้แจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

หมวด ๒
หลักเกณฑ์การอนุญาตให้นำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่

ข้อ ๙ ห้ามผู้ถือประทานบัตรทิ้งหรือยอมให้ผู้อื่นนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้อ ๑๐ ผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองที่ประสงค์จะนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ ให้ยื่นขออนุญาตเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมแนบเอกสารดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารเกี่ยวกับการคำนวณหาปริมาณมูลดินทรายตามหลักวิชาการ

(๒) ภาพถ่ายกองมูลดินทรายหรือการออกแบบการทำเหมืองที่จะทำให้มีมูลดินทรายออกจากการผลิตแร่บริเวณนั้น และภาพถ่ายพื้นที่

(๓) หลักฐานทางธรณีวิทยา

(๔) ระยะเวลาที่จะนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่

ข้อ ๑๑ มูลดินทรายที่จะอนุญาตให้นำออกนอกเขตเหมืองแร่ได้ต้องเป็นประเภทเปลือกดินทราย กรวด หรือหิน ซึ่งต้องไม่มีแร่ในปริมาณที่อาจทำให้เกิดการปนเปื้อนต่อสภาพแวดล้อม

มูลดินทรายประเภทน้ำขุ่นข้นไม่อนุญาตให้ระบายหรือนำออกนอกเขตเหมืองแร่

ข้อ ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับหนังสือขออนุญาตตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้แจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบเพื่อให้ดำเนินการตามข้อ ๑๓

ข้อ ๑๓ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบดำเนินการดังต่อไปนี้ และแจ้งผลการดำเนินการพร้อมเสนอความเห็นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เพื่อประกอบการพิจารณา

(๑) ตรวจสอบสภาพ ชนิด และปริมาณของมูลดินทรายที่ขออนุญาตนำออกนอกเขตเหมืองแร่จากข้อมูลพื้นฐานของแผนผังโครงการทำเหมือง และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับแร่ที่อาจทำให้เกิดการปนเปื้อนต่อสภาพแวดล้อม

(๒) การนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่จะต้องไม่ขัดกับเงื่อนไขซึ่งกำหนดไว้ตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่แนบท้ายประทานบัตร หรือไม่ขัดต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนผังโครงการทำเหมืองหรือแผนการฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมือง

(๓) คำนวณระยะเวลาการขนมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ตามปริมาณที่ขออนุญาต เพื่อให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่นำไปกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เห็นสมควรอนุญาตให้นำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ได้

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับความเห็นจากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบตามข้อ ๑๓ และพิจารณาแล้วเห็นว่าสมควรอนุญาตให้นำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการนำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ตามอัตราที่กฎหมายกำหนดและกำหนดเวลาการให้นำมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ไว้ในหนังสืออนุญาตด้วย

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือนนับแต่วันที่ออกหนังสือและผู้ได้รับอนุญาตต้องดำเนินการขนมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต

ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บตามวรรคหนึ่ง เมื่อชำระแล้วจะไม่คืนให้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในหนังสืออนุญาตก็ได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรออกหนังสืออนุญาตให้ขนมูลดินทรายออกนอกเขตเหมืองแร่ ให้ชี้แจงเหตุผล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายให้ผู้ยื่นคำขอทราบ พร้อมแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ให้ผู้ยื่นคำขอทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศคณะกรรมการแร่

เรื่อง การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง
และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดการวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๗) และมาตรา ๖๘ (๙) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“หลักประกัน” หมายความว่า พันธบัตรรัฐบาล หรือหนังสือค้ำประกันโดยธนาคารหรือสถาบันการเงินที่จัดเก็บเพื่อการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

“การฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง” หมายความว่า การฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองแร่ให้อยู่ในสภาพที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ โดยสอดคล้องกับกิจกรรมตามแผนผังโครงการทำเหมือง และแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์พื้นที่ในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมือง

“การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง” หมายความว่า การรักษา การบำบัด หรือการบรรเทาทุกข์ โดยการให้ความช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

“โครงการ” หมายความว่า ประทานบัตร หรือกลุ่มประทานบัตรที่อยู่ในโครงการเดียวกันตั้งแต่ขอรับอนุญาตประทานบัตร

หมวด ๑
การวางหลักประกัน

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองแร่ทุกประเภทต้องวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ดังนี้

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๑.๑) วงเงินหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๑.๒) วงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการจำนวนหนึ่งแสนบาท

การวางหลักประกันตาม (๑.๑) และ (๑.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมด ก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมืองและงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินสองงวด

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ที่มีชนิดแร่เดียวกับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ แต่มีเนื้อที่เกินหนึ่งร้อยไร่ให้วางหลักประกันตาม (๑)

(๓) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ยกเว้น (๒) ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๓.๑) วงเงินหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๓.๒) วงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการจำนวนห้าแสนบาท ยกเว้น โครงการเหมืองแร่หินประดับชนิดหินทราย ให้วางวงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองจำนวนหนึ่งแสนบาท

การวางหลักประกันตาม (๓.๑) และ (๓.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมด ก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมืองและงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินเจ็ดงวด

(๔) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ยกเว้น การทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการทำเหมืองแร่ทองคำ ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๔.๑) วงเงินหลักประกันสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔.๒) วงเงินหลักประกันสำหรับการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการจำนวนหนึ่งล้านบาท

การวางหลักประกันตาม (๔.๑) และ (๔.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมดก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมืองและงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินเจ็ดงวด

(๕) การทำเหมืองใต้ดิน ตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และการทำเหมืองแร่ทองคำ ให้วางวงเงินหลักประกัน ดังนี้

(๕.๑) วงเงินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตลอดอายุโครงการตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองในมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของแต่ละโครงการที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๕.๒) วงเงินการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองของแต่ละโครงการ จำนวนห้าล้านบาท

การวางหลักประกันตาม (๕.๑) และ (๕.๒) ให้วางหลักประกันเป็นงวด (รายปี) โดยงวดแรกต้องวางร้อยละสามสิบของวงเงินหลักประกันทั้งหมดก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง และงวดต่อไปให้วางงวดละเท่า ๆ กัน ไม่เกินสิบงวด

ข้อ ๕ กรณีโครงการเหมืองแร่ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นว่าต้องมีการพิจารณาเรื่องการฟื้นฟูสภาพพื้นที่เหมืองแร่และการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองเป็นกรณีพิเศษ สามารถเสนอคณะกรรมการแร่พิจารณาวงเงินหลักประกันเป็นรายกรณีได้

ข้อ ๖ ให้ผู้ถือประทานบัตรวางหลักประกันตามข้อ ๔ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ตั้งของประทานบัตร ดังนี้

(๑) หลักประกันงวดแรกให้วางก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง

(๒) หลักประกันงวดที่เหลือให้วางภายในสามสิบวัน ก่อนครบรอบปี ตาม (๑) จนครบวงเงินหลักประกัน

หมวด ๒
วิธีการวางหลักประกัน การเบิกจ่าย และการคืนหลักประกัน

ข้อ ๗ ผู้ถือประทานบัตรสามารถเลือกวิธีการวางหลักประกัน โดยพันธบัตรรัฐบาล หรือหนังสือค้ำประกันโดยธนาคารหรือสถาบันการเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายวิธีรวมกันได้

ข้อ ๘ กรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบการทำเหมืองแล้ว เห็นว่าสภาพสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูพื้นที่ ผู้ออกประทานบัตรมีอำนาจกำหนดให้มีการปรับปรุงการวางหลักประกันให้สอดคล้องกับแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองที่มีการปรับปรุงใหม่ได้

ข้อ ๙ กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่ดำเนินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมือง หรือฟื้นฟูพื้นที่ไม่ครบถ้วน หรือไม่เยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่นำหลักประกันมาใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแทนผู้ถือประทานบัตร และแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรนำหลักประกันมาวางให้ครบถ้วนตามเดิมภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๐ กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรได้ดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่ระหว่างการทำเหมืองแล้ว ผู้ถือประทานบัตรอาจยื่นแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทบทวนการวางหลักประกันให้สอดคล้องกับแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองที่มีการปรับปรุงใหม่ได้

ข้อ ๑๑ กรณีที่หลักประกันไม่เพียงพอสำหรับการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ผู้ถือประทานบัตรต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนที่ขาด

ข้อ ๑๒ เมื่อเสร็จสิ้นโครงการทำเหมืองแร่ และผู้ถือประทานบัตรได้ดำเนินการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองตามแผนการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ครบถ้วน หรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองแล้ว รวมทั้งไม่มีกรณีที่ต้องเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน และได้รับความเห็นชอบจากผู้ออกประทานบัตร ให้คืนหลักประกันแก่ผู้ถือประทานบัตร

กรณีโครงการเหมืองแร่ที่มีเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตรว่าต้องเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหลังปิดการทำเหมือง ก่อนคืนหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ออกประทานบัตรกันวงเงินหลักประกันในส่วนของการเฝ้าระวังผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนไว้ก่อนจนกว่าผู้ถือประทานบัตรจะดำเนินการครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขแนบท้ายประทานบัตร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒
อภิจิณ โชติกเสถียร
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต
ประธานคณะกรรมการแร่

ประกาศคณะกรรมการแร่

เรื่อง การกำหนดวงเงินและการจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวงเงินและการจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก สำหรับเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๗) และมาตรา ๖๘ (๙) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการแร่ เรื่อง การกำหนดวงเงินและการจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

หมวด ๑
วงเงินและการจัดทำประกันภัย

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตรจะต้องจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกกับนิติบุคคลที่ได้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจประกันภัยที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร และจะต้องทำหลักประกันดังกล่าวให้มีระยะเวลาครอบคลุมต่อเนื่องตลอดอายุประทานบัตร ให้มีจำนวนเงินเอาประกันภัยสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อครั้ง สำหรับการเสียชีวิต ทุพพลภาพถาวรสิ้นเชิง หรือค่ารักษาพยาบาล และความเสียหายต่อทรัพย์สินของผู้ได้รับความเสียหายจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ ให้จัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในวงเงินประกันไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ยกเว้นการทำเหมืองประเภทที่ ๒ ที่มีชนิดแร่เดียวกับเหมืองประเภทที่ ๑ แต่มีเนื้อที่เกินหนึ่งร้อยไร่ และแร่หินประดับชนิดหินทราย ให้จัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในวงเงินประกันไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาท

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ประเภทเหมืองแร่ในทะเล เหมืองแร่ถ่านหิน เหมืองแร่กัมมันตภาพรังสี กลุ่มเหมืองหินอุตสาหกรรมที่นำผลผลิตไปใช้ในการผลิตซีเมนต์เป็นหลัก หรือเหมืองแร่โลหะที่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ (EHIA) ยกเว้นเหมืองแร่ทองคำ ให้จัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในวงเงินประกันไม่น้อยกว่าสามสิบล้านบาท

(๓) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ประเภทเหมืองแร่ใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้จัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก โดยมีวงเงินประกันไม่น้อยกว่าสามสิบล้านบาท ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการแร่สามารถกำหนดวงเงินที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากขนาดพื้นที่โครงการ และผลกระทบที่เกิดจากโครงการเป็นรายโครงการ

(๔) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ชนิดแร่ทองคำ ให้จัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในวงเงินประกันไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านบาท

(๕) การทำเหมืองประเภทที่ ๓ ที่นอกเหนือจาก (๒) (๓) และ (๔) ให้จัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก ในวงเงินประกันไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท

การทำประกันภัยต้องระบุให้ผู้ได้รับความเสียหาย เป็นผู้ได้รับค่าสินไหมทดแทนตามที่ตนควรจะได้นั้นจากผู้รับประกันโดยตรง โดยผู้ถือประทานบัตรหรือผู้รับประกันต้องแจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ได้รับความเสียหาย และยื่นหลักฐานการทำประกันภัยให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง

ในกรณีที่ค่าสินไหมทดแทนจากการประกันภัยไม่เพียงพอ ให้ผู้ถือประทานบัตรรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนที่ขาด

หมวด ๒
การต่ออายุประกันภัย

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตรต้องดำเนินการต่ออายุประกันภัยก่อนวันที่ประกันภัยเดิมจะสิ้นอายุ และเมื่อได้ต่ออายุประกันภัยแล้วให้ยื่นหลักฐานการต่ออายุประกันภัยฉบับใหม่ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากประกันภัยฉบับเดิมสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒
อภิจิณ โชติกเสถียร
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกำกับตรวจสอบกระบวนการผลิต
ประธานคณะกรรมการแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมืองให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๘ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตรต้องกรอกรายการให้ถูกต้องตามความเป็นจริงลงในบัญชีแสดงการผลิตแร่ได้ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และเก็บไว้ในเขตเหมืองแร่นั้นเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ทุกเวลา

ข้อ ๕ ผู้ถือประทานบัตรต้องรายงานการทำเหมืองประจำเดือนภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป โดยมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ และได้รับการแต่งตั้งจากผู้ถือประทานบัตรลงชื่อรับรองการตรวจสอบตามแบบรายงานการทำเหมืองแนบท้ายประกาศนี้ โดยให้รายงานต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้อ ๖ รายงานการทำเหมืองต้องแสดงรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดแร่ คุณลักษณะแร่ และปริมาณแร่ที่ผลิตได้

(๒) ชนิดแร่ คุณลักษณะแร่ และปริมาณแร่ที่จำหน่ายออกไป พร้อมรายละเอียดของผู้ซื้อแร่และการชำระค่าภาคหลวงแร่

(๓) ชนิดแร่ และปริมาณแร่ที่คงเหลือในเหมือง

(๔) จำนวนพื้นที่ที่ทำเหมือง

(๕) จำนวนดินหรือหินปนแร่ที่ขุดได้

(๖) รายละเอียดเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการทำเหมือง

(๗) รายละเอียดและปริมาณการใช้วัตถุระเบิด

(๘) รายละเอียดและปริมาณการใช้เชื้อเพลิง

(๙) จำนวนพนักงานและคนงาน

(๑๐) จำนวนวันในการทำเหมือง

(๑๑) แผนที่แสดงการทำเหมือง

(๑๒) ผลการปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๑๓) การตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของรายงานและเอกสารแนบโดยวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่

ข้อ ๗ ผู้ถือประทานบัตรต้องรายงานข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับ โดยข้อมูลดังกล่าวต้องมีรายละเอียดภาพถ่ายและการคำนวณหาปริมาตรดินหรือหินและแร่ที่ขุดได้ ตามแนวทางการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับแนบท้ายประกาศนี้ ดังนี้

(๑) การทำเหมืองประเภทที่ ๑ ให้รายงานปีละ ๑ ครั้ง โดยการส่งรายงานในครั้งแรกให้ส่งพร้อมกับรายงานการทำเหมืองภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่เริ่มเปิดการทำเหมือง

(๒) การทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ ให้รายงานปีละ ๒ ครั้ง โดยการส่งรายงานในครั้งแรกให้ส่งพร้อมกับรายงานการทำเหมืองภายใน ๖ เดือน นับแต่วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หรือนับแต่วันที่เริ่มเปิดการทำเหมือง

(๓) รายงานข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับตาม (๑) และ (๒) ให้ส่งรายงานในเดือนเดียวกันในแต่ละปี

(๔) การรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับต้องดำเนินการภายใต้การควบคุมรับผิดชอบของผู้ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

(๕) ในกรณีที่ผู้ถือประทานบัตรต้องการจัดทำรายงานข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยวิธีการอื่น ต้องได้รับความเห็นชอบวิธีการดังกล่าวจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๖) การทำเหมืองโดยวิธีการตามหลักเทคนิคการทำเหมืองแร่ดังต่อไปนี้ ไม่ต้องรายงานข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับ

(๖.๑) วิธีเหมืองใต้ดิน

(๖.๒) วิธีเหมืองเรือขุด

(๖.๓) วิธีเหมืองละลายแร่

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๒
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

บัญชีแสดงการผลิตแร่ได้

ชื่อผู้ถือประทานบัตร..... เลขที่ประทานบัตร .....

ชื่อผู้เช่าช่วง .....

ประจำเดือน ..... พ.ศ. .....

การผลิตแร่

ว/ด/ป	ชนิดแร่ดิบ/หางแร่	สภาพ/คุณลักษณะ	ยอดยกมา (ตัน)	ปริมาณที่ผลิตได้จากเหมือง (ตัน)	ปริมาณที่ส่งไปโรงแต่งแร่ (ตัน)	ปริมาณแร่ที่จำหน่ายให้ผู้ซื้อ (ตัน)	ปริมาณคงเหลือ (ตัน)
	แร่ดิบ ชนิด.....						
	หางแร่						
	แร่ดิบ ชนิด.....						
	หางแร่						
	แร่ดิบ ชนิด.....						
	หางแร่						
	แร่ดิบ ชนิด.....						
	หางแร่						
	แร่ดิบ ชนิด.....						
	หางแร่						
	แร่ดิบ ชนิด.....						
	หางแร่						

บัญชีแสดงการผลิตแร่ได้

ชื่อผู้ถือประทานบัตร..... เลขที่ประทานบัตร .....

ชื่อผู้เช่าช่วง .....

ประจำเดือน ..... พ.ศ. .....

การแต่งแร่ (ถ้ามี)

ว/ด/ป	แร่ที่นำเข้ามาในโรงแต่งแร่		การแต่งแร่		จำหน่ายแร่ออก		แร่คงเหลือในโรงแต่งแร่		ปริมาณหางแร่ (ตัน)
	ชนิดแร่	ปริมาณ (ตัน)	ชนิดแร่	ปริมาณ (ตัน)	ชนิดแร่	ปริมาณ (ตัน)	ชนิดแร่	ปริมาณ (ตัน)	
ยกยอดมา									

บัญชีแสดงการผลิตแร่ได้

ชื่อผู้ถือประทานบัตร..... เลขที่ประทานบัตร .....

ชื่อผู้เช่าช่วง .....

ประจำเดือน ..... พ.ศ. .....

การจำหน่ายแร่ หน้า 3/3

ว/ด/ป	ชนิดแร่	สภาพ/คุณลักษณะแร่	ชื่อ/ทะเบียน ของผู้ซื้อแร่หรือผู้ใช้แร่	เพื่อใช้ ภายในประเทศ (ตัน)	ประเภท อุตสาหกรรม ที่นำแร่ไปใช้	เลขที่ ใบเสร็จรับเงิน ค่าภาคหลวงแร่/ ลงวันที่	ค่าภาคหลวง (บาท)	เพื่อการส่งออก ต่างประเทศ (ตัน)

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

รายงานการทำเหมืองประจำเดือน ..... พ.ศ. .....

1. รายละเอียดผู้ถือประทานบัตร
   ชื่อผู้ถือประทานบัตร.....เลขที่ประทานบัตร.....
   ตั้งอยู่ที่ ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
   ประทานบัตรสิ้นอายุ วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....
2. ชื่อผู้รับช่วงการทำเหมือง.....
3. ชนิดแร่.....
4. ชื่อวิศวกรผู้ควบคุม..... เลขที่ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ.....
5. เนื้อที่ที่ได้รับประทานบัตร จำนวน.....แปลง รวมเนื้อที่.....ไร่ .....งาน .....ตารางวา
   1) เนื้อที่ทำเหมืองในพื้นที่เดิม จำนวน.....ไร่ .....งาน .....ตารางวา
   2) เนื้อที่ทำเหมืองในพื้นที่ใหม่ในเดือนนี้ จำนวน.....ไร่ .....งาน .....ตารางวา
   3) รวมเนื้อที่ทำเหมือง จำนวน.....ไร่ .....งาน .....ตารางวา
6. รายละเอียดเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการทำเหมือง
   1) รถแทรกเตอร์ จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   2) รถตัก จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   3) รถขุด จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   4) เครื่องอัดลม จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   5) เครื่องเจาะ จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   6) เครื่องเจาะแจคแฮมเมอร์ จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   7) เครื่องสูบทราย จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   8) เครื่องสูบน้ำ จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   9) รถบรรทุกเทหลัง จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   10) รถบรรทุก จำนวน ..... คัน แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   11) สายพานลำลียง จำนวน ..... เส้น แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   12) การขนส่งด้วยลวดสลิง จำนวน ..... เส้น แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   13) โรงแต่งแร่ แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   14) เครื่องจักรและอุปกรณ์ผลิตกระแสไฟฟ้า แรงม้ารวม ..... แรงม้า
   15) อื่น ๆ ..... แรงม้ารวม ..... แรงม้า

7. รายละเอียดเชื้อเพลิงที่ใช้ในเดือนนี้

   1) น้ำมันเบนซิน..... ลิตร
   2) น้ำมันดีเซล ..... ลิตร
   3) น้ำมันหล่อลื่น ..... ลิตร
   4) ไฟฟ้า ..... ยูนิต
   5) เชื้อเพลิงอื่น ๆ ..... ลิตร

8. รายละเอียดและปริมาณการใช้วัตถุระเบิดในเดือนนี้ (ถ้ามี)

   1) วัตถุระเบิด .....นัด / กิโลกรัม
   2) แก๊ป .....ดอก
   3) ปุ๋ยแอมโมเนีย .....กิโลกรัม
   4) อื่น ๆ (ระบุ) .....

9. จำนวนพนักงานและคนงาน ..... คน

10. จำนวนวันทำงานในเดือนนี้ ..... วัน

11. ผลการปฏิบัติงานตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ถ้ามี) (รายละเอียดตามแนบ)

12. แผนที่แสดงการทำเหมืองและข้อมูลการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับ (รายละเอียดตามแนบ)

13. รายละเอียดการผลิตแร่

ชนิดแร่	สภาพ/ คุณลักษณะ	ยอดยกมา (ตัน)	ผลิตได้ (ตัน)	ส่งไปแต่งแร่ (ตัน)	จำหน่ายแร่ออก (ตัน)	ยอดคงเหลือ ณ สิ้นเดือน (ตัน)
แร่ดิบ ชนิด.....						
แร่สะอาด ชนิด.....						
หางแร่						

14. รายละเอียดการจำหน่ายแร่

ชนิดแร่	สภาพ/คุณลักษณะแร่	ชื่อ/ทะเบียนของผู้ซื้อแร่หรือผู้ใช้แร่	เพื่อใช้ภายในประเทศ (ตัน)	ประเภทอุตสาหกรรมที่นำแร่ไปใช้	เลขที่ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงแร่/ลงวันที่	ค่าภาคหลวง (บาท)	เพื่อการส่งออกต่างประเทศ (ตัน)/ด่านที่ส่งออก

ลงชื่อ .....
(.....)
วิศวกรควบคุม

ลงชื่อ.....
(.....)
ผู้ถือประทานบัตร/ผู้รับช่วงการทำเหมือง/ผู้แทน

15. บันทึกของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจรายงาน

1) การชำระค่าภาคหลวงแร่

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ
(.....)
เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

2) ข้อมูลการผลิตและข้อมูลทางวิชาการ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจสอบ
(.....)
วิศวกรเหมืองแร่

แนวทางการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับ

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

ผู้ถือประทานบัตรต้องจัดทำข้อมูลแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศและแผนที่แสดงข้อมูลสภาพภูมิประเทศโดยสังเขป โดยครอบคลุมพื้นที่ประทานบัตรตามแนวทางการรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ (Aerial photogrammetry) ด้วยข้อมูลจากอากาศยานไร้คนขับ ดังนี้

ข้อ ๑ จัดทำข้อมูลแผนที่ภาพถ่ายแนวดิ่ง (Orthophoto) ที่มีขนาดจุดภาพ (Ground sampling distance, GSD) ไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร ครอบคลุมพื้นที่ประทานบัตรและพื้นที่ข้างเคียง โดยแสดงขอบเขตประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตลงในแผนที่

ข้อ ๒ จัดทำข้อมูลแผนที่เส้นชั้นความสูงจากข้อมูลแบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital elevation model, DEM) ที่มีขนาดจุดภาพ (GSD) ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร แสดงเส้นชั้นความสูงที่ได้จากการประมวลผลจากงานรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ

ข้อ ๓ ปฏิบัติงานรังวัดตามแนวทางการรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ ดังนี้

(๑) ข้อมูลภาพถ่ายมีส่วนซ้อนของภาพตามแนวบิน (Overlap) ไม่ต่ำกว่า ๘๕% และระหว่างแนวบิน (Sidelap) ไม่ต่ำกว่า ๗๕%

(๒) ข้อมูลภาพถ่ายมีขนาดจุดภาพ (GSD) ไม่เกิน ๗.๕ เซนติเมตร สำหรับพื้นที่ที่มีการทำเหมือง

(๓) ความคลาดเคลื่อนของวิธีการรังวัดเป้าบังคับภาพถ่าย (Ground control points, GCPs) ในแนวราบไม่เกิน ๓ เซนติเมตร และในแนวดิ่งไม่เกิน ๕ เซนติเมตร โดยโยงยึดค่าพิกัดฉากทางราบและค่าระดับจากหมุดหลักฐานของหน่วยงานที่มีภารกิจในการจัดทำโครงข่ายหมุดหลักฐานของประเทศ เช่น กรมแผนที่ทหาร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

(๔) วางเป้าบังคับภาพถ่ายไม่ต่ำกว่า ๕ จุด ในพื้นที่ที่มีการทำเหมือง ในกรณีที่พื้นที่การทำเหมืองมีขนาดใหญ่ ให้ทำการวางเป้าบังคับภาพถ่ายไม่ต่ำกว่า ๕ จุดต่อตารางกิโลเมตร โดยมีการกระจายตัวตามหลักการรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ และจัดวางเป้าบังคับภาพถ่ายเพิ่มเติมในพื้นที่ที่มีความแตกต่างด้านความสูง

ข้อ ๔ จัดส่งข้อมูลการปฏิบัติงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล ดังนี้

(๑) ข้อมูลจุดวางเป้าบังคับภาพถ่ายและข้อมูลงานรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมของเป้าบังคับภาพถ่าย รวมทั้งรายละเอียดของหมุดหลักฐานที่ใช้ในการรังวัดโยงยึดค่าพิกัดฉากทางราบและค่าระดับ

(๒) ข้อมูลภาพถ่ายจากอากาศยานไร้คนขับที่มีการลงพิกัดเปิดถ่ายภาพ (Geotagged) หรือข้อมูลภาพถ่ายจากอากาศยานไร้คนขับพร้อมแผนที่แสดงจุดเปิดถ่ายภาพ

ข้อ ๕ การคำนวณหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทราย กองแร่ ให้คำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานรังวัดหาปริมาตรโดยเฉพาะ หรือการคำนวณด้วยวิธีการอื่นใดที่ให้ผลลัพธ์ได้ถูกต้อง และต้องมีการแสดงขอบเขตพื้นที่พร้อมรายละเอียดที่ใช้ในการคำนวณอย่างชัดเจน

ข้อ ๖ จัดทำรายงานแสดงอุปกรณ์ที่ใช้ในงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ ข้อมูลการทำประกันและข้อมูลการลงทะเบียนของอากาศยานไร้คนขับ

ข้อ ๗ รับรองการจัดทำข้อมูลโดยผู้ปฏิบัติงานที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบให้ปฏิบัติงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่ข้อ ๗ (๔) ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้การรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับต้องดำเนินการภายใต้การควบคุมรับผิดชอบของผู้ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ จึงเห็นควรกำหนดคุณสมบัติ วิธีการ เงื่อนไขการขึ้นทะเบียน และจรรยาบรรณผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ พ.ศ. ๒๕๖๓"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"ผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ" หมายถึง ผู้ออกแบบ ควบคุม และตรวจสอบรับรองความถูกต้อง การปฏิบัติงานรังวัดด้วยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินประเภทอากาศยานที่ควบคุมการบินจากภายนอกตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ เพื่อจัดทำข้อมูลแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศและแผนที่แสดงข้อมูลสภาพภูมิประเทศซึ่งครอบคลุมพื้นที่ประทานบัตรตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒

"ทะเบียน" หมายความว่า ทะเบียนรายชื่อผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

"คำขอ" หมายความว่า คำขอขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการขึ้นทะเบียนรายชื่อผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมวด ๑
คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียน

ข้อ ๔ ผู้จะได้รับการขึ้นทะเบียนต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) เป็นผู้ผ่านการปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์เทียบเท่ากับการปฏิบัติงาน ดังนี้

(๒.๑) ผู้ยื่นคำขอ ...

(๒.๑) ผู้ยื่นคำขอกรณีทั่วไป ต้องผ่านการปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์ด้านการรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับในสถานประกอบการเหมืองแร่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลงาน

(๒.๒) ผู้ยื่นคำขอกรณีที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการเหมืองแร่ ต้องผ่านการปฏิบัติงานหรือมีประสบการณ์เทียบเท่ากับการปฏิบัติงานในสถานประกอบการเหมืองแร่ ไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๓) เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสำหรับสถานประกอบการเหมืองแร่ตามที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดหรือเทียบเท่า

(๔) กรณีเป็นคนต่างด้าวต้องมีหนังสืออนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยจากหน่วยงานราชการ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ เว้นแต่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถาบันอุดมศึกษา

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องโทษฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ.๒๕๖๐ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกิน ๒ ปี

หมวด ๒
การฝึกอบรมและการทดสอบเพื่อขึ้นทะเบียน

ข้อ ๕ การฝึกอบรมหลักสูตรงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสำหรับสถานประกอบการเหมืองแร่ ประกอบด้วย การอบรมภาคทฤษฎี การทดสอบความรู้ภาคทฤษฎี และการสอบสัมภาษณ์ โดยเนื้อหาการฝึกอบรมหลักสูตรงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสำหรับสถานประกอบการเหมืองแร่เป็นไปตามแนบท้ายประกาศนี้

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรอาจมีการทดสอบภาคปฏิบัติสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรมด้วยก็ได้

ข้อ ๖ การประเมินความรู้ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) การทดสอบความรู้ภาคทฤษฎี

(๑.๑) กรณีผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนกรณีทั่วไป ต้องผ่านการทดสอบภาคทฤษฎีโดยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

(๑.๒) กรณีผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนกรณีที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการเหมืองแร่ ต้องผ่านการทดสอบภาคทฤษฎีโดยได้คะแนนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

(๒) การสอบสัมภาษณ์

ผู้ผ่านการสอบสัมภาษณ์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมการสอบสัมภาษณ์ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓

ข้อ ๗ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องเข้ารับการทดสอบภาคปฏิบัติ ให้เลขานุการคณะกรรมการดำเนินการแจ้งผู้ยื่นคำขอเป็นหนังสือภายใน ๗ วันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีความเห็น เพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ที่ทำการทดสอบภาคปฏิบัติ โดยการทดสอบภาคปฏิบัติต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับแจ้ง

หมวด ๓ ...

หมวด ๓
คณะกรรมการ

ข้อ ๘ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แต่งตั้งคณะกรรมการ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการเป็นประธาน คณะผู้เชี่ยวชาญด้านงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับหรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นกรรมการ หัวหน้ากลุ่มพัฒนาการสำรวจและรังวัดขั้นสูง กองวิศวกรรมบริการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาคุณสมบัติ ประสบการณ์ ลักษณะต้องห้าม ความเหมาะสมของผู้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งให้ความเห็นการขอขึ้นทะเบียนและเสนออธิบดีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อประกาศขึ้นทะเบียนและออกบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับที่ได้รับการขึ้นทะเบียน

(๒) พิจารณาวินิจฉัยข้อกล่าวหาในเรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับและให้รายงานอธิบดีทราบ

(๓) อื่น ๆ ตามที่อธิบดีมอบหมาย

หมวด ๔
การยื่นคำขอ การขึ้นทะเบียน และการต่ออายุ

ส่วนที่ ๑
การยื่นคำขอ

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ที่ประสงค์จะขอขึ้นทะเบียนยื่นคำขอต่อเลขานุการคณะกรรมการพร้อมเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในคำขอ และให้ยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับมาในคราวเดียวกันตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๑ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้เลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ยื่นคำขอ รวมทั้งตรวจสอบคำขอและเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วน

กรณีที่คำขอไม่ถูกต้องให้แจ้งผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขคำขอให้ถูกต้อง และหากมีเอกสารหรือหลักฐานใดไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนให้แจ้งผู้ยื่นคำขอทราบทันที หรือแจ้งเป็นหนังสือโดยระบุรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ ให้ระบุระยะเวลาที่ผู้ยื่นคำขอต้องส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร

กรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขคำขอหรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์ที่จะดำเนินการตามคำขอต่อไป ให้เลขานุการคณะกรรมการแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบพร้อมทั้งคืนเรื่องให้ผู้ยื่นคำขอ

ส่วนที่ ๒ ...

ส่วนที่ ๒
การขึ้นทะเบียนและการต่ออายุ

ข้อ ๑๒ เมื่อเลขานุการคณะกรรมการตรวจสอบแล้วปรากฏว่า ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ และคำขอและเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอถูกต้องครบถ้วน ให้เลขานุการคณะกรรมการนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นการขึ้นทะเบียนภายใน ๑๕ วัน แล้วให้คณะกรรมการเสนออธิบดีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อประกาศขึ้นทะเบียนและออกบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

ข้อ ๑๓ บัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับให้มีอายุ ๓ ปี นับแต่วันที่ออกบัตร ทั้งนี้แบบบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๔ กรณีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนดำเนินการยื่นเรื่องขอมีบัตรใหม่ต่อเลขานุการคณะกรรมการ เพื่อเสนอต่ออธิบดีพิจารณาออกบัตรใหม่ทดแทนบัตรเดิมที่ชำรุดหรือสูญหาย โดยในการยื่นเรื่องขอมีบัตรใหม่นี้ให้ใช้คำขอมีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ทั้งนี้การยื่นเรื่องขอมีบัตรใหม่กรณีบัตรเดิมสูญหายให้แนบบันทึกกรณีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสูญหายตามแบบแนบท้ายประกาศนี้มาพร้อมด้วย

ข้อ ๑๕ กรณีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสิ้นอายุ ให้ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนดำเนินการยื่นเรื่องเพื่อต่ออายุการขึ้นทะเบียนต่อเลขานุการคณะกรรมการก่อนบัตรสิ้นอายุ

เมื่อผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนได้ยื่นเรื่องตามวรรคหนึ่งแล้วให้ถือว่าเป็นผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนตามประกาศนี้จนกว่าอธิบดีจะมีความเห็นไม่ต่ออายุการขึ้นทะเบียน

กรณีที่ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนยื่นเรื่องไม่ทันกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งและได้มายื่นเรื่องภายในกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันที่บัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสิ้นอายุ ให้ถือว่าได้ยื่นเรื่องภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้หน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในระหว่างนั้นถือเสมือนว่าเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนตามประกาศนี้ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนต้องดำเนินการขอขึ้นทะเบียนใหม่

การยื่นเรื่องตามวรรคหนึ่งให้ใช้คำขอมีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๕
การปฏิบัติหน้าที่ของผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนปฏิบัติหน้าที่ควบคุมรับผิดชอบเกี่ยวกับงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ ดังนี้

(๑) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนกรณีทั่วไป ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้ในสถานประกอบการเหมืองแร่ทั่วประเทศ

(๒) ผู้ได้รับ ...

(๒) ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนกรณีที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการเหมืองแร่ ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้เฉพาะในสถานประกอบการเหมืองแร่ของผู้ประกอบการเหมืองแร่รายที่ทำการรับรองเท่านั้น

ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

กรณีผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นคนต่างด้าวต้องมีหนังสืออนุญาตให้ทำงานในประเทศไทยจากหน่วยงานราชการอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงานเพื่อแสดงต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้เสมอ

หมวด ๖
จรรยาบรรณผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

ข้อ ๑๗ จรรยาบรรณผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ มีดังนี้

(๑) ไม่กระทำการใด ๆ อันอาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

(๒) ต้องปฏิบัติงานที่ได้รับผิดชอบถูกต้องตามหลักวิชาการ

(๓) ต้องประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

(๔) ไม่ใช้อิทธิพลหรือให้ผลประโยชน์แก่บุคคลใด เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับหรือไม่ได้รับงาน

(๕) ไม่เรียก รับ หรือยอมรับทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อย่างใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบจากบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องในงานที่ทำอยู่กับผู้ว่าจ้าง

(๖) ไม่กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำด้วยประการหนึ่งประการใด อันเป็นการโฆษณาหรือโอ้อวดในผลงาน หรือความสามารถในการประกอบวิชาชีพของตนเกินความเป็นจริง เว้นแต่การแสดงชื่อคุณวุฒิ ที่อยู่ หรือสำนักงานของผู้นั้น

(๗) ไม่รับงานเกินความสามารถหรือเกินสิทธิที่ตนเองจะกระทำได้

(๘) ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุผลอันควร หรือจงใจละเว้นหน้าที่ที่ควรกระทำเกี่ยวกับงาน หรือปิดบังข้อความที่ควรแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบ อันอาจทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ของผู้ว่าจ้าง

(๙) ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้รับรองความถูกต้องของรายงานผลการดำเนินงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับในงานที่ตนไม่ได้ทำ ควบคุม หรือตรวจสอบด้วยตนเอง

(๑๐) ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ตนได้รับทำ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้ว่าจ้างหรือมีหน้าที่ต้องปฏิบัติ

(๑๑) ไม่แย่งงานจากผู้อื่น

(๑๒) ไม่รับหรือสัญญาว่าจะรับงานที่รู้ว่ามีผู้อื่นทำอยู่ เว้นแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑๒.๑) ได้แจ้งให้ผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับคนก่อนนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๒.๒) มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าผู้ว่าจ้างได้ถอนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับคนก่อนจากงานนั้นแล้ว

(๑๓) ไม่รับดำเนินงานชิ้นเดียวกันให้แก่ผู้ว่าจ้างรายอื่นเพื่อการแข่งขันราคา เว้นแต่ได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายแรกทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร หรือได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ว่าจ้างรายแรก และได้แจ้งให้ผู้ว่าจ้างรายอื่นนั้นทราบล่วงหน้าแล้ว

(๑๔) ต้องเคารพ ...

(๑๔) ต้องเคารพในผลงานของผู้อื่นซึ่งได้ทำไว้ก่อน และจะไม่อ้าง หรือคัดลอกหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ปรากฏไม่ว่าทางวาจาหรือลายลักษณ์อักษรต่อบุคคลอื่น อันเป็นการละเมิดต่อเอกสิทธิ์ของผู้อื่น ทั้งจะต้องให้เกียรติแก่ผู้อื่นด้วย เว้นแต่การอ้างอิงทางวิชาการ

(๑๕) ไม่กระทำการใด ๆ โดยจงใจให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่ชื่อเสียงหรืองานของผู้อื่น

(๑๖) ไม่แสดงความคิดเห็นหรือรับรองผลงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับก่อนที่จะได้ทำการตรวจสอบในสิ่งต่าง ๆ จนเป็นที่มั่นใจตามหลักทางวิชาการหรือแสดงผลเกินควรกว่าที่ได้ปรากฏ

ข้อ ๑๘ ผู้ที่ได้รับความเสียหายหรือผู้ที่มีหลักฐานเชื่อถือได้ว่าผู้ขึ้นทะเบียนประพฤติผิดจรรยาบรรณของผู้ได้รับการขึ้นทะเบียน มีสิทธิ์กล่าวหาผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนผู้นั้น โดยให้ยื่นเรื่องต่อคณะกรรมการพร้อมทั้งระบุรายละเอียด ชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ ข้อกล่าวหา วัตถุประสงค์ของการกล่าวหา ลายมือชื่อผู้กล่าวหาให้ชัดแจ้ง รวมทั้งต้องมีเหตุผลและพยานหลักฐานอันควรเชื่อถือได้

ข้อ ๑๙ ให้เลขานุการคณะกรรมการมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๑๘ มาชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานเพื่อโต้แย้งข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๒๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเหตุผล ข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้วินิจฉัยชี้ขาดและให้รายงานอธิบดีทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบในเรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ยกข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ

(๒) ว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้

(๓) ภาคทัณฑ์

(๔) พักการให้ความเห็นชอบโดยมีกำหนดเวลาไม่เกิน ๑ ปี

(๕) เพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียน

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือดังกล่าวแล้ว มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว โดยทำเป็นหนังสืออุทธรณ์ถึงคณะกรรมการเพื่อทำความเห็นเสนอต่ออธิบดีพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันได้รับหนังสืออุทธรณ์

อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดการอุทธรณ์ โดยผลการวินิจฉัยของอธิบดีให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๗
การเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียน

ข้อ ๒๑ การเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียนมีกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๒) ลาออก โดยให้สถานภาพการขึ้นทะเบียนสิ้นสุดลงตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ในหนังสือลาออก และให้คณะกรรมการประกาศเพิกถอนรายชื่อผู้นั้นออกจากทะเบียน ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ถูกเพิกถอนรายชื่อดังกล่าวได้กระทำการใด ๆ อันเชื่อถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดำเนินการวินิจฉัยข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๐ ได้ แม้สถานภาพการขึ้นทะเบียนได้สิ้นสุดลงแล้วก็ตาม และถ้าได้มีการชี้ขาดข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๐ (๕) แล้ว ให้นำความในข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) ต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) เป็นผู้ประพฤติ ...

(๔) เป็นผู้ประพฤติผิดจรรยาบรรณผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๕) เป็นผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติงานตามแนวทางการรังวัดภูมิประเทศพื้นที่ประทานบัตรด้วยอากาศยานไร้คนขับตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการรายงานการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีเกณฑ์การพิจารณาดังต่อไปนี้

(๕.๑) ส่งผลงานที่ไม่ผ่านเงื่อนไขที่กำหนด จำนวน ๒ ครั้งภายใน ๑ ปี สำหรับผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับกรณีทั่วไป

(๕.๒) ส่งผลงานที่ไม่ผ่านเงื่อนไขที่กำหนด จำนวน ๔ ครั้งภายใน ๒ ปี สำหรับผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับกรณีที่ได้รับมอบหมายจากผู้ประกอบการเหมืองแร่

ข้อ ๒๒ ผู้ถูกเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียนตามข้อ ๒๑ สามารถยื่นคำขอขึ้นทะเบียนใหม่ได้เมื่อพ้นระยะเวลา ๒ ปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนรายชื่อออกจากทะเบียน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

การฝึกอบรมหลักสูตรงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสำหรับสถานประกอบการเหมืองแร่

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง การขึ้นทะเบียนผู้ควบคุมงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ พ.ศ. ๒๕๖๓

การฝึกอบรมหลักสูตรงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับสำหรับสถานประกอบการเหมืองแร่มีเนื้อหาดังนี้

ข้อ ๑ อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และจรรยาบรรณของผู้ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนการปฏิบัติงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

ข้อ ๒ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

(๑) พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

(๓) ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง หลักเกณฑ์การอนุญาตและเงื่อนไขในการบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบินประเภทอากาศยานที่ควบคุมการบินจากภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๘

(๔) กฎหมายและระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓ การรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับเพื่อการจัดทำแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศและแผนที่ภูมิประเทศ

(๑) องค์ประกอบ หลักการทำงาน และการควบคุมอากาศยานไร้คนขับ

(๒) หลักการและทฤษฎีงานรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศและการรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

(๓) ข้อกำหนดการวางแผนการบินเพื่อรังวัดจัดทำแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศและแผนที่ภูมิประเทศ

(๔) การตรวจสอบความปลอดภัยก่อนการบังคับหรือปล่อยอากาศยานไร้คนขับ

(๕) การกำหนดตำแหน่งจุดควบคุมภาคพื้นดิน (GCP)

ข้อ ๔ ระบบพิกัด พื้นหลักฐาน และการรังวัดจุดควบคุมภาคพื้นดิน (GCP)

(๑) ระบบค่าพิกัด พื้นหลักฐานทางราบ และพื้นหลักฐานทางดิ่ง

(๒) หลักการทำงานของเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม GNSS

(๓) การรังวัดแบบสถิต (Static) การรังวัดแบบสถิตอย่างเร็ว (Fast Static) และการรังวัดแบบจลน์ในทันที (RTK)

(๔) การทำงานร่วมกันระหว่างงานรังวัดภาคสนามด้วยกล้องประมวลผลรวมกับงานรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม GNSS

ข้อ ๕ การประมวลผลข้อมูลงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

(๑) หลักการทำงานของโปรแกรมที่ใช้ในการประมวลผลงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

(๒) เทคนิคการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนและหลังจากการประมวลผล

(๓) ข้อมูลที่ได้จากการประมวลผลข้อมูลงานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ

ข้อ ๖ การนำข้อมูลไปใช้ การจัดทำแผนที่ และการจัดส่งข้อมูลรายงาน

(๑) องค์ประกอบของแผนที่

(๒) การจัดทำแผนที่จากข้อมูลภาพถ่าย Orthophoto และ DEM

(๓) การคำนวณปริมาตรจากการเทียบกันของข้อมูลภูมิประเทศสองช่วงเวลา

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อร้องเรียน
ของคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัด
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อร้องเรียนของคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการในการสอบหาข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อร้องเรียนของคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในกรณีผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด หรือดำเนินการใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ความเสียหาย หรืออันตรายที่มีผลกระทบต่อบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม โดย

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๑๒๙ ประกอบมาตรา ๑๔๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ สั่งการให้ผู้ถือประทานบัตรระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนหรือสั่งให้แก้ไขปรับปรุงหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่ได้สั่งการนั้นแล้ว

(๒) อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือผู้ออกประทานบัตรได้ใช้อำนาจตามความในมาตรา ๑๓๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ สั่งการให้ผู้ถือประทานบัตรหยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวและสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสมภายในระยะเวลาที่กำหนด และผู้ถือประทานบัตรได้ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือผู้ออกประทานบัตรตามที่ได้สั่งการนั้นแล้ว

กรณีตาม (๑) หรือ (๒) หากปรากฏว่ายังได้รับการร้องเรียนจากประชาชนหรือปรากฏว่าการทำเหมืองของผู้ถือประทานบัตรรายใดเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพของประชาชนโดยไม่มีผู้ใดร้องเรียนและไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอเรื่องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องเรียนหรือนับแต่วันทราบเหตุเพื่อให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณีพิจารณาตรวจสอบหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๔ การเสนอเรื่องตามข้อ ๓ อย่างน้อยต้องมีข้อมูลทั้งด้านข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ดังนี้

(๑) ข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน (ถ้ามี)

(๒) มาตรการป้องกันผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

(๓) รายงานผลการตรวจสอบของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ทั้งทางด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ และผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือสุขภาพของประชาชน

(๔) รายงานการตรวจสอบของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมือง

(๕) รายงานหรือหลักฐานเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมือง

(๖) ข้อมูลอื่น ๆ ที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการร้องเรียน และเป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ เมื่อคณะกรรมการแร่ได้รับเรื่องจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดได้รับเรื่องจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แล้ว ให้พิจารณาข้อร้องเรียนหรือผลกระทบจากการทำเหมืองตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วแต่กรณีและวินิจฉัยให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การตรวจสอบหาข้อเท็จจริงให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) อาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วแต่กรณีเป็นผู้ตรวจสอบก็ได้ แต่ต้องมอบหมายให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้คณะอนุกรรมการรายงานผลการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณีทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบหมายและให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบจากคณะอนุกรรมการ

(๒) กรณีคณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณีเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบให้วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๖ ในกรณีที่ปรากฏผลจากการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงว่าการทำเหมืองได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนจริง ให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัดแล้วแต่กรณี มีคำสั่งเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ถือประทานบัตรดำเนินการเยียวยาผลกระทบภายในระยะเวลาที่กำหนด และให้มีหนังสือแจ้งผู้ร้องเรียนทราบด้วย

ในกรณีที่ปรากฏผลจากการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงว่าข้อร้องเรียนนั้นมิได้มีมูลความจริง ก็ให้มีหนังสือแจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้ร้องเรียนทราบต่อไปด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการยื่นคำขอและการอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง และการเลิกรับช่วงการทำเหมือง
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยื่นคำขอ การอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง และการเลิกรับช่วงการทำเหมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอและการอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง และการเลิกรับช่วงการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตรับช่วงการทำเหมือง

ข้อ ๓ ผู้ขออนุญาตรับช่วงการทำเหมือง ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร เช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตร

ผู้ถือประทานบัตรที่ได้ให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมือง ยังคงมีหน้าที่และความรับผิดตามกฎหมาย และให้ผู้รับช่วงการทำเหมืองนั้นมีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดตามกฎหมายในส่วนที่รับช่วงการทำเหมืองเช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตร

หมวด ๒
การยื่นคำขออนุญาตรับช่วงการทำเหมือง
และการอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง

ข้อ ๔ ผู้ถือประทานบัตรที่ประสงค์จะให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมือง ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่เขตประทานบัตรนั้นตั้งอยู่ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้ โดยระบุผู้ที่จะให้รับช่วงการทำเหมือง ระยะเวลา และรายละเอียดการให้รับช่วงการทำเหมืองเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดของเขตประทานบัตร

ข้อ ๕ กรณีผู้ถือประทานบัตรจะให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองทั้งหมดของเขตประทานบัตร ให้ใช้รูปแผนที่ตามเขตประทานบัตรที่กำหนดไว้ โดยไม่ต้องดำเนินการรังวัดกำหนดเขตประทานบัตรใหม่ เว้นแต่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เห็นว่ามีเหตุจำเป็นเพื่อการออกหนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมือง ก็สามารถกำหนดให้ดำเนินการรังวัดได้

ข้อ ๖ กรณีผู้ถือประทานบัตรจะให้ผู้อื่นรับช่วงการทำเหมืองเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งของเขตประทานบัตร ต้องดำเนินการรังวัดเพื่อกำหนดเขตประทานบัตรที่จะให้รับช่วงการทำเหมืองและต้องแสดงรูปแผนที่ดังกล่าวไว้ในหนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมืองตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๗ ในการดำเนินการรังวัดเพื่อกำหนดเขตประทานบัตรที่จะให้รับช่วงการทำเหมือง ให้ผู้ถือประทานบัตรนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการรังวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง และต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการรังวัดนั้นทั้งหมด

ข้อ ๘ ผู้รับช่วงการทำเหมืองจะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมจากผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินหรือหนังสืออนุญาตจากหน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบพื้นที่แล้วแต่กรณี ให้เข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่จะรับช่วงการทำเหมือง

ข้อ ๙ ให้ผู้ออกประทานบัตรพิจารณาออกหนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมืองภายในสามวันนับแต่วันที่ได้มีการกำหนดเขตประทานบัตรแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๐ เมื่อได้ออกหนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมืองแล้ว ให้แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกหนังสืออนุญาต แล้วให้บันทึกการรับช่วงการทำเหมืองแนบท้ายประทานบัตรไว้ด้วย

หมวด ๓
การเลิกรับช่วงการทำเหมือง

ข้อ ๑๑ ในระหว่างที่หนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมืองยังไม่สิ้นอายุ หากผู้ให้รับช่วงการทำเหมืองหรือผู้รับช่วงการทำเหมืองหรือทั้งสองฝ่ายประสงค์จะเลิกรับช่วงการทำเหมือง ให้ยื่นคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่เขตประทานบัตรนั้นตั้งอยู่ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองไม่มีหนี้ค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือค้างชำระแต่ได้ชำระหนี้ดังกล่าวครบถ้วนแล้ว ก็ให้พิจารณาสั่งเลิกรับช่วงการทำเหมืองได้ภายในสามวันนับแต่วันที่ยื่นคำขอหรือนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้ชำระหนี้สินครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๓ กรณียื่นคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองแต่เพียงฝ่ายเดียว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองเป็นหนังสือไปให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ เพื่อให้ความยินยอมหรือคัดค้านเป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

เมื่อฝ่ายรับแจ้งได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตให้เลิกรับช่วงการทำเหมืองได้โดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

กรณีฝ่ายรับแจ้งไม่มีหนังสือแจ้งให้ความยินยอม แต่ไม่ได้คัดค้านภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตให้เลิกรับช่วงการทำเหมืองได้โดยดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

กรณีฝ่ายรับแจ้งไม่ให้ความยินยอมและได้คัดค้านการขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งให้คู่กรณีไปฟ้องร้องเป็นคดีต่อศาลภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง และถ้าได้มีการฟ้องร้องภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ฟ้องคดีส่งสำเนาคำฟ้องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบโดยเร็ว และให้ระงับการดำเนินการตามคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองไว้ก่อนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด และเมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองแจ้งผลคดีให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบเพื่อพิจารณาสั่งเลิกรับช่วงการทำเหมือง หรือระงับคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองแล้วแต่กรณีต่อไป

กรณีไม่มีการฟ้องร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอเลิกรับช่วงการทำเหมืองไม่ประสงค์จะเลิกรับช่วงการทำเหมืองอีกต่อไป

ข้อ ๑๔ เมื่อได้ออกคำสั่งให้เลิกรับช่วงการทำเหมืองแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง และให้บันทึกการยกเลิกรับช่วงการทำเหมืองแนบท้ายประทานบัตรไว้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอโอนประทานบัตร
และการอนุญาตให้โอนประทานบัตร
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอโอนประทานบัตรและการอนุญาตให้โอนประทานบัตร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๗๒ วรรคห้า และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอโอนประทานบัตรและการอนุญาตให้โอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
การขอโอนประทานบัตร

ข้อ ๓ ผู้ถือประทานบัตรและผู้ประสงค์จะรับโอนประทานบัตร ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรนั้นตั้งอยู่ โดยให้แนบเอกสารและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอโอนประทานบัตร

ผู้รับโอนประทานบัตรต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออาชญาบัตร ประทานบัตร และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขอและออกอาชญาบัตรและประทานบัตร เช่นเดียวกับผู้ถือประทานบัตรและต้องรับโอนไปซึ่งสิทธิและหน้าที่ของผู้ถือประทานบัตรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประทานบัตร

ข้อ ๔ การขอรับโอนประทานบัตรโดยการตกทอดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง หรือการขอรับโอนประทานบัตรกรณีผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถตามมาตรา ๗๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกหรือผู้อนุบาลของผู้ถือประทานบัตรแล้วแต่กรณี ยื่นคำขอรับโอนประทานบัตรต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรตั้งอยู่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ถือประทานบัตรตายหรือศาลมีคำสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

เมื่อยื่นคำขอโอนประทานบัตรภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกหรือผู้อนุบาลแล้วแต่กรณี ทำเหมืองต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ถือประทานบัตร จนกว่าผู้ออกประทานบัตรจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้มีการโอนประทานบัตรนั้น

หมวด ๒
การอนุญาตให้โอนประทานบัตร

ข้อ ๕ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ขอโอนประทานบัตรหรือผู้ขอรับโอนประทานบัตรดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของบุคคลอื่น ผู้ขอรับโอนประทานบัตรต้องแสดงหลักฐานการได้รับความยินยอมจากผู้มีสิทธิในที่ดินนั้น

(๒) กรณีประทานบัตรตั้งอยู่ในที่ดินซึ่งอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐให้ผู้ขอรับโอนประทานบัตรแสดงหลักฐานการยื่นคำขออนุญาตเข้าใช้ประโยชน์เพื่อการทำเหมืองจากหน่วยงานนั้น

(๓) ให้ผู้ขอโอนประทานบัตรจัดทำรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดที่สามารถทำเหมืองได้ตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ ยกเว้นการโอนประทานบัตรในกรณี ดังต่อไปนี้

(๓.๑) การโอนให้แก่บิดามารดา สามี ภริยา หรือผู้สืบสันดานของผู้ขอโอนประทานบัตรเอง

(๓.๒) การโอนโดยการตกทอด

(๓.๓) การโอนในกรณีผู้ถือประทานบัตรถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดส่งรายงานการประเมินปริมาณแร่ตามข้อ ๕ (๓) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต เพื่อดำเนินการ

(๑) ประเมินค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตร

(๒) ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง

(๓) ตรวจสอบมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม

(๔) ตรวจสอบการดำเนินการตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร

(๕) ตรวจสอบการดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ (ถ้ามี)

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับแจ้งการประเมินค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตรตามข้อ ๖ (๑) ให้ตรวจสอบค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่ผู้ขอโอนประทานบัตรได้ชำระไว้ หากปรากฏว่าค่าธรรมเนียมดังกล่าวได้ชำระไว้ต่ำกว่าจำนวนที่สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตประเมิน ก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพิ่มโดยกำหนดเวลาพอสมควรและแจ้งให้ผู้ขอโอนประทานบัตรมาชำระเงินภายในเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอโอนประทานบัตรไม่ชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้จำหน่ายคำขอออกจากสารบบ

ข้อ ๘ การโอนประทานบัตรซึ่งออกให้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑

(๑.๑) ดำเนินการให้ผู้ขอรับโอนประทานบัตรทำบันทึกข้อตกลงการวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการแร่กำหนด

(๑.๒) ประมวลเรื่องพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเสนอคณะกรรมการแร่จังหวัดเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตการโอนประทานบัตร

(๑.๓) กรณีคณะกรรมการแร่จังหวัดให้ความเห็นชอบในการโอนประทานบัตร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการอนุญาตให้โอนประทานบัตรต่อไป แล้วแจ้งให้ผู้รับโอนประทานบัตรมารับประทานบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง พร้อมเรียกให้ดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงตาม (๑.๑)

(๑.๔) แจ้งการอนุญาตการโอนประทานบัตรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและสำเนาประทานบัตรฉบับผู้ให้ประทานบัตรไปยังกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อทราบด้วย

(๑.๕) กรณีคณะกรรมการแร่จังหวัดไม่ให้ความเห็นชอบการโอนประทานบัตร ให้มีหนังสือแจ้งการไม่อนุญาตพร้อมเหตุผลและแจ้งสิทธิการนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งโดยไม่ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ก่อนการฟ้องคดี

(๒) ประทานบัตรสำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ หรือประเภทที่ ๓

(๒.๑) ดำเนินการให้ผู้ขอรับโอนประทานบัตรทำบันทึกข้อตกลงการวางหลักประกันการฟื้นฟูสภาพพื้นที่การทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการแร่กำหนด และจัดทำประกันภัยความรับผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกตามวงเงินที่คณะกรรมการแร่กำหนด

(๒.๒) ประมวลเรื่องพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อเสนอคณะกรรมการแร่พิจารณาให้ความเห็นชอบในการอนุญาตหรือไม่อนุญาตการโอนประทานบัตร

(๒.๓) กรณีคณะกรรมการแร่ได้ให้ความเห็นชอบการโอนประทานบัตร ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการอนุญาตให้โอนประทานบัตรต่อไป แล้วให้ส่งประทานบัตรฉบับผู้ถือและฉบับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่คืนเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

(๒.๔) ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้รับโอนประทานบัตรให้มารับประทานบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และเรียกให้ดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงตาม (๒.๑)

(๒.๕) ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งการโอนประทานบัตรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

(๒.๖) กรณีคณะกรรมการแร่ไม่ให้ความเห็นชอบการโอนประทานบัตรให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ส่งเรื่องคืนเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมเหตุผลและแจ้งสิทธิ

การนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง โดยไม่ต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ก่อนการฟ้องคดี

ข้อ ๙ การโอนประทานบัตรที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้ผู้ขอรับโอนประทานบัตรทำบันทึกคำรับรองเกี่ยวกับการจัดทำหลักฐานทุนทรัพย์ว่าจะจัดทำสัญญาว่าด้วยการทำเหมืองตามประทานบัตร และจะส่งมอบหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญา

(๒) การเสนอเรื่องและการดำเนินการให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ (๑) หรือข้อ ๘ (๒) แล้วแต่กรณีประทานบัตรการทำเหมืองแต่ละประเภทมาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๓) กรณีได้รับอนุญาตให้โอนประทานบัตร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้รับโอนประทานบัตรให้มารับประทานบัตรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และเรียกให้ดำเนินการตามบันทึกคำรับรองตาม (๑)

(๔) กรณีไม่ได้รับอนุญาตให้โอนประทานบัตรให้นำหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ (๑.๕) หรือข้อ ๘ (๒.๖) แล้วแต่กรณีประทานบัตรการทำเหมืองแต่ละประเภทมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดรายละเอียดขั้นตอนแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการในการขออนุญาตและการอนุญาตให้โอนประทานบัตรตามประกาศนี้

หมวด ๓
เงื่อนไขในการอนุญาตให้โอนประทานบัตร

ข้อ ๑๑ การทำเหมืองที่ผ่านมา ผู้ถือประทานบัตรต้องได้ปฏิบัติตามแผนผังโครงการทำเหมือง มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แนบท้ายประทานบัตร หรือได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้ (ถ้ามี) โดยครบถ้วน

ข้อ ๑๒ ผู้ถือประทานบัตรต้องไม่มีหนี้สินตามกฎหมายว่าด้วยแร่ค้างชำระ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ขอโอนประทานบัตรยื่นรายงานการประเมินปริมาณแร่ทั้งหมดแต่ละชนิดตามที่ระบุในประทานบัตรที่สามารถทำเหมืองได้จริงตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือโดยมีนักธรณีวิทยาหรือวิศวกรเหมืองแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ หรือวิศวกรเหมืองแร่ที่ได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมเป็นผู้รับรองรายงานดังกล่าว

รายงานการประเมินปริมาณแร่ตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลธรณีวิทยาแหล่งแร่ สภาพหน้าเหมืองปัจจุบัน ข้อมูลการผลิตแร่ตั้งแต่ได้รับประทานบัตร และแผนการผลิตแร่แต่ละปีตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ

ข้อ ๔ การประเมินค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามประทานบัตรที่จะโอนให้คำนวณจากมูลค่าแหล่งแร่ตามประทานบัตรคูณด้วยอัตราผลกำไรขั้นต่ำที่คาดว่าจะได้รับจากการทำเหมืองตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ

มูลค่าแหล่งแร่ตามประทานบัตรตามวรรคหนึ่ง หมายถึง ผลรวมปริมาณแร่ทั้งหมดแต่ละชนิดตามข้อ ๓ ที่สามารถทำเหมืองได้จริงตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ คูณด้วยราคาประกาศของแร่แต่ละชนิดที่ใช้ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ ณ วันที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอโอนประทานบัตร

อัตราผลกำไรขั้นต่ำที่คาดว่าจะได้รับจากการทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้ตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ อายุประทานบัตรที่เหลือให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอโอนประทานบัตร จนถึงวันที่ประทานบัตรสิ้นอายุ เศษของหนึ่งปี ให้นับเป็นหนึ่งปี

ข้อ ๖ ค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองให้เรียกเก็บในอัตราที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้โอนแจ้งว่าไม่มีค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมือง หรือค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่แจ้งต่ำกว่าค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองที่สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตประเมิน ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในค่าตอบแทนการโอนสิทธิทำเหมืองตามที่สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตประเมินได้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

อัตราผลกำไรขั้นต่ำที่คาดว่าจะได้รับจากการทำเหมืองตลอดอายุประทานบัตรที่เหลือ

อายุประทานบัตรที่เหลือ (ปี)	อัตราผลกำไรขั้นต่ำ (ร้อยละ)
๑	๑๐.๕๘
๒	๙.๐๓
๓	๗.๗๙
๔	๖.๗๙
๕	๕.๗๙
๖	๕.๒๙
๗	๔.๗๓
๘	๔.๒๗
๙	๓.๘๗
๑๐	๓.๕๓
๑๑	๓.๒๕
๑๒	๓.๐๐
๑๓	๒.๗๘
๑๔	๒.๕๙
๑๕	๒.๔๓
๑๖	๒.๒๘
๑๗	๒.๑๕
๑๘	๒.๐๓
๑๙	๑.๙๓
๒๐	๑.๘๓
๒๑	๑.๗๔
๒๒	๑.๖๗
๒๓	๑.๕๙
๒๔	๑.๕๓
๒๕	๑.๔๗
๒๖	๑.๔๒
๒๗	๑.๓๗
๒๘	๑.๓๓
๒๙	๑.๒๙
๓๐	๑.๒๖

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตร อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรหรือคำขอต่ออายุประทานบัตรต้องจัดทำรายงานแสดงความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจเป็นส่วนหนึ่งของแผนผังโครงการทำเหมืองเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ โดยมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) แร่ที่ผลิตได้จากการทำเหมืองแร่ในโครงการต้องมีอัตราการผลิตไม่น้อยกว่าการผลิตขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายประกาศนี้ ส่วนแร่ที่มิได้กำหนดอัตราการผลิตขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ไว้ตามบัญชีแนบท้ายประกาศ จะต้องมีการผลิตต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ตามแผนการผลิตแร่ที่เหมาะสมตามหลักวิศวกรรม

(๒) ในการทำเหมืองแร่ ต้องมีการแสดงความคุ้มค่าในการลงทุน โดยพิจารณาจากเครื่องมือทางการเงินในการประเมินโครงการ จากหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๒.๑) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) เพื่อประเมินว่าการทำเหมืองแร่มีมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเป็นเท่าใด โดยใช้อัตราคิดลด (Discount rate) ที่เหมาะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ซึ่งมูลค่าปัจจุบันสุทธิต้องมีค่ามากกว่าศูนย์

(๒.๒) อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return : IRR) เพื่อประเมินว่าการทำเหมืองแร่ต้องมีผลตอบแทนคืนมากกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

(๒.๓) งวดเวลาคืนทุน (Payback Period : PB) เพื่อประเมินว่าการทำเหมืองแร่จะสามารถคืนทุนได้ภายในระยะเวลาน้อยกว่าหรือไม่เกินอายุประทานบัตร

(๓) ความคุ้มค่าของการทำเหมืองแร่เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิต้องมากกว่ามูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้

(๔) ผลประโยชน์ที่รัฐได้รับจากการทำเหมืองแร่ เช่น ค่าภาคหลวงแร่ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ เงินบำรุงพิเศษ ภาษีเงินได้ และผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นจะได้รับจากการทำเหมือง

(๕) อธิบายเกี่ยวกับผลประโยชน์และความสำคัญของแร่ที่ผลิตได้จากการทำเหมืองในโครงการต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศหรือโครงการต่าง ๆ ของรัฐ

ข้อ ๔ ในกรณี...

ข้อ ๔ ในกรณีคำขอประทานบัตรหรือคำขอต่ออายุประทานบัตรรายใดมีการจัดทำแผนผังโครงการทำเหมืองและได้รับการตรวจสอบรับรองความถูกต้องจากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งผู้ยื่นคำขอประทานบัตรหรือผู้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรจัดทำเอกสารเพิ่มเติมเฉพาะรายงานแสดงความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ โดยไม่ต้องแก้ไขแผนผังโครงการทำเหมือง แล้วส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตตรวจสอบรับรองเพิ่มเติมต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

การประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร

ข้อมูลทั่วไป

ประเภทเหมือง ☐๑ ☐๒ ☐๓

ชื่อ .....

คำขอประทานบัตรที่/คำขอต่ออายุประทานบัตรที่ .....

ชนิดแร่ .....

เนื้อที่ ..... ไร่

ที่ตั้ง .....

๑. อัตราการผลิตขั้นต่ำของแร่ต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์

๑.๑ แร่ที่ผลิตได้จากการทำเหมืองในโครงการประมาณ ..... เมตริกตันต่อปี

๑.๒ อัตราการผลิตขั้นต่ำคุ้มค่าในเชิงพาณิชย์แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑

☐ มีรายชื่อชนิดแร่ตามกำหนดแนบท้ายประกาศฯ คือแร่ ..... อัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำ คือ ..... เมตริกตันต่อปี

☐ ไม่มีการกำหนดรายชื่อชนิดแร่ตามแนบท้ายประกาศฯ

๒. การแสดงความคุ้มค่าในการลงทุน

๒.๑ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) สามารถคำนวณได้ตามสูตรต่อไปนี้

$$NPV = -CF_{๐} + \frac{CF_{๑}}{(๑+r)^{๑}} + \frac{CF_{๒}}{(๑+r)^{๒}} + \frac{CF_{๓}}{(๑+r)^{๓}} \ldots + \frac{CF_{n}}{(๑+r)^{n}}$$

โดยที่ $CF_{๑,๒,\ldots n}$ คือ กระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (Free Cash Flow)
r คือ อัตราคิดลด (Discount Rate)
n คือ จำนวนปีที่ทำการลงทุนหรือดำเนินโครงการ

พารามิเตอร์ที่ต้องใช้ในสูตรคำนวณข้างต้น ได้แก่

๒.๑.๑ $CF_{๐}$ คือเงินลงทุนเริ่มแรก (Capital Investments) ในที่นี้ คือผลรวมของ

๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งประทานบัตร เช่น ค่าที่ดินในกรณีเป็นที่มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในขั้นตอนการขอประทานบัตร ค่าผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ (กรณีจ่ายเป็นเงินก้อนเดียว) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจแร่ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๒) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ เช่น ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร ใบอนุญาตวัตถุระเบิด และใบอนุญาตอื่น ๆ

๓) ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำเหมือง เช่น ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมการเจาะระเบิด การขุด การตัก การขน การแต่งแร่ การโม่หิน และการซ่อมบำรุง รวมถึงค่าก่อสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวทั้งหมด

๔) ค่าก่อสร้างอาคารสำนักงาน ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Infrastructures) เช่น อาคารสำนักงาน เครื่องชั่ง บ้านพักคนงาน ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา และอื่น ๆ

๕) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับกระบวนการเตรียมการผลิตแร่ เช่น ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาหน้าเหมือง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามเงื่อนไขสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๒.๑.๒ $CF_{๑,๒,\ldots n}$ คือกระแสเงินสดสุทธิในแต่ละปี (ตั้งแต่ปีที่ ๑ จนถึงปีสุดท้ายของการทำเหมืองแร่) ซึ่งคำนวณได้จาก

กระแสเงินสดสุทธิในแต่ละปี (Free Cash Flow) = รายได้จากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Revenue) – รายจ่ายจากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Annual Expenses)

๑) รายได้จากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Revenue) = ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ในแต่ละปี x ราคาแร่

๒) รายจ่ายจากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Annual Expenses) ในที่นี้ คือผลรวมของ

- ต้นทุนคงที่ในแต่ละปี (Fixed Costs) เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะมีผลผลิตหรือไม่ก็ตาม เช่น ค่าผ่อนชำระเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ค่าผ่อนชำระเงินกู้ ค่าผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ (กรณีจ่ายแบบผ่อนชำระเป็นรายปี) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากรและการบริหารจัดการ

- ต้นทุนแปรผันในแต่ละปี (Variable Costs) คือ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินงานในแต่ละปี เช่น ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าภาคหลวงแร่ ค่าเงินบำรุงพิเศษ (ประมาณ ๕% ของค่าภาคหลวง) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ทางด้านเหมืองแร่ ภาษีเงินได้ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๒.๒ อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return : IRR) คืออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน หาได้จากค่า r ที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับศูนย์ (สามารถใช้ Excel ช่วยในการคำนวณได้)

๒.๓ งวดเวลาคืนทุน (Payback Period : PB) คือระยะเวลาที่การลงทุนนั้นใช้ไปในการลงทุนเพื่อให้กระแสเงินสดสุทธิที่ได้จากการลงทุน คุ้มค่ากับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป สามารถคำนวณหาได้โดยการคำนวณหากระแสเงินสดสะสมสุทธิในแต่ละงวดเวลา จนกระทั่งกระแสเงินสดสะสมสุทธิเป็นบวก หากกระแสเงินสดสะสมสุทธิเปลี่ยนจากการติดลบมาเป็นบวกในงวดเวลาใด ก็จะหมายถึงว่าระยะเวลาคืนทุนเกิดขึ้นภายในงวดเวลานั้น

ตารางแสดงการวิเคราะห์ทางด้านการเงิน

	รายการ	ปีที่ ๐	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ n...	หมายเหตุ
รายรับ	ปริมาณแร่ที่ผลิตได้						
	ราคาแร่						
	รายได้จากการดำเนินการทำเหมืองแร่ (Revenue)						
รายจ่าย	**เงินลงทุนเริ่มแรก (Capital Investments) CF_0**						
	๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งประทานบัตร		-	-	-	-	-
	๒) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ		-	-	-	-	-
	๓) ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำเหมือง		-	-	-	-	-
	๔) ค่าก่อสร้างอาคารสำนักงาน ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (Infrastructure)		-	-	-	-	-
	๕) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับกระบวนการเตรียมการผลิตแร่		-	-	-	-	-
	รายจ่ายจากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี						
	- ต้นทุนคงที่ในแต่ละปี (Fixed Cost)						
	๑) ค่าผ่อนชำระเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ	-					
	๒) ค่าผ่อนชำระเงินกู้	-					
	๓) ค่าผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ (กรณีจ่ายแบบผ่อนชำระเป็นรายปี)	-					
	๔) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากรและการบริหารจัดการ	-					
	- ต้นทุนแปรผันในแต่ละปี (Variable Cost)	-					
	๑) ค่าใช้จ่ายในการผลิต	-					
	๒) ค่าภาคหลวงแร่	-					
	๓) เงินบำรุงพิเศษ	-					
	๔) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ทางด้านเหมืองแร่	-					
	๕) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	-					
	๖) ภาษีเงินได้	-					
	รวมรายจ่ายทั้งหมด (Total Expenses)						
	กระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (Free Cash Flow)						
	พารามิเตอร์	CF_0	CF_1	CF_2	CF_3	CF_n	

<u>สรุปผลการคำนวณ</u>

NPV เท่ากับ .....

IRR เท่ากับ .....

PB เท่ากับ .....

ตัวอย่าง ห้ามจำหน่าย ใช้ในกิจการของมหาวิทยาลัยเท่านั้น

๓. ความคุ้มค่าของการทำเหมืองแร่เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าแร่สุทธิภายหลังหักค่าใช้จ่ายแล้วต้องมากกว่ามูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ

ตัวแปร	มูลค่า (บาท)
๑. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	.....
๒. มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ - พื้นที่ที่เป็นป่าธรรมชาติสมบูรณ์ของโครงการคิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ (๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่) - พื้นที่ที่เป็นป่าเสื่อมโทรม ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ไม้ผลรากลึกของโครงการคิดเป็นเนื้อที่.....ไร่ (๘๒,๕๐๐ บาทต่อไร่) - พื้นที่ที่เป็นสวนผลไม้ที่มีรากตื้นของโครงการคิดเป็นเนื้อที่.....ไร่ (๕๓,๙๐๐ บาทต่อไร่) - พื้นที่ที่เป็นพืชไร่ ไร่ร้าง พื้นที่ว่างเปล่าของโครงการคิดเป็นเนื้อที่.....ไร่ (๓๕,๒๐๐ บาทต่อไร่) - พื้นที่ที่ไม่สามารถจำแนกประเภทป่าได้ของโครงการคิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ **มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ** หมายเหตุ กรณีที่ไม่สามารถจำแนกประเภทป่าภายในพื้นที่โครงการได้ ให้ใช้อัตรา (๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่)	....
๓. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ – มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ (๑ – ๒)	.....

๔. ประโยชน์ที่รัฐได้เพิ่มเติมจากการทำเหมืองแร่

๔.๑ ค่าภาคหลวงแร่

.....

.....

๔.๒ ผลประโยชน์พิเศษเพื่อประโยชน์แก่รัฐ

.....

.....

๔.๓ เงินบำรุงพิเศษ

.....

.....

๔.๔ ผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นได้รับจากการทำเหมือง (กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่)

.....

.....

๔.๕ ภาษีเงินได้

.....

.....

๕. อธิบายเกี่ยวกับผลประโยชน์และความสำคัญของแร่ที่ผลิตได้จากการทำเหมืองในโครงการต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ หรือโครงการต่าง ๆ ของรัฐ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้รับรองรายงานการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลทั้งหมดในรายงานการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตรตามคำขอประทานบัตรที่/คำขอต่ออายุประทานบัตรที่ ..... เป็นจริงทุกประการ จึงได้ลงลายมือชื่อต่อหน้าพยานไว้เป็นสำคัญ

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
๑		ผู้ยื่นคำขอประทานบัตร	
๒		วิศวกรเหมืองแร่ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรควบคุมระดับ..... เลขทะเบียน	
๓		พยาน	

รายงานการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตรฉบับนี้ได้รับการตรวจสอบแล้วเมื่อวันที่ .....

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
๑		วิศวกรเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต.....	
๒		ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต.....	
๓		เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ จังหวัด.....	

บัญชีแสดงอัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชนิดแร่	อัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ (เมตริกตัน/ปี)
๑	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินแกรนิตเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๒	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินบะซอลต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๓	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินแอนดีไซต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๔	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินเกรย์แวกเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๕	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินไรโอไลต์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๖	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินทรายเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๗	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินไนส์เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๘	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๙	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินอื่น ๆ เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
๑๐	แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินเพอร์ไลต์	๓๕,๐๐๐
๑๑	แร่หินอ่อน	๑๐,๐๐๐
๑๒	แร่หินประดับชนิดหินปูน	๑๐,๐๐๐
๑๓	แร่หินประดับชนิดหินแกรนิต	๑๐,๐๐๐
๑๔	แร่หินประดับชนิดหินทราเวอร์ทีน	๑๐,๐๐๐
๑๕	แร่หินประดับชนิดหินกรวดมน	๑๐,๐๐๐
๑๖	แร่หินประดับชนิดหินกรวดเหลี่ยม	๑๐,๐๐๐
๑๗	แร่หินประดับชนิดหินนาคกระสวย	๑๐,๐๐๐
๑๘	แร่หินประดับชนิดหินไนส์	๑๐,๐๐๐
๑๙	แร่หินประดับชนิดหินบะซอลต์	๑๐,๐๐๐
๒๐	แร่หินประดับชนิดหินทราย	๕,๐๐๐
๒๑	แร่หินประดับชนิดหินชนวน	๓,๐๐๐
๒๒	แร่ยิปซั่ม	๗๐,๐๐๐
๒๓	แร่แอนไฮไดรต์	๗๐,๐๐๐
๒๔	แร่โดโลไมต์	๗๐,๐๐๐

ลำดับที่	ชนิดแร่	อัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ (เมตริกตัน/ปี)
๒๕	แร่โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์	๑๐,๐๐๐
๒๖	แร่โซเดียมเฟลด์สปาร์	๒๐,๐๐๐
๒๗	แร่ดินมาร์ล	๖๕,๐๐๐
๒๘	แร่ดินขาว	๒๐,๐๐๐
๒๙	แร่บอลเคลย์	๑๕,๐๐๐
๓๐	แร่ดินทนไฟ	๓๐,๐๐๐
๓๑	แร่ดินเบา	๑๒,๐๐๐
๓๒	แร่ดินอุตสาหกรรมชนิดดินซีเมนต์	๖๕,๐๐๐
๓๓	แร่ดินเหนียวสี	๑๕,๐๐๐
๓๔	แร่ทรายแก้ว หรือทรายขาว หรือทรายซิลิกา	๑๕,๐๐๐
๓๕	แร่แคลไซต์	๒๐,๐๐๐
๓๖	แร่ควอตซ์	๒๐,๐๐๐
๓๗	แร่แบไรต์	๑๘,๐๐๐
๓๘	แร่ไพโรฟิลไลต์	๒๐,๐๐๐
๓๙	แร่ฟลูออไรต์	๑๒,๐๐๐
๔๐	แร่ดิกไคต์	๒๐,๐๐๐
๔๑	แร่เหล็ก	๒๒,๐๐๐
๔๒	แร่โครไมต์	๑๐,๐๐๐
๔๓	แร่ถ่านหิน	๑๒๐,๐๐๐

บัญชีตารางแสดงมูลค่าความเสียหายของระบบนิเวศป่าไม้

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑

การประเมินมูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นการประเมินค่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำลายพื้นที่ป่าไม้ ปริมาณดินสูญหาย ปริมาณน้ำสูญหาย ปริมาณปุ๋ยสูญหาย และสภาวะอากาศที่ร้อนขึ้น ในพื้นที่โครงการทำเหมืองทั้งหมด ซึ่งแบ่งอัตราที่ใช้ในการประเมินมูลค่าความเสียหายออกเป็น ๔ อัตรา ได้แก่ ป่าธรรมชาติที่สมบูรณ์ พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมหรือพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ไม้ผลรากลึก พื้นที่สวนผลไม้ที่มีรากตื้น และพื้นที่ที่ปลูกพืชไร่หรือพื้นที่ที่มีสภาพเป็นไร่ร้าง ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการฟ้องดำเนินคดีทางแพ่งเพื่อเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดบุกรุกทำลายป่าที่เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

สภาพพื้นที่	มูลค่าความเสียหาย (บาท/ไร่)
ป่าธรรมชาติสมบูรณ์	๑๕๐,๐๐๐
ป่าเสื่อมโทรม ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ไม้ผลรากลึก	๘๒,๕๐๐
สวนผลไม้ที่มีรากตื้น	๕๓,๙๐๐
พืชไร่ ไร่ร้าง พื้นที่ว่างเปล่า	๓๕,๒๐๐

หมายเหตุ กรณีที่ไม่สามารถจำแนกสภาพพื้นที่ได้ตามตารางให้ใช้อัตราตามป่าธรรมชาติสมบูรณ์

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ
สำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงแก้ไขประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อให้การจัดทำรายงานแสดงความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรหรือการต่ออายุประทานบัตรมีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแบบและบัญชีซึ่งแนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้แบบและบัญชีซึ่งแนบท้ายประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ เป็นข้อ ๕ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๖๑

"ข้อ ๕ ในกรณีคำขอประทานบัตรหรือคำขอต่ออายุประทานบัตรรายใดที่ได้จัดทำรายงานแสดงความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจไว้เป็นส่วนหนึ่งรวมอยู่ในแผนผังโครงการทำเหมือง ให้การรับรองแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นการรับรองรายงานการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร โดยไม่ต้องจัดทำแบบผู้รับรองรายงานการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แบบการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อมูลทั่วไป

ประเภทเหมือง ☐ ๑ ☐ ๒ ☐ ๓

วิธีการทำเหมือง .....

คำขอประทานบัตรที่/คำขอต่ออายุประทานบัตรที่ .....

ชื่อ .....

ชนิดแร่ .....

เนื้อที่ ..... ไร่

ที่ตั้ง หมู่ที่ ..... ตำบล ..... อำเภอ..... จังหวัด .....

* กรณีทำการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจร่วมกับประทานบัตร/คำขอประทานบัตร/คำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงอื่น โปรดระบุข้อมูลให้ครบถ้วน

๑. อัตราการผลิตขั้นต่ำของแร่ต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์

๑.๑ แร่ที่ผลิตได้จากการทำเหมืองในโครงการประมาณ ..... เมตริกตันต่อปี

๑.๒ อัตราการผลิตขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ตามบัญชีแสดงอัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

☐ มีรายชื่อชนิดแร่ตามที่กำหนดในบัญชีแสดงอัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์แนบท้ายประกาศฯ คือแร่ .....

อัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ คือ ..... เมตริกตันต่อปี

☐ ไม่มีรายชื่อชนิดแร่ตามที่กำหนดในบัญชีแสดงอัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์แนบท้ายประกาศฯ

ตารางแสดงการวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน

	รายการ	ปีที่ ๐	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ก...	หมายเหตุ
รายรับ	แผนการผลิตแร่ (เมตริกตัน/ปี)						
	ราคาแร่ (บาท/เมตริกตัน)						
	รายได้จากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Revenue)						
รายจ่าย	**เงินลงทุนเริ่มแรก (Capital Investments) CF_0**						
	๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งประทานบัตร		-	-	-	-	-
	๒) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ		-	-	-	-	-
	๓) ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำเหมือง		-	-	-	-	-
	๔) ค่าก่อสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้าง ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ		-	-	-	-	-
	๕) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับกระบวนการเตรียมการผลิตแร่		-	-	-	-	-
	๖) ค่าใช้จ่ายลงทุนอื่น ๆ						
	- ต้นทุนคงที่ในแต่ละปี						
	๑) ค่าผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ (กรณีจ่ายแบบผ่อนชำระเป็นรายปี)	-					
	๒) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากรและการบริหารจัดการ	-					
	๓) ค่าใช้จ่ายคงที่อื่น ๆ						
	- ต้นทุนแปรผันในแต่ละปี	-					
	๑) ค่าใช้จ่ายในการผลิต	-					
	๒) ค่าภาคหลวงแร่	-					
	๓) เงินบำรุงพิเศษ	-					
	๔) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ทางด้านเหมืองแร่	-					
	๕) ค่าใช้จ่ายแปรผันอื่นๆ	-					
	รวมรายจ่ายทั้งหมด (Total Expenses)						
	ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร (สำหรับคิดกำไรสุทธิก่อนหักภาษี)	-					
	กำไรสุทธิก่อนหักภาษี (รายรับ – รายจ่าย – ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร)						
	ภาษีเงินได้ (คิดจากกำไรสุทธิก่อนหักภาษี)						
	กำไรสุทธิหลังหักภาษี (กำไรสุทธิก่อนหักภาษี – ภาษีเงินได้)						
	กระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (Free Cash Flow)						
	พารามิเตอร์	CF_0	$CF_๑$	$CF_๒$	$CF_๓$	CF_n	

<u>สรุปผลการคำนวณ</u>

NPV เท่ากับ .....

IRR เท่ากับ .....

PB เท่ากับ .....

๓. การประเมิน...

๒. การแสดงการวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน

๒.๑ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) สามารถคำนวณได้ตามสูตรต่อไปนี้

$$NPV = -CF_{0} + \frac{CF_{1}}{(1+r)^{1}} + \frac{CF_{2}}{(1+r)^{2}} + \frac{CF_{3}}{(1+r)^{3}} \dots + \frac{CF_{n}}{(1+r)^{n}}$$

โดยที่ $CF_{1,2,\dots n}$ คือ กระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (Free Cash Flow)
r คือ อัตราคิดลด (Discount Rate)
n คือ จำนวนปีที่ทำการลงทุนหรือดำเนินโครงการ

พารามิเตอร์ที่ต้องใช้ในสูตรคำนวณข้างต้น ได้แก่

๒.๑.๑ CF_{0} คือเงินลงทุนเริ่มแรก (Capital Investments) ในที่นี้ คือผลรวมของ

๑) ค่าใช้จ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งประทานบัตร ได้แก่ ค่าที่ดินในที่กรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครอง ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการคำขอและการจัดทำเอกสารประกอบการอนุญาตของราชการ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและท้องถิ่น ค่าผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ (กรณีจำนวนเงินที่ต้องชำระให้ครบถ้วนในคราวเดียว) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจแร่ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๒) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ เช่น ใบอนุญาตโรงงาน ใบอนุญาตวัตถุระเบิด และใบอนุญาตอื่น ๆ

๓) ค่าใช้จ่ายในการลงทุนเกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำเหมือง ประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายในการลงทุนซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการทำเหมืองการแต่งแร่ การโม่หิน และการซ่อมบำรุง รวมถึงค่าก่อสร้างและติดตั้งอุปกรณ์ดังกล่าวทั้งหมด

๔) ค่าก่อสร้างอาคาร สิ่งปลูกสร้าง ระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อาคารสำนักงาน บ้านพักคนงาน โรงซ่อมบำรุงเครื่องจักร เครื่องชั่ง ระบบไฟฟ้า ระบบน้ำประปา และอื่น ๆ

๕) ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับกระบวนการเตรียมการผลิตแร่ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาหน้าเหมือง ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติตามเงื่อนไขสิ่งแวดล้อม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๒.๑.๒ $CF_{1,2,\dots n}$ คือกระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (ตั้งแต่ปีที่ ๑ จนถึงปีสุดท้ายของการทำเหมืองแร่) ซึ่งคำนวณได้จาก

กระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (Free Cash Flow) = รายได้จากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Revenue) – รายจ่ายจากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Annual Expenses)

๑) รายได้จากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Revenue) = ปริมาณแร่ที่ผลิตได้ในแต่ละปี x ราคาแร่

๒) รายจ่ายจากการดำเนินการทำเหมืองแร่ในแต่ละปี (Annual Expenses) ในที่นี้ คือผลรวมของ

- ต้นทุนคงที่ในแต่ละปี เป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะมีผลผลิตหรือไม่ก็ตาม ได้แก่ ค่าผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ (กรณีจ่ายแบบผ่อนชำระเป็นรายปี) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับบุคลากรและการบริหารจัดการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่มีลักษณะเป็นค่าใช้จ่ายคงที่ในแต่ละปี

- ต้นทุนแปรผันในแต่ละปี คือ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการดำเนินงานในแต่ละปี เช่น ค่าใช้จ่ายในการผลิต ค่าภาคหลวงแร่ ค่าเงินบำรุงพิเศษ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมรวมถึงการจัดตั้งกองทุนต่าง ๆ ทางด้านเหมืองแร่ ภาษีเงินได้ หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

๓) กระแสเงินสดอิสระในแต่ละปี (Free Cash Flow) = กำไรสุทธิหลังหักภาษี + ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร

๒.๒ อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return : IRR) คืออัตราผลตอบแทนจากการลงทุน หาได้จากค่า r ที่ทำให้ NPV มีค่าเท่ากับศูนย์ (สามารถใช้ Excel ช่วยในการคำนวณได้)

๒.๓ งวดเวลาคืนทุน (Payback Period : PB) คือระยะเวลาที่การลงทุนนั้นใช้ไปในการลงทุนเพื่อให้ผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุน คุ้มค่ากับต้นทุนที่ต้องลงทุนไป สามารถคำนวณหาได้โดยการคำนวณหากระแสเงินสดอิสระสะสมในแต่ละงวดเวลา หากกระแสเงินสดอิสระสะสมเปลี่ยนจากการติดลบ มาเป็นบวกในงวดเวลาใด ก็จะหมายถึงว่าระยะเวลาคืนทุนเกิดขึ้นภายในงวดเวลานั้น

ตารางแสดง...

๓. การประเมินมูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป็นการประเมินค่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการทำลายพื้นที่ป่าไม้ ปริมาณดินสูญหาย ปริมาณน้ำสูญหาย ปริมาณปุ๋ยสูญหาย และสภาวะอากาศที่ร้อนขึ้น ในพื้นที่โครงการทำเหมืองทั้งหมด ซึ่งแบ่งอัตราที่ใช้ในการประเมินมูลค่าความเสียหายออกเป็น ๔ อัตรา ได้แก่ ป่าธรรมชาติที่สมบูรณ์ พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมหรือพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ไม้ผลรากลึก พื้นที่สวนผลไม้ที่มีรากตื้น และพื้นที่ที่ปลูกพืชไร่หรือพื้นที่ที่มีสภาพเป็นไร่ร้าง ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาโดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการฟ้องดำเนินคดีทางแพ่งเพื่อเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดบุกรุกทำลายป่าที่เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธาร แสดงได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงมูลค่าความเสียหายของระบบนิเวศป่าไม้

สภาพพื้นที่	มูลค่าความเสียหาย (บาท/ไร่)
ป่าธรรมชาติสมบูรณ์	๑๕๐,๐๐๐
ป่าเสื่อมโทรม ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ไม้ผลรากลึก	๘๒,๕๐๐
สวนผลไม้ที่มีรากตื้น	๕๓,๙๐๐
พืชไร่ ไร่ร้าง พื้นที่ว่างเปล่า	๓๕,๒๐๐

หมายเหตุ กรณีที่ไม่สามารถจำแนกสภาพพื้นที่ได้ตามตารางให้ใช้อัตราตามป่าธรรมชาติสมบูรณ์

ตารางแสดง...

ตารางแสดงการประเมินมูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	มูลค่า (บาท)
๑. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV)	.....
๒. มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ - พื้นที่ที่เป็นป่าธรรมชาติสมบูรณ์ของโครงการ คิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ (๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่)	.....
- พื้นที่ที่เป็นป่าเสื่อมโทรม ไม้ยืนต้นเศรษฐกิจ ไม้ผลรากลึกของโครงการ คิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ (๘๒,๕๐๐ บาทต่อไร่)	.....
- พื้นที่ที่เป็นสวนผลไม้ที่มีรากตื้นของโครงการ คิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ (๕๓,๙๐๐ บาทต่อไร่)	.....
- พื้นที่ที่เป็นพืชไร่ ไร่ร้าง พื้นที่ว่างเปล่าของโครงการ คิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ (๓๕,๒๐๐ บาทต่อไร่)	.....
- พื้นที่ที่ไม่สามารถจำแนกประเภทป่าได้ของโครงการ คิดเป็นเนื้อที่ ..... ไร่ (๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่)	.....
มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ	.....
หมายเหตุ กรณีที่ไม่สามารถจำแนกประเภทป่าภายในพื้นที่โครงการได้ ให้ใช้อัตรา (๑๕๐,๐๐๐ บาทต่อไร่)	
๓. มูลค่าปัจจุบันสุทธิ – มูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ (๑ – ๒)	.....

ความคุ้มค่าของการทำเหมืองแร่เมื่อเปรียบเทียบมูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการต้องมากกว่ามูลค่าที่สูญเสียไปของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่โครงการ

๔. ประโยชน์...

๔. ประโยชน์ที่รัฐได้เพิ่มเติมจากการทำเหมืองแร่

๔.๑ ค่าภาคหลวงแร่

.....

.....

๔.๒ ผลประโยชน์พิเศษแก่รัฐ

.....

.....

๔.๓ เงินบำรุงพิเศษ

.....

.....

๔.๔ ผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นได้รับจากการทำเหมือง (กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพสำหรับโครงการเหมืองแร่)

.....

.....

.....

๔.๕ ภาษีเงินได้

.....

.....

๕. อธิบายเกี่ยวกับผลประโยชน์และความสำคัญของแร่ที่ผลิตได้จากการทำเหมืองในโครงการต่ออุตสาหกรรมต่อเนื่องในประเทศ หรือโครงการต่าง ๆ ของรัฐ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบผู้รับรองรายงานการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับคำขอประทานบัตร/คำขอต่ออายุประทานบัตรที่ .....

ของ ..... ชนิดแร่ .....

ที่ตำบล ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

ลำดับที่	ชื่อ – นามสกุล	ตำแหน่ง	ลายเซ็น
๑		ผู้ยื่นคำขอประทานบัตร/ ผู้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตร	
๒		วิศวกรเหมืองแร่ที่ได้รับใบอนุญาต เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรควบคุม ระดับ ..... เลขทะเบียน	

รายงานฉบับนี้ได้รับการตรวจสอบแล้ว เมื่อวันที่.....

๓		วิศวกรเหมืองแร่ ผู้ตรวจสอบรายงาน	
๔		ผู้อำนวยการ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและ การเหมืองแร่เขต	
๕		เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำ ท้องที่ จังหวัด	

บัญชีแสดงอัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางการประเมินความคุ้มค่าในทางเศรษฐกิจสำหรับการอนุญาตประทานบัตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชนิดแร่	อัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ (เมตริกตัน/ปี)
๑	ควอตซ์	๑๐,๐๐๐
๒	แคลไซต์	๑๐,๐๐๐
๓	โดโลไมต์	๗๐,๐๐๐
๔	โซเดียมเฟลด์สปาร์	๑๑,๐๐๐
๕	โพแทสเซียมเฟลด์สปาร์	๕,๐๐๐
๖	ไพโรฟิลไลต์	๑๕,๐๐๐
๗	ดิกไคต์	๑๕,๐๐๐
๘	พาโกไดต์	๑๕,๐๐๐
๙	หินสบู่	๖,๐๐๐
๑๐	ทัลก์	๙,๐๐๐
๑๑	ดินขาว	๑๔,๐๐๐
๑๒	ดินมาร์ล	๖๕,๐๐๐
๑๓	บอลล์เคลย์	๑๐,๐๐๐
๑๔	ดินทนไฟ	๒๒,๐๐๐
๑๕	ดินเบา	๖,๐๐๐
๑๖	เบนทอไนต์	๙,๐๐๐
๑๗	แบไรต์	๙,๐๐๐
๑๘	ฟลูออไรต์	๖,๐๐๐
๑๙	ฟอสเฟต	๑๐,๐๐๐
๒๐	ยิปซัม	๗๐,๐๐๐
๒๑	แอนไฮไดรต์	๗๐,๐๐๐
๒๒	เหล็ก	๒๒,๐๐๐
๒๓	โครไมต์	๑๐,๐๐๐
๒๔	ทรายแก้ว หรือทรายขาว หรือทรายซิลิกา	๑๕,๐๐๐
๒๕	ใยหิน	๑,๐๐๐
๒๖	ไมกา	๑,๐๐๐
๒๗	แกรไฟต์	๕,๐๐๐
๒๘	ถ่านหิน	๑๒๐,๐๐๐
๒๙	หินอ่อน	๓,๕๐๐

๓๐ หินประดับ...

ลำดับที่	ชนิดแร่	อัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าเชิงพาณิชย์ (เมตริกตัน/ปี)
๓๐	หินประดับ ชนิด	
	-หินแกรนิต	๓,๐๐๐
	-หินกรวดมน	๓,๐๐๐
	-หินกรวดเหลี่ยม	๓,๐๐๐
	-หินทราเวอร์ทีน	๓,๐๐๐
	-หินนาคกระสวย	๓,๐๐๐
	-หินไนส์	๓,๐๐๐
	-หินบะซอลต์	๓,๐๐๐
	-หินปูน	๓,๕๐๐
	-หินชนวน	๕๐๐
	-หินทราย	๘๐๐
๓๑	หินอุตสาหกรรม ชนิด	
	-หินเพอร์ไลต์	๓๕,๐๐๐
	-หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง	๔๐๐,๐๐๐
	-หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมอื่นๆ	๒๐๐,๐๐๐
	-หินดินดาน	๓๐๐,๐๐๐
	-หินแกรนิต	๓๐๐,๐๐๐
	-หินบะซอลต์	๓๐๐,๐๐๐
	-หินแอนดีไซต์	๓๐๐,๐๐๐
	-หินไนส์	๓๐๐,๐๐๐
	-หินทราย	๕๐๐,๐๐๐
	-หินชนิดอื่น ๆ	๔๐๐,๐๐๐

สำหรับแร่ที่มิได้กำหนดอัตราการผลิตแร่ขั้นต่ำต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ตามท้ายประกาศ ต้องมีการผลิตต่อปีที่คุ้มค่าในเชิงพาณิชย์ตามแผนการผลิตแร่ที่เหมาะสมตามหลักวิศวกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมือง
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมืองเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตประทานบัตร อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมือง พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่จะใช้ในการทำเหมืองให้พิจารณาถึงความสอดคล้องของลักษณะทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ วิธีการทำเหมือง เครื่องมือ เครื่องจักร ที่ใช้ในการทำเหมือง ความปลอดภัยในการทำเหมือง การป้องกันและแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีที่ใช้ในการทำเหมืองต้องเหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน และเป็นไปตามหลักวิชาการ รวมถึงต้องมีความคุ้มค่าในเชิงพาณิชย์

ข้อ ๔ ให้วิศวกรควบคุมการทำเหมืองแร่ซึ่งเป็นผู้จัดทำแผนผังโครงการทำเหมืองเป็นผู้จัดทำคำรับรองความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่จะใช้ในการทำเหมือง และให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้อง และรับรองความเหมาะสมของเทคโนโลยีที่จะใช้ในการทำเหมือง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์การเสนอข้อมูลประกอบการยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การเสนอข้อมูลในการยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การเสนอข้อมูลประกอบการยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน” หมายความว่า คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตามความในหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ คำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลโดยสังเขปเกี่ยวกับมาตรการทางเทคนิคการทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกที่ปลอดภัย

(๑.๑) โครงสร้างทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ ให้จัดทำข้อมูลโดยสังเขปแสดงโครงสร้างทางธรณีวิทยาของแหล่งแร่ คุณสมบัติทางกลศาสตร์ของดิน หิน และแร่ในพื้นที่แหล่งแร่ของโครงการ พร้อมด้วยผลการทดสอบทางกลศาสตร์เพื่อใช้ในการประเมินความปลอดภัยในการทำเหมืองใต้ดิน

(๑.๒) ระดับความลึกที่ปลอดภัยและเทคนิคการทำเหมืองใต้ดิน ให้จัดทำข้อมูลโดยสังเขปของชนิดแร่ ระดับความลึกชั้นแร่และวิธีการทำเหมืองใต้ดิน ผลการคำนวณทางด้านวิศวกรรมโดยสังเขปที่แสดงให้เห็นถึงความปลอดภัยในการทำเหมืองใต้ดินของโครงการและเป็นวิธีการที่มีการนำไปใช้งานจนประสบผลสำเร็จมาแล้ว

(๒) แผนที่แสดงเขตเหมืองแร่โดยสังเขป และข้อมูลประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณต่าง ๆ

(๒.๑) แผนที่แสดงแหล่งแร่ของโครงการ

(๒.๑.๑) แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร แสดงจุดที่ตั้งเขตที่ประสงค์จะทำเหมืองใต้ดิน

(๒.๑.๒) แผนที่แสดงตำแหน่งหลุมเจาะสำรวจ พร้อมภาพจำลองแบบ ๓ มิติ โครงสร้างทางธรณีวิทยา (3D Geological modeling) และรูปร่างแหล่งแร่ (3D Ore body modeling)

(๒.๒) แผนที่แสดงขอบเขตของแหล่งแร่ที่ประสงค์จะทำเหมืองใต้ดิน โดยแสดง

(๒.๒.๑) ขอบเขตพื้นที่ที่ประสงค์จะทำเหมืองใต้ดินในระดับความลึกจากผิวดินที่ไม่เกิน ๑๐๐ เมตร และที่เกินกว่า ๑๐๐ เมตร

(๒.๒.๒) แหล่งน้ำสาธารณประโยชน์ แหล่งชุมชน ระบบสาธารณูปโภคที่สำคัญ และสิ่งก่อสร้างที่สำคัญบริเวณโดยรอบโครงการ

(๒.๓) แผนที่แสดงเส้นทางการขนส่งแร่บนผิวดินทั้งภายในและภายนอกโครงการ

(๒.๔) แผนที่แสดงการออกแบบเบื้องต้นสำหรับการทำเหมืองใต้ดินและสิ่งก่อสร้างบนพื้นดินเป็นภาพมุมมองจากด้านบน เช่น แสดงเขตพื้นที่ที่จะมีการทำเหมืองใต้ดิน ปากอุโมงค์หรือปากปล่อง โรงแต่งแร่ สถานที่เก็บกองแร่ สถานที่เก็บวัตถุระเบิด อาคารสำนักงาน บ้านพัก และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดเป็นต้น

(๒.๕) การประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมในบริเวณต่าง ๆ โดยให้แสดงข้อมูลการประเมินผลกระทบเบื้องต้นที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมของโครงการทั้งในและนอกเขตเหมืองแร่ ได้แก่ การเก็บกองหางแร่ การขนส่งแร่ และผลกระทบต่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๓) ข้อมูลทางเทคนิคในการทำเหมืองใต้ดินโดยสังเขปอย่างน้อย ๒ วิธี ซึ่งเป็นวิธีการที่มีการนำไปใช้อยู่โดยทั่วไปที่ประสบความสำเร็จ โดยให้เสนอเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียในแต่ละวิธี และวิธีการทำเหมืองใต้ดินที่จะนำมาใช้สำหรับโครงการพร้อมเหตุผลทางวิชาการ รวมทั้งข้อมูลการแต่งแร่โดยสังเขป การจัดการหางแร่ ผลพลอยได้ และของเสียที่เกิดจากโครงการ พร้อมแสดงเหตุผลทางวิชาการเพื่อยืนยันทางเลือกที่ดีที่สุดในการแต่งแร่และการจัดการหางแร่โดยวิธีดังกล่าว

(๔) ข้อมูล แผนผัง ขั้นตอน วิธีการทำเหมือง และการแต่งแร่ ที่เป็นทางเลือกที่ดีที่สุดตาม (๓) ซึ่งแสดงถึงมาตรการในการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรักษาไว้ซึ่งคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องทั้งที่อาจกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน พร้อมด้วยมาตรการเฝ้าระวังและการตรวจติดตามด้านสิ่งแวดล้อม การขนส่ง การเก็บกองแร่ และการจัดการหางแร่ ซึ่งต้องเป็นวิธีการที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น

(๕) ข้อเสนอการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ระบุจำนวนเงินสนับสนุน พร้อมระเบียบหรือแนวทางและแผนงานการเข้าร่วมตรวจสอบการทำเหมืองที่ผู้ขอประทานบัตรจะเสนอให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองได้เข้าร่วมตรวจสอบการทำเหมืองตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

จำนวนเงินสนับสนุนการมีส่วนร่วมการตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน ให้คำนวณตามพื้นที่ของโครงการทำเหมืองใต้ดิน

(๖) ข้อมูลแสดงเส้นทางขนส่งและแหล่งน้ำที่จะใช้ในโครงการทั้งที่มีอยู่แล้ว และที่จะพัฒนาขึ้น พร้อมรายละเอียดการใช้สอยตลอดโครงการที่เพียงพอจะประเมินให้เห็นได้ว่าการทำเหมืองใต้ดินในโครงการจะไม่ส่งผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของธรรมชาติและชุมชน

(๗) ข้อเสนอแนวทางการทำประกันภัยกับนิติบุคคลผู้ประกอบกิจการประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันภัยซึ่งจดทะเบียนในราชอาณาจักรที่เชื่อถือได้

การจัดทำประกันภัยต้องมีวงเงินชดใช้ค่าเสียหายและระยะเวลาการประกันภัยต้องครอบคลุมตลอดอายุประทานบัตรตามที่คณะกรรมการแร่กำหนด

(๘) ข้อเสนอแผนการฟื้นฟู การพัฒนา การใช้ประโยชน์พื้นที่โครงการ และการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในระหว่างที่มีการทำเหมืองและหลังจากปิดเหมือง

(๙) ข้อเสนอการวางหลักประกันเพื่อฟื้นฟูสภาพพื้นที่ทำเหมืองและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมืองตลอดอายุประทานบัตรตามที่เสนอไว้ในแผนการฟื้นฟูตาม (๘) จำนวนไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท รวมถึงแนวทางการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง

เงินหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งชำระได้เป็นรายงวด (รายปี) ดังนี้

(๙.๑) งวดแรกให้ชำระร้อยละสามสิบของจำนวนหลักประกัน โดยต้องชำระก่อนได้รับอนุญาตให้เปิดการทำเหมือง

(๙.๒) เงินหลักประกันในส่วนที่เหลือ ให้แบ่งชำระได้ไม่เกินเจ็ดงวด งวดละเท่า ๆ กัน โดยต้องชำระภายในวันที่ ๑๕ มกราคมของทุกปี

ข้อ ๕ เอกสารและรายละเอียดประกอบคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินให้จัดทำเป็นภาษาไทย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การจัดประชุมปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตามหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต้องทำการปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียเพื่อพัฒนาโครงการทำเหมืองใต้ดินของตนก่อนการขอประทานบัตรตามขั้นตอนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การจัดประชุมปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียของผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้

หมวด ๑
รายงานเบื้องต้นของโครงการ

ข้อ ๔ รายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินที่จะนำไปสู่การปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสียต้องประกอบด้วยข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลแนะนำโครงการของผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่แสดงถึงแนวความคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับขอบเขตและวิธีการทำเหมืองใต้ดิน การแต่งแร่ การฟื้นฟูสภาพพื้นที่ภายหลังการทำเหมืองใต้ดิน การขนส่ง การใช้น้ำ การใช้สาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับประชาชน การจัดการกากแร่หรือผลพลอยได้หรือของเสีย การประเมินความเหมาะสมของโครงการและผลประโยชน์ที่รัฐและท้องถิ่นจะได้รับจากโครงการ หรือข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองใต้ดิน

(๒) ข้อมูลการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการตาม (๑) โดยให้สรุปประเด็นปัญหาที่อาจเกิดขึ้น แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบดังกล่าว เช่น ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ และด้านความปลอดภัย เป็นต้น

หมวด ๒
การได้มาซึ่งตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย

ข้อ ๕ ผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินแปลงนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่น หรือผู้อยู่อาศัยในเขตที่ประสงค์จะทำเหมืองใต้ดินที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันคัดเลือกตัวแทนเพื่อเข้าร่วมประชุมปรึกษาเบื้องต้นกับผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ผู้มีส่วนได้เสียซึ่งอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ได้ลงลายมือชื่อร่วมกันเกินกว่าห้าสิบคนและได้ยื่นรายชื่อต่อผู้ใหญ่บ้านที่ตนอยู่ในเขตการปกครองภายในยี่สิบวันนับแต่วันปิดประกาศแจ้งกำหนดวันจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น ให้ถือว่าเป็นกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสีย และหากในการลงลายมือชื่อร่วมกันดังกล่าวได้ระบุให้บุคคลใดเป็นตัวแทนกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียหรือมีข้อความใดทำให้เข้าใจได้โดยปริยายเช่นนั้น ให้ถือว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อดังกล่าวเป็นตัวแทนกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียนั้น

ในกรณีที่มีกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียเกินกว่าหนึ่งกลุ่มหรือหนึ่งองค์กรหรือกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียไม่ได้กำหนดให้บุคคลใดเป็นตัวแทนกลุ่มหรือองค์กรตามวรรคสอง และหรือมีผู้มีส่วนได้เสียอื่นที่มิได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสีย ให้ผู้ใหญ่บ้านที่ผู้มีส่วนได้เสียอยู่ในเขตการปกครองของตนจัดให้มีการลงคะแนนเสียง เพื่อคัดเลือกบุคคลเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียจำนวนไม่เกินสองคน ทั้งนี้ ผู้มีส่วนได้เสียใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงได้เพียงครั้งเดียว และให้ถือว่ากลุ่มหรือองค์กรอันเกิดจากการรวมตัวของผู้มีส่วนได้เสียมีคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนสมาชิกของกลุ่มหรือองค์กรนั้น และเมื่อได้ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียจากคะแนนเสียงข้างมากแล้ว ให้ผู้ใหญ่บ้านแจ้งรายชื่อบุคคลดังกล่าวให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นทราบ ทั้งนี้ การได้มาซึ่งตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

กรณีระยะเวลาเหลือน้อยกว่ายี่สิบวันนับถึงวันจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น ถ้ายังไม่มีตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้มีส่วนได้เสียยังมิอาจระบุชื่อบุคคลใดเป็นตัวแทนของตนได้ ให้ถือว่าผู้ใหญ่บ้านที่ผู้มีส่วนได้เสียอยู่ในเขตการปกครองของตนเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย

นอกจากตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียตามวรรคสามแล้ว ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตัวแทนผู้บริหารและสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตั้งอยู่ในเขตการปกครองของตนเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียด้วย

ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียต้องเป็นบุคคลธรรมดาและบรรลุนิติภาวะแล้ว

ผู้มีส่วนได้เสียสามารถบอกเลิกการเป็นตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียเมื่อใดก็ได้ โดยให้ทำหนังสือพร้อมระบุชื่อตัวแทนที่จะบอกเลิกต่อคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นทราบก่อนเริ่มการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียสามารถบอกเลิกการเป็นตัวแทนเมื่อใดก็ได้ โดยให้ทำหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นและผู้มีส่วนได้เสียทุกรายทราบ และให้มีตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียคนใหม่ โดยนำความในวรรคสองหรือวรรคสามแล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียถึงแก่ความตาย ให้มีตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียใหม่โดยนำความในวรรคสองหรือวรรคสามแล้วแต่กรณีมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมปรึกษาเบื้องต้น ได้แก่

(๑) ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียหมู่บ้านละไม่เกินสองคน

(๒) กำนันและผู้ใหญ่บ้านทุกคน ซึ่งพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตั้งอยู่ในเขตการปกครองของตน

(๓) ตัวแทนกลุ่มผู้บริหาร สมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินตั้งอยู่ในเขตการปกครองของตน หน่วยงานละไม่เกินสองคน

หมวด ๓
คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

ข้อ ๗ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น” ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินยื่นคำขอเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายในท้องที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินส่วนใหญ่ตั้งอยู่ เป็นประธานกรรมการ

(๒) นายอำเภอหรือผู้แทน ในท้องที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินเป็นกรรมการ

(๓) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดหรือผู้แทน ในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เป็นกรรมการ

(๔) เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดหรือผู้แทน ในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินเป็นกรรมการ

(๕) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหรือผู้แทน ในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เป็นกรรมการ

(๖) ประชาสัมพันธ์จังหวัดหรือผู้แทน ในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินเป็นกรรมการ

(๗) ผู้แทนจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินส่วนใหญ่ จำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๘) ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกรรมการ

(๙) บุคคลอื่นซึ่งอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แต่งตั้ง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๑๐) อุตสาหกรรมจังหวัด ในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินส่วนใหญ่ตั้งอยู่ เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๑๑) หัวหน้ากลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินส่วนใหญ่ตั้งอยู่ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) แจ้งผู้ใหญ่บ้านที่ผู้มีส่วนได้เสียอยู่ในเขตการปกครองของตนทำการคัดเลือกตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) แจ้งกลุ่มผู้บริหารและสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินอยู่ในเขตการปกครองของตนทำการคัดเลือกตัวแทนของตน

(๓) จัดส่งรายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินตามข้อ ๔ ให้แก่ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียศึกษารายละเอียดล่วงหน้าก่อนการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๔) สรุปประเด็นข้อซักถาม และหรือข้อคิดเห็นจากตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียส่งให้แก่ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินล่วงหน้า เพื่อเตรียมชี้แจงต่อที่ประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๕) ดำเนินการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๖) สรุปผลการประชุมส่งให้แก่ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

(๗) ประเมินและเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นจากผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน รวบรวมหลักฐานการใช้เงินและเงินคงเหลือให้แก่ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

หมวด ๔
การประชุมปรึกษาเบื้องต้น

ข้อ ๙ เมื่อคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นได้รับรายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินตามข้อ ๔ ที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว ให้เตรียมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น ดังนี้

(๑) กำหนดวันจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น โดยให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับจากวันที่ได้รับรายงานเบื้องต้นของโครงการ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยวันนับแต่วันดังกล่าว

(๒) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินให้จัดทำสำเนารายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินตามข้อ ๔ ไปปิดประกาศ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการกำนัน ที่ว่าการอำเภอ ศาลากลางจังหวัด และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียศึกษารายละเอียดและให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อตัวแทนของตน โดยให้ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียรวบรวมข้อเสนอแนะหรือข้อกังวลหรือประเด็นข้อซักถามต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการทำเหมืองใต้ดินส่งให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นล่วงหน้าก่อนวันประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๓) ภายในสิบวันนับแต่วันปิดประกาศตาม (๒) ให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นมีหนังสือแจ้งผู้ใหญ่บ้านที่ผู้มีส่วนได้เสียอยู่ในเขตการปกครองของตน กลุ่มผู้บริหาร และสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินอยู่ในเขตการปกครองของตนแจ้งรายชื่อตัวแทนที่จะเข้าร่วมประชุมปรึกษาเบื้องต้นเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นทราบภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๔) ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งรายชื่อตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียตาม (๓) ให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นส่งรายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินตามข้อ ๔ ให้ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียศึกษารายละเอียดล่วงหน้า

(๕) ส่งกำหนดการวันจัดประชุมปรึกษาเบื้องต้นให้ประชาสัมพันธ์จังหวัดในจังหวัดที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผ่านเครือข่ายของประชาสัมพันธ์จังหวัดให้ทราบโดยทั่วถึง

(๖) ทำหนังสือเชิญประชุมไปยังบุคคลผู้เข้าร่วมการประชุมปรึกษาเบื้องต้นตามข้อ ๖ ทั้งนี้หนังสือเชิญประชุมให้ระบุขั้นตอนการประชุมและการลงทะเบียนเข้าร่วมประชุมด้วย

ข้อ ๑๐ การดำเนินการประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๑) ให้บุคคลผู้เข้าร่วมการประชุมปรึกษาเบื้องต้นตามข้อ ๖ และผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินลงทะเบียนก่อนการเข้าประชุมปรึกษาเบื้องต้น

(๒) ในการประชุมปรึกษาเบื้องต้น ต้องมีบุคคลผู้เข้าร่วมการประชุมปรึกษาเบื้องต้นตามข้อ ๖ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง กรณีเกิดเหตุสุดวิสัยไม่สามารถดำเนินการประชุมปรึกษาเบื้องต้นได้ให้จัดประชุมใหม่

(๓) เมื่อเริ่มประชุมให้ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรเหมืองใต้ดินนำเสนอข้อมูลรายงานเบื้องต้นของโครงการทำเหมืองใต้ดินตามข้อ ๔ รวมถึงข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงการทำเหมืองใต้ดิน และชี้แจงประเด็นข้อซักถาม และหรือข้อคิดเห็นหรือข้อกังวลของผู้มีส่วนได้เสียที่ได้รับจากคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นล่วงหน้า และประเด็นข้อกังวลที่เกิดขึ้นในขณะที่ประชุมปรึกษาเบื้องต้น

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นสรุปผลการประชุมให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประชุมปรึกษาเบื้องต้น และส่งให้แก่ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน พร้อมทั้งนำไปปิดประกาศ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ทำการกำนัน ที่ว่าการอำเภอ ศาลากลางจังหวัด และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ที่ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

กรณีผู้เข้าร่วมประชุมเห็นว่า รายงานการประชุมปรึกษาเบื้องต้นไม่เป็นไปตามที่ประชุมให้โต้แย้งต่อคณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นเป็นลายลักษณ์อักษรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประชุม หากข้อโต้แย้งนั้นรับฟังได้ให้คณะกรรมการจัดการประชุมปรึกษาเบื้องต้นแก้ไขแล้วแจ้งให้ผู้โต้แย้งและผู้ประสงค์จะขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินทราบ และรวมไว้ในรายงานการประชุมปรึกษาเบื้องต้นเสนอต่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย
เพื่อดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองใต้ดิน
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้ผู้ขอประทานบัตรจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๖ (๒) เพื่อดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ผู้มีสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่น หรือผู้อยู่อาศัยในเขตที่ยื่นคำขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันคัดเลือกตัวแทน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือองค์กรของผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม

“ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียตามความหมายของประกาศนี้

“การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า การรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียโครงการทำเหมืองใต้ดินตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

“เงินอุดหนุน” หมายความว่า เงินที่ผู้ขอประทานบัตรจ่ายให้แก่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียเพื่อดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองใต้ดิน ซึ่งได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารเงินอุดหนุน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมวด ๑
เงินอุดหนุน

ข้อ ๔ การจ่ายเงินอุดหนุนตามประกาศนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียได้ใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการทำเหมืองใต้ดิน

ที่ได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแล้ว ก่อนจะนำเข้าสู่กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๕ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับแจ้งความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย ให้อธิบดีแจ้งผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินจ่ายเงินอุดหนุนให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ ๖ การรับและการจ่ายเงินอุดหนุนให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้ดำเนินการเก็บรักษาเงิน จัดทำระบบบัญชีตามระบบบัญชีสากล และจัดทำงบรายรับรายจ่ายประจำเดือนเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ

(๒) การจ่ายเงินให้เป็นไปตามมติเสียงข้างมากของคณะกรรมการ

ข้อ ๗ การปิดบัญชีให้กระทำปีละครั้งตามปีปฏิทิน โดยให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทำงบการเงินส่งให้ผู้ตรวจสอบภายในหรือผู้สอบบัญชี (ถ้ามี) ตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันปิดบัญชีแล้วเสร็จ และให้นำเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ

ข้อ ๘ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการชำระบัญชีให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสร็จสิ้นแล้ว

ถ้ามีเงินอุดหนุนคงเหลืออยู่ในบัญชี ให้โอนคืนผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน กรณีที่ผู้ขอไม่ประสงค์จะรับเงินคืน หรือไม่ติดต่อขอรับเงินคืนภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ชำระบัญชีเสร็จสิ้น ให้ถือว่าจำนวนเงินคงเหลือในบัญชี ผู้ขอบริจาคให้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ

ข้อ ๙ การเรียกเก็บเงินอุดหนุนจากผู้ขอประทานบัตร ให้คำนวณตามพื้นที่ของโครงการทำเหมืองใต้ดิน

พื้นที่ไม่เกินหนึ่งพันไร่หรือหนึ่งพันไร่แรก ให้เรียกเก็บโครงการละสองล้านบาท

พื้นที่ส่วนที่เกินจากหนึ่งพันไร่แรก ให้เรียกเก็บในอัตราห้าร้อยบาทต่อไร่ เศษของไร่ให้คิดเป็นหนึ่งไร่

หมวด ๒
คณะกรรมการบริหารเงินอุดหนุน

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการบริหารเงินอุดหนุน” ประกอบด้วยอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นประธาน ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเหมืองแร่และด้านสิ่งแวดล้อมด้านละหนึ่งคน ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียจำนวนสองคน ผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินหรือผู้แทนจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ ผู้แทนกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยผู้ขอประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ให้ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสีย แจ้งรายชื่อผู้ที่จะเป็นกรรมการตามข้อ ๑๐ ต่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบข้อเสนอการดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) อนุมัติการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้

(๓) กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิก การจ่าย การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงินอุดหนุน

(๔) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้การใช้จ่ายเงินอุดหนุนบรรลุวัตถุประสงค์ตามประกาศนี้

ข้อ ๑๓ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง ดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) อธิบดีมีคำสั่งให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยประการใด ๆ และมีจำนวนกรรมการเหลือไม่ถึงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้อธิบดีแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้ครบตามจำนวนที่ว่างลง

ข้อ ๑๔ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ข้อ ๑๕ การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเสนอและการรับรอง

การดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

ข้อ ๑๖ การเสนอและการรับรองการดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งที่ประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียมีมติเลือกแล้วให้ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียได้รับหนังสือแจ้งจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าได้รับเงินอุดหนุนจากผู้ขอประทานบัตรแล้ว

(๒) ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทที่ปรึกษาตาม (๑) ยื่นข้อเสนอการดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ผู้มีส่วนได้เสียต้องการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีส่วนได้เสียได้มีหนังสือเสนอชื่อผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทที่ปรึกษาต่อคณะกรรมการ

(๓) ข้อเสนอการดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต้องเป็นการศึกษาเพิ่มเติมประเด็นข้อขัดแย้งในรายงานดังกล่าว เพื่อเป็นการยืนยันข้อมูลและตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประโยชน์ในการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย

(๔) ข้อเสนอการดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต้องมีรายละเอียดสมบูรณ์ครบถ้วน ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ ข้อมูลประเด็นปัญหา วิธีหรือแนวทางการศึกษาวิจัย ผู้ทำการศึกษาวิจัย เวลาดำเนินการ พื้นที่เป้าหมายของโครงการ ค่าใช้จ่ายและรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๕) ให้คณะกรรมการพิจารณาข้อเสนอการดำเนินการศึกษาตามที่ผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทที่ปรึกษาได้เสนอให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และให้แจ้งผลการพิจารณาต่อตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่การพิจารณาเป็นที่ยุติ

(๖) ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียต้องดำเนินการจ้างผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทที่ปรึกษา ให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งว่าคณะกรรมการให้ความเห็นชอบข้อเสนอ

(๗) ผู้เชี่ยวชาญหรือบริษัทที่ปรึกษาที่ได้รับการว่าจ้างตาม (๖) จะต้องดำเนินการศึกษารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียมอบหมายให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันลงนามในสัญญาว่าจ้าง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ วาระการทำงาน เงื่อนไข และวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้มีผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร โดยคุณสมบัติ วาระการทำงาน เงื่อนไข และวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบ ลักษณะสัญญาว่าจ้าง และระเบียบการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติ วาระการทำงาน เงื่อนไข และวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ และการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ผู้มีสิทธิในที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่น หรือผู้อยู่อาศัยในเขตประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึงวันคัดเลือกตัวแทน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้รวมตัวกันเป็นกลุ่มหรือองค์กรของผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม

“ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย” หมายความว่า ตัวแทนของผู้มีส่วนได้เสียตามความหมายของประกาศนี้

“ผู้มีสิทธิตรวจสอบ” หมายความว่า ผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเงินอุดหนุนสนับสนุนการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมวด ๑
คุณสมบัติและวาระการทำงานของผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน

ข้อ ๔ ให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อตกลงกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบจำนวนไม่เกินสามคน ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ออกประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน

ข้อ ๕ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิตรวจสอบ

(๑) เป็นตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถือประทานบัตร

(๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนจากการเป็นผู้มีสิทธิตรวจสอบ

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๖ อำนาจหน้าที่ของผู้มีสิทธิตรวจสอบ มีดังนี้

(๑) ตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร

(๒) รายงานผลการตรวจสอบตาม (๑) ต่ออธิบดีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทำการตรวจสอบ

ข้อ ๗ ผู้มีสิทธิตรวจสอบมีวาระการทำงานคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิตรวจสอบ

ก่อนครบวาระการทำงานของผู้มีสิทธิตรวจสอบไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวันให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อตกลงกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบการทำเหมืองขึ้นใหม่

ผู้มีสิทธิตรวจสอบซึ่งพ้นหน้าที่ตามวาระการทำงานไปแล้ว อาจได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ตรวจสอบอีกได้ แต่จะได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้มีสิทธิตรวจสอบพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีที่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) พ้นจากหน้าที่ตามมติที่ประชุมของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียตามข้อ ๑๒

เมื่อผู้มีสิทธิตรวจสอบพ้นจากหน้าที่ก่อนครบวาระการทำงาน ให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อตกลงกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบขึ้นใหม่แทนผู้ที่พ้นจากหน้าที่

ผู้มีสิทธิตรวจสอบซึ่งได้รับการคัดเลือกขึ้นใหม่แทนผู้ที่พ้นจากหน้าที่ตามวรรคสอง ให้ทำหน้าที่เท่ากับวาระการทำงานที่เหลืออยู่ของผู้มีสิทธิตรวจสอบที่ได้รับการคัดเลือกไว้แล้ว

หมวด ๒
การว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบ

ข้อ ๙ การว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับรายชื่อผู้มีสิทธิตรวจสอบตามข้อ ๔ แล้ว ให้จัดทำสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบในวงเงินตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) การทำสัญญาให้นำแบบของสัญญาตามแบบที่ทางราชการกำหนด มาเป็นแบบในการทำสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบตามประกาศนี้โดยอนุโลม

(๓) เมื่อได้มีการลงนามในสัญญาว่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว ให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบ ไปดำเนินการจัดหาผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้มีสิทธิตรวจสอบ แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบ

หมวด ๓
เงื่อนไขและวิธีการเพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบ

ข้อ ๑๐ ตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด หรือผู้มีส่วนได้เสียจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในยี่สิบของผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่ออธิบดีเพื่อให้เพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบได้

คำร้องขอให้เพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบ ให้ระบุถึงพฤติการณ์ที่กล่าวหาและพยานหลักฐานที่แสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่าผู้มีสิทธิตรวจสอบประพฤติมิชอบ

ข้อ ๑๑ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องตามข้อ ๑๐ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นจำนวนไม่เกินห้าคน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบและสอบสวนข้อเท็จจริง แล้วให้รายงานผลการสอบสวนต่ออธิบดีภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๒ เมื่ออธิบดีได้รับรายงานผลการสอบสวนตามข้อ ๑๑ แล้ว หากข้อเท็จจริงมีมูลว่าผู้มีสิทธิตรวจสอบประพฤติมิชอบ ให้อธิบดีเรียกประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสีย

การชี้ขาดของที่ประชุมตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียให้เพิกถอนผู้มีสิทธิตรวจสอบที่ถูกกล่าวหาว่าประพฤติมิชอบให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนตัวแทนผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดที่อยู่ในที่ประชุม

หมวด ๔
ผู้เชี่ยวชาญและลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๓ ให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบดำเนินการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญเพื่อช่วยเหลือในการตรวจสอบการทำเหมืองจำนวนสามคน โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ซึ่งเชี่ยวชาญด้านการทำเหมืองใต้ดินจำนวนหนึ่งคน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านธรณีเทคนิคหรือด้านกลศาสตร์ของหินซึ่งเชี่ยวชาญงานเหมืองใต้ดินหรืองานโครงสร้างเหมืองใต้ดินจำนวนหนึ่งคน และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อมจำนวนหนึ่งคน

(๒) ถ้าเป็นการจ้างนิติบุคคลให้เป็นผู้ช่วยเหลือในการตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดินนิติบุคคลนั้นจะต้องขึ้นทะเบียนเป็นที่ปรึกษา หรือเป็นบริษัทที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการศึกษาวิจัยการทำเหมืองใต้ดินจนเป็นที่ยอมรับ

กรณีที่ปรึกษาหรือบริษัทที่ปรึกษาเป็นบุคคลต่างด้าว จะต้องมีบุคลากรไทยร่วมงานอยู่ด้วยไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนคน - เดือนของผู้ดำเนินงานทั้งหมด

(๓) ถ้าเป็นการจ้างสถาบันการศึกษาให้เป็นผู้ช่วยเหลือในการตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน สถาบันการศึกษานั้นจะต้องมีการเรียนการสอนทางด้านวิศวกรรมเหมืองแร่ หรือด้านธรณีเทคนิค หรือด้านกลศาสตร์ของหิน หรือด้านวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมหรือด้านสิ่งแวดล้อม

การว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญตาม (๒) หรือ (๓) นิติบุคคลหรือสถาบันการศึกษานั้นจะต้องมีผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีคุณสมบัติตาม (๑)

ข้อ ๑๔ การว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อผู้มีสิทธิตรวจสอบได้มีหนังสือแจ้งรายชื่อผู้เชี่ยวชาญให้คณะกรรมการทราบตามข้อ ๙ (๓) แล้ว ให้คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณาอัตราค่าจ้างให้เหมาะสมกับสถานภาพทางการเงินของเงินอุดหนุนที่สามารถบริหารจัดการได้ตลอดอายุโครงการ

(๒) เมื่อคณะกรรมการอนุมัติค่าจ้างผู้เชี่ยวชาญแล้ว ให้ผู้มีสิทธิตรวจสอบไปดำเนินการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญตามวงเงินที่คณะกรรมการอนุมัติให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการอนุมัติดังกล่าว

(๓) เมื่อผู้มีสิทธิตรวจสอบได้ดำเนินการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญแล้ว ให้จัดส่งสัญญาและรายละเอียดการว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อประกอบการพิจารณาจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้เชี่ยวชาญต่อไป

ข้อ ๑๕ ลักษณะสัญญาว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญ

(๑) การทำสัญญา ให้นำแบบของสัญญาตามแบบที่ทางราชการกำหนด มาเป็นแบบในการทำสัญญาว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญตามประกาศนี้โดยอนุโลม

(๒) ให้วาระการทำงานของผู้เชี่ยวชาญมีวาระตามวาระการทำงานของผู้มีสิทธิตรวจสอบซึ่งเป็นผู้ว่าจ้าง

หมวด ๕
คณะกรรมการเงินอุดหนุน
สนับสนุนการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน

ข้อ ๑๖ ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผู้ถือประทานบัตร นำเงินอุดหนุนตามอัตราที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตร มาวางไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการกำหนดตัวบุคคลผู้มีสิทธิตรวจสอบ

ข้อ ๑๗ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการเงินอุดหนุนสนับสนุนการมีส่วนร่วมตรวจสอบการทำเหมืองใต้ดิน” จำนวนไม่เกินห้าคน โดยให้มีอธิบดีหรือรองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายเป็นประธานคณะกรรมการ และให้เลขานุการกรม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและ

การเหมืองแร่เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยผู้ถือประทานบัตรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณาอนุมัติอัตราค่าจ้างผู้มีสิทธิตรวจสอบและผู้เชี่ยวชาญตามที่ผู้มีสิทธิตรวจสอบเสนอ โดยอัตราค่าจ้างต้องอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานภาพทางการเงินของเงินอุดหนุนที่สามารถบริหารจัดการได้ตลอดอายุโครงการ

(๒) พิจารณาขอบเขตและแผนการดำเนินงานตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ

(๓) กำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิก การจ่าย การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำส่งเงินอุดหนุน

(๔) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นตามที่อธิบดีมอบหมาย เพื่อให้การใช้จ่ายเงินอุดหนุนบรรลุวัตถุประสงค์ตามประกาศนี้

ข้อ ๑๙ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เก็บรักษาเงินอุดหนุนตามประกาศนี้

(๒) ให้จัดทำงบรายรับ รายจ่าย ประจำเดือนเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ

(๓) ทำการปิดบัญชีปีละครั้งตามปีปฏิทิน และให้ทำงบการเงินส่งให้ผู้ตรวจสอบภายในหรือผู้สอบบัญชี (ถ้ามี) ตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันปิดบัญชีและนำเสนอคณะกรรมการเพื่อทราบ

(๔) ระบบบัญชีให้จัดทำตามระบบบัญชีสากล

(๕) การจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้เชี่ยวชาญต่อเมื่อได้รับคำรับรองในเนื้องานจากผู้มีสิทธิตรวจสอบแล้ว

ข้อ ๒๐ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทำการชำระบัญชีให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประทานบัตรสิ้นอายุและผู้ถือประทานบัตรได้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขประทานบัตรครบถ้วนแล้ว

ถ้ามีเงินอุดหนุนคงเหลืออยู่ในบัญชี ให้โอนคืนแก่ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดิน กรณีที่ผู้ถือประทานบัตรไม่ประสงค์จะรับเงินคืน หรือไม่ติดต่อขอรับเงินคืนภายในกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ชำระบัญชีเสร็จสิ้นให้ถือว่าเงินจำนวนคงเหลือในบัญชีดังกล่าวผู้ถือประทานบัตรได้บริจาคให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อประโยชน์ต่อทางราชการ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดเงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและการจ่ายเงินค่าทดแทน สำหรับการทำเหมืองใต้ดิน

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การกำหนดเงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและการจ่ายเงินค่าทดแทนสำหรับการทำเหมืองใต้ดิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดเงินค่าทดแทน ขั้นตอนในการขอรับและการจ่ายเงินค่าทดแทนสำหรับการทำเหมืองใต้ดิน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำหนดเงินค่าทดแทนตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

“ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน” หมายความว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในที่ดินแปลงนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือผู้มีสิทธิทำกินในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่น

“เงินค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนภายในเขตประทานบัตรทำเหมืองใต้ดินที่ระดับความลึกจากผิวดินเกินกว่าหนึ่งร้อยเมตร เพื่อทดแทนผลกระทบที่อาจทำให้ประโยชน์การใช้สอยที่ดินแปลงนั้นลดลง

ข้อ ๔ การกำหนดวงเงินค่าทดแทน ให้คณะกรรมการประเมินความเสื่อมค่าของที่ดินจากผลกระทบจากการทำเหมืองใต้ดินที่อาจทำให้ประโยชน์การใช้สอยที่ดินของเจ้าของสิทธิในที่ดินแปลงนั้นลดลง ทั้งนี้ การกำหนดวงเงินค่าทดแทนต้องไม่เกินมูลค่าของที่ดินที่หน่วยงานราชการประเมินไว้ครั้งหลังสุด

ในกรณีที่มีการกำหนดให้มีการจ่ายเงินชดเชยแก่เจ้าของสิทธิในที่ดินแปลงนั้นตามกฎหมายอื่นไว้แล้ว ให้คณะกรรมการนำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบการพิจารณากำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนตามประกาศนี้ด้วย

ข้อ ๕ เมื่อคณะกรรมการได้กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนเป็นจำนวนเท่าใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรแสดงความยินยอมในการชำระเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในการชำระเงินค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขในการชำระเงินได้ตามความเหมาะสม โดยอาจกำหนดให้ชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือให้ผ่อนชำระเป็นรายงวดก็ได้

ข้อ ๖ เมื่อมีการอนุญาตประทานบัตร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนทราบโดยปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในท้องที่ที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนมีที่อยู่

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ดำเนินการตามข้อ ๖ แล้ว และผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนยังไม่มารับเงินค่าทดแทนตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้ผู้ถือประทานบัตรนำเงินค่าทดแทนดังกล่าวไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ และเมื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนร้องขอรับเงินค่าทดแทนเมื่อใด ให้ผู้ถือประทานบัตรเบิกจ่ายเงินค่าทดแทนนั้นให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ร้องขอ

ข้อ ๘ ให้ผู้ถือประทานบัตรรายงานความคืบหน้าการขอรับและการจ่ายเงินค่าทดแทนให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบทุกรอบปี จนกว่าจะได้มีการจ่ายเงินค่าทดแทนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
สมชาย หาญหิรัญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดวิธีการขุดหาแร่รายย่อย หลักเกณฑ์ และวิธีการ
ในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการขุดหาแร่รายย่อย ชนิดแร่ ท้องที่ ขนาดพื้นที่ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการยื่นคำขออนุญาตและการออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๙๔ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการขุดหาแร่รายย่อย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการขออนุญาตและการออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
ท้องที่ ขนาดพื้นที่ ชนิดแร่ และวิธีการขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๓ การขุดหาแร่รายย่อยให้กระทำได้ทุกจังหวัด โดยให้กระทำได้เฉพาะแร่ ดังต่อไปนี้

(๑) แร่รัตนชาติ ซึ่งเป็นแร่ที่นำมาเจียระไนตกแต่ง หรือแกะสลักเพื่อใช้เป็นเครื่องประดับ มีความงาม ทนทาน และหายาก เช่น เพชร พลอย เพทาย บุษราคัม โกเมน นิล เป็นต้น

(๒) แร่หินอุตสาหกรรม ชนิดหินกรวด

(๓) แร่หินประดับและหินอุตสาหกรรมที่มีรูปทรงตามธรรมชาติ ซึ่งสามารถนำไปใช้เพื่อการประดับหรือตกแต่งได้

(๔) แร่หินประดับ ชนิดหินชนวน

(๕) แร่ที่นำไปใช้ในงานหัตถกรรมหรืออุตสาหกรรมพื้นบ้าน

ข้อ ๔ การขุดหาแร่รายย่อยให้กระทำได้ตามขนาดพื้นที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดแร่ตามข้อ ๓ (๑) จำนวนเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งงาน

(๒) ชนิดแร่ตามข้อ ๓ (๒) (๓) (๔) และ (๕) จำนวนเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งไร่

ข้อ ๕ การขุดหาแร่รายย่อยต้องปฏิบัติตามวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) การขุดหาแร่รายย่อยให้กระทำโดยใช้แรงงานคน และให้ใช้อุปกรณ์ประเภทจอบ เสียม ชะแลง พลั่ว หรือใช้เครื่องจักรรวมกันไม่เกินสามสิบห้าแรงม้าในการขุดตักเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่

(๒) การขุดหาแร่รายย่อยโดยวิธีการขุดหลุม ให้กระทำได้เฉพาะการขุดหาแร่ตามข้อ ๓ (๑) เท่านั้น โดยมีความกว้างหรือความยาวของปากหลุมไม่เกินสองเมตร และมีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกินสิบเมตร โดยแต่ละหลุมที่ดำเนินการขุดต้องห่างกันไม่น้อยกว่าสิบเมตร และต้องห่างจากหลุมที่กลบแล้วไม่น้อยกว่าห้าเมตร ถ้าบริเวณขอบหลุมเป็นดินร่วนหรือขุดหลุมลึกเกินกว่าสองเมตรต้องทำการค้ำยันให้แข็งแรงและมีการปิดกั้นป้องกันอันตรายไว้ให้เรียบร้อยด้วย

(๓) การขุดหาแร่รายย่อยโดยวิธีการขุดบ่อหรือร่องให้กระทำได้ทุกชนิดแร่ แต่ห้ามขุดบ่อหรือร่องลึกเกินกว่าห้าเมตร และความลาดชันของผนังบ่อหรือร่องต้องไม่เกินสี่สิบห้าองศา

(๔) การขุดหาแร่รายย่อยไม่ว่าด้วยวิธีใด ห้ามขุดอุโมงค์แยกไปทางด้านข้างของหลุม บ่อ หรือร่อง

หมวด ๒
คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) บรรลุนิติภาวะ

(๒) มีสัญชาติไทย

(๓) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในจังหวัดซึ่งมีการขุดหาแร่รายย่อย

(๔) เป็นผู้ขึ้นทะเบียนผู้มีรายได้น้อยกับกระทรวงการคลัง

(๕) ไม่เป็นผู้รับจ้างหรือเป็นตัวแทนทำการขุดหาแร่รายย่อยแทนตัวการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตกลงโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยาย หรือทำการขุดหาแร่รายย่อยเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

(๖) ไม่ขัดกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าวและการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

หมวด ๓
การยื่นคำขอและการออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ที่จะขอขุดหาแร่รายย่อย พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานตามกำหนดไว้ในแบบคำขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยแนบท้ายประกาศนี้

การขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยในที่ดินที่บุคคลอื่นมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ต้องมีหลักฐานแสดงความยินยอมจากเจ้าของที่ดินประกอบการยื่นคำขอรับใบอนุญาตด้วย

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยตามข้อ ๗ แล้ว ให้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต เอกสารหลักฐาน รวมทั้งคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต พร้อมทั้งจัดทำแผนที่แสดงเขตพื้นที่ตามคำขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยโดยสังเขป โดยให้ใช้เครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม (Global Positioning System) หรือวิธีการอื่นใดที่มีความละเอียดไม่น้อยกว่านี้ ในการกำหนดจุดแสดงเขตพื้นที่

ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาตมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติม หรือจัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่จัดส่งเอกสารหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตทิ้งคำขอรับใบอนุญาต และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ และแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาตามวรรคสอง

กรณีคำขอรับใบอนุญาต เอกสารหลักฐาน และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต และแจ้งผลเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหลักฐาน และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๙ การขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยในที่ดินที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งรายละเอียดการขอรับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยเป็นหนังสือ พร้อมทั้งส่งแผนที่แสดงเขตพื้นที่ตามคำขอรับใบอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลพื้นที่ทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหลักฐาน และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตถูกต้องครบถ้วน และจัดทำแผนที่แสดงเขตพื้นที่แล้วเสร็จ พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตไปดำเนินการยื่นคำขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลพื้นที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

เมื่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลพื้นที่ได้อนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตสามารถเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ตามที่ขอรับใบอนุญาตและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต โดยหากพิจารณาเห็นว่าการขุดหาแร่รายย่อยนั้นมีมาตรการด้านความปลอดภัย หรือมีมาตรการป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพียงพอ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาออกใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และให้แจ้งผลการอนุญาตเป็นหนังสือให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันอนุญาต ในกรณีเป็นที่ดินของรัฐให้แจ้งหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบด้วย

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการขุดหาแร่รายย่อย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการขุดหาแร่รายย่อยได้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยมีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

ข้อ ๑๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยแจ้งปริมาณแร่ที่ได้จากการขุดหาแร่รายย่อยต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนการซื้อขาย

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่จากผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยตามพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าภาคหลวงแร่ และราคาประกาศแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบและการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

ค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้จากใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

หมวด ๔
เงื่อนไขการขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๔ การขุดหาแร่รายย่อย ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น รวมถึงต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ใช้วัตถุระเบิดหรือสารเคมีทุกชนิดในการขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๑๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการขุดหาแร่รายย่อย ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตถือปฏิบัติด้วยก็ได้

ข้อ ๑๗ ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาต และมิได้อนุญาตให้กระทำการขุดหาแร่รายย่อยแทนตัวการใด ๆ หรือเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

หมวด ๕
การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการขุดหาแร่รายย่อยให้ถูกต้องตามวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศนี้หรือตามข้อบัญญัติ

ของท้องถิ่นภายในเวลาที่กำหนด ในกรณีผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยฝ่าฝืนหรือไม่ดำเนินการให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามสมควรแต่ต้องไม่เกินสองเดือน

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ในกรณีพบเหตุหนึ่งเหตุใดดังนี้

(๑) เมื่อปรากฏว่าการขุดหาแร่รายย่อยนั้นก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่นอย่างร้ายแรงและไม่สามารถแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการขุดหาแร่โดยวิธีการอื่นได้

(๒) เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามข้อ ๑๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดวิธีการร่อนแร่ หลักเกณฑ์ และวิธีการ
การแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการร่อนแร่ ชนิดแร่ ท้องที่ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดวิธีการร่อนแร่ หลักเกณฑ์ และวิธีการ การแจ้งและรับแจ้งการร่อนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
การร่อนแร่

ข้อ ๓ การร่อนแร่ให้กระทำได้ทุกจังหวัด โดยให้กระทำได้เฉพาะแร่ ดังต่อไปนี้

(๑) แร่ดีบุกและแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการร่อนแร่ดีบุก

(๒) แร่วุลแฟรมและชีไลต์

(๓) แร่ทองคำ

(๔) แร่รัตนชาติ

ข้อ ๔ การร่อนแร่ให้กระทำโดยผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๖ และได้แจ้งการร่อนแร่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๗ โดยใช้แรงงานคนแต่ละคน และให้ใช้อุปกรณ์ประเภทจอบ เสียม พลั่ว หรืออุปกรณ์อื่นในลักษณะทำนองเดียวกัน ในการขุดตักแล้วล้าง เลียง เพื่อให้ได้มาซึ่งแร่

หมวด ๒
การแจ้งและการรับแจ้งการร่อนแร่

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะร่อนแร่ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ที่จะร่อนแร่

ข้อ ๖ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้แจ้งการร่อนแร่

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่อาศัยในจังหวัดที่จะร่อนแร่

(๓) เป็นผู้ขึ้นทะเบียนผู้มีรายได้น้อยกับกระทรวงการคลัง หรือผู้ใหญ่บ้านรับรองว่าเป็นผู้มีรายได้น้อย

(๔) ไม่เป็นผู้รับจ้างหรือเป็นตัวแทนทำการร่อนแร่แทนตัวการใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นการตกลงโดยชัดแจ้งหรือโดยปริยายในการร่อนแร่เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

(๕) ไม่ขัดกับประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทำเหมืองแร่โดยคนต่างด้าวและการห้ามยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น

ข้อ ๗ เมื่อได้รับแจ้งตามข้อ ๕ แล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบคุณสมบัติของผู้แจ้งและออกใบรับแจ้งการร่อนแร่ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ในกรณีที่เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งการร่อนแร่แก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมให้ถูกต้องครบถ้วนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากเพิกเฉยไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้แจ้งไม่ประสงค์จะร่อนแร่

ข้อ ๘ กรณีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งการร่อนแร่และขึ้นทะเบียนเป็นผู้ร่อนแร่ในท้องที่นั้น และแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบภายใน ๗ วันนับแต่ได้มีการขึ้นทะเบียน

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รวบรวมใบรับแจ้งและการขึ้นทะเบียนผู้ร่อนแร่ในท้องที่แจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการร่อนแร่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการร่อนแร่ได้โดยไม่ขัดหรือแย้งกับประกาศนี้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้แจ้งการร่อนแร่แจ้งปริมาณแร่ที่ได้จากการร่อนแร่ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วน

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่จากผู้ร่อนแร่ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าภาคหลวงแร่ และราคาประกาศแร่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ส่วนหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบและการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

ค่าภาคหลวงแร่ที่จัดเก็บได้จากผู้แจ้งการร่อนแร่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นนำส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน

ข้อ ๑๒ ใบรับแจ้งการร่อนแร่ให้มีอายุไม่เกิน ๑ ปีนับแต่วันขึ้นทะเบียนการร่อนแร่

หมวด ๓
เงื่อนไขการร่อนแร่

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ใช้สารเคมีในการร่อนแร่

ข้อ ๑๔ การร่อนแร่ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม ไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลอื่น

ข้อ ๑๕ ใบรับแจ้งการร่อนแร่ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้แจ้งและจะกระทำการร่อนแร่แทนตัวการใด ๆ หรือเพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่นมิได้

ข้อ ๑๖ การร่อนแร่ให้กำหนดจำนวนน้ำหนักตามชนิดแร่ ดังนี้

(๑) แร่ดีบุกไม่เกิน เดือนละ ๓๐ กิโลกรัม

(๒) แร่วุลแฟรมและชีไลต์ ไม่เกิน เดือนละ ๓๐ กิโลกรัม

(๓) แร่ทองคำไม่เกิน เดือนละ ๓๐ กรัม

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขาย
และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย
พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอครอบครอง การขอขาย และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขาย และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอครอบครอง การขอขาย และการขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“กรม” หมายความว่า กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมวด ๑
คณะกรรมการ

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย” ประกอบด้วย รองอธิบดีที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต ผู้อำนวยการกองกฎหมาย ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่มีเรื่องเข้าพิจารณา หัวหน้ากลุ่มจัดหาแหล่งวัตถุดิบอุตสาหกรรม และหัวหน้ากลุ่มประเมินศักยภาพและความคุ้มค่าแหล่งแร่ กองบริหารจัดการวัตถุดิบอุตสาหกรรม หัวหน้ากลุ่มบริหารการจัดเก็บรายได้ กองบริการงานอนุญาต

เป็นกรรมการ และให้หัวหน้ากลุ่มการอนุญาตโลหกรรมและธุรกิจแร่ กองบริการงานอนุญาต เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากลั่นกรองและตรวจสอบข้อเท็จจริง รวมถึงคุณสมบัติและเงื่อนไขในการขออนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครองเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๒) เสนอแนะแนวทาง ความเห็น หรือกำหนดเงื่อนไขเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจในการอนุญาต

(๓) เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

หมวด ๒
การขอครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

ข้อ ๗ แร่ที่ได้มาในกรณีดังต่อไปนี้ หากประสงค์จะนำไปประกอบธุรกิจหรือนำไปใช้ประโยชน์อย่างแร่ ให้ยื่นขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้

(๑) แร่ที่ได้มาจากการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ แก่พื้นที่ ซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์หรือเจตนาเพื่อให้ได้มาซึ่งแร่นั้นมาตั้งแต่ต้น

(๒) ตะกรันซึ่งเกิดจากการประกอบโลหกรรมและมีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) แร่ชนิดอื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการแต่งแร่ตามใบอนุญาตครอบครองแร่หรือหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๔) แร่เปอร์เซ็นต์ต่ำ ซึ่งหมายความว่า แร่ที่ผ่านการแต่งเอาหัวแร่มาแล้วตามใบอนุญาตแต่งแร่แต่ยังมีเปอร์เซ็นต์ของแร่นั้นหรือแร่ชนิดอื่นเหลืออยู่ พอที่จะแต่งเอาหัวแร่ได้และมีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจโดยใช้ระยะเวลาและการลงทุนในการดำเนินการเพิ่มขึ้น

(๕) แร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน

(๖) แร่ที่ประมูลได้จากการขายทอดตลาดของหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอื่น

(๗) แร่คงเหลือตามหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและประสงค์จะขอครอบครองต่อเนื่อง

ข้อ ๘ ผู้ประสงค์จะขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายต้องเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีคุณสมบัติและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การขอครอบครองแร่ตามข้อ ๗ (๑)

(๑.๑) หน่วยงานของรัฐซึ่งดำเนินโครงการในพื้นที่ของรัฐ และประสงค์จะนำแร่จากการดำเนินโครงการไปใช้ประโยชน์ในโครงการนั้น หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ตามอำนาจหน้าที่ซึ่งเป็นภารกิจของหน่วยงานนั้น

(๑.๒) ภาคเอกชนซึ่งดำเนินโครงการในพื้นที่ของรัฐ หรือในที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๒) แร่ตามข้อ ๗ (๒)

(๒.๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือ

(๒.๒) เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมและได้ยื่นขออนุญาตครอบครองแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมสิ้นสุดลง

(๓) แร่ตามข้อ ๗ (๓)

(๓.๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ หรือ

(๓.๒) เป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๔) แร่ตามข้อ ๗ (๔)

(๔.๑) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือ

(๔.๒) เคยเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตแต่งแร่ที่ได้ยื่นขออนุญาตครอบครองแร่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตแต่งแร่สิ้นสุดลง

(๕) แร่ตามข้อ ๗ (๕) เป็นผู้ซื้อแร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(๖) แร่ตามข้อ ๗ (๖) เป็นผู้ประมูลแร่ได้จากหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการขายทอดตลาดแร่

(๗) แร่ตามข้อ ๗ (๗) เป็นผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายและหนังสือดังกล่าวจะสิ้นอายุ โดยได้ยื่นหนังสือเพื่อขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายต่อเนื่องภายในสามสิบวันก่อนหนังสืออนุญาตฉบับเดิมจะสิ้นอายุ

ข้อ ๙ ผู้ประสงค์จะขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ยกเว้นเป็นแร่ตามข้อ ๗ (๕) และข้อ ๗ (๗) ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

(๑) หลักฐานที่แสดงถึงการได้มาหรือที่มาของแร่

(๒) แผนที่โดยสังเขปซึ่งแสดงที่ตั้งของสถานที่ที่จะขอครอบครองแร่

(๓) ภาพถ่ายซึ่งแสดงให้เห็นถึงสภาพแวดล้อม สถานที่ และลักษณะการเก็บกองแร่

(๔) การคำนวณหาน้ำหนักแร่ ซึ่งประกอบด้วยการหาปริมาตรกองแร่ และความหนาแน่นของกองแร่ตามหลักวิชาการ

(๕) ผลวิเคราะห์ทางฟิสิกส์หรือทางเคมีของตัวอย่างแร่ตามความจำเป็น แล้วแต่กรณีซึ่งเก็บจากกองแร่ที่จะยื่นขออนุญาต

(๖) กรณีการขออนุญาตครอบครองแร่ในที่ดินของผู้อื่น ต้องมีหนังสือยินยอมให้ผู้ขอเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นเพื่อเป็นที่ตั้งของกองแร่

(๖.๑) กรณีที่ดินของรัฐ ต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของพื้นที่

(๖.๒) กรณีที่ดินเอกชน ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของที่ดินโดยให้แนบเอกสารซึ่งแสดงถึงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาพร้อมกับหนังสือยินยอมให้ใช้ประโยชน์ในที่ดินด้วย

(๗) ใบอนุญาตประกอบกิจการในที่ดินของรัฐ หรือใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสัญญาจ้างให้ดำเนินโครงการในพื้นที่ของรัฐ (ถ้ามี)

(๘) กรณีเป็นแร่ตามข้อ ๗ (๔) ให้แสดงหลักฐานเกี่ยวกับสถานที่ที่จะใช้ในการแต่งแร่ เทคโนโลยีที่จะใช้ในการแต่งแร่ ผลการทดลองการแต่งแร่ และการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจจากการแต่งแร่และขายแร่นั้น

(๙) กรณีเป็นแร่ตามข้อ ๗ (๖) ให้แสดงหนังสือรับรองการขายทอดตลาดซึ่งออกโดยหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินการขายทอดตลาดแร่

ข้อ ๑๐ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานตามข้อ ๙ แล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีเอกสารหลักฐานครบถ้วน ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตร่วมกันตรวจสอบกองแร่ที่ขออนุญาตภายในสิบห้าวันเพื่อ

(๑.๑) ประเมินน้ำหนักแร่

(๑.๒) ชนิดของแร่

(๑.๓) ลักษณะหรือสภาพของแร่

(๑.๔) เก็บตัวอย่างแร่เพื่อตรวจสอบทางฟิสิกส์หรือเคมีตามความจำเป็น แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ต้องวิเคราะห์ทางเคมีเพื่อหาค่าความสมบูรณ์ของแร่ ให้แจ้งผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการวิเคราะห์แร่ก่อนส่งตัวอย่างแร่ไปทำการวิเคราะห์

(๒) กรณีเอกสารหลักฐานไม่ครบถ้วน ถ้าสามารถแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตดำเนินการแก้ไขหรือยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วน หากไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือขออนุญาต โดยต้องระบุรายการเอกสารที่ยังไม่ถูกต้องหรือยังไม่ครบถ้วนให้ผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตทราบด้วย เพื่อให้จัดส่งเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตไม่แก้ไขหรือไม่จัดส่งเอกสารหลักฐานภายในระยะเวลาที่กำหนดให้คืนเรื่องและให้แจ้งเป็นหนังสือถึงเหตุแห่งการคืนเรื่องให้ผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตทราบด้วย พร้อมทั้งแจ้งสิทธิการอุทธรณ์หรือจะแจ้งให้ยื่นหนังสือขออนุญาตใหม่ก็ได้ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตได้แก้ไขหรือจัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๑๑ เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ส่งเรื่องราวการขออนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้กรมพิจารณาดำเนินการ ยกเว้นเป็นการขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายในกรณีดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนำเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตโดยไม่ต้องส่งเรื่องให้กรมพิจารณา

(๑) แร่ที่ได้มาตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๗ (๑) เฉพาะแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินกรวดที่ได้จากการประกอบกิจการดูดทรายในแม่น้ำหรือลำคลอง

(๒) แร่ชนิดอื่นที่เป็นผลพลอยได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๗ (๓)

(๓) แร่ซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามข้อ ๗ (๕)

(๔) แร่ที่ประมูลได้จากการขายทอดตลาดตามข้อ ๗ (๖)

(๕) การขอครอบครองต่อเนื่องตามข้อ ๗ (๗)

ข้อ ๑๒ เมื่อกรมได้รับเรื่องราวการขออนุญาตครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการ และเมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นเป็นประการใด ให้ประมวลเรื่องนำเสนออธิบดีเพื่อพิจารณา

ข้อ ๑๓ เมื่ออธิบดีมีความเห็นเป็นประการใด ให้แจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีเห็นสมควรอนุญาต ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนำเสนอผู้มีอำนาจในการอนุญาตออกหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และหากปรากฏว่าแร่นั้นยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้แจ้งผู้ได้รับหนังสืออนุญาตชำระค่าภาคหลวงแร่ตามปริมาณแร่ที่ได้รับอนุญาตให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน เว้นแต่ในกรณีที่ยังไม่สามารถประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้ เนื่องจากเป็นแร่ที่ต้องนำไปทำการแต่งหรือประกอบโลหกรรมก่อน ก็ให้ดำเนินการจัดให้ผู้ได้รับอนุญาตวางเงินประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่หรือจะให้ธนาคารที่อธิบดีเห็นชอบเป็นผู้ค้ำประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ก็ได้ ทั้งนี้ การวางเงินประกันหรือการค้ำประกันต้องให้ครอบคลุมทุกชนิดแร่ตามปริมาณแร่แต่ละชนิดที่รวมกันอยู่

กรณีผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายไม่ดำเนินการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดนำเสนอผู้มีอำนาจในการอนุญาตยกเลิกหนังสืออนุญาตและแจ้งให้กรมทราบด้วย

(๒) กรณีเห็นสมควรไม่อนุญาต ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีหนังสือแจ้งผู้ยื่นหนังสือขออนุญาตทราบพร้อมกับการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๔ หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้ออกหนังสือ โดยให้จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้ได้รับอนุญาต ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจัดทำสำเนาหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายพร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงแร่ส่งให้กรมทราบด้วย

หมวด ๓
การขอขายแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๖ ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่กรณีพิเศษเฉพาะราย ซึ่งประสงค์จะขายแร่ตามที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตขายแร่เป็นกรณีพิเศษต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่แร่นั้นตั้งอยู่ โดยให้แนบหนังสือที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายเป็นหลักฐานการขอขายแร่

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นผู้ออกหนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษ

การอนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษให้อนุญาตเฉพาะครั้งที่ขอขายนั้น และให้บันทึกการขายแร่เป็นกรณีพิเศษซึ่งแนบท้ายหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ เพื่อเป็นหลักฐานทุกครั้งที่อนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๘ หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษให้มีอายุคราวละไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ออกหนังสือ โดยให้จัดทำขึ้นเป็นสองฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้ได้รับอนุญาต ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๔
การขอขนแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่กรณีพิเศษเฉพาะราย ซึ่งประสงค์จะขอขนแร่ที่ได้รับอนุญาต ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตขนแร่เป็นกรณีพิเศษต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ โดยให้แนบเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๒) หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งที่ขอขายนั้น

(๓) หลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นผู้ออกหนังสืออนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษ

การอนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษให้อนุญาตเฉพาะครั้งที่ขอขนนั้น และให้บันทึกการขนแร่เป็นกรณีพิเศษซึ่งแนบท้ายหนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษของครั้งที่ขอขนนั้นตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ เพื่อเป็นหลักฐานทุกครั้งที่อนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๒๑ หนังสืออนุญาตให้ขนแร่เป็นกรณีพิเศษตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ ให้มีอายุคราวละไม่เกินสามวันนับแต่วันที่ได้ออกหนังสือ

ผู้ได้รับอนุญาตต้องขนแร่ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งมอบแร่ไปยังสถานที่ปลายทางได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสืออนุญาตให้ขนแร่กรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น ให้แจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกหนังสืออนุญาตให้ขนแร่นั้นทราบก่อนที่หนังสืออนุญาตจะสิ้นอายุ เพื่อจะได้ดำเนินการยกเลิกหนังสืออนุญาตดังกล่าว

หมวด ๕
เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๒ เมื่อหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายสิ้นอายุ เนื่องจากครบกำหนดตามระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือขนแร่ครบตามจำนวนที่ได้รับอนุญาตตามหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายแล้ว ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดจัดทำสำเนาหนังสืออนุญาตฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดดังต่อไปนี้ และส่งให้กรมทราบ

(๑) หนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย พร้อมบันทึกการขายแร่กรณีพิเศษซึ่งแนบท้ายหนังสืออนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๒) หนังสืออนุญาตให้ขายแร่เป็นกรณีพิเศษ พร้อมบันทึกการขนแร่กรณีพิเศษซึ่งแนบท้ายหนังสืออนุญาตให้ขายแร่กรณีพิเศษ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ใด เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดแร่ ปริมาณแร่ สภาพ และพื้นที่ที่อยู่ในความควบคุมเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดให้แร่ตามชนิด สภาพ และปริมาณดังต่อไปนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในพื้นที่ใด เป็นแร่ที่อยู่ในความควบคุมการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ หรือการขนแร่ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑) แร่ทองคำ	ไม่ว่าจะมีปริมาณเท่าใด
(๒) แร่ดีบุก	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๓) แร่เหล็ก	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๔) แร่ทองแดง	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๕) แร่สังกะสี	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๖) แร่พลวง	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๗) แร่ตะกั่ว	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๘) แร่แมงกานีส	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๙) แร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๑๐) แร่อิลเมไนต์	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม
(๑๑) แร่โมนาไซต์	ปริมาณเกินสิบกิโลกรัม

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต
ซื้อแร่ ตั้งสถานที่เก็บแร่ ครอบครองแร่ และขนแร่
ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตซื้อแร่ ตั้งสถานที่เก็บแร่ ครอบครองแร่ และขนแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตซื้อแร่ ตั้งสถานที่เก็บแร่ ครอบครองแร่และขนแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
การยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตซื้อแร่

ส่วนที่ ๑
การยื่นคำขอใบอนุญาตซื้อแร่

ข้อ ๓ ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตซื้อแร่ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ข้อ ๔ ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตซื้อแร่ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

(๑.๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๑.๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

(๑.๓) เป็นสมาชิกสภาการเหมืองแร่

(๒) ลักษณะต้องห้าม

(๒.๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒.๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตซื้อแร่เป็นนิติบุคคลจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ใน (๑.๒) และ (๑.๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๒.๒)

ข้อ ๕ กรณีที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตซื้อแร่ประสงค์จะเก็บกองแร่ไว้ที่อื่นซึ่งไม่ใช่สถานที่ตามที่ระบุไว้ในคำขอใบอนุญาตซื้อแร่ ให้ผู้ยื่นคำขอบันทึกเหตุผลและความจำเป็นไว้ในคำขอ และให้ยื่นคำขอใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ในคราวเดียวกัน

ส่วนที่ ๒
การออกใบอนุญาตซื้อแร่

ข้อ ๖ การออกใบอนุญาตซื้อแร่ให้เป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ซื้อแร่ต้องไม่ทับซ้อนกับเขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม หรือเขตใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตนั้น ๆ

(๒) อาคารรับซื้อแร่ต้องมีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมกับสภาพของชนิดแร่ที่จะรับซื้อและนำมาเก็บกอง ถ้าสถานที่รับซื้อแร่เป็นอาณาบริเวณต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ผู้ออกใบอนุญาตซื้อแร่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

หมวด ๒
การยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

ส่วนที่ ๑
การยื่นคำขอใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

ข้อ ๘ ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และให้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ข้อ ๙ ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ถือประทานบัตร

(๒) เป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมือง

(๓) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตซื้อแร่

(๔) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตแต่งแร่

(๕) เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ส่วนที่ ๒
การออกใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

ข้อ ๑๐ การออกใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ให้เป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่เก็บแร่ต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม หรือเขตใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) อาคารเก็บแร่ต้องมีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมกับสภาพของชนิดแร่ที่จะเก็บกอง ถ้าสถานที่เก็บแร่เป็นอาณาบริเวณต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

(๓) แร่ที่จะนำมาเก็บกองในสถานที่เก็บแร่ต้องเป็นแร่ที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ผู้ออกใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

หมวด ๓
การยื่นคำขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตครอบครองแร่

ส่วนที่ ๑
การยื่นคำขอใบอนุญาตครอบครองแร่

ข้อ ๑๒ แร่ที่ได้มาโดยวิธีการดังต่อไปนี้ ให้ยื่นคำขอใบอนุญาตครอบครองแร่ได้

(๑) แร่ที่ได้จากการทำเหมืองตามประทานบัตรรวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองและสิทธิตามประทานบัตรนั้นสิ้นสุดลง

(๒) แร่ที่ได้จากการทำเหมืองตามประทานบัตรรวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองและประทานบัตรนั้นสิ้นอายุโดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุ หรือยื่นคำขอต่ออายุแต่ยังไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุนับแต่วันสิ้นอายุแล้ว

(๓) แร่ในสถานที่เก็บแร่และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่สิ้นอายุโดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุ หรือยื่นคำขอต่ออายุแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุ

(๔) แร่ในสถานที่ซื้อแร่และใบอนุญาตซื้อแร่สิ้นอายุโดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุ หรือยื่นคำขอต่ออายุแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุ

(๕) แร่ที่อยู่ในเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมและใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุโดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุ หรือยื่นคำขอต่ออายุแต่ไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุ

กรณีตาม (๑) และ (๒) หากได้ยื่นขออนุญาตครอบครองแร่ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วไม่ต้องขอรับใบอนุญาตครอบครองแร่ตามประกาศนี้

ข้อ ๑๓ ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตครอบครองแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สิทธิตามประทานบัตรสิ้นสุดลงหรือนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ โดยให้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ส่วนที่ ๒
การออกใบอนุญาตให้ครอบครองแร่

ข้อ ๑๔ การออกใบอนุญาตครอบครองแร่ให้เป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ครอบครองแร่ต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตนั้น ๆ

(๒) ปริมาณแร่ที่จะอนุญาตให้ครอบครอง ต้องเป็นปริมาณแร่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้และผู้ยื่นคำขอครอบครองอยู่จริง

ข้อ ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ผู้ออกใบอนุญาตครอบครองแร่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

หมวด ๔
การยื่นคำขออนุญาตและการออกใบอนุญาตขนแร่

ข้อ ๑๖ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับหนังสืออนุญาตให้รับช่วงการทำเหมือง ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ประสงค์จะขนแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ โดยแนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ข้อ ๑๗ แร่ที่ยื่นคำขอให้ออกใบอนุญาตขนแร่ ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ครบถ้วนแล้วตามสภาพ ชนิด และปริมาณที่ขอขน หรือได้วางเงินประกันหรือได้จัดให้ธนาคารที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้ค้ำประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่กรณีเป็นการขอขนแร่ไปทำการแต่งหรือประกอบโลหกรรม

ข้อ ๑๘ ใบอนุญาตขนแร่ให้มีอายุตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

การกำหนดอายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงระยะทางจากต้นทางถึงปลายทางในการขอขนแร่แต่ละครั้ง

ข้อ ๑๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน ผู้ออกใบอนุญาตขนแร่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
สมชาย หาญหิรัญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เห็นสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ ซึ่งชนิดแร่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนดให้เป็นชนิดแร่ที่อยู่ในความควบคุมตามมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการซื้อแร่ การขายแร่ การครอบครองแร่ การเก็บแร่ และการขนแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กรณีการซื้อแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรับซื้อแร่ตามชนิด จำนวน และน้ำหนักที่ระบุในใบอนุญาตขนแร่หรือใบรับแจ้งการร่อนแร่

(๒) ต้องเก็บแร่ในสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตซื้อแร่หรือในสถานที่เก็บแร่ที่ตนได้รับอนุญาต

(๓) ต้องจัดให้มีป้ายที่มีลักษณะแข็งแรง คงทนถาวร แสดงข้อความกำกับไว้ให้เห็น โดยชัดแจ้งบริเวณกองแร่แต่ละกองว่าเป็นแร่ชนิดใดและของผู้ใด เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้โดยสะดวก

(๔) กรอกรายการรับมอบแร่พร้อมกับลงนามกำกับการรับมอบแร่ในใบอนุญาตขนแร่แล้วส่งคืนให้แก่ผู้รับใบอนุญาตทันที

ข้อ ๔ กรณีการขายแร่ ให้ผู้มีสิทธิขายแร่ ได้แก่ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ผู้แจ้งการร่อนแร่ และผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้ขายแร่ได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้มีสิทธิขายแร่กรณีเป็นผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ ต้องแสดงใบอนุญาตขนแร่แก่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ทุกครั้งที่มีการขายแร่ และให้ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ลงนามกำกับการรับมอบแร่ในใบอนุญาตขนแร่ทุกครั้ง

(๒) ผู้มีสิทธิขายแร่กรณีเป็นผู้แจ้งการร่อนแร่ ต้องแสดงใบแจ้งการร่อนแร่แก่ผู้รับใบอนุญาตซื้อแร่ทุกครั้งที่ขายแร่

(๓) ผู้มีสิทธิขายแร่กรณีเป็นผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้ขายแร่ได้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะครั้งนั้น ให้แสดงหนังสืออนุญาตทุกครั้งที่ขายแร่

ข้อ ๕ กรณีการครอบครองแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) แสดงสถานที่เก็บแร่ในครอบครอง ถ้าสถานที่ครอบครองแร่เป็นอาณาบริเวณต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน จัดให้มีป้ายที่มีลักษณะคงทนถาวรและแสดงข้อความกำกับไว้ในบริเวณกองแร่ทุกกอง โดยชัดแจ้งว่ากองใดเป็นแร่ชนิดใดรวมถึงชื่อผู้ได้รับอนุญาต

(๒) จัดการป้องกันโดยรอบบริเวณพื้นที่ที่เก็บกองแร่ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) กรณีแร่ในครอบครองอยู่ในพื้นที่ของรัฐหรือในที่ดินของบุคคลอื่น การกระทำใด ๆ ต่อแร่ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของพื้นที่ก่อน

ข้อ ๖ กรณีการเก็บแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) การเก็บแร่ในสถานที่เก็บแร่ ต้องแสดงบริเวณที่กองแร่ไว้แต่ละกอง จัดให้มีป้ายที่มีลักษณะคงทนถาวรแสดงข้อความกำกับไว้ในบริเวณที่กองแร่ทุกกองโดยชัดแจ้งว่ากองใดเป็นแร่ชนิดใดรวมถึงชื่อผู้ได้รับอนุญาต

(๒) จัดการป้องกันโดยรอบบริเวณพื้นที่ที่เก็บกองแร่ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๗ กรณีการขนแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตขนแร่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องขนแร่ไปตามเส้นทางและช่วงเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตขนแร่

(๒) ต้องนำใบอนุญาตขนแร่ต้นฉบับกำกับไปพร้อมกับการขนแร่ ยกเว้นกรณีการขนแร่โดยใช้รถบรรทุกหรือพาหนะอื่นใดตั้งแต่ ๒ คันแต่ไม่เกิน ๑๐ คัน ให้ใช้ใบอนุญาตขนแร่ฉบับสำเนาซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองกำกับไปพร้อมกับการขนแร่ได้

(๓) การพักแร่ระหว่างทางจะพักได้เฉพาะในสถานที่และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตขนแร่ และให้แจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่มีการพักแร่ทราบด้วย

(๔) ต้องให้ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับการขนแร่พร้อมกับอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งไปทำการตรวจสอบตามหน้าที่

(๕) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตขนแร่ไม่อาจส่งมอบแร่ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขนแร่เพื่อให้ผู้รับมอบแร่บันทึกและลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบอนุญาตขนแร่ได้ จะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาตขนแร่ทราบก่อนที่ใบอนุญาตขนแร่ฉบับนั้นจะสิ้นอายุ เว้นแต่ กรณีที่มีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่สามารถแจ้งได้ภายในกำหนดดังกล่าว ก็ให้แจ้งให้ทราบทันทีที่สามารถแจ้งได้ พร้อมทั้งแจ้งเหตุผลที่ทำให้ไม่สามารถแจ้งได้ภายในกำหนดนั้นด้วย

ข้อ ๘ กำหนดให้ผู้ได้รับใบอนุญาตซื้อแร่หรือผู้รับใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ต้องดำเนินการดังนี้

(๑) กรอกรายการในบัญชีแสดงรายละเอียดการซื้อแร่ บัญชีแสดงรายละเอียดการขายแร่ บัญชีแสดงรายละเอียดแร่คงเหลือ ตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด และเก็บไว้ ณ สถานประกอบกิจการเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

(๒) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการซื้อแร่ ขายแร่ และเก็บแร่ ผู้ได้รับอนุญาตต้องเก็บไว้ตลอดอายุใบอนุญาตเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ

(๓) ยื่นบัญชีแสดงรายละเอียดการซื้อแร่ การขายแร่ การเก็บแร่ในสถานที่เก็บแร่ ตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไปต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือตามช่องทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

(๔) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบ ต้องให้ข้อเท็จจริงและอำนวยความสะดวกตามสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้แร่รายงานการใช้แร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้ใช้แร่ในสถานประกอบการต้องแจ้งการเป็นผู้ใช้แร่และรายงานการใช้แร่ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลการชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ถูกต้องครบถ้วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๑ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้แร่รายงานการใช้แร่ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้ใช้แร่” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้แร่ที่มีถิ่นกำเนิดในราชอาณาจักรตามชนิดแร่ที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การแจ้งเป็นผู้ใช้แร่

ข้อ ๔ ผู้ใช้แร่ตามชนิดแร่ดังต่อไปนี้ในสถานประกอบการ ให้แจ้งการเป็นผู้ใช้แร่และรายงานการใช้แร่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้

(๑) ชนิดแร่บอลเคลย์

(๒) ชนิดแร่ดินเหนียวสี

(๓) ชนิดแร่โดโลไมต์

(๔) ชนิดแร่เฟลด์สปาร์

(๕) ชนิดแร่ทรายแก้วหรือทรายซิลิกา

(๖) ชนิดแร่ดินขาว

ผู้ใช้แร่ตามชนิดแร่ในวรรคหนึ่ง ให้แจ้งการเป็นผู้ใช้แร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรณีการแจ้งเป็นผู้ใช้แร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้ใช้แบบแจ้งเป็นผู้ใช้แร่ตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ และให้แนบเอกสารหลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน (รง.๔)

(๒) สำเนาหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ. ๐๑/๒)

(๓) สำเนาหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ฉบับต่ออายุ (กนอ. ๐๓/๖)

ข้อ ๕ กรณีการแจ้งเป็นผู้ใช้แร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบรับแจ้งให้ผู้ใช้แร่ทันที และสำเนาใบรับแจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งด้วย

ข้อ ๖ ใบรับแจ้งเป็นผู้ใช้แร่ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้ออกใบรับแจ้ง

หมวด ๒
วิธีการและเงื่อนไขในการรายงานการใช้แร่

ข้อ ๗ ให้ผู้ใช้แร่ตามข้อ ๔ ยื่นรายงานการใช้แร่โดยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังนี้

(๑) ยื่นรายงานทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) ยื่นรายงานต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตามแบบรายงานการใช้แร่ที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ ให้ผู้ใช้แร่ตามข้อ ๔ รายงานการใช้แร่ทุกสามเดือน ปีละสี่ครั้ง โดยให้ยื่นรายงานภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(๑) ครั้งที่ ๑ การใช้แร่ในช่วงระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม ให้ยื่นรายงานภายในวันที่ ๓๐ เมษายนของปีนั้น

(๒) ครั้งที่ ๒ การใช้แร่ในช่วงระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน ให้ยื่นรายงานภายในวันที่ ๓๐ กรกฎาคมของปีนั้น

(๓) ครั้งที่ ๓ การใช้แร่ในช่วงระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน ให้ยื่นรายงานภายในวันที่ ๓๐ ตุลาคมของปีนั้น

(๔) ครั้งที่ ๔ การใช้แร่ในช่วงระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม ให้ยื่นรายงานภายในวันที่ ๓๐ มกราคมของปีถัดไป

ข้อ ๙ รายงานการใช้แร่ให้มีรายการ ดังนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับการรับแร่

(๑.๑) ชนิดแร่

(๑.๒) สภาพและคุณลักษณะแร่

(๑.๓) ผู้จำหน่ายแร่และรายละเอียดเกี่ยวกับการชำระค่าภาคหลวงแร่

(๑.๔) ปริมาณแร่ที่นำเข้ามาในสถานประกอบการ ถ้าในสถานประกอบการมีแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปให้ระบุไว้ในรายงานด้วย

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้แร่

(๒.๑) ชนิดแร่

(๒.๒) ปริมาณแร่ที่ใช้ในกระบวนการผลิต

(๒.๓) ปริมาณแร่คงเหลือ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากแร่

(๓.๑) ชนิดของผลิตภัณฑ์จากแร่ที่ผลิตได้

(๓.๒) คุณลักษณะของผลิตภัณฑ์จากแร่

(๓.๓) ปริมาณของผลิตภัณฑ์จากแร่ที่ผลิตได้ โดยให้ระบุสัดส่วนของชนิดแร่แต่ละชนิดที่ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แบบแจ้งเป็นผู้ใช้แร่

ตามข้อ ๔ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้แร่รายงานการใช้แร่ พ.ศ. ๒๕๖๑

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรียน เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

ข้าพเจ้า (ผู้รับใบอนุญาต) .....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน .....
หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
ขอแจ้งเป็นผู้ใช้แร่ตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนี้

๑. ประเภทหรือชนิดของโรงงานลำดับที่ .....
๒. ทะเบียนโรงงาน/ทะเบียนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเลขที่ .....
๓. ประกอบกิจการ .....
๔. เริ่มการประกอบกิจการโรงงาน เมื่อวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....
๕. สถานที่ตั้งโรงงานเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
หมู่ที่..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
๖. ชื่อผู้ติดต่อประสานงาน .....โทรศัพท์.....
๗. ชนิดแร่ ปริมาณการใช้แร่ และแหล่งที่มาของแร่

ลำดับที่	ชนิดแร่	ปริมาณการใช้แร่/ต่อปี (โดยประมาณ)	แหล่งที่มาของแร่ (เช่น มาจากประทานบัตร/ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่)

๘. ผลิตภัณฑ์จากแร่ ปริมาณการผลิต และการจำหน่าย

ลำดับที่	ผลิตภัณฑ์จากแร่	ปริมาณการผลิต/ปี	แหล่งจำหน่าย (ระบุประเทศ)

ทั้งนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสาร จำนวน.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

☐ สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยกฎหมายโรงงาน

☐ สำเนาหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่ดินและประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ. ๐๑/๒)

☐ สำเนาหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฉบับต่ออายุ (กนอ. ๐๓/๖)

☐ หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี)

ลายมือชื่อ.....ผู้ใช้แร่

(.....)

<u>ใบรับแจ้ง</u>

ได้รับแจ้งเป็นผู้ใช้แร่ ที่.....ลงวันที่..... เดือน.....พ.ศ. .....

ลายมือชื่อ.....

(.....)

เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จังหวัด.....

<u>หมายเหตุ</u> ใบรับแจ้งผู้ใช้แร่ให้ใช้ได้จนถึงวันสิ้นปีปฏิทินของปีที่ได้รับแจ้ง

แบบรายงานการใช้แร่

ตามข้อ ๗ (๒) ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง กำหนดให้ผู้ใช้แร่รายงานการใช้แร่ พ.ศ. ๒๕๖๑

☐ ม.ค. - มี.ค. ☐ เม.ย. - มิ.ย. ☐ ก.ค. - ก.ย. ☐ ต.ค. - ธ.ค. ประจำปี พ.ศ. ๒๕ .....

ชื่อสถานประกอบการ .....

ทะเบียนโรงงาน/ทะเบียนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเลขที่ ..... จังหวัด.....

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับการรับแร่ (ให้ระบุทุกแร่ที่นำเข้ามาในสถานประกอบการทั้งแร่ที่มีถิ่นกำเนิดในราชอาณาจักรและแร่ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป)

แร่ที่มีถิ่นกำเนิดในราชอาณาจักร								
ชนิดแร่	สภาพและคุณลักษณะของแร่	ชื่อผู้จำหน่ายแร่	ใบเสร็จรับเงินค่าภาคหลวงแร่ เลขที่/ลงวันที่	ชื่อผู้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามใบเสร็จรับเงิน	จำนวนเงินค่าภาคหลวงแร่		ปริมาณการรับแร่ (ตัน)	จังหวัดที่ออกใบเสร็จค่าภาคหลวงแร่
					บาท	สต.		

แร่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป								
ชนิดแร่	สภาพและคุณลักษณะของแร่	ชื่อผู้นำเข้า	ปริมาณการรับแร่ (ตัน)	เลขที่ใบขนสินค้าขาเข้า	ชื่อผู้ถือประทานบัตร/โรงแต่งแร่		ประเทศถิ่นกำเนิดแร่	ด่านที่นำเข้า/จังหวัด

๒. รายละเอียดเกี่ยวกับการใช้แร่ (ระบุทุกชนิดแร่ตามรายงานการรับแร่)

ชนิดแร่	ปริมาณแร่ที่ใช้ในกระบวนการผลิต (ตัน)	ปริมาณแร่คงเหลือ (ตัน)	หมายเหตุ

๓. รายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากแร่

ชนิดของผลิตภัณฑ์จากแร่ที่ผลิตได้	คุณลักษณะผลิตภัณฑ์จากแร่	ปริมาณของผลิตภัณฑ์จากแร่ที่ผลิตได้ (ระบุหน่วย)	ปริมาณแร่ที่ใช้ในการผลิต (ให้ระบุทุกแร่ที่ใช้)					
			ชนิดแร่.....	ชนิดแร่.....	ชนิดแร่.....	ชนิดแร่.....	ชนิดแร่.....	ชนิดแร่..... ....

ลงชื่อ ..... ผู้ใช้แร่

(.....)

หมายเหตุ แบบรายงานปรับขนาดได้ตามข้อเท็จจริง

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดให้ชนิดแร่และสภาพดังต่อไปนี้ ห้ามส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

(๑) สินแร่ทองคำ

(๒) สินแร่ที่มีทองคำผสม

(๓) โลหะผสมทองคำที่เกิดจากการประกอบโลหกรรม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป
หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป รวมถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๐๔ (๒) และมาตรา ๑๐๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
ชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป
หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

ส่วนที่ ๑
ชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

ข้อ ๓ กำหนดให้แร่ตามชนิดและสภาพดังต่อไปนี้ เป็นแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

(๑) สินแร่ดีบุก

(๒) โลหะดีบุก (ที่มีส่วนผสมของแร่ดีบุกตั้งแต่ร้อยละ ๙๙.๘๕ ขึ้นไป)

(๓) แร่ใยหินชนิดไครโซไทล์ (chrysotile)

(๔) แร่ปรอท

ส่วนที่ ๒
ชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

ข้อ ๔ กำหนดให้แร่ตามชนิดและสภาพดังต่อไปนี้ เป็นแร่ที่ต้องขออนุญาตส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป

(๑) สินแร่ดีบุก

(๒) สินแร่ทองแดง
(๓) สินแร่สังกะสี
(๔) สินแร่เหล็ก
(๕) แร่ที่มีธาตุโคลัมเบียมแทนทาลัม หรือทอเรียม และแร่ชนิดอื่น ๆ ที่มีกัมมันตภาพรังสี
(๖) แร่แมงกานีส
(๗) แร่ฟลูออไรต์
(๘) แร่โดโลไมต์
(๙) แร่แบไรต์
(๑๐) แร่ไพโรฟิลไลต์
(๑๑) แร่เฟลด์สปาร์
(๑๒) แร่ยิปซัม
(๑๓) แร่แอนไฮไดรต์
(๑๔) ดินขาว

หมวด ๒
คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปหรือใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ
(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร
(๓) เป็นสมาชิกของสภาการเหมืองแร่

ข. ลักษณะต้องห้าม
(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ บุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย
(๓) เคยถูกยกเลิกหรือเพิกถอนใบอนุญาต เว้นแต่การยกเลิกหรือเพิกถอนนั้นพ้นกำหนดสิบสองเดือนแล้ว
(๔) ต้องโทษฐานฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกินยี่สิบสี่เดือน

ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต นิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตาม ก. (๒) (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๒) (๓) และ (๔)

ความใน ก. (๓) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

หมวด ๓
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะนำแร่ตามข้อ ๓ เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำแร่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่มีสถานที่ตรวจปล่อยสินค้าของกรมศุลกากรตั้งอยู่ตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด พร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตดังกล่าว

ข้อ ๗ ผู้ใดประสงค์จะส่งแร่ตามข้อ ๔ ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ณ สถานที่ที่แร่กองเก็บอยู่ตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนดพร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอรับใบอนุญาตดังกล่าว

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ของผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมเอกสารหลักฐานต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานและเตรียมการออกใบอนุญาตได้ทันตามกำหนดเวลา

ข้อ ๙ แร่ที่ขออนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ต้องเป็นแร่ที่มีถิ่นกำเนิดในราชอาณาจักรและได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ถูกต้องครบถ้วนแล้วตามปริมาณแร่ที่จะขอส่งออก

ข้อ ๑๐ การส่งสินแร่ดีบุกหรือสินแร่กลุ่มโลหะออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป ผู้ยื่นคำขอต้องทำบันทึกข้อตกลงไว้เป็นหลักฐานต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ว่าจะยินยอมชำระค่าภาคหลวงแร่เพิ่ม

(๑) กรณีสินแร่ดีบุก หากปรากฏผลการวิเคราะห์ว่ามีเนื้อโลหะดีบุกเกินกว่าที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้

(๒) กรณีสินแร่กลุ่มโลหะซึ่งชำระค่าภาคหลวงแร่ตามปริมาณร้อยละของเนื้อโลหะที่มีอยู่ในสินแร่ หากปรากฏผลการวิเคราะห์ว่ามีเนื้อโลหะเกินกว่าที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ไว้

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตตามประกาศนี้ ให้มีอายุไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันอนุญาต

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป แจ้งกำหนดเวลาการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เพื่อทำการตรวจสอบแร่ ณ ด่านศุลกากรปลายทางที่ขอส่งแร่ออก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๐๔ (๒) และมาตรา ๑๐๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป แจ้งกำหนดเวลาการส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ปลายทางทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ หลักเกณฑ์การอนุญาต และข้อ ๑๓ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดชนิดและสภาพแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป พ.ศ. ๒๕๖๐

“หมวด ๔
หลักเกณฑ์การอนุญาต

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือความปลอดภัยของประชาชน ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อบริหารจัดการแร่ที่ต้องขออนุญาตนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีป หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรหรือเขตไหล่ทวีปตามประกาศนี้ได้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
สมชาย หาญหิรัญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามหมวดนี้ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติ

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร

(๓) เป็นสมาชิกสภาการเหมืองแร่

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ บุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ถูกยกคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร เว้นแต่การยกคำขอนั้นพ้นกำหนดสิบสองเดือนแล้วนับแต่วันที่มีคำสั่งยกคำขอครั้งสุดท้าย หรือเว้นแต่การยกคำขอนั้นมิใช่ความผิดของผู้ถูกยกคำขอ

(๔) ถูกเพิกถอนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตร ใบอนุญาตแต่งแร่ ใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่การเพิกถอนนั้นพ้นกำหนดยี่สิบสี่เดือนแล้วนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนครั้งสุดท้าย หรือเว้นแต่การเพิกถอนนั้นมิใช่ความผิดของผู้ถูกเพิกถอน

(๕) ต้องโทษฐานฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วเกินยี่สิบสี่เดือน

(๖) เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีส่วนแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และยังไม่ได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาให้ครบถ้วน

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต นิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติตาม ก. (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

ความใน ก. (๓) มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

หมวด ๒
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๔ การขอรับใบอนุญาตตามหมวดนี้ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอและเอกสารอื่น ๆ ดังต่อไปนี้ มาพร้อมกับคำขอ

(๑) แผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งเขตที่จะขอเป็นเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมแล้วแต่กรณี โดยแสดงเป็นแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร พร้อมกับกำหนดค่าพิกัดฉากสากล (U.T.M. Coordinates) ของมุมใดมุมหนึ่งของแผนที่ดังกล่าวไว้ด้วย

(๒) แผนที่ตามมาตราส่วนแสดงรูปและขนาดของเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๓) หลักฐานเกี่ยวกับที่ดินที่จะใช้ตั้งสถานที่เพื่อการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๓.๑) กรณีที่ดินของตนเอง ให้แนบเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน

(๓.๒) กรณีเป็นที่ดินของบุคคลอื่น ให้ยื่นเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในเขตพื้นที่ที่ยื่นคำขอนั้น ยินยอมให้ผู้ยื่นคำขอตั้งสถานที่แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี ในพื้นที่ตามเขตคำขอนั้นได้

(๓.๓) กรณีเป็นที่ดินที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ให้แนบหลักฐานการอนุญาตให้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อตั้งสถานที่แต่งแร่หรือการประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณีจากหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ

(๔) แผนผังและวิธีการแต่งแร่ หรือแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๕) กรณีการแต่งแร่หรือการประกอบโลหกรรมที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้แนบสำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้วมาด้วย

(๖) จัดทำข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน สำหรับการแต่งแร่หรือการประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๗) หนังสือแต่งตั้งวิศวกรควบคุมเพื่อตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของรายงานการแต่งแร่หรือรายงานการประกอบโลหกรรมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

หมวด ๓
หลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๕ การออกใบอนุญาตตามหมวดนี้ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) การอนุญาตต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาต

(๒) การกำหนดเขตสถานที่แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้กำหนดเขตตามหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว กรณีผู้ขอใบอนุญาตประสงค์ให้มีเขตโลหกรรมไม่เต็มพื้นที่ให้รังวัดเฉพาะส่วนที่จะกำหนดเป็นเขตโลหกรรม

(๓) การกำหนดเขตสถานที่แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมในที่ดินประเภทอื่นซึ่งไม่ใช่ที่ดินตาม (๒) ให้กำหนดเขตโดยการรังวัด

(๔) ให้ผู้มีอำนาจในการอนุญาตตามหมวดนี้กำหนดเงื่อนไขอื่น ๆ ในใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สินเป็นสำคัญ ทั้งนี้ ถ้าเป็นกรณีการแต่งแร่หรือการประกอบโลหกรรมที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้นำมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมากำหนดเป็นเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตดังกล่าวด้วย

ข้อ ๖ ขั้นตอนการปฏิบัติในการดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามประกาศนี้ ให้เป็นไปตามอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม เพื่อให้เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติไปในแนวทางเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"คำขอ" หมายความว่า คำขอใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมวด ๑
การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่

ส่วนที่ ๑
การยื่นคำขอรับใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๔ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตแต่งแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตแต่งแร่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือไม่

(๓) เอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ และเอกสารอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ตามข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ทั้งนี้ เอกสารดังต่อไปนี้ให้ยื่นจำนวน ๔ ชุด

(๓.๑) ข้อมูล ...

(๓.๑) ข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีการแต่งแร่ที่เข้าข่ายต้องจัดทำข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว

(๓.๒) สำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้ว กรณีการแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๓.๓) แผนผังและวิธีการแต่งแร่ ซึ่งมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร พร้อมกับระบุประเภท สาขางานวิศวกรรม และหมายเลขใบอนุญาตไว้โดยครบถ้วน

ข้อ ๕ กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติมทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คืนคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

ข้อ ๖ เมื่อคำขอและเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอแล้วเสร็จให้พนักงานเจ้าหน้าที่นัดหมายผู้ขอเพื่อนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตแต่งแร่

หากผู้ขอขาดนัดในการนำตรวจสภาพพื้นที่และกำหนดเขตแต่งแร่โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้พิจารณาไม่อนุญาต ยกเว้นกรณีการแต่งแร่โดยวิธีการลอยแร่ วิธีการทางเคมี และวิธีการที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตแต่งแร่ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้ยื่นขอนำตรวจสอบโดยดำเนินการ ดังนี้

(๑) เขตแต่งแร่ต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่ผู้ถือใบอนุญาตนั้น ๆ เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) การกำหนดเขตแต่งแร่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้กำหนดเขตตามหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว

(๓) การกำหนดเขตแต่งแร่ในที่ดินประเภทอื่นซึ่งไม่ใช่ที่ดินตาม (๒) หรือกำหนดเขตแต่งแร่ในที่ดินตาม (๒) ไม่เต็มพื้นที่ ให้กำหนดเขตโดยวิธีการรังวัดแล้วส่งผลการรังวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบต่อไป

(๔) จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบสภาพพื้นที่และทำเลที่ตั้งเขตแต่งแร่ พร้อมลงชื่อรับรองแผนที่แสดงเขตแต่งแร่และผลการรังวัดเขตแต่งแร่

(๕) กรณีมีข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ใช้เป็นเขตแต่งแร่ให้แจ้งผู้ขอดำเนินการแก้ไขให้ได้ข้อยุติก่อน

ข้อ ๙ ให้ ...

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๕ วันนับแต่วันที่กำหนดเขตแต่งแร่แล้วเสร็จ เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๐ การจัดทำแผนผังและวิธีการแต่งแร่ตามข้อ ๔ (๓.๓) ให้จัดทำเป็นเล่มและมีหมายเลขกำกับอย่างชัดเจน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

(๑.๑) ชื่อผู้ขอรับใบอนุญาตแต่งแร่ ที่อยู่สำนักงาน ที่อยู่สถานที่ตั้งโรงแต่งแร่ รหัสไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

(๑.๒) ชนิดแร่ที่จะทำการแต่ง และแหล่งที่มาของแร่ โดยให้ระบุเลขที่ประทานบัตร อำเภอและจังหวัดที่ตั้งของแหล่งแร่ กรณีเป็นแร่ที่มีแหล่งกำเนิดนอกราชอาณาจักรให้ระบุชื่อผู้นำเข้าและประเทศที่ตั้งของแหล่งแร่

(๑.๓) การใช้น้ำในการแต่งแร่ ให้ระบุแหล่งที่มาของน้ำที่นำมาใช้ในการแต่งแร่ แหล่งน้ำสำรอง และปริมาณการใช้ต่อวัน ทั้งนี้หากมีการใช้น้ำในกิจกรรมอื่น ๆ ภายในเขตแต่งแร่ด้วย เช่น การกำจัดฝุ่น รางล้างล้อ เป็นต้น ต้องจำแนกให้ชัดเจน

(๑.๔) พลังงานที่ใช้ ได้แก่ ไฟฟ้า เชื้อเพลิง เป็นต้น โดยระบุ ประเภทของระบบไฟฟ้าที่ใช้ ขนาดและจำนวนหม้อแปลงไฟฟ้า ชนิดและปริมาณการใช้ต่อหน่วยการผลิตต่อวันของเชื้อเพลิง

(๑.๕) กำลังการผลิตติดตั้ง ให้ระบุปริมาณการป้อนแร่ และปริมาณการผลิตต่อวัน

(๒) ส่วนที่ ๒ ที่ตั้งโครงการและเขตแต่งแร่

(๒.๑) แผนที่ภูมิประเทศขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า แสดงจุดที่ตั้งโครงการ เขตแต่งแร่ เส้นทางเข้าสู่โครงการทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียงและระยะห่างจากพื้นที่โครงการ

(๒.๒) แผนที่แสดงเขตแต่งแร่ขนาดมาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งที่ทำการ สถานที่เก็บแร่ก่อนทำการแต่งและแร่ที่แต่งได้ ที่เก็บน้ำที่ใช้ในการแต่งแร่ ที่เก็บน้ำขุ่นข้น และที่เก็บกองมูลดินทราย

(๓) ส่วนที่ ๓ วิธีการแต่งแร่

(๓.๑) วิธีการแต่งแร่และรายละเอียดขั้นตอน โดยระบุวิธีการแต่งแร่ที่กำหนดตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งแร่

(๓.๒) ผังแสดงวิธีการแต่งแร่ (Flow Sheet)

(๓.๓) รายการคำนวณสมดุลมวล (Mass Balance) และสมดุลน้ำ (Water Balance) ในกระบวนการแต่งแร่

(๓.๔) วิธีการเก็บขังมูลดินทราย หางแร่ และการเกรอะกรองน้ำขุ่นข้น ให้แสดงรายละเอียดวิธีการประเมินปริมาณมูลดินทราย หางแร่ และน้ำขุ่นข้นที่ได้จากการแต่งแร่ต่อวัน ปริมาณความจุและพื้นที่ที่สามารถรองรับมูลดินทรายและหางแร่ได้ ขนาดของบ่อกักเก็บและบ่อเกรอะ และประสิทธิภาพในการกักเก็บตะกอนน้ำขุ่นข้น

(๓.๕) การใช้สารเคมีในการแต่งแร่ ให้แสดงเป็นตารางรายการ ชนิด สูตรเคมี วิธีการใช้ และปริมาณการใช้ต่อหน่วยปริมาณแร่ป้อนหรือหัวแร่ การจัดเก็บ และการกำจัด

(๔) ส่วนที่ ...

(๔) ส่วนที่ ๔ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งแร่

(๔.๑) ตารางแสดง ชนิด ขนาด กำลังแรงม้า ลักษณะการใช้งาน และจำนวนของเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งแร่

(๔.๒) แบบแปลนแสดงตำแหน่งการติดตั้งเครื่องจักรกลและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งแร่

(๕) ส่วนที่ ๕ มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย

(๕.๑) มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มาตรการป้องกันและควบคุมมลภาวะที่เกิดจากการแต่งแร่ มาตรการป้องกันและลดผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

(๕.๒) มาตรการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน ได้แก่ มาตรการป้องกันภัยส่วนบุคคลสำหรับพนักงานและบุคคลภายนอก

(๕.๓) มาตรการด้านความปลอดภัยอื่น ๆ ได้แก่ การป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร การป้องกันอันตรายในพื้นที่เสี่ยง มาตรการในการเก็บและการป้องกันอันตรายจากการใช้สารเคมีในการแต่งแร่ เป็นต้น

(๕.๔) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ กรณีเป็นการแต่งแร่ที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒
การตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องจากจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรมและสอดคล้องกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีแผนผังและวิธีการแต่งแร่ยังไม่ถูกต้อง ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยบันทึกรายละเอียดที่จะให้ปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เมื่อครบกำหนดเวลาให้ประมวลเรื่องราวคำขอ บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณีแผนผังและวิธีการแต่งแร่ถูกต้อง มีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตแต่งแร่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้วิศวกรผู้ตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ลงชื่อรับรองในแผนผังและวิธีการแต่งแร่ แล้วให้ประมวลเรื่องคำขอ จัดทำบันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่และเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ การ ...

ข้อ ๑๒ การเสนอเรื่องราวคำขอตามข้อ ๑๑ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตดำเนินการดังนี้ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จหรือครบกำหนดเวลา แล้วแต่กรณี

(๑) กรณีการแต่งแร่ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ ให้ส่งเรื่องไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อเสนออธิบดีพิจารณา

(๑.๑) วิธีการลอยแร่ (Flotation)

(๑.๒) วิธีการทางเคมี เช่น การละลายด้วยความร้อนและตกผลึกใหม่ (Recrystallization) เป็นต้น

(๑.๓) วิธีการอื่นที่อธิบดีเห็นชอบ

(๒) กรณีการแต่งแร่ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ ให้ส่งเรื่องไปสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณา

(๒.๑) วิธีการโม่ การบด หรือการย่อยแร่ หรือการคัดขนาดแร่ รวมทั้งการล้างแร่ด้วยน้ำ

(๒.๒) วิธีการแยกแร่โดยอาศัยความแตกต่างของความถ่วงจำเพาะ เช่น ใช้รางล้างแร่ (Lanchute) จิ๊ก (jig) โต๊ะแยกแร่ (Shaking Table) ฮัมฟรีย์สไปราล (Humphrey's Spiral) หรือไซโคลน (Cyclone) เป็นต้น

(๒.๓) วิธีการแยกแร่ด้วยแม่เหล็ก (Magnetic Separation)

(๒.๔) วิธีการแยกแร่ด้วยไฟฟ้าสถิตย์ หรือไฟฟ้าแรงสูง (Electrostatic or High Tension Separation)

ส่วนที่ ๓
การออกใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๑๓ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องตามข้อ ๑๒ (๑) ให้กองบริการงานอนุญาตแจ้งกองวิศวกรรมบริการเพื่อเขียนแผนที่แสดงเขตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๒) แล้วประมวลเรื่องคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีพิจารณาการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อการออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) ใบอนุญาตแต่งแร่ จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณีการแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตแต่งแร่ด้วย

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณี ...

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๑๔ เมื่ออธิบดีพิจารณาการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่แล้ว ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีออกใบอนุญาตแต่งแร่ ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ พร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๒ ชุด ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาตพร้อมเอกสารอีก ๑ ชุด ให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ ให้ส่งเรื่องราวคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย กรณีอนุญาต ให้ส่งสำเนาใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต พร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตด้วย

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๑๔ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาต ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ พร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด

(๓) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ข้อ ๑๖ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๑๒ (๒) ให้ดำเนินการเขียนแผนที่แสดงเขตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๒) และประมวลเรื่องราวคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อการออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) ใบอนุญาตแต่งแร่ จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณีการแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตแต่งแร่ด้วย

(๑.๓) บันทึก ...

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่พร้อมด้วยเหตุผล

ข้อ ๑๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาการออกใบหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีออกใบอนุญาตแต่งแร่ ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการแล้วดำเนินการดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ พร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๑.๓) แจ้งการอนุญาตพร้อมใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้ให้ใบอนุญาตพร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และส่งสำเนาอีก ๑ ชุดให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

(๒) กรณีไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและคืนเอกสารทั้งหมดให้ผู้ขอ และแจ้งผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

หมวด ๒
การขอและการออกใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ส่วนที่ ๑
การขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๑๘ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือไม่

(๓) เอกสาร ...

(๓) เอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ และเอกสารอื่น ๆ ตามที่ระบุไว้ตามข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ทั้งนี้ เอกสารดังต่อไปนี้ให้ยื่นจำนวน ๔ ชุด

(๓.๑) ข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กรณีการประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว

(๓.๒) สำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้ว กรณีการประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓.๓) แผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ซึ่งมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร พร้อมกับระบุประเภท สาขางานวิศวกรรม และหมายเลขใบอนุญาตไว้โดยครบถ้วน

ข้อ ๑๙ กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติมทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คืนคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

ข้อ ๒๐ เมื่อคำขอและเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอ ภายใน ๑ วัน

ข้อ ๒๑ เมื่อรับจดทะเบียนคำขอแล้วเสร็จ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นัดหมายผู้ขอเพื่อนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตโลหกรรม

หากผู้ขอขาดนัดในการนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตโลหกรรมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องคำขอพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตโลหกรรมให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้ขอนำตรวจสอบ โดยดำเนินการดังนี้

(๑) เขตโลหกรรมต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่ ผู้ถือใบอนุญาตนั้น ๆ เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒) การกำหนดเขตโลหกรรมในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้กำหนดเขตตามหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว

(๓) การกำหนดเขตโลหกรรมในที่ดินประเภทอื่นซึ่งไม่ใช่ที่ดินตาม (๒) หรือกำหนดเขตโลหกรรมในที่ดินตาม (๒) ไม่เต็มพื้นที่ ให้กำหนดเขตโดยวิธีการรังวัด แล้วส่งผลการรังวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบต่อไป

(๔) จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบสภาพพื้นที่และทำเลที่ตั้งเขตโลหกรรม พร้อมลงชื่อรับรองแผนที่แสดงเขตโลหกรรมและผลการรังวัดเขตโลหกรรม

(๕) กรณี ...

(๕) กรณีมีข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินที่ใช้เป็นเขตโลหกรรม ให้แจ้งผู้ขอดำเนินการแก้ไขให้ได้ข้อยุติก่อน

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่กำหนดเขตโลหกรรมแล้วเสร็จ เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๔ การจัดทำแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ตามข้อ ๑๘ (๓.๓) ให้จัดทำเป็นเล่มและมีหมายเลขกำกับอย่างชัดเจน ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

(๑.๑) ชื่อผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ชื่อโรงงานประกอบโลหกรรม ที่อยู่สำนักงาน ที่อยู่สถานที่ตั้งโรงประกอบโลหกรรม รหัสไปรษณีย์ หมายเลขโทรศัพท์ หมายเลขโทรสาร และไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail)

(๑.๒) ชนิดแร่ และวิธีการประกอบโลหกรรม โดยต้องระบุวิธีการประกอบโลหกรรมตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประกอบโลหกรรม

(๑.๓) กำลังการผลิตติดตั้งต่อวัน

(๒) ส่วนที่ ๒ ที่ตั้งโครงการและเขตโลหกรรม

(๒.๑) แผนที่ภูมิประเทศขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า แสดงจุดที่ตั้งโครงการ เขตโลหกรรม เส้นทางเข้าสู่โครงการทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียงและระยะห่างจากพื้นที่โครงการ

(๒.๒) แผนที่แสดงเขตโลหกรรมขนาดมาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งสถานที่เก็บวัตถุดิบ โลหะ หรือผลิตภัณฑ์ และของเสียที่เกิดจากกระบวนการประกอบโลหกรรม

(๓) ส่วนที่ ๓ วิธีการประกอบโลหกรรม

(๓.๑) แหล่งที่มาของแร่และวัตถุดิบอื่นทุกชนิดที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม และระบุปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๓.๒) แหล่งที่มาของน้ำที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม และระบุปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๓.๓) พลังงานที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม เช่น ไฟฟ้า เชื้อเพลิง เป็นต้น และระบุปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๓.๔) รายละเอียดขั้นตอนและวิธีการประกอบโลหกรรม

(๓.๕) ผังแสดงวิธีการประกอบโลหกรรม (Flow Sheet)

(๓.๖) ผังแสดงสมดุลมวล (Mass Balance) และสมดุลน้ำ (Water Balance) ในกระบวนการประกอบโลหกรรม

(๔) ส่วนที่ ๔ เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม

(๔.๑) ตารางแสดงรายการเตาถลุง เตาหลอม เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม

(๔.๒) รายละเอียดแบบแปลนทางวิศวกรรมของเตาถลุง เตาหลอม เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม

(๔.๓) แบบแปลนแสดงตำแหน่งการติดตั้งเตาถลุง เตาหลอม เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม

(๕) ส่วนที่ ...

(๕) ส่วนที่ ๕ มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม และมาตรการด้านความปลอดภัย

(๕.๑) วิธีจัดการมลพิษที่เกิดจากกระบวนการประกอบโลหกรรมโดยละเอียด

(๕.๒) มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานหรือมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกรณีเป็นการประกอบโลหกรรมที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ ๒
การออกใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๒๕ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่และโรงประกอบโลหกรรมพร้อมจัดทำบันทึกการตรวจสอบ และตรวจสอบแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรมและสอดคล้องกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมไม่ถูกต้อง ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยบันทึกรายละเอียดที่ผู้ขอต้องปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกการตรวจสอบพร้อมความเห็น ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด เพื่อเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณีแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมถูกต้อง มีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรม และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้วิศวกรผู้ตรวจสอบแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมลงชื่อรับรองในแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม แล้วให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกการตรวจสอบ และเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๖ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องแล้ว ให้กองบริการงานอนุญาตแจ้งกองวิศวกรรมบริการเพื่อเขียนแผนที่แสดงเขตโลหกรรมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๒) และประมวลเรื่องคำขอ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้ประกอบโลหกรรม

(๑.๑) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรม จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณี ...

กรณีการประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตประกอบโลหกรรมด้วย

(๑.๓) บันทึกการตรวจสอบ

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้ประกอบโลหกรรม

(๒) กรณีการดำเนินการเพื่อไม่อนุญาตให้ประกอบโลหกรรม

(๒.๑) บันทึกการตรวจสอบ

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้ประกอบโลหกรรม พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๗ เมื่ออธิบดีพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ประกอบโลหกรรม ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัด ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต และเอกสารตามข้อ ๑๘ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด ให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบ กรณีอนุญาต ให้ส่งสำเนาใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต พร้อมเอกสารตามข้อ ๑๘ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตด้วย

ข้อ ๒๘ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๒๖ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม กรณีพิจารณาอนุญาต ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) มอบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาต และเอกสารตามข้อ ๑๘ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด แก่ผู้ขอ

(๓) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พร้อมเอกสารตามข้อ ๑๘ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๗ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอแล้วเสร็จ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นัดหมายผู้ขอเพื่อนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตแต่งแร่

หากผู้ขอขาดนัดในการนำตรวจสภาพพื้นที่และกำหนดเขตแต่งแร่โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้เสนอผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อพิจารณาไม่อนุญาต ยกเว้นกรณีการแต่งแร่โดยวิธีการลอยแร่ วิธีการทางเคมี และวิธีการที่อธิบดีให้ความเห็นชอบ ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องจากจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรมและสอดคล้องกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ให้แล้วเสร็จภายใน ๒๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีแผนผังและวิธีการแต่งแร่ยังไม่ถูกต้อง ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยบันทึกรายละเอียดที่จะให้ปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร เมื่อครบกำหนดเวลาให้ประมวลเรื่องราวคำขอ บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่พร้อมความเห็นเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตเพื่อพิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณี ...

(๒) กรณีแผนผังและวิธีการแต่งแร่ถูกต้อง มีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรม และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตแต่งแร่ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้วิศวกรผู้ตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ลงชื่อรับรองในแผนผังและวิธีการแต่งแร่ แล้วให้ประมวลเรื่องคำขอ จัดทำบันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่ และเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้วแต่กรณี”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๑๒ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) กรณีการแต่งแร่ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ ให้ส่งเรื่องไปสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณา

(๒.๑) วิธีการโม่ การบด หรือการย่อยแร่ หรือการคัดขนาดแร่ รวมทั้งการล้างแร่ด้วยน้ำ

(๒.๒) วิธีการแยกแร่โดยอาศัยความแตกต่างของความถ่วงจำเพาะ เช่น ใช้รางล้างแร่ (Lanchute) จิ๊ก (jig) โต๊ะแยกแร่ (Shaking Table) ฮัมฟรีย์สไปราล (Humphrey’s Spiral) หรือไซโคลน (Cyclone) เป็นต้น

(๒.๓) วิธีการแยกแร่ด้วยแม่เหล็ก (Magnetic Separation)

(๒.๔) วิธีการแยกแร่ด้วยไฟฟ้าสถิตย์ หรือไฟฟ้าแรงสูง (Electrostatic or High Tension Separation)”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๖ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๑๒ (๒) ให้ดำเนินการเขียนแผนที่แสดงเขตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๒) และประมวลเรื่องราวคำขอภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อการออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) ใบอนุญาตแต่งแร่ จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณีการแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตแต่งแร่ด้วย

(๑.๓) บันทึก ...

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่พร้อมด้วยเหตุผล”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง การดำเนินการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีออกใบอนุญาตแต่งแร่ ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการแล้วดำเนินการดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ พร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๑.๓) แจ้งการอนุญาตพร้อมใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต พร้อมเอกสารตามข้อ ๔ (๓.๑) (๓.๒) และ (๓.๓) จำนวน ๑ ชุด ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และส่งสำเนาอีก ๑ ชุดให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

(๒) กรณีไม่ออกใบอนุญาตแต่งแร่ ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและคืนเอกสารทั้งหมดให้ผู้ขอ และแจ้งผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งแร่

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การแต่งแร่ให้กระทำโดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการโม่ การบด หรือการย่อยแร่ หรือการคัดขนาดแร่ รวมทั้งการล้างแร่ด้วยน้ำ

(๒) วิธีการแยกแร่โดยอาศัยความแตกต่างของความถ่วงจำเพาะ เช่น ใช้รางล้างแร่ (Lanchute) จิ๊ก (jig) โต๊ะแยกแร่ (Shaking Table) ฮัมฟรีย์สไปราล (Humphrey’s Spiral) หรือไซโคลน (Cyclone) เป็นต้น

(๓) วิธีการแยกแร่ด้วยแม่เหล็ก (Magnetic Separation)

(๔) วิธีการแยกแร่ด้วยไฟฟ้าสถิตย์หรือไฟฟ้าแรงสูง (Electrostatic or High Tension Separation)

(๕) วิธีการลอยแร่ (Flotation)

(๖) วิธีการทางเคมี เช่น การละลายด้วยความร้อนและตกผลึกใหม่ (Recrystallization) เป็นต้น

(๗) วิธีการอย่างอื่นที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

ข้อ ๔ แผนผังและวิธีการแต่งแร่ ต้องแสดงรายละเอียด ดังนี้

(๑) รายละเอียดโครงการต้องประกอบด้วย

(๑.๑) ข้อมูลสถานประกอบการแต่งแร่ ให้ระบุที่อยู่โรงแต่งแร่และสำนักงาน

(๑.๒) แร่ที่จะทำการแต่ง ให้ระบุชนิดและแหล่งที่มา

(๑.๓) น้ำที่ใช้ในการแต่งแร่ ให้ระบุแหล่งที่มาและปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๑.๔) พลังงานที่ใช้ เช่น ไฟฟ้า เชื้อเพลิง เป็นต้น ให้ระบุชนิดและปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๑.๕) สารเคมีที่ใช้ ให้ระบุชนิด และปริมาณที่ใช้ต่อหน่วยการผลิตต่อวัน

(๑.๖) กำลังการผลิตติดตั้งต่อวัน

(๑.๗) วิธีการแต่งแร่ ผังแสดงการแต่งแร่ (Flow Sheet) ผังแสดงสมดุลมวล (Mass Balance) และสมดุลน้ำ (Water Balance) ในกระบวนการแต่งแร่

(๑.๘) รายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งแร่ พร้อมทั้งแบบแปลนแสดงตำแหน่งการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้

(๑.๙) วิธีการเก็บขังมูลดินทรายและเกรอะกรองน้ำขุ่นข้น การป้องกันและกำจัดฝุ่นละออง วิธีการจัดการและจัดเก็บกองหางแร่ การจัดเก็บและการกำจัดสารเคมีที่ใช้ในกระบวนการแต่งแร่

(๒) แผนที่ภูมิประเทศขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า แสดงจุดที่ตั้งโครงการเขตแต่งแร่ เส้นทางเข้าสู่โครงการทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียงและระยะห่างจากพื้นที่โครงการ

(๓) แผนที่แสดงเขตแต่งแร่ขนาดมาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งที่ทำการ สถานที่เก็บแร่ก่อนทำการแต่งและแร่ที่แต่งได้ สถานที่เก็บน้ำที่ใช้ในการแต่งแร่ สถานที่เก็บน้ำขุ่นข้น และสถานที่เก็บกองมูลดินทราย

(๔) มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานหรือมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ทั้งนี้ แผนผังและวิธีการแต่งแร่ต้องมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร พร้อมกับระบุประเภท สาขางานวิศวกรรม และหมายเลขใบอนุญาตไว้โดยครบถ้วน

ข้อ ๕ ก่อนเริ่มการแต่งแร่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบโรงแต่งแร่และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มแต่งแร่ได้

หากการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่ หรือไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน หรือยังปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือเงื่อนไขการอนุญาตไม่ครบถ้วน ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องดำเนินการให้ครบถ้วนหรือแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อนและเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มแต่งแร่ได้

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องดำเนินงานตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่ที่ได้รับอนุญาตและต้องจัดให้มีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องควบคุมรับผิดชอบการดำเนินงาน กรณีประสงค์จะเปลี่ยนตัววิศวกรให้แจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบพร้อมกับมอบหนังสือยินยอมของวิศวกรที่จะควบคุมรับผิดชอบการดำเนินงานต่อไปไว้เป็นหลักฐาน โดยระบุประเภท สาขางานวิศวกรรม และหมายเลขใบอนุญาตไว้ในหนังสือยินยอมด้วย

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงรายการที่มิใช่การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่และการเลิกแต่งแร่ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ

ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องกรอกรายการให้ถูกต้องตามความเป็นจริงลงในบัญชีการรับแร่และแต่งแร่ ตามแบบพิมพ์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด และเก็บไว้ในเขตแต่งแร่นั้น เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ทุกเวลา

ข้อ ๙ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่จะต้องจัดให้มีการตรวจวัดติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในแผนผังและวิธีการแต่งแร่หรือเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต และรายงานผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการแต่งแร่

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการแต่งแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการแต่งแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องรายงานการแต่งแร่ประจำเดือนภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป โดยมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องและได้รับการแต่งตั้งจากผู้รับใบอนุญาตลงชื่อรับรองการตรวจสอบตามแบบที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด โดยให้รายงานต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้หยุดการแต่งแร่ชั่วคราว

ข้อ ๔ รายงานการแต่งแร่ ต้องแสดงรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชนิด สภาพ ปริมาณ และแหล่งที่มาของแร่ที่เข้าโรงแต่งแร่

(๒) ชนิด สภาพ และปริมาณของแร่สะอาด แร่พลอยได้ หางแร่ และมูลดินทรายที่ผลิตได้และคงเหลือในโรงแต่งแร่

(๓) ชนิด สภาพ ปริมาณ และแหล่งที่จำหน่ายหรือขนย้ายออกจากโรงแต่งแร่

(๔) ชนิด สภาพ และปริมาณสารเคมีที่ใช้และที่คงเหลือ

(๕) ปริมาณการใช้พลังงานในการแต่งแร่ เช่น ไฟฟ้า เชื้อเพลิง เป็นต้น

(๖) ปริมาณน้ำที่ใช้ในการแต่งแร่

(๗) การตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของรายงานโดยวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน

อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ หมายถึง

(๑) การขยายหรือลดเขตแต่งแร่

(๒) การเปลี่ยนแปลงวิธีการแต่งแร่

(๓) การขอเพิ่มชนิดแร่ที่จะทำการแต่งแร่

(๔) การเปลี่ยนแปลงเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแต่งแร่ ที่ทำให้วิธีการผลิตหรือกำลังการผลิตเปลี่ยนแปลง หรือสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ

(๕) การเปลี่ยนแปลงบ่อกักเก็บหางแร่หรือบ่อเกรอะกรองน้ำขุ่นข้น

(๖) การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งหรือวิธีการทิ้งมูลดินทราย

ข้อ ๔ การยื่นขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องแนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอและเอกสารอื่น ๆ ดังต่อไปนี้มาพร้อมกับคำขอ

(๑) แผนผังและวิธีการแต่งแร่ในส่วนที่ขอเปลี่ยนแปลง

(๒) สำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้ว หากเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้การแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓) การขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ที่เป็นการขอขยายหรือลดเขตแต่งแร่ให้แนบเอกสารหลักฐานประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

(๓.๑) แผนที่แสดงเขตแต่งแร่ใหม่ที่ขยายหรือลดเขตแต่งแร่ ซึ่งส่วนที่ขอขยายต้องไม่ทับซ้อนกับเขตเหมืองแร่ เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่

(๓.๒) เอกสารหลักฐานแสดงว่ามีสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินในส่วนที่ขอขยายเขตแต่งแร่

ทั้งนี้ แผนผังและวิธีการแต่งแร่ที่มีการเปลี่ยนแปลงต้องมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ พร้อมกับระบุประเภทสาขางานวิศวกรรม และหมายเลขใบอนุญาตไว้โดยครบถ้วน

ข้อ ๕ การแจ้งเกี่ยวกับการแต่งแร่

(๑) การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว

ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ที่ประสงค์จะหยุดดำเนินการแต่งแร่มากกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันต้องแจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราวต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตามแบบแจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราวแนบท้ายประกาศนี้ โดยผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ไม่ต้องจัดส่งรายงานการแต่งแร่นับแต่เดือนถัดจากเดือนที่ได้แจ้ง แต่ทั้งนี้ยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตแต่งแร่ และชำระค่าธรรมเนียมรายปี

(๒) การแจ้งแต่งแร่ใหม่

(๒.๑) ผู้ที่แจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราวหรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ก่อนเริ่มการแต่งแร่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันและนำพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบโรงแต่งแร่ เมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มแต่งแร่ใหม่ได้

(๒.๒) หากการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่หรือไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน หรือยังปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือเงื่อนไขการอนุญาตไม่ครบถ้วน ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ต้องดำเนินการให้ครบถ้วนหรือแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อนและเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มแต่งแร่ใหม่ได้

(๓) การเลิกแต่งแร่

(๓.๑) ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่อาจเลิกการแต่งแร่ได้ เมื่อไม่มีหนี้สินค้างชำระหรือภาระผูกพันอื่น ๆ พร้อมได้ปฏิบัติตามมาตรการด้านป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตครบถ้วนแล้ว ให้คืนใบอนุญาตแต่งแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่และนำพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบพื้นที่

(๓.๒) กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ยังมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กรณีหนึ่งกรณีใดที่กำหนดไว้ตาม (๓.๑) ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓.๓) เมื่อผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใน (๓.๑) ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาการแจ้งเลิกแต่งแร่ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันและให้ใบอนุญาตแต่งแร่นั้นสิ้นอายุลง พร้อมทั้งมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ทราบด้วย

ข้อ ๖ การดำเนินการตามประกาศนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่
การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่

ตามข้อ ๖ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่
การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

ส่วนที่ ๑
การรับคำขอ

ข้อ ๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่มาพร้อมคำขอ

(๔) ผู้ขอได้แนบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ในส่วนที่มีการแก้ไข ซึ่งมีวิศวกรที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร พร้อมกับระบุประเภทของวิศวกรรมสาขางานวิศวกรรมและหมายเลขใบอนุญาตไว้ครบถ้วน จำนวน ๔ เล่ม มาพร้อมคำขอหรือไม่

(๕) ผู้ขอได้แนบสำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้ว จำนวน ๔ เล่ม มาพร้อมคำขอหรือไม่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่แล้วเป็นผลให้การแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

(๖) ผู้ขอได้แนบข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๔ เล่ม มาพร้อมคำขอหรือไม่ กรณีการขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่แล้วเป็นผลให้การแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว

ข้อ ๒ กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติมทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้คืนคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

ข้อ ๓ เมื่อคำขอและเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมกรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่โดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม แล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

ข้อ ๔ เมื่อ ...

ข้อ ๔ เมื่อรับจดทะเบียนคำขอแล้วเสร็จ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นัดหมายผู้ขอเพื่อนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตแต่งแร่กรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่โดยการขอขยายหรือลดเขตแต่งแร่

หากผู้ขอขาดนัดในการนำตรวจสภาพพื้นที่และกำหนดเขตแต่งแร่โดยไม่มีเหตุอันสมควรให้พิจารณาไม่อนุญาต ยกเว้น กรณีการแต่งแร่โดยวิธีการลอยแร่ วิธีการทางเคมี และวิธีการที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้ความเห็นชอบ ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

ข้อ ๕ การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่โดยการขอขยายหรือลดเขตแต่งแร่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตแต่งแร่ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้ขอนำตรวจสอบ โดยดำเนินการดังนี้

(๑) เขตแต่งแร่ต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่ผู้ถือใบอนุญาตนั้น ๆ เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) การกำหนดเขตแต่งแร่ในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้กำหนดเขตตามหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว

(๓) การกำหนดเขตแต่งแร่ในที่ดินประเภทอื่นซึ่งไม่ใช่ที่ดินตาม (๒) หรือกำหนดเขตแต่งแร่ในที่ดินตาม (๒) ไม่เต็มพื้นที่ ให้กำหนดเขตโดยวิธีการรังวัด แล้วส่งผลการรังวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบต่อไป

(๔) จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบสภาพพื้นที่และทำเลที่ตั้งเขตแต่งแร่พร้อมลงชื่อรับรองแผนที่แสดงเขตแต่งแร่และผลการรังวัดเขตแต่งแร่

(๕) กรณีมีข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตโลหกรรมให้แจ้งผู้ขอดำเนินการแก้ไขให้ได้ข้อยุติก่อน

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ หรือกำหนดเขตแต่งแร่แล้วเสร็จกรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่โดยการขอขยายหรือลดเขตแต่งแร่ เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแรเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒
การตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่

ข้อ ๗ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องจากจังหวัดแล้วให้ดำเนินการตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรมและสอดคล้องกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีแผนผังและวิธีการแต่งแร่ยังไม่ถูกต้อง ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยบันทึกรายละเอียดที่จะให้ปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณี ...

(๒) กรณีแผนผังและวิธีการแต่งแร่ถูกต้อง มีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรมและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว การแจ้งแต่งแร่ใหม่ และการเลิกแต่งแร่ ให้วิศวกรผู้ตรวจสอบแผนผังและวิธีการแต่งแร่ลงชื่อรับรองในแผนผังและวิธีการแต่งแร่ในส่วนที่มีการแก้ไข แล้วให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่ และเงื่อนไขเพิ่มเติมในการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ การเสนอเรื่องคำขอตามข้อ ๗ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตดำเนินการดังนี้ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบแล้วเสร็จ

(๑) กรณีผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ทำการแต่งแร่ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ ให้ส่งเรื่องไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณา

(๑.๑) วิธีการลอยแร่ (Flotation)

(๑.๒) วิธีการทางเคมี เช่น การละลายด้วยความร้อนและตกผลึกใหม่(Recrystallization) เป็นต้น

(๑.๓) วิธีการอื่นที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

(๒) กรณีผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ทำการแต่งแร่ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้ ให้ส่งเรื่องไปสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณา

(๒.๑) วิธีการโม่ การบด หรือการย่อยแร่ หรือการคัดขนาดแร่ รวมทั้งการล้างแร่ด้วยน้ำ

(๒.๒) วิธีการแยกแร่โดยอาศัยความแตกต่างของความถ่วงจำเพาะ เช่น ใช้รางล้างแร่ (Lanchute) จิ๊ก (jig) โต๊ะแยกแร่ (Shaking Table) ฮัมฟรีย์สไปราล (Humphrey's Spiral) หรือไซโคลน (Cyclone) เป็นต้น

(๒.๓) วิธีการแยกแร่ด้วยแม่เหล็ก (Magnetic Separation)

(๒.๔) วิธีการแยกแร่ด้วยไฟฟ้าสถิตย์ หรือไฟฟ้าแรงสูง (Electrostatic or High Tension Separation)

ส่วนที่ ๓
การอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

ข้อ ๙ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องตามข้อ ๘ (๑) ให้กองบริการงานอนุญาตแจ้งกองวิศวกรรมบริการเพื่อเขียนแผนที่แสดงเขตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๒) กรณีการขออนุญาตขยายหรือลดเขตแต่งแร่ และประมวลเรื่องคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๑) บันทึกการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ลงในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๗) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึก ...

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณีการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่แล้วเป็นผลให้การแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตแต่งแร่ด้วย

(๑.๓) แผนที่แสดงเขตแต่งแร่ กรณีการขออนุญาตขยายหรือลดเขตแต่งแร่

(๑.๔) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๕) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๖) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๑๐ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ส่วนใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้ให้ใบอนุญาตให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๑๑ เมื่อเจาพนักงานอุตสาหกรรมแรประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๘ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ

(๓) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ข้อ ๑๒ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๘ (๒) ให้ดำเนินการเขียนแผนที่แสดงเขตแต่งแร่ตามใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๒) กรณีการขออนุญาตขยายหรือลดเขตแต่งแร่และประมวลเรื่องคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๑) บันทึก ...

(๑.๑) บันทึกการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ลงในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๗) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขเพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณีการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่แล้วเป็นผลให้การแต่งแร่เข้าข่ายต้องจัดทำหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตแต่งแร่ด้วย

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) แผนที่แสดงเขตแต่งแร่ กรณีการขออนุญาตขยายหรือลดเขตแต่งแร่

(๑.๖) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจแผนผังและวิธีการแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๑๓ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ แล้วดำเนินการดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๑.๓) แจ้งการอนุญาตพร้อมสำเนาใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือ เพื่อคืนคำขอและเอกสารทั้งหมดให้ผู้ขอและแจ้งผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบทราบด้วย

หมวด ๒
การหยุดแต่งแร่ชั่วคราว

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ได้ยื่นแบบแจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราวพร้อมใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความตามแบบแจ้งให้ถูกต้องครบถ้วน

แบบแจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราวให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๑๕ ให้ ...

ข้อ ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเรื่องการแจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราวเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามในแบบบันทึกการหยุดแต่งแร่ชั่วคราวไว้ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาต และคืนใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้แจ้งหยุดการแต่งแร่ชั่วคราว

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อทราบภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้ลงนามบันทึกการหยุดแต่งแร่ชั่วคราวไว้ในใบอนุญาตแต่งแร่ และให้สำเนาบันทึกการหยุดแต่งแร่ชั่วคราว (ตามแบบลำดับที่ ๘) ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามแล้วมาด้วย

หมวด ๓
การแจ้งแต่งแร่ใหม่

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้แจ้งหยุดแต่งแร่ชั่วคราว หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการแต่งแร่ ยื่นแบบแจ้งแต่งแร่ใหม่พร้อมใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความตามแบบแจ้งให้ถูกต้องครบถ้วน

แบบแจ้งแต่งแร่ใหม่ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเรื่องการแจ้งแต่งแร่ใหม่เสนอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อให้ตรวจสอบความพร้อมในการแต่งแร่ใหม่

ข้อ ๒๑ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องจากจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) นัดหมายผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่และวิศวกรควบคุมเพื่อเข้าร่วมการตรวจสอบโรงแต่งแร่ โดยให้ตรวจสอบให้แล้วเสร็จภายใน ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ดังนี้

(๑.๑) การติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์เป็นไปตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่และอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานหรือไม่

(๑.๒) การเตรียมมาตรการด้านความปลอดภัยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๑.๓) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่ที่ได้รับอนุญาต ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๑.๔) อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

(๒) จัดทำบันทึกรายงานการตรวจสอบโรงแต่งแร่พร้อมสรุปความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดแล้วแต่กรณี ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงแต่งแร่เสร็จ

ข้อ ๒๒ การ ...

ข้อ ๒๒ การเสนอเรื่องตามข้อ ๒๑ (๒) ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ทำการแต่งแร่ด้วยวิธีการตามข้อ ๘ (๑) ให้ส่งเรื่องไปกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณา

(๒) กรณีผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ทำการแต่งแร่ด้วยวิธีการตามข้อ ๘ (๒) ให้ส่งเรื่องไปให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการพิจารณา

ข้อ ๒๓ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องตามข้อ ๒๒ (๑) แล้ว ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้เริ่มแต่งแร่ใหม่

(๑.๑) บันทึกการอนุญาตให้แต่งแร่ใหม่ลงในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๑.๓) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๔) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้เริ่มการแต่งแร่ใหม่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้เริ่มแต่งแร่ใหม่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้เริ่มการแต่งแร่ใหม่ พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๔ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ และ ข้อ ๑๑ โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๒๒ (๒) ให้ประมวลเรื่องคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้เริ่มแต่งแร่ใหม่

(๑.๑) บันทึกการอนุญาตให้แต่งแร่ใหม่ลงในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๑.๓) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๔) หนังสือแจ้งผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เรื่องการอนุญาตให้เริ่มการแต่งแร่ใหม่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้เริ่มแต่งแร่ใหม่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการไม่อนุญาตให้เริ่มการแต่งแร่ใหม่ พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๖ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เริ่มการแต่งแร่ใหม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้อ ๑๓ โดยอนุโลม

หมวด ๔ ...

หมวด ๔
การเลิกแต่งแร่

ข้อ ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ยื่นแบบแจ้งเลิกแต่งแร่พร้อมใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความตามแบบแจ้งให้ถูกต้องครบถ้วน

แบบแจ้งเลิกแต่งแร่ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๒๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเรื่องการแจ้งเลิกแต่งแร่เสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องเพื่อให้ตรวจสอบสภาพพื้นที่และโรงแต่งแร่

ข้อ ๓๐ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับแจ้งจากจังหวัดให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) นัดหมายผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่และวิศวกรควบคุมภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องเพื่อเข้าร่วมตรวจสอบโรงแต่งแร่

(๒) ตรวจสอบว่าการปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการฟื้นฟูพื้นที่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) จัดทำบันทึกรายงานการตรวจสอบโรงแต่งแร่พร้อมสรุปความเห็นแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงแต่งแร่แล้วเสร็จเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตให้เลิกแต่งแร่

ข้อ ๓๑ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้แล้วเสร็จภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการตรวจสอบจากสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑) กรณีเห็นควรอนุญาตให้เลิกแต่งแร่ได้ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามในบันทึกการอนุญาตให้เลิกแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๒) กรณีผู้แจ้งยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือมีภาระผูกพันอื่น ๆ หรือยังไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการฟื้นฟูพื้นที่ หรือเหตุอื่น ๆ ที่ต้องปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อนเลิกการแต่งแร่ ให้มีหนังสือถึงผู้แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ซึ่งได้จดแจ้งไว้ต่อทางราชการ และกำหนดเวลาพอสมควรเพื่อให้ปรับปรุงหรือดำเนินการให้แล้วเสร็จ

หากผู้แจ้งมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาไม่อนุญาตตามที่แจ้ง

ข้อ ๓๒ ผลการพิจารณาของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นประการใดให้มีหนังสือถึงผู้แจ้ง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อทราบ

กรณีพิจารณาอนุญาตให้เลิกการแต่งแร่ ให้สำเนาบันทึกการอนุญาตให้เลิกแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๘) ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามแล้วมาด้วย

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุม

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเกี่ยวกับการประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การประกอบโลหกรรมที่อยู่ในความควบคุม ได้แก่

(๑) การประกอบโลหกรรมแร่ทุกชนิดโดยวิธีการถลุงแร่ รวมถึงการทำแร่หรือสารละลายที่ได้จากแร่โลหะให้เป็นโลหะหรือสารประกอบโลหะด้วยวิธีอื่นใด

(๒) การผลิตเหล็กกล้าด้วยวิธีการถลุง หลอม หล่อ

(๓) การหลอมตะกั่วจากแบตเตอรี่เก่า

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีปริมาณการผลิตเท่าใด

ข้อ ๔ ผู้ประกอบโลหกรรมในส่วนราชการและสถาบันการศึกษาของรัฐ ให้ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ในความควบคุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

อุตตม สาวนายน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประกอบโลหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประกอบโลหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การประกอบโลหกรรมให้กระทำโดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายวิธี ดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการโลหะวิทยาความร้อน (Pyrometallurgical Process)

(๒) วิธีการโลหะวิทยาสารละลาย (Hydrometallurgical Process)

(๓) วิธีการโลหะวิทยาไฟฟ้า (Electrometallurgical Process)

(๔) วิธีการอย่างอื่นที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

ข้อ ๔ แผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมต้องแสดงรายละเอียด ดังนี้

(๑) รายละเอียดโครงการต้องประกอบด้วย

(๑.๑) ข้อมูลของสถานประกอบการ เช่น ที่อยู่สำนักงาน ที่ตั้งโรงประกอบโลหกรรม หมายเลขโทรศัพท์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เป็นต้น

(๑.๒) แหล่งที่มาของแร่และวัตถุดิบอื่นทุกชนิดที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม

(๑.๓) แหล่งที่มาของน้ำที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม และระบุปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๑.๔) พลังงานที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม เช่น ไฟฟ้า เชื้อเพลิง เป็นต้น และระบุปริมาณที่ใช้ต่อวัน

(๑.๕) กำลังการผลิตติดตั้งต่อวัน

(๑.๖) วิธีการประกอบโลหกรรม ผังแสดงการประกอบโลหกรรม (Flow Sheet) ผังแสดงสมดุลมวล (Mass Balance) และสมดุลน้ำ (Water Balance) ในกระบวนการประกอบโลหกรรม

(๑.๗) รายละเอียดเกี่ยวกับเตาถลุง เตาหลอม เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม พร้อมทั้งแบบแปลนแสดงตำแหน่งการติดตั้งเตาถลุง เตาหลอม เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม

(๑.๘) วิธีการจัดการมลพิษที่เกิดจากกระบวนการประกอบโลหกรรมโดยละเอียด

(๒) แผนที่ภูมิประเทศขนาดมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า แสดงจุดที่ตั้งโครงการ เขตโลหกรรม เส้นทางเข้าสู่โครงการทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะในบริเวณใกล้เคียงและระยะห่างจากพื้นที่โครงการ

(๓) แผนที่แสดงเขตโลหกรรมขนาดมาตราส่วน ๑ : ๔,๐๐๐ หรือใหญ่กว่า พร้อมทั้งแสดงตำแหน่งสถานที่เก็บวัตถุดิบ โลหะ หรือผลิตภัณฑ์ และของเสียที่เกิดจากกระบวนการประกอบโลหกรรม

(๔) มาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน หรือมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ทั้งนี้ แผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมต้องมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร พร้อมกับระบุประเภทสาขางานวิศวกรรมและหมายเลขใบอนุญาตไว้โดยครบถ้วน

ข้อ ๕ ก่อนเริ่มการประกอบโลหกรรมผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน โดยต้องนำพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรม และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มประกอบโลหกรรมได้

หากการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมหรือไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน หรือยังปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือเงื่อนไขการอนุญาตไม่ครบถ้วน ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องดำเนินการให้ครบถ้วนหรือแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อน และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มประกอบโลหกรรมได้

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องดำเนินงานตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมที่ได้รับอนุญาต และต้องจัดให้มีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องควบคุมรับผิดชอบการดำเนินงาน กรณีประสงค์จะเปลี่ยนตัววิศวกรให้แจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบพร้อมกับมอบหนังสือยินยอมของวิศวกรที่จะควบคุมรับผิดชอบการดำเนินงานต่อไปไว้เป็นหลักฐาน โดยระบุประเภทสาขางานวิศวกรรมและหมายเลขใบอนุญาตไว้ในหนังสือยินยอมด้วย

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงรายการที่มิใช่การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม ให้แจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ

ข้อ ๘ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมจะต้องจัดให้มีการตรวจวัดติดตามคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมหรือเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต และรายงานผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการประกอบโลหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการประกอบโลหกรรม ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรายงานการประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมได้รับอนุญาตให้เริ่มประกอบโลหกรรม ต้องรายงานการประกอบโลหกรรม ดังนี้

(๑) รายงานการประกอบโลหกรรมรายเดือน ต้องรายงานเดือนละครั้งภายในวันที่สิบของเดือนถัดไป

(๒) รายงานการประกอบโลหกรรมรายปี ต้องรายงานปีละครั้งภายในเดือนเมษายนของปีถัดไป

ข้อ ๕ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ได้รับอนุญาตให้หยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว ไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๔ สำหรับเดือนถัดจากเดือนที่ได้รับอนุญาต หรือปีถัดจากปีที่ได้รับอนุญาตให้หยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่โรงประกอบโลหกรรมนั้นได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หากได้รายงานตามแบบแจ้งข้อมูลการประกอบกิจการโรงงานรายเดือน (ร.ง. ๘) หรือแบบแจ้งข้อมูลการประกอบกิจการโรงงานรายปี (ร.ง. ๙) ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานแล้ว ให้ถือว่าได้ดำเนินการเป็นไปตามข้อ ๔ ของประกาศฉบับนี้

ข้อ ๗ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องรายงานการประกอบโลหกรรมตามแบบที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม หมายถึง

(๑) การขยายหรือลดเขตประกอบโลหกรรม

(๒) การเปลี่ยนวิธีการประกอบโลหกรรม

(๓) การเปลี่ยนหรือเพิ่มชนิดแร่หรือวัตถุดิบหลักที่จะทำการประกอบโลหกรรม

(๔) การเพิ่มเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบโลหกรรม ที่ทำให้วิธีการผลิตหรือกำลังการผลิตเปลี่ยนแปลง หรือสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ

ข้อ ๔ การยื่นขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องแนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอและเอกสารอื่น ๆ ดังต่อไปนี้มาพร้อมกับคำขอ

(๑) แผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมในส่วนที่ขอเปลี่ยนแปลง

(๒) สำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้ว หากเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ทำให้การประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๓) การขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมที่เป็นการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม ให้แนบเอกสารหลักฐานประกอบเพิ่มเติม ดังนี้

(๓.๑) แผนที่แสดงเขตที่จะขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม ซึ่งในส่วนที่ขอขยายต้องไม่ทับซ้อนกับเขตเหมืองแร่ เขตโลหกรรม เขตแต่งแร่ เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๓.๒) เอกสารหลักฐานแสดงว่ามีสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินในส่วนที่ขอขยายเขตโลหกรรม

ทั้งนี้ แผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงต้องมีวิศวกรผู้ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร พร้อมกับระบุประเภทสาขางานวิศวกรรมและหมายเลขใบอนุญาตไว้โดยครบถ้วน

ข้อ ๕ การแจ้งเกี่ยวกับการประกอบโลหกรรม

(๑) การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว

ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ประสงค์จะหยุดดำเนินการประกอบโลหกรรมมากกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ต้องแจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราวต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ตามแบบแจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราวแนบท้ายประกาศนี้ โดยผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมไม่ต้องจัดส่งรายงานการประกอบโลหกรรมนับแต่เดือนถัดจากเดือนที่ได้แจ้ง แต่ทั้งนี้ยังคงต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตประกอบโลหกรรมและชำระค่าธรรมเนียมรายปี

(๒) การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่

(๒.๑) ผู้ที่แจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ก่อนเริ่มการประกอบโลหกรรมต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และนำพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรมเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มประกอบโลหกรรมใหม่ได้

(๒.๒) หากการติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมหรือไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน หรือยังปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือเงื่อนไขการอนุญาตไม่ครบถ้วน ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต้องดำเนินการให้ครบถ้วนหรือแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อน และเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้วจึงจะเริ่มประกอบโลหกรรมใหม่ได้

(๓) การเลิกประกอบโลหกรรม

(๓.๑) ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมอาจเลิกประกอบโลหกรรมได้ เมื่อไม่มีหนี้สินค้างชำระหรือภาระผูกพันอื่น ๆ พร้อมได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตครบถ้วนแล้ว ให้คืนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และนำพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบพื้นที่

(๓.๒) กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วพบว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยังมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กรณีหนึ่งกรณีใดที่กำหนดไว้ตาม (๓.๑) ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓.๓) เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตาม (๓.๑) ครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาการแจ้งเลิกประกอบโลหกรรมให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน และให้ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมนั้นสิ้นอายุลง และให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมทราบด้วย

ข้อ ๖ การดำเนินการตามประกาศนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม

ตามข้อ ๖ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม
การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่
และการเลิกประกอบโลหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม

ข้อ ๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้ขอได้แนบแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมในส่วนที่มีการแก้ไข ซึ่งมีวิศวกรที่ได้รับอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาที่เกี่ยวข้องลงชื่อรับรองในเอกสารต่าง ๆ ที่มีลักษณะของงานอยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิศวกร จำนวน ๔ เล่ม มาพร้อมคำขอหรือไม่

(๕) ผู้ขอได้แนบสำเนารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบแล้ว จำนวน ๔ เล่ม มาพร้อมคำขอหรือไม่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมเป็นผลให้การประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

(๖) ผู้ขอได้แนบข้อมูลพื้นฐานด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมออกตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๔ เล่ม มาพร้อมคำขอหรือไม่ กรณีการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมเป็นผลให้การประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลพื้นฐานดังกล่าว

ข้อ ๒ กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติมทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้คืนคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

ข้อ ๓ เมื่อคำขอและเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมกรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมโดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม แล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

ข้อ ๔ เมื่อ ...

ข้อ ๔ เมื่อรับจดทะเบียนคำขอแล้วเสร็จ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นัดหมายผู้ขอเพื่อนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตโลหกรรมกรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมโดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม

หากผู้ขอขาดนัดในการนำตรวจสอบสภาพพื้นที่และกำหนดเขตโลหกรรมโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องคำขอพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

ข้อ ๕ การยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมโดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตโลหกรรมให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้ขอนำตรวจสอบ โดยดำเนินการดังนี้

(๑) เขตโลหกรรมต้องไม่ทับซ้อนกับเขตประทานบัตร เขตแต่งแร่ เขตโลหกรรม เขตใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ หรือใบอนุญาตอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เว้นแต่ผู้ถือใบอนุญาตนั้น ๆ เป็นบุคคลเดียวกันกับผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒) การกำหนดเขตโลหกรรมในที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน ให้กำหนดเขตตามหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินดังกล่าว

(๓) การกำหนดเขตโลหกรรมในที่ดินประเภทอื่นซึ่งไม่ใช่ที่ดินตาม (๒) หรือกำหนดเขตโลหกรรมในที่ดินตาม (๒) ไม่เต็มพื้นที่ ให้กำหนดเขตโดยวิธีการรังวัด แล้วส่งผลการรังวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบต่อไป

(๔) จัดทำบันทึกผลการตรวจสอบสภาพพื้นที่และทำเลที่ตั้งเขตโลหกรรมพร้อมลงชื่อรับรองแผนที่แสดงเขตโลหกรรมและผลการรังวัดเขตโลหกรรม

(๕) กรณีมีข้อพิพาทหรือข้อร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ในที่ดินในเขตโลหกรรม ให้แจ้งผู้ขอดำเนินการแก้ไขให้ได้ข้อยุติก่อน

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ หรือกำหนดเขตโลหกรรมแล้วเสร็จกรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมโดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแรเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่และโรงประกอบโลหกรรมพร้อมจัดทำบันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม และตรวจสอบแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมให้เป็นไปตามหลักวิศวกรรมและสอดคล้องกับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อม ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมไม่ถูกต้อง ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยบันทึกรายละเอียดที่ผู้ขอต้องปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม พร้อมความเห็น ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด เพื่อเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณีแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมถูกต้อง มีความเหมาะสมตามหลักวิศวกรรม และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม

ตาม ...

ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ และการเลิกประกอบโลหกรรม ให้วิศวกรผู้ตรวจสอบแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมลงชื่อรับรองในแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมในส่วนที่มีการแก้ไข แล้วให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม และเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ

ข้อ ๘ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องแล้ว ให้กองบริการงานอนุญาตแจ้งกองวิศวกรรมบริการเพื่อเขียนแผนที่แสดงเขตโลหกรรมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๒) กรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมโดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม และประมวลเรื่องคำขอ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม

(๑.๑) บันทึกการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๗) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

กรณีการเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมเป็นผลให้การประกอบโลหกรรมเข้าข่ายต้องจัดทำหรือต้องแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้กำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติตามรายงานดังกล่าวซึ่งแนบท้ายใบอนุญาตประกอบโลหกรรมด้วย

(๑.๓) แผนที่แสดงเขตโลหกรรมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๒) กรณีการยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมโดยการขอขยายหรือลดเขตโลหกรรม

(๑.๔) บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม

(๑.๕) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๖) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๙ เมื่อ ...

ข้อ ๙ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต ให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัด ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต และเอกสารตามข้อ ๑ (๔) (๕) และ (๖) จำนวน ๑ ชุด ใหเก็บไวที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบ กรณีพิจารณาอนุญาต ให้ส่งสำเนาเงื่อนไขเพิ่มเติมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) พร้อมเอกสารตามข้อ ๑ (๔) (๕) และ (๖) จำนวน ๑ ชุด ให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตด้วย

ข้อ ๑๐ เมื่อเจาพนักงานอุตสาหกรรมแรประจำทองที่ไดรับเรื่องตามข้อ ๙ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจงผู้ขอเป็นหนังสือภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) มอบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาต พร้อมเอกสารตามข้อ ๑ (๔) (๕) และ (๖) จำนวน ๑ ชุด แก่ผู้ขอ

(๓) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด พร้อมเอกสารตามข้อ ๑ (๔) (๕) และ (๖) จำนวน ๑ ชุดให้เก็บไวที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

หมวด ๒
การหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว

ข้อ ๑๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยื่นแบบแจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว พร้อมใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความตามแบบแจ้งให้ถูกต้องครบถ้วน

แบบแจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราวให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๑๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเรื่องการแจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราวเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามในบันทึกการหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราวในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต แล้วให้คืนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้แจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อทราบภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้ลงนามบันทึกการหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราวไว้ในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม และให้สำเนาบันทึกการหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว (ตามแบบลำดับที่ ๘) ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามแล้วมาด้วย

หมวด ๓ ...

หมวด ๓
การแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้แจ้งหยุดประกอบโลหกรรมชั่วคราว หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ยื่นแบบแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่พร้อมใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความตามแบบแจ้งให้ถูกต้องครบถ้วน

แบบแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่ให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๑๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเรื่องการแจ้งประกอบโลหกรรมใหม่เสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ ภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อให้ตรวจสอบความพร้อมในการประกอบโลหกรรมใหม่

ข้อ ๑๘ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องตามข้อ ๑๖ แล้ว ให้ตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรม จัดทำบันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรมพร้อมสรุปความเห็นให้แล้วเสร็จ ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อแจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ดำเนินการต่อไป โดยให้ตรวจสอบดังนี้

(๑) การติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์เป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานหรือไม่

(๒) ปฏิบัติตามมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและมาตรการด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน หรือมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมที่ได้รับอนุญาต ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีเห็นควรอนุญาตให้ประกอบโลหกรรมใหม่ได้ ให้ลงนามในบันทึกการอนุญาตให้ประกอบโลหกรรมใหม่ในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๒) กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีความเห็นว่าต้องปรับปรุงแก้ไข ให้มีหนังสือถึงผู้แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ได้จดแจ้งไว้ต่อทางราชการ โดยบันทึกรายละเอียดที่ผู้แจ้งต้องปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร

หากผู้แจ้งมิได้ดำเนินการแก้ไขตาม (๒) ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาไม่อนุญาตตามที่แจ้ง

ข้อ ๒๐ ผลการพิจารณาของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นประการใด ให้มีหนังสือถึงผู้แจ้ง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อทราบ

กรณีพิจารณาอนุญาตให้ประกอบโลหกรรมใหม่ ให้สำเนาบันทึกการอนุญาตให้ประกอบโลหกรรมใหม่ (ตามแบบลำดับที่ ๘) ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามแล้วมาด้วย

หมวด ๔ ...

หมวด ๔
การเลิกประกอบโลหกรรม

ข้อ ๒๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ยื่นแบบแจ้งเลิกประกอบโลหกรรมพร้อมใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความตามแบบแจ้งให้ถูกต้องครบถ้วน

แบบแจ้งเลิกประกอบโลหกรรมให้เป็นไปตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเรื่องการแจ้งเลิกประกอบโลหกรรมเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบภายใน ๓ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อให้ตรวจสอบสภาพพื้นที่และโรงประกอบโลหกรรม

ข้อ ๒๔ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องตามข้อ ๒๒ แล้ว ให้ตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรม จัดทำบันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรมพร้อมสรุปความเห็นให้แล้วเสร็จภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อแจ้งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการต่อไป โดยให้ตรวจสอบว่าผู้แจ้งได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการฟื้นฟูพื้นที่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ข้อ ๒๕ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีเห็นควรอนุญาตให้เลิกประกอบโลหกรรมได้ ให้ลงนามในบันทึกการอนุญาตให้เลิกประกอบโลหกรรมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๘) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๒) กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตมีความเห็นว่าต้องปรับปรุงแก้ไข หรือผู้แจ้งยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือมีภาระผูกพันอื่น ๆ หรือยังไม่ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการฟื้นฟูพื้นที่ หรือเหตุอื่น ๆ ที่ต้องปรับปรุงแก้ไขให้แล้วเสร็จก่อนเลิกการประกอบโลหกรรม ให้มีหนังสือถึงผู้แจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ที่ได้จดแจ้งไว้ต่อทางราชการ โดยบันทึกรายละเอียดที่ผู้แจ้งต้องปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร

หากผู้แจ้งมิได้ดำเนินการแก้ไขตาม (๒) ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาไม่อนุญาตตามที่แจ้ง

ข้อ ๒๖ ผลการพิจารณาของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เป็นประการใด ให้มีหนังสือถึงผู้แจ้ง กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อทราบ

กรณีพิจารณาอนุญาตให้เลิกการประกอบโลหกรรม ให้สำเนาบันทึกการอนุญาตให้เลิกประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๘) ซึ่งเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ลงนามแล้วมาด้วย

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุ
ใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่
และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ หรือใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตนั้น ๆ และใบอนุญาตฉบับเดิมมาพร้อมกับคำขอ

เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่ามีฐานะเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาตและให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาให้ต่ออายุใบอนุญาตซื้อแร่ ใบอนุญาตครอบครองแร่ และใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่

(๑) ไม่เคยต้องโทษฐานไม่จัดทำรายงานหรือจัดทำรายงานเป็นเท็จตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาในคดีส่วนแพ่งตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และยังไม่ได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาให้ครบถ้วน

(๓) ผู้ขอได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตมาโดยถูกต้องครบถ้วน และได้ดำเนินการตามข้อสั่งการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้โดยครบถ้วนแล้ว (ถ้ามี)

(๔) กรณีที่ผู้ขอยังไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างครบถ้วน ต้องแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันควร อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

(๕) ไม่มีเหตุขัดข้องหรือนโยบายของภาครัฐเป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
จุลพงษ์ ทวีศรี
รองอธิบดี รักษาราชการแทน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอน
ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๓ การยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตในหมวดนี้ ให้ผู้ขอยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และแนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอพร้อมกับแนบใบอนุญาตแต่งแร่หรือใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับเดิมแล้วแต่กรณี มาพร้อมกับคำขอ

เมื่อได้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามหมวดนี้มีฐานะเสมือนผู้ได้รับใบอนุญาตและประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะมีคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาต

(๑) ไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(๒) ผู้ขอได้ปฏิบัติตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่หรือแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณีมาโดยถูกต้องและได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้โดยครบถ้วนแล้ว (ถ้ามี)

(๓) กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบและพบว่าการแต่งแร่หรือการประกอบโลหกรรมไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างครบถ้วน ผู้ขอต้องแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จโดยไม่มีเหตุอันสมควรจะไม่พิจารณาต่ออายุใบอนุญาต

(๔) ไม่มีเหตุขัดข้องหรือนโยบายของภาครัฐเป็นอย่างอื่น

(๕) เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของประชาชน สัตว์ พืช และทรัพย์สิน อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เพิ่มเติมตามที่เห็นสมควรในขั้นตอนการพิจารณาให้ต่ออายุใบอนุญาตในหมวดนี้ก็ได้

หมวด ๒
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๕ การโอนใบอนุญาตในหมวดนี้ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พร้อมเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

ผู้รับโอนใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาต

ผู้รับโอนต้องแนบหลักฐานเกี่ยวกับที่ดินที่ตั้งสถานที่แต่งแร่หรือสถานที่ประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณีดังนี้

(๑) กรณีเป็นที่ดินของตนเอง ให้แนบหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินมาพร้อมคำขอ

(๒) กรณีเป็นที่ดินของบุคคลอื่น ให้แนบหลักฐานที่แสดงว่าเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินในเขตพื้นที่ที่สถานที่แต่งแร่หรือสถานประกอบโลหกรรมตั้งอยู่ ยินยอมให้ผู้รับโอนใบอนุญาตตั้งสถานที่ดังกล่าวในพื้นที่นั้นต่อไปได้มาพร้อมคำขอ

(๓) กรณีเป็นที่ดินที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ให้แนบหลักฐานการยื่นคำขออนุญาตให้เข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินเพื่อตั้งสถานที่แต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณีจากหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ

ข้อ ๖ เมื่อผู้โอนใบอนุญาตได้ชำระหนี้สินที่ค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ และชำระค่าธรรมเนียมการโอนใบอนุญาตแก่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จนครบถ้วนแล้ว จึงจะทำการโอนใบอนุญาตในหมวดนี้ได้ และจะประกอบกิจการที่รับโอนได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้โอนใบอนุญาตแล้ว

ผู้รับโอนต้องรับโอนไปทั้งสิทธิและหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตเดิม และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

หมวด ๓
การยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมโดยการตกทอด

ข้อ ๗ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตในหมวดนี้ตาย หากทายาทประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกแล้วแต่กรณี ยื่นคำขอพร้อมบัญชีรายชื่อทายาทที่จะประกอบกิจการแทนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตในหมวดนี้ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๘ เมื่อทายาทของผู้รับใบอนุญาตในหมวดนี้หรือผู้จัดการมรดกได้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตโดยการตกทอดภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๗ ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกประกอบกิจการต่อไปได้เสมือนเป็นผู้รับใบอนุญาต จนกว่าอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๙ ในกรณีทายาทคนใดคนหนึ่งยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตในหมวดนี้โดยการตกทอดภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๗ ทายาทคนอื่นหรือผู้จัดการมรดกยังมีสิทธิยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตในหมวดนี้ในเวลาใด ๆ ได้ แต่ต้องยื่นก่อนที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๑๐ การดำเนินการตามประกาศนี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
สมบูรณ์ ยินดียั่งยืน
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุและการโอน
ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ตามข้อ ๑๐ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่

ส่วนที่ ๑
การต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๒ ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือผู้ขอยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แจ้งผู้ขอทราบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม หรือชำระหนี้สินทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาไม่ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๓ เมื่อคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน และผู้ขอไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๕ วัน เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) นัดหมายผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่และวิศวกรควบคุมภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อให้เข้าร่วมการตรวจสอบโรงแต่งแร่ โดยให้ตรวจสอบ ดังนี้

(๑.๑) ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ปฏิบัติตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่มาโดยถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่

(๑.๒) มาตรการด้านความปลอดภัยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๑.๓) มาตรการ ...

(๑.๓) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่ที่ได้รับอนุญาตถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๑.๔) อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

(๒) จัดทำบันทึกรายงานการตรวจสอบโรงแต่งแร่ และเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมสรุปความเห็นเสนอสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงแต่งแร่แล้วเสร็จ

ข้อ ๕ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๔ ให้ประมวลเรื่องราวคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) บันทึกการต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๕) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เรื่องการอนุญาตให้ต่ออายุและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๑.๓) แจ้งการอนุญาตพร้อมสำเนาบันทึกการต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๕) ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือเพื่อคืนคำขอและเอกสารทั้งหมดให้ผู้ขอและแจ้งผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ส่วนที่ ๒ ...

ส่วนที่ ๒
การโอนใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๗ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้รับโอนมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือไม่

(๕) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๘ กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติม หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอไปดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หากผู้ขอมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ดำเนินการคืนคำขอภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

เมื่อผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ ๙ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่โดยการตกทอดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ถึงแก่ความตาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) โดยอนุโลม

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติม หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอไปดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หากผู้ขอมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา เพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่ตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องราวคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่หรือคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่โดยการตกทอด พร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ

ข้อ ๑๑ เมื่อ ...

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องราวคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่หรือคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่โดยการตกทอดจากจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม แล้วประมวลเรื่องราวคำขอพร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

ข้อ ๑๒ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องจากจังหวัดหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องราวคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) บันทึกการโอนใบอนุญาตลงในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๖) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) ความเห็นของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต แล้วแต่กรณี

(๒.๒) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๑๓ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตการโอนใบอนุญาตแต่งแร่แล้ว ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ส่วนใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้ให้ใบอนุญาตให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องราวคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๑๓ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้แจ้งผู้รับโอนเป็นหนังสือภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการแล้วดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้รับโอน

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้แจ้งผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เป็นหนังสือเพื่อรับใบอนุญาตแต่งแร่และเอกสารทั้งหมดคืน

หมวด ๒ ...

หมวด ๒
การต่ออายุและการโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ส่วนที่ ๑
การต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๑๖ ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือผู้ขอยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติม หรือชำระหนี้สินทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควรให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๑๗ เมื่อคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน และผู้ขอไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วัน เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่และโรงประกอบโลหกรรม พร้อมจัดทำบันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีการประกอบโลหกรรมไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างครบถ้วน หรือไม่ได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้โดยครบถ้วน (ถ้ามี) ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยบันทึกรายละเอียดที่ผู้ขอต้องปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม พร้อมความเห็น ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด เพื่อเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณี ...

(๒) กรณีการประกอบโลหกรรมเป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างครบถ้วน ได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้โดยครบถ้วนแล้ว (ถ้ามี) และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม และเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๙ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องจากจังหวัดหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องคำขอ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๑.๑) บันทึกการต่ออายุในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๕) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๐ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาต ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อ ...

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๒๐ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) มอบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ

(๓) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ส่วนที่ ๒

การโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยื่นคำขอโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้รับโอนมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือไม่

(๕) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๒๓ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมโดยการตกทอดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถึงแก่ความตาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามข้อ ๒๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ กรณีดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๒๒ แล้ว ผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือผู้ขอยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แจ้งผู้ขอทราบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม หรือชำระหนี้สินทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้คืนคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

เมื่อผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

ข้อ ๒๕ กรณีดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

กรณี ...

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติมทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หากผู้ขอมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา เพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตให้รับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามข้อ ๒๔ หรือวันที่คำขอและเอกสารหลักฐานการขอรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมโดยการตกทอดถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๒๕ เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๗ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม แล้วประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

ข้อ ๒๘ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องจากจังหวัดหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องคำขอ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตพร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๑.๑) บันทึกการโอนในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๖) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒.๑) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๒) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๙ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณี ...

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาต ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๒๙ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอและผู้รับโอนเป็นหนังสือภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) กรณีอนุญาต ให้มอบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้รับโอน

(๓) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอน
ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๕ และมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแนบท้ายประกาศนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการต่ออายุและการโอน
ใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ตามข้อ ๑๐ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่
และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่

ส่วนที่ ๑
การต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๒ ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือผู้ขอยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แจ้งผู้ขอทราบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม หรือชำระหนี้สินทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาไม่ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๓ เมื่อคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน และผู้ขอไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๕ วัน เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแรเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๔ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) นัดหมายผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่และวิศวกรควบคุมภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องเพื่อให้เข้าร่วมการตรวจสอบโรงแต่งแร่ โดยให้ตรวจสอบ ดังนี้

(๑.๑) ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ปฏิบัติตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่มาโดยถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่

(๑.๒) มาตรการด้านความปลอดภัยถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๑.๓) มาตรการ ...

(๑.๓) มาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามแผนผังและวิธีการแต่งแร่ที่ได้รับอนุญาตถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๑.๔) อื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

(๒) จัดทำบันทึกรายงานการตรวจสอบโรงแต่งแร่ และเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมสรุปความเห็นเสนอสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงแต่งแร่แล้วเสร็จ

ข้อ ๕ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดได้รับเรื่องตามข้อ ๔ ให้ประมวลเรื่องราวคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) บันทึกการต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๕) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการแต่งแร่เพิ่มเติมในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๒ ฉบับ ได้แก่ ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เรื่องการอนุญาตให้ต่ออายุและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงแต่งแร่

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ขอเรื่องการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๖ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๑.๓) แจ้งการอนุญาตพร้อมสำเนาบันทึกการต่ออายุใบอนุญาตแต่งแร่ในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๕) ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือเพื่อคืนคำขอและเอกสารทั้งหมดให้ผู้ขอและแจ้งผลให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ส่วนที่ ๒ ...

ส่วนที่ ๒
การโอนใบอนุญาตแต่งแร่

ข้อ ๗ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่ ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้รับโอนมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือไม่

(๕) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๘ กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติม หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอไปดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หากผู้ขอมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ดำเนินการคืนคำขอภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

เมื่อผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ ๙ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่โดยการตกทอดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ถึงแก่ความตาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๗ (๑) (๒) (๓) และ (๔) โดยอนุโลม

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานยังไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติม หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอไปดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หากผู้ขอมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา เพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่ตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องราวคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่หรือคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่โดยการตกทอด พร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอ

ข้อ ๑๑ เมื่อ ...

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องราวคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่หรือคำขอโอนใบอนุญาตแต่งแร่โดยการตกทอดจากจังหวัดแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม แล้วประมวลเรื่องราวคำขอพร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

ข้อ ๑๒ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องจากจังหวัดหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องราวคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่

(๑.๑) บันทึกการโอนใบอนุญาตลงในใบอนุญาตแต่งแร่ (ตามแบบลำดับที่ ๖) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่

(๒.๑) ความเห็นของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต แล้วแต่กรณี

(๒.๒) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้โอนใบอนุญาตแต่งแร่พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๑๓ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตการโอนใบอนุญาตแต่งแร่แล้ว ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ส่วนใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้ให้ใบอนุญาตให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องราวคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๑๓ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้แจ้งผู้รับโอนเป็นหนังสือภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตและให้มารับใบอนุญาตแต่งแร่ ทั้งนี้หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการแล้วดำเนินการ ดังนี้

(๑.๑) มอบใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้รับโอน

(๑.๒) ใบอนุญาตแต่งแร่ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้แจ้งผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่เป็นหนังสือเพื่อรับใบอนุญาตแต่งแร่และเอกสารทั้งหมดคืน

หมวด ๒ ...

หมวด ๒
การต่ออายุและการโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ส่วนที่ ๑
การต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๑๖ ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือผู้ขอยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติม หรือชำระหนี้สินทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควรให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาเพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๑๗ เมื่อคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน และผู้ขอไม่มีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วัน เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแรเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๘ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบพื้นที่และโรงประกอบโลหกรรม พร้อมจัดทำบันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

(๑) กรณีการประกอบโลหกรรมไม่เป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรมที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างครบถ้วน หรือไม่ได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้โดยครบถ้วน (ถ้ามี) ให้มีหนังสือแจ้งผู้ขอทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยบันทึกรายละเอียดที่ผู้ขอต้องปรับปรุงแก้ไขให้ชัดเจนและกำหนดเวลาพอสมควร หากผู้ขอมิได้ดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม พร้อมความเห็น ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนด เพื่อเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตต่อไป

(๒) กรณี ...

(๒) กรณีการประกอบโลหกรรมเป็นไปตามแผนผังและวิธีการประกอบโลหกรรม ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตอย่างครบถ้วน ได้ดำเนินการตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งการไว้โดยครบถ้วนแล้ว (ถ้ามี) และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้ประมวลเรื่องคำขอ บันทึกรายงานการตรวจ โรงประกอบโลหกรรม และเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติม (ถ้ามี) พร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ตรวจสอบโรงประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ

ข้อ ๑๙ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องจากจังหวัดหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องคำขอ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาต พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๑.๑) บันทึกการต่ออายุในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๕) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) บันทึกเงื่อนไขการประกอบโลหกรรมเพิ่มเติมในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๓) (ถ้ามี) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๓) บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม

(๑.๔) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๕) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒.๑) บันทึกรายงานการตรวจโรงประกอบโลหกรรม

(๒.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๐ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาต ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๒๑ เมื่อ ...

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๒๐ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอเป็นหนังสือภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) มอบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้ขอ

(๓) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ส่วนที่ ๒

การโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

ข้อ ๒๒ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมยื่นคำขอโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ดังนี้

(๑) การกรอกข้อความในแบบคำขอโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๒) ผู้ขอได้แนบเอกสารหลักฐานตามที่ระบุไว้ในคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

(๓) ผู้ขอได้แนบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตมาพร้อมคำขอหรือไม่

(๔) ผู้รับโอนมีคุณสมบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาตแต่งแร่และใบอนุญาตประกอบโลหกรรมหรือไม่

(๕) ผู้ขอมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่

ข้อ ๒๓ เมื่อมีผู้ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมโดยการตกทอดต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรมถึงแก่ความตาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ตามข้อ ๒๒ (๑) (๒) (๓) และ (๔) โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ กรณีดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๒๒ แล้ว ผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน หรือผู้ขอยังมีหนี้สินค้างชำระตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ให้แจ้งผู้ขอทราบเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม หรือชำระหนี้สินทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควร แล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากผู้ขอมิได้ดำเนินการโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้คืนคำขอภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา

เมื่อผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอและแนบเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

ข้อ ๒๕ กรณีดำเนินการตรวจสอบตามข้อ ๒๓ แล้ว ให้แจ้งผู้ขอชำระค่าธรรมเนียมแล้วเสนอเรื่องให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับจดทะเบียนคำขอภายใน ๑ วัน

กรณี ...

กรณีผู้ขอกรอกข้อความในแบบคำขอหรือแนบเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้แจ้งผู้ขอแก้ไขเพิ่มเติมทันที หากผู้ขอไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานและกำหนดเวลาพอสมควรแล้วแจ้งให้ผู้ขอดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว หากผู้ขอมิได้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยมิได้มีเหตุอันสมควร ให้ประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลา เพื่อส่งเรื่องให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาไม่อนุญาตให้รับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามคำขอดังกล่าว

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ประมวลเรื่องคำขอพร้อมเอกสารประกอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่รับจดทะเบียนคำขอโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมตามข้อ ๒๔ หรือวันที่คำขอและเอกสารหลักฐานการขอรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมโดยการตกทอดถูกต้องครบถ้วนตามข้อ ๒๕ เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร เขตพื้นที่ที่รับผิดชอบดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๗ เมื่อสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตได้รับเรื่องแล้ว ให้ตรวจสอบความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ตามประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการต่ออายุและการโอนใบอนุญาตแต่งแร่ และใบอนุญาตประกอบโลหกรรม แล้วประมวลเรื่องพร้อมความเห็นเสนอกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ภายใน ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากจังหวัด

ข้อ ๒๘ เมื่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้รับเรื่องจากจังหวัดหรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตประมวลเรื่องคำขอ ภายใน ๕ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง เพื่อเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตพร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่ออนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๑.๑) บันทึกการโอนในใบอนุญาตประกอบโลหกรรม (ตามแบบลำดับที่ ๖) จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด และฉบับผู้รับใบอนุญาต

(๑.๒) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๑.๓) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการอนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี

(๒) กรณีการดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อไม่อนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรม

(๒.๑) ความเห็นของสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต

(๒.๒) หนังสือแจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดเรื่องการไม่อนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี พร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่อนุญาต

ข้อ ๒๙ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้โอนหรือรับโอนใบอนุญาตประกอบโลหกรรมแล้วแต่กรณี ให้กองบริการงานอนุญาตดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณี ...

(๑) กรณีอนุญาต ให้ส่งเรื่องให้จังหวัดพร้อมด้วยใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดและฉบับผู้รับใบอนุญาต ส่วนใบอนุญาตฉบับผู้ให้ใบอนุญาต ให้เก็บไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) กรณีไม่อนุญาต ให้ส่งเรื่องคำขอพร้อมเอกสารทั้งหมดคืนให้จังหวัด

(๓) แจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตทราบด้วย

ข้อ ๓๐ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับเรื่องตามข้อ ๒๙ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แจ้งผู้ขอและผู้รับโอนเป็นหนังสือภายใน ๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้ทราบเรื่องการอนุญาตหรือไม่อนุญาตและให้มารับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม ทั้งนี้ หนังสือที่แจ้งผู้ขอให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามชื่อที่อยู่ซึ่งจดแจ้งไว้ต่อทางราชการ

(๒) กรณีอนุญาต ให้มอบใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับผู้รับใบอนุญาตแก่ผู้รับโอน

(๓) ใบอนุญาตประกอบโลหกรรมฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้เก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้กรณีที่อาชญาบัตร ประทานบัตรหรือใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้ถืออาชญาบัตร ผู้ถือประทานบัตร หรือผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การยื่นคำขอรับใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต

ข้อ ๓ กรณีหนังสือสำคัญหรือใบอนุญาตต่อไปนี้ ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑) อาชญาบัตรสำรวจแร่

(๒) ใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย

ข้อ ๔ กรณีหนังสือสำคัญหรือใบอนุญาตต่อไปนี้ ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่

(๑) อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ ประทานบัตรทุกประเภท

(๒) ใบอนุญาตอื่น ๆ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ยกเว้นใบอนุญาตตามข้อ ๓ (๒)

ข้อ ๕ ผู้ประสงค์จะขอรับใบแทนตามข้อ ๓ หรือข้อ ๔ ให้ยื่นคำขอตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ พร้อมเอกสารหรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ

หมวด ๒
วิธีการออกใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต

ข้อ ๖ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นแล้วแต่กรณีได้รับคำขอตามข้อ ๕ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบว่าผู้ยื่นคำขอได้กรอกข้อความและยื่นรายการเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขอถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ หากเห็นว่ายังกรอกข้อความไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนหรือยังขาดเอกสารหรือหลักฐานใด ให้แจ้งผู้ยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมทันที ถ้ายังไม่อาจดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้ทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นเพิ่มเติม โดยให้ผู้ยื่นคำขอและพนักงานเจ้าหน้าที่ลงนามไว้ในบันทึกดังกล่าว แล้วแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอไปแก้ไขหรือยื่นเอกสารเพิ่มเติมภายในห้าวันทำการนับแต่ได้รับแจ้ง หากผู้ยื่นคำขอมิได้ดำเนินการภายในกำหนดเวลาก็ให้คืนคำขอ

(๒) กรณีตรวจสอบแล้วเห็นว่า ผู้ยื่นคำขอกรอกข้อความและยื่นรายการเอกสารหรือหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้เรียกเก็บเงินค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๒.๑) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร

(๒.๒) ค่ารับรองสำเนาเอกสาร

(๒.๓) ค่าใบแทนอาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาต

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นท้องที่ที่อนุญาตอาชญาบัตรสำรวจแร่หรือใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยเป็นผู้ออกใบแทน โดยให้คัดสำเนาจากฉบับของเจ้าพนักงานท้องถิ่นท้องที่ที่อนุญาตนั้น

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ออกใบแทนอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร โดยให้คัดสำเนาจากฉบับของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดท้องที่ที่อาชญาบัตรหรือประทานบัตรตั้งอยู่

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบแทนใบอนุญาตอื่น ๆ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ยกเว้นใบอนุญาตตามข้อ ๓ (๒) โดยให้คัดสำเนาจากฉบับของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ออกใบอนุญาตนั้น ๆ

ข้อ ๑๐ กรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตรฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รายงานสาเหตุดังกล่าวไปยังกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เพื่อให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ออกใบแทน

ข้อ ๑๑ กรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตรฉบับที่เก็บรักษาไว้ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาหนังสือสำคัญดังกล่าวดำเนินการ ดังนี้

(๑) รายงานให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ

(๒) ประสานสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้จัดทำสำเนาหนังสือสำคัญดังกล่าว ฉบับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด แล้วนำเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อออกใบแทน

ข้อ ๑๒ การออกใบแทนตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ แล้วแต่กรณี ให้ประทับคำว่า “ใบแทน” สีแดงเหนือตราครุฑ แล้วเขียนหรือประทับข้อความด้วยอักษรสีแดงไว้ด้านหน้าว่า “ใบแทนฉบับนี้ให้ใช้แทนต้นฉบับที่ชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย” และให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หรือเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณีลงนามไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๓ กรณีเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ออกใบแทนตามข้อ ๘ ให้แจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พร้อมสำเนาใบแทนดังกล่าวเพื่อทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรังวัดกำหนดเขตคำขอ
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตพื้นที่คำขอดังต่อไปนี้ โดยวิธีการรังวัดหรือวิธีการอย่างอื่นตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๖

(๑) การกำหนดเขตพื้นที่คำขอประทานบัตร คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรม คำขอใบอนุญาตทิ้งมูลดินทราย และใบอนุญาตที่เกี่ยวเนื่องกับประทานบัตรหรือใบอนุญาตดังกล่าว

(๒) เมื่อมีข้อพิพาทหรือคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับเขตพื้นที่

(๓) เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร

ข้อ ๕ การกำหนดเขตพื้นที่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษให้กำหนดโดยวิธีการตามข้อ ๗

ข้อ ๖ การกำหนดเขตพื้นที่คำขอตามข้อ ๔ ให้ทำการรังวัดโดยวิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีดังต่อไปนี้

(๑) รังวัดโดยกล้องสำรวจประมวลผลรวม โดยวิธีการรังวัดบรรจบหมุด

(๒) รังวัดโดยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม

(๓) รังวัดโดยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม ร่วมกับกล้องสำรวจประมวลผลรวม

(๔) รังวัดโดยวิธีการอย่างอื่น ตามที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ

ข้อ ๗ การกำหนดเขตพื้นที่ตามข้อ ๕ ให้กระทำโดยต้องมีด้านทุกด้านวางทับเส้นกริดที่แสดงไว้ในแผนที่มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร

ข้อ ๘ ในการรังวัดกำหนดเขตคำขอของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ ผู้ยื่นคำขอต้องอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๙ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรังวัดกำหนดเขตคำขอและการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรังวัดกำหนดเขตคำขอ
แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
การรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

หมวด ๑
การรังวัดกำหนดเขตคำขอ
อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ

ข้อ ๑ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่รับเรื่องคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือคำขออาชญาบัตรพิเศษไว้ดำเนินการแล้ว ให้สั่งพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเขตพื้นที่คำขอตามวิธีที่กำหนดไว้ในแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๒ ให้ตรวจสอบพื้นที่ที่ยื่นคำขอว่าเป็นพื้นที่ที่ห้ามยื่นขอตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือกฎหมายอื่นหรือไม่ แล้วส่งให้กองวิศวกรรมบริการเพื่อตรวจสอบและเขียนแบบพิมพ์อาชญาบัตร

๒.๑ การเขียนแผนที่แสดงเขตคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และคำขออาชญาบัตรพิเศษ ต้องมีด้านทุกด้านวางทับเส้นกริดที่แสดงไว้ในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร พร้อมกำหนดค่าพิกัดฉากสากล (U.T.M. Coordinate) ของมุมใดมุมหนึ่งไว้ และให้หมายเหตุการตรวจสอบพื้นที่ไว้ด้วย ตามตัวอย่าง (ก) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

๒.๒ การเขียนแผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ และคำขออาชญาบัตรพิเศษ ให้ลงรายละเอียดข้างเคียงให้ครบถ้วน ทั้งแสดงแนวเขตการทับคาบเกี่ยวพื้นที่ต้องห้ามตามกฎหมาย พื้นที่ป่าลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ตามมติคณะรัฐมนตรี และพื้นที่ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามตัวอย่าง (ข) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๓ เมื่อกองวิศวกรรมบริการได้ตรวจสอบและเขียนแบบพิมพ์คำขออาชญาบัตรตามข้อ ๒ แล้ว ให้ส่งสำเนาแบบพิมพ์คำขออาชญาบัตรพร้อมแจ้งผลการตรวจสอบให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ และส่งแบบพิมพ์คำขออาชญาบัตรให้กองบริการงานอนุญาต

ข้อ ๔ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับแจ้งการอนุญาตอาชญาบัตรจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว ให้สั่งพนักงานเจ้าหน้าที่หมายเหตุในทะเบียนจัดการ และลงเลขที่อาชญาบัตรในแผนที่ระวางคำขอโดยเร็ว

หมวด ๒
การรังวัดกำหนดเขตคำขอประทานบัตร

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับจดทะเบียนคำขอประทานบัตรแล้ว ให้ส่งเรื่องที่ได้รับจดทะเบียนพร้อมกับให้ผู้ยื่นคำขอไปติดต่อกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในวันที่รับจดทะเบียนคำขอ เพื่อนัดวันทำการรังวัดกำหนดเขตคำขอประทานบัตรให้แล้วเสร็จ การกำหนดวันนำพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการรังวัดต้องกระทำเป็นหนังสือตามแบบบันทึกนัดรังวัดกำหนดเขตคำขอประทานบัตรแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

โดยกำหนด ...

โดยกำหนดวัน เวลา ที่แน่นอน และให้ผู้ยื่นคำขอลงลายมือชื่อรับทราบ แต่ต้องไม่เกิน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันรับจดทะเบียนคำขอ หากผู้ยื่นคำขอไม่มานำรังวัดตามกำหนดนัดโดยมิได้แจ้งเหตุจำเป็นและมิได้ขอผัดการนำรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรืออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ยกคำขอประทานบัตรต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอมีความจำเป็น ไม่สามารถนำรังวัดตามกำหนดได้และประสงค์จะขอผัดการนำรังวัด เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีเหตุอันสมควรให้ผู้ยื่นคำขอผัดการนำรังวัดได้ไม่เกิน ๗ วัน นับตั้งแต่วันครบกำหนดนัด การขอผัดการนำรังวัดเกินกว่ากำหนดระยะเวลาดังกล่าวหรือการขอผัดการรังวัดครั้งที่สองให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีอำนาจอนุญาตให้ได้เฉพาะกรณีมีเหตุจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เมื่อครบกำหนดการขอผัดการนำรังวัดตามที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อนุญาต หรือตามกำหนดเวลาที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อนุญาตในกรณีหลัง แล้วผู้ยื่นคำขอยังไม่มานำรังวัดให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการยกคำขอประทานบัตรกรณีเป็นประทานบัตรประเภทที่ ๑ หรือเสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ยกคำขอประทานบัตรกรณีเป็นประทานบัตรประเภทที่ ๒ หรือประเภทที่ ๓

ข้อ ๗ ให้ผู้ยื่นคำขอนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปทำการรังวัดตามกำหนดนัด หากผู้ยื่นคำขอไม่อาจนำรังวัดได้ด้วยตนเองและมีความประสงค์จะให้ผู้อื่นนำรังวัดแทน ให้ผู้ยื่นคำขอทำหนังสือมอบฉันทะเป็นหลักฐานและให้จัดหาคนงานรังวัดให้ตามความจำเป็น โดยทำบันทึกคำรับรองไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้ก่อนออกไปทำการรังวัด

ข้อ ๘ กรณีการรังวัดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม โดยวิธีการรังวัดบรรจบหมุดให้ดำเนินการ ดังนี้

๘.๑ ก่อนออกไปปฏิบัติงานรังวัด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบกล้องสำรวจประมวลผลรวมให้ถูกต้อง โดยบันทึกผลการตรวจสอบในสมุดสนามเล่มที่ใช้ในการรังวัดแปลงนั้น ๆ แบบสมุดสนามให้ใช้ตามตัวอย่าง (ซ) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้ และภายหลังการตรวจสอบเสร็จแล้ว ต้องลงชื่อกำกับรับรองว่าได้ทำการตรวจสอบจริงทุกครั้ง การตรวจสอบให้ปฏิบัติ ดังนี้

ก. กล้องสำรวจประมวลผลรวม จะต้องแสดงการอ่านค่าองศาราบ ๕ ครั้ง โดยอ่านหน้าซ้าย ๓ ครั้ง และหน้าขวา ๒ ครั้ง มุมดิ่งหน้าซ้ายและหน้าขวาหน้าละ ๑ ครั้ง เพื่อทราบค่าแตกต่างค่ามุมที่อ่านได้จะต้องมีค่าแตกต่างกันไม่เกิน ± ๒๐ ฟิลิปดา

ข. กล้องสำรวจประมวลผลรวมต้องได้รับการตรวจสอบการวัดระยะเทียบกับระยะมาตรฐานไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เมตร ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน ± ๕ มม. ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑ ปี

๘.๒ ต้องทำการรังวัดเชื่อมโยงถ่ายค่าพิกัดฉาก U.T.M. จากหมุดหลักฐานการแผนที่หรือหลักหมายเขตเหมืองแร่เดิม หรือหมุดที่มีค่าพิกัดฉาก U.T.M. อย่างน้อย ๓ หมุด หรือหลักเข้าหาเขตคำขอประทานบัตรที่ทำการรังวัด ซึ่งหมุดหรือหลักดังกล่าวได้รังวัดตรวจสอบแล้วถูกต้องไม่คลาดเคลื่อน ในกรณีที่บริเวณนั้นมีหมุดหลักฐานการแผนที่หรือหลักหมายเขตเหมืองแร่เดิมหรือหมุดที่มีค่าพิกัดฉาก U.T.M. เพียง ๒ หมุดหรือหลัก และปรากฏว่าหมุดหรือหลักดังกล่าวอยู่ในสภาพแน่นหนาไม่มีร่องรอยการถูกเคลื่อนย้าย และได้รังวัดตรวจสอบแล้วถูกต้อง ไม่คลาดเคลื่อน อนุโลมให้ใช้เป็นหลักฐานเชื่อมโยงสำหรับการรังวัดได้แต่ทั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดต้องบันทึกเหตุผลไว้ในสมุดสนาม การรังวัดตรวจสอบหมุดหรือหลักดังกล่าวที่จะใช้เป็นหลักฐานการเชื่อมโยงสำหรับการรังวัด เมื่อคำนวณตรวจสอบแล้ว ระยะระหว่างหมุดหรือหลักจะต้องมีความแม่นยำ (Accuracy) ไม่ต่ำกว่า ๑:๑,๐๐๐ จึงจะถือว่าหมุดหรือหลักนั้นถูกต้องไม่คลาดเคลื่อน

๘.๓ ให้ตั้งเข็มทิศ ...

๘.๓ ให้ตั้งเข็มทิศหาอาซิมุท (Magnetic Azimuth) ทั้งของธงหน้าและธงหลังที่หมุดหลักหลักฐานการแผนที่หรือหลักหมายเขตหรือหมุดที่มีค่าพิกัดฉาก U.T.M. ที่ใช้เป็นหลักฐานในการออกงานรังวัดและคำนวณวงรอบ

๘.๔ การอ่านค่าองศาราบ ให้อ่านหน้าซ้ายไม่น้อยกว่า ๓ ครั้ง และหน้าขวาไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง การวัดระยะให้วัดไม่น้อยกว่า ๒ ครั้ง โดยอ่านถึงทศนิยมตำแหน่งที่ ๓ แล้วนำค่าเฉลี่ยของมุมราบและระยะไปใช้ในการคำนวณ

๘.๕ รายการรังวัดบรรจบหมุดให้บันทึกลงในระบบความจำของกล้องสำรวจประมวลผลรวมหรือเขียนลงในสมุดสนามด้วยหมึกให้ชัดเจน การแก้ไขรายการรังวัดให้ใช้วิธีขีดฆ่า โดยให้เห็นตัวเลขเดิมแล้วเขียนตัวเลขที่แก้ไขไว้คู่กัน เมื่อแก้ไขแล้วให้ผู้ทำการรังวัดลงชื่อกำกับตัวเลขที่แก้ไขไว้ทุกแห่ง

๘.๖ การคำนวณวงรอบ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังนี้

ก. ค่าความคลาดเคลื่อนทางมุม (Angular Error) ไม่เกิน $\pm ๓๐''\sqrt{N}$ โดยที่ N = จำนวนหมุดที่ตั้งกล้อง

ข. ค่าความคลาดเคลื่อนเข้าบรรจบ (Error of Closure) ไม่ต่ำกว่า ๑:๕,๐๐๐

ค. การคำนวณเนื้อที่ให้คำนวณโดยวิธี Double Meridian Distance

๘.๗ การคัดค่าพิกัดฉากลงในบัตรพิกัดฉาก ให้คัดเรียงลำดับหมายเลขมุมประทานบัตร โดยให้ใช้สีน้ำเงินหรือสีดำสำหรับค่าพิกัดฉากใหม่ และสีแดงสำหรับค่าพิกัดฉากเก่ากับให้คัดทิศระยะ และเครื่องหมายหลักหมายเขตลงในบัตรพิกัดฉากให้ถูกต้องครบถ้วน พร้อมทั้งให้หมายเหตุว่าค่าพิกัดฉากที่ได้รังวัดโยงยึดมาจากไหน บัตรพิกัดฉากที่ใช้เป็นหลักฐานต้องมีลายมือชื่อ ผู้คัด ผู้ทาน และผู้ตรวจ และลงวัน เดือน ปี ที่คัดกำกับไว้เป็นหลักฐานในตอนท้ายของบัตรด้วย แบบบัตรพิกัดฉาก ให้ใช้ตามตัวอย่าง (ฌ) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

๘.๘ กรณีสมุดสนามที่ทำการรังวัดบรรจบหมุดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม นอกจากแสดงรายการรังวัดมุมและระยะแล้ว จะต้องแสดงรายละเอียดการปฏิบัติงานทุกวัน และบันทึกการชี้แจงเหตุผลการรังวัดในเรื่องต่าง ๆ ก่อนที่จะส่งสมุดสนามให้ตรวจสอบ ต้องลงนามรับรองว่าเป็นต้นฉบับจริง พร้อมทั้งแนบแผนที่แสดงการรังวัด แผนที่คำขอต่าง ๆ แผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขอ และแผนที่แสดงจุดที่ตั้งของหมุดหลักฐานการแผนที่ที่สร้างขึ้น (ถ้ามี) การส่งสมุดสนามให้ส่งพร้อมรายการคำนวณวงรอบ บัตรพิกัดฉาก รายการคำนวณเนื้อที่ทั้งนี้ สมุดสนาม บัตรพิกัดฉาก และรายการคำนวณต่าง ๆ ให้ทำสำเนาเก็บไว้ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ๑ ชุด

ข้อ ๙ กรณีรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม ให้ดำเนินการดังนี้

๙.๑ เครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียมแบบรังวัดชนิดขาตั้งแบบ ๒ ความถี่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ชุด พร้อมอุปกรณ์และโปรแกรมประมวลผลในระบบคอมพิวเตอร์

๙.๒ รังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม โดยวิธีการรังวัดแบบสถิต (Static) ระบบพิกัดสากล WGS ๘๔ (แผนที่ชุด L ๗๐๑๘)

๙.๓ ในการรังวัดให้รังวัดออกและเข้าบรรจบ หมุดหลักฐานแผนที่ดาวเทียมของกรมแผนที่ทหารหรือหมุดหลักฐานแผนที่ดาวเทียมของหน่วยราชการอื่นที่มีค่าพิกัดฉากระบบดาวเทียม หรือหมุดหลักฐานการแผนที่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมตัวหนึ่งตั้งอยู่ ณ จุดที่ทราบค่าพิกัดอีกตัวหนึ่งตั้ง ณ จุดที่ต้องการทราบค่าพิกัดตามหลักหมายเขตคำขอประทานบัตรที่ได้ยื่นคำขอไว้ การปฏิบัติงานจะเปิดเครื่องเพื่อรับสัญญาณดาวเทียมพร้อมกันในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

ก. การรังวัด ...

ก. การรังวัดกำหนดตำแหน่งหลักหมายเขตเหมืองแร่ตามที่ได้ยื่นคำขอไว้ต้องกำหนดให้เหมาะสมในพื้นที่เปิดโล่งเท่านั้น ไม่มีอุปสรรคกั้นในมุมสูงที่เกิน ๑๕ องศา จากแนวราบ เพื่อให้สามารถรับสัญญาณดาวเทียมได้

ข. การบันทึกข้อมูลสัญญาณดาวเทียมแต่ละมุมเขตคำขอประทานบัตรต้องใช้เวลาในการวัดไม่น้อยกว่าครึ่งชั่วโมง และต้องปฏิบัติตามดังนี้

- มีดาวเทียมอย่างต่ำที่รับสัญญาณได้ไม่ต่ำกว่า ๕ ดวง
- ค่าความแม่นยำของรูปทรงเรขาคณิตดาวเทียม Geometric Dilution of Precision (GDOP) น้อยกว่า ๖
- ค่าความคลาดเคลื่อนของระยะเมื่อเปรียบเทียบกับการรังวัดโดยตรงไม่ต่ำกว่า ๑:๑,๐๐๐
- ระยะเส้นฐานต้องไม่เกิน ๑๕ กิโลเมตร

ค. ข้อมูลการรังวัดทั้งหมด จะต้องถูกประมวลผลในระบบพิกัด WGS ๘๔ และมีการปรับแก้เพื่อให้ได้ความผิดพลาดน้อยกว่า ๒ เซนติเมตร

ข้อ ๑๐ การรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม ร่วมกับการรังวัดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม ให้นำเครื่องมือและวิธีการตามข้อ ๙ มาใช้ โดยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมตัวหนึ่งตั้งอยู่ ณ จุดที่ทราบค่าพิกัด อีกตัวหนึ่งตั้ง ณ จุดที่ใกล้กับบริเวณตำแหน่งหลักหมายเขตเหมืองแร่ตามที่ได้ยื่นคำขอไว้ จำนวน ๒ จุด เพื่อใช้สำหรับออกงานรังวัดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวมตามข้อ ๘

ข้อ ๑๑ ในการรังวัดปักหลักหมายเขตคำขอประทานบัตรให้ปฏิบัติ ดังนี้

๑๑.๑ ให้ทำการรังวัดตามแนวเขตที่ผู้ขอได้ยื่นคำขอไว้ หรือตามที่ปักหลักหมายเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรที่ได้ยื่นขอไว้

๑๑.๒ การปักหลักหมายเขตลงที่มุมเขตคำขอประทานบัตรให้ตอกหมายเลขประจำมุมและหมายเลขหลักหมายเขตเหมืองแร่ก่อน แล้วปักหลักหมายเขตนั้นลงที่มุมเขตคำขอประทานบัตร โดยให้เรียงกันไปตามลำดับตั้งแต่หมายเลข ๑ จนครบรอบเขตคำขอประทานบัตร ถ้ามุมเขตคำขอประทานบัตรมุมใดมีหลักหมายเขตประทานบัตร หรือคำขอประทานบัตรเดิมที่ได้ทำการรังวัดแล้ว เป็นมุมร่วมอยู่ด้วยหลักเดียวหรือหลายหลัก ให้เว้นการปักหลักหมายเขตลงที่มุมร่วมและหลักหมายเลขต่อไป ที่จะต้องปักใหม่ให้ข้ามหมายเลขประจำมุมของหลักหมายเขตที่เป็นมุมร่วมนั้น แล้วใช้หมายเลขที่ถัดไปให้ตรงกับมุมเขตคำขอที่ทำการรังวัดและไม่ว่าในกรณีใด ๆ ห้ามมิให้ถอนหลักหมายเขตประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรที่ได้ทำการรังวัดแล้วขึ้นมาตอกหมายเลขใหม่อีก การปักหลักหมายเขตต้องปักก่อนที่จะรังวัดผ่านทุกหลัก

๑๑.๓ การรังวัดคำขอประทานบัตรใหม่ หากคำขอประทานบัตรแปลงนั้นเดิมเป็นประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรที่ได้ทำการรังวัดแล้ว และภายหลังได้สิ้นอายุ ขอถอน ถูกเพิกถอน ถูกสั่งยกคำขอ ถูกสั่งไม่อนุญาต หรือถูกปฏิเสธคำขอ กรณีใดกรณีหนึ่งแล้วแต่กรณี หากปรากฏว่าคำขอประทานบัตรแปลงที่จะทำการรังวัดใหม่ขอตามแนวเขตเดิมของประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรแปลงที่ได้ทำการรังวัดแล้วนั้น และคำขอประทานบัตรแปลงที่จะทำการรังวัดใหม่ไม่จำเป็นต้องปักหลักหมายเขตเพิ่มเติมให้ใช้หมายเลขหลักหมายเขตเหมืองแร่ของประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรที่ได้ทำการรังวัดไว้แล้ว และให้ใช้ค่าพิกัดฉากเดิมเป็นค่าพิกัดฉากของคำขอประทานบัตรแปลงใหม่

๑๑.๔ การรังวัด ...

๑๑.๔ การรังวัดตรวจสอบหลักหมายเขตเดิม ให้ดำเนินการดังนี้

ก. เมื่อค่าพิกัดฉากต่างจากค่าเดิมไม่เกิน ๒.๐๐๐ เมตร ให้ถือเป็น "ค่าในดิน"

ข. เมื่อค่าพิกัดฉากต่างจากค่าเดิมเกิน ๒.๐๐๐ เมตร ให้ทำการรังวัดปักหลักหมายเขตเหมืองแร่ใหม่

๑๑.๕ มุมเขตคำขอประทานบัตรใด หากมีหลักหมายเขตประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรเดิม ที่ได้ทำการรังวัดแล้วเป็นมุมร่วมอยู่ด้วย แต่หลักหมายเขตนั้นสูญหาย ให้ทำการรังวัดปักหลักหมายเขตใหม่ลงในตำแหน่งเดิม (Refix) โดยใช้หมายเลขหลักเดิม แต่ถ้าภูมิประเทศไม่อำนวยให้กระทำได้ ให้ปักหลักหมายเขตพยาน การปักหลักหมายเขตพยานให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

ก. ต้องอยู่ใกล้กับตำแหน่งเดิมมากที่สุด และต้องมองเห็นจุดมุมเขตประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรเดิมนั้น

ข. ต้องปักอยู่ในเขตของแปลงคำขอที่ทำการรังวัดใหม่ โดยใช้หมายเลขของแปลงคำขอใหม่

ค. ต้องปักมุมเขตละหนึ่งหลัก จะปักหลักเดียวใช้ร่วมกันหลายมุมเขตไม่ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถปักหลักหมายเขตลงในตำแหน่งเดิมและไม่สามารถปักหลักหมายเขตพยานได้ เพราะพื้นที่นั้นกลายเป็นขุมเหมืองและมีประทานบัตรแปลงอื่นอยู่ข้างเคียง ให้ใช้จุดกำหนดเป็นมุมเขตคำขอในแผนที่ โดยให้สร้างหมุดโยงยึดอย่างน้อย ๑ ชุด จำนวน ๓ หมุด ให้มีระยะห่างระหว่างหมุดไม่น้อยกว่า ๔๐ เมตร หมุดโยงยึดที่สร้างขึ้นให้ใช้หมายอักษร R (R ย่อมาจาก Reference) นำหน้าหมายเลขประจำหมุดเรียงตามลำดับทับด้วยหมายเลขประจำแปลงนั้น ๆ โดยเริ่มตั้งแต่หมายเลข R ๑ เป็นต้นไป หมุดโยงยึดที่สร้างขึ้น สามารถใช้เป็นจุดโยงยึดไปยังมุมเขตที่เป็นจุดกำหนดหลายมุมเขตได้

๑๑.๖ ถ้าหลักหมายเขตคำขอใดที่จะต้องปักในแนวด้านร่วมของประทานบัตรหรือคำขอประทานบัตรเดิมซึ่งเป็นเจ้าของเดียวกัน หรือร่วมโครงการทำเหมืองเดียวกัน หรืออยู่ในบริเวณที่กำลังทำเหมืองเข้าหากันให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดใช้ดุลพินิจที่จะไม่ปักหลักเขตของคำขอในแนวด้านร่วมกับประทานบัตรเดิมนั้นได้

๑๑.๗ ในกรณีหลักหมายเขตพยานเดิมสูญหาย ให้ปฏิบัติ ดังนี้

ก. ให้ปักหลักหมายเขตใหม่ลงตามค่าพิกัดฉากของจุดมุมเขตเดิมโดยให้ใช้หมายเลขของหลักหมายเขตใหม่

ข. ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตาม ก. ได้ ให้ปักหลักหมายเขตใหม่ลงตามค่าพิกัดฉากของหลักหมายเขตพยานเดิมที่สูญหาย โดยใช้หมายเลขหลักหมายเขตพยานเดิม

ค. ถ้าไม่สามารถปฏิบัติตาม ก. และ ข. ได้ ให้ปักหลักหมายเขตพยานใหม่อยู่ภายในแปลงคำขอที่ทำการรังวัดใหม่ โดยใช้หมายเลขของหลักหมายเขตใหม่ ทั้งนี้ ให้ตอกเครื่องหมาย W ไว้หน้าหมายเลขของหลักหมายเขตพยานใหม่นั้นด้วย

๑๑.๘ ระยะการปักหลักหมายเขตตามแนวคำขอประทานบัตรทำเหมืองประเภทที่ ๑ และประเภทที่ ๒ ให้ปักหลักหมายเขตห่างกันไม่เกิน ๔๐๐ เมตร เว้นแต่หลักหมายเขตนั้นอยู่ในแนวด้านร่วมของคำขอประทานบัตร ซึ่งเป็นเจ้าของเดียวกัน สำหรับในกรณีการรังวัดคำขอประทานบัตรทำเหมืองประเภทที่ ๓ ให้ปักหลักหมายเขตห่างกันเกินกว่า ๔๐๐ เมตร ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของสภาพภูมิประเทศแต่ละพื้นที่

๑๑.๙ การรังวัด ...

๑๑.๙ การรังวัดสอบเขตในกรณีหลักหมายเขตเดิม หรือหลักหมายเขตพยานเดิมสูญหาย ให้ปฏิบัติโดยยึดหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๑.๕ และ ๑๑.๗ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การรังวัดเก็บรายละเอียดเส้นทาง ห้วย ลำน้ำ ขุมเหมือง และอาคารหรือถาวรวัตถุใดที่จำเป็นต้องแสดงไว้ในเขตคำขอประทานบัตร ให้ทำการรังวัดโดยกล้องสำรวจชนิดประมวลผลรวม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่คำขอประทานบัตรได้ยื่นขอตามแนวเขตเดิม ซึ่งได้รังวัดปักหลักหมายเขตไว้เรียบร้อยภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รังวัดเสร็จ หากพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบแล้วปรากฏว่าหลักหมายเขตเดิมอยู่ครบถ้วนและไม่คลาดเคลื่อนไม่ต้องทำการรังวัดใหม่ และให้ใช้หมายเลขหลักหมายเขตเดิมเป็นหมายเลขประจำแปลงของคำขอแปลงนั้น

ข้อ ๑๔ ค่าธรรมเนียมรังวัดสำหรับคำขอประทานบัตรให้คำนวณตามจำนวนเนื้อที่ที่ได้ทำการรังวัดจริง

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอประทานบัตรขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการรังวัดออกนอกเขตคำขอประทานบัตรที่ยื่นขอไว้ ให้กระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๑๕.๑ ที่แปลงนั้น ผู้ยื่นคำขอมีกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของที่ดินให้ยื่นคำขอประทานบัตรทับที่ดินดังกล่าวได้และผู้ยื่นคำขอได้ระบุว่าได้ยื่นคำขอประทานบัตรทับที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองนั้นไว้ในคำขอประทานบัตรด้วย

๑๕.๒ ที่แปลงนั้น อยู่ในเขตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือหมู่อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ของผู้ยื่นคำขอเอง และผู้ยื่นคำขอได้ระบุว่าได้ยื่นคำขอประทานบัตรทับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่หรือหมู่อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ดังกล่าว ไว้ในคำขอประทานบัตรด้วย

๑๕.๓ ที่แปลงนั้น อยู่ในเขตหมู่คำขอประทานบัตรของผู้ยื่นคำขอเอง ซึ่งหมู่คำขอประทานบัตรนั้นได้ยื่นขอโดยมีแนวเขตติดต่อกัน

การรังวัดออกนอกเขตคำขอประทานบัตรในกรณีดังกล่าว ให้กระทำได้โดยมีเนื้อที่ไม่เกินคำขอและให้ผู้ทำการรังวัดบันทึกความประสงค์ของผู้ยื่นคำขอ กับให้ผู้ยื่นคำขอ ลงนามในบันทึกนั้นด้วย และภายหลังจากที่ทำการรังวัดเสร็จ ผู้ยื่นคำขอและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดต้องกลับมาทำแผนที่แสดงเขต ที่ทำการรังวัดได้ ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด โดยแนบแผนที่แสดงเขตคำขอเดิมไว้ด้วย

ข้อ ๑๖ การรังวัดคำขอประทานบัตรในทะเลให้ทำการรังวัด ด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวมหรือเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม โดยสร้างหมุดโยงยึด (หมุด R) ไว้ตามชายฝั่งทะเลชุดละ ๓ หมุด ชุดเดียวหรือหลายชุดให้เพียงพอสำหรับใช้เป็นจุดโยงยึด เพื่อตรวจสอบมุมเขตคำขอประทานบัตรในทะเลได้ทุกมุมเขต

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดได้รังวัดเสร็จและกลับมาปฏิบัติงาน ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑๗.๑ ส่งสมุดสนามให้หัวหน้าฝ่ายรับทราบและลงนามยืนยันว่าเป็นสมุดสนามต้นฉบับที่ใช้ในการรังวัดจริง

๑๗.๒ เขียนแผนที่แสดงการรังวัดขั้นต้น แผนที่แสดงการรังวัด แผนที่ประกาศ แผนที่แสดงจุดที่ตั้ง แผนที่ประกอบการเขียนแบบพิมพ์ประทานบัตร แผนที่แสดงจุดที่ตั้งหมุดหลักฐานการแผนที่ (ถ้ามี) แผนที่แสดงการตรวจสอบระหว่างเขตที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครอง กับเขตคำขอประทานบัตร (ถ้ามี) แผนที่ดังกล่าวให้พิจารณาจัดทำโดยใช้มาตราส่วนตามมาตรฐานแผนที่ของรัฐ (ONE MAP) เป็นลำดับแรกก่อน คือมาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ และ ๑:๕๐,๐๐๐ กรณีที่ไม่สามารถดำเนินการได้อนุโลมให้ใช้มาตราส่วน ๑:๕,๐๐๐ , ๑:๑๐,๐๐๐ , ๑:๒๕,๐๐๐ และ ๑:๒๕๐,๐๐๐ ตามความเหมาะสมของแผนที่นั้น ๆ หลักเกณฑ์และรูปแบบการเขียนแผนที่ให้ถือปฏิบัติดังนี้

ก. การเขียน ...

ก. การเขียนแผนที่แนบท้ายประกาศ แผนที่คำขอ หรือแผนที่ประกอบการเขียนแบบพิมพ์ประทานบัตรให้เขียนตามตัวอย่าง (ค) ที่แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้ ส่วนคำขอประทานบัตรในทะเลให้เขียนตามตัวอย่าง (ค) โดยอนุโลม หากมีทางหลวงที่ได้ลงทะเบียนไว้ตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง หรือทางน้ำสาธารณะภายในรัศมี ๑๐๐ เมตร สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๑ และ ๓๐๐ เมตร สำหรับการทำเหมืองประเภทที่ ๒ และประเภทที่ ๓ จากเขตคำขอประทานบัตรให้แสดงไว้ด้วย

ข. การเขียนเครื่องหมายแผนที่ ให้เขียนตามตัวอย่าง (จ) ที่แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ค. การเขียนแผนที่แสดงจุดที่ตั้ง ให้เขียนในแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหารให้แสดงจุดที่ตั้งคำขอประทานบัตร และประทานบัตรที่มีภายในรัศมี ๕ กิโลเมตร โดยรอบคำขอประทานบัตรกับให้ระบุลำดับชุดและระวางของแผนที่ดังกล่าวให้ครบถ้วนตามตัวอย่าง (ง) ที่แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ง. การเขียนแผนที่แสดงการรังวัดขั้นต้น ไม่ต้องเขียนเส้นรังวัดแสดงการโยงยึด แต่ให้ระบุว่าได้รังวัดโยงยึดมาจากหมุดชนิดใด และให้เขียนรายละเอียดทุกชนิดเกี่ยวกับการรังวัดรอบเขตแปลงให้ครบถ้วนรวมทั้งแสดงการซ้อนทับ (ถ้ามี) ระหว่างเขตที่ดินกรรมสิทธิ์ หรือสิทธิครอบครองกับเขตคำขอประทานบัตร และให้แสดงเขตคำขอเดิมไว้ด้วย กับให้หมายเหตุข้อความในเรื่องนั้น ๆ ไว้ให้ชัดเจนตามตัวอย่าง (ง) ที่แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

๑๗.๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดเขียนแผนที่ให้แล้วเสร็จ ก่อนรวบรวมแผนที่ดังกล่าวพร้อมสมุดสนาม รายการคำนวณต่าง ๆ บัตรพิกัดฉาก ส่งให้กองวิศวกรรมบริการตรวจสอบภายใน ๓๐ วัน แบบส่งรายการรังวัด ให้ใช้ตามตัวอย่าง (ญ) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดลงแผนที่ระวางคำขอและหมายเหตุทะเบียนต่าง ๆ ให้ครบถ้วน

ข้อ ๑๘ ให้กองวิศวกรรมบริการตรวจสอบงานคำนวณ และวิธีการรังวัดให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัตินี้ และแจ้งผลการคำนวณรังวัดให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทราบ โดยยังไม่เขียนแบบพิมพ์ประทานบัตรจนกว่าจะส่งเรื่องมาเพื่อประกอบการอนุญาต การเขียนแผนที่แนบท้ายประทานบัตร ให้เขียนตามตัวอย่าง (ฉ) ที่แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

หมวด ๓
การรังวัดกำหนดเขตคำขอใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับจดทะเบียนคำขอใบอนุญาตตามหมวดนี้แล้ว ให้ส่งเรื่องที่ได้รับจดทะเบียนพร้อมกับให้ผู้ยื่นคำขอไปติดต่อกับพนักงานเจ้าหน้าที่ในวันที่รับจดทะเบียนคำขอเพื่อนัดวันทำการรังวัดกำหนดเขตพื้นที่ให้แล้วเสร็จ การกำหนดวันนำพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปทำการรังวัดต้องกระทำเป็นหนังสือตามแบบบันทึกนัดรังวัดกำหนดเขตคำขอใบอนุญาตแนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

การรังวัดกำหนดเขตพื้นที่คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือคำขออนุญาตทิ้งมูลดินทราย และคำขอใบอนุญาตที่เกี่ยวเนื่องกับคำขอดังกล่าวให้นำวิธีการรังวัดตามข้อ ๘ ข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรมที่ผู้ขอมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินในพื้นที่ที่ขอนั้นเต็มทั้งแปลง ให้ผู้ขอใช้แผนที่ที่แสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือสิทธิครอบครองเป็นแผนที่แสดงเขตคำขอได้ โดยไม่ต้องทำการรังวัดปักหลักหมายเขตแต่ต้องให้ผู้ขอแสดงแผนที่ของกรมที่ดินโดยละเอียด เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบพื้นที่ได้

คำขอ ...

คำขอรับใบอนุญาตรับช่วงการทำเหมือง หากยื่นขอเต็มทั้งแปลงประทานบัตรหรือยื่นขอตามแนวเขตประทานบัตร ระหว่างหลักหมายเขตเดิมหลักหนึ่งถึงหลักหมายเขตเดิมอีกหลักหนึ่ง และไม่มีการปักหลักหมายเขตเพิ่มเติมไม่ต้องทำการรังวัดใหม่ กรณีที่ต้องทำการรังวัดคำขอใบอนุญาตรับช่วงการทำเหมืองหลักหมายเขตที่จะปักเป็นมุมเขตให้ใช้หลักหมายเขตเหมืองแร่และใช้หมายอักษร S (S หมายถึง Sublease) นำหน้าหมายเลขประจำมุมเรียงต่อจากหมายเลขมุมเขตประทานบัตรแปลงนั้นทับด้วยหมายเลขหลักหมายเขตเหมืองแร่

ข้อ ๒๐ การรังวัดปักหลักหมายเขตพื้นที่คำขอใบอนุญาตแต่งแร่ คำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรม คำขออนุญาตทิ้งมูลดินทราย หรือคำขอที่เกี่ยวเนื่องกับคำขอดังกล่าว ให้นำวิธีการรังวัดปักหลักหมายเขตคำขอประทานบัตรตามข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และหมายเลขประจำแปลงของคำขอใบอนุญาตแต่งแร่คำขอใบอนุญาตประกอบโลหกรรมให้ใช้หมายเลข ๐๐ (ศูนย์-ศูนย์) นำหน้า ส่วนหมายเลขประจำแปลงคำขออนุญาตทิ้งมูลดินทราย ให้ใช้หมายเลขหลัก หมายเลข ๐ (ศูนย์) นำหน้า

ข้อ ๒๑ การรังวัดคำขอใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย คำขอใบอนุญาตซื้อแร่ คำขอใบอนุญาตตั้งสถานที่เก็บแร่ ให้ทำการรังวัดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม โดยกำหนดพิกัด U.T.M. ที่หมุดแรกออกด้วย GPS (แบบพกพา) ส่วนหลักหมายเขตที่จะปักมุมเขตให้ใช้หมายเลขประจำมุมทับด้วยหมายเลขคำขอตามด้วย ปี พ.ศ. ของปีที่ออกใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่คำขออนุญาตทิ้งมูลดินทรายมีมากกว่า ๑ แปลง ให้ใช้หมายเลขมุมเขตคำขอแปลงหลังเรียงต่อจากเลขหมายมุมเขตของคำขอแปลงก่อน

ข้อ ๒๒ เมื่อได้ทำการรังวัดคำขอใบอนุญาตแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดปฏิบัติตามข้อ ๒๐

ข้อ ๒๓ การส่งสมุดสนามให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ให้ส่งตามแบบพิมพ์ที่กำหนด โดยในสมุดสนามต้องแนบแผนที่แสดงการรังวัด แผนที่คำขอที่ได้ทำการรังวัดกำหนดเขตแล้ว รายการคำนวณวงรอบบัตรพิกัดฉาก รายการคำนวณเนื้อที่ สมุดสนาม รายการคำนวณวงรอบบัตรพิกัดฉาก รายการคำนวณเนื้อที่ให้ทำสำเนาเก็บไว้ ณ ที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จำนวน ๑ ชุด

ข้อ ๒๔ ให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด รวบรวมผลการรังวัดให้เป็นไปตามระเบียบและคำสั่งแล้วลงชื่อ วัน เดือน ปี ที่ตรวจสอบกำกับไว้ด้วย แล้วส่งผลการรังวัดกองวิศวกรรมบริการเพื่อดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องต่อไป

ข้อ ๒๕ ให้กองวิศวกรรมบริการตรวจสอบงานคำนวณ แล้วแจ้งผลการคำนวณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทราบโดยเร็ว

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการกำหนดเขตคำขอตามแนวทางปฏิบัตินี้ได้ ให้เสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้เห็นชอบเป็นรายกรณีไป

หมวด ๔
การเขียนแผนที่

ข้อ ๒๗ รายละเอียดการเขียนแผนที่

๒๗.๑ ให้เขียนด้วยหมึกสีดำทั้งหมด

๒๗.๒ เลขหมายมุมประทานบัตรให้เขียนด้วยเลขไทย

๒๗.๓ หมายเลขหลักหมายเขตประทานบัตรแปลงข้างเคียงให้เขียนด้วยเลขไทยตัวใหญ่กว่าเลขหมายมุมประทานบัตร

๒๗.๔ ทิศและระยะ ...

๒๗.๔ ทิศและระยะกำกับเส้นเขตประทานบัตรเขียนด้วยเลขไทย

๒๗.๕ จากหลักหมายเขตพยานถึงมุมประทานบัตรให้เขียนเส้นประ

๒๗.๖ ตัวเลขที่เกี่ยวกับหลักหมายเขตพยานให้เขียนด้วยเลขอารบิค

๒๗.๗ หลักหมายเขตเหมืองแร่แปลงข้างเคียงให้เขียนเฉพาะเลขหลักหมายเลขเขตเดิมด้วยเลขอารบิคไม่มีเลขทับ

๒๗.๘ หลักหมายเขตเหมืองแร่ที่มีเลขหมายไม่ตรงกับมุมประทานบัตรหรือไม่ตรงกับหมายเลขหลักหมายเขตประทานบัตรแปลงข้างเคียงให้เขียนเลขอารบิคทั้งต้องเขียนเลขทับด้วย

๒๗.๙ หลักหมายเขตเหมืองแร่ที่ไม่เทคอนกรีตให้เขียน ○ ส่วนหลักหมายเขตเหมืองแร่ที่เทคอนกรีตให้เขียน ◙ และมุมประทานบัตรที่ไม่ได้ปักหลักหมายเขตเหมืองแร่ให้เขียนเป็นจุด ๆ เดียว

๒๗.๑๐ การหมายสีในแผนที่อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตรที่ต้องการให้หมายสีแดง ส่วนแปลงอื่น ๆ ที่อยู่ข้างเคียงให้หมายสีอื่นที่ไม่ใช่สีแดง สีน้ำเงิน และสีน้ำตาล สีที่หมายลงในแปลงที่ต้องการหรือแปลงข้างเคียง ขนาดกว้างไม่เกิน ๑ มิลลิเมตร ที่ดินกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดินของผู้อื่นในแผนที่ประกาศ หรือแผนที่ประกอบการเขียนแบบพิมพ์ประทานบัตร หรือเขตเนื้อที่ที่มิได้รวมอยู่ในเขตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ให้ระบายสีทึบด้วยสีอื่นที่ไม่ใช่สีแดง สีน้ำเงิน และสีน้ำตาล เขตทางน้ำ ทะเล พรุ บึง ให้หมายสีน้ำเงิน แนวถนน ทางเกวียน ทางเดิน ให้หมายสีน้ำตาล

ข้อ ๒๘ ตัวอย่างวิธีการเขียนแผนที่และแบบรายการรังวัดซึ่งแนบท้ายแนวทางปฏิบัติ มีดังนี้

๒๘.๑ การเขียนแผนที่แสดงเขตตามคำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และคำขออาชญาบัตรพิเศษ ให้เขียนตามตัวอย่าง (ก)

๒๘.๒ การเขียนแผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขออาชญาบัตรสำรวจแร่ผูกขาดสำรวจแร่และคำขออาชญาบัตรพิเศษ ให้เขียนตามตัวอย่าง (ข)

๒๘.๓ การเขียนแผนที่แนบท้ายประกาศ แผนที่คำขอ หรือแผนที่ประกอบการเขียนแบบพิมพ์ประทานบัตร และคำขอประทานบัตรในทะเล ให้เขียนตามตัวอย่าง (ค)

๒๘.๔ การเขียนแผนที่แสดงจุดที่ตั้งคำขอประทานบัตร ให้เขียนตามตัวอย่าง (ง)

๒๘.๕ การเขียนเครื่องหมายแผนที่ ให้เขียนตามตัวอย่าง (จ)

๒๘.๖ การเขียนแผนที่แนบท้ายประทานบัตร ให้เขียนตามตัวอย่าง (ฉ)

๒๘.๗ การเขียนแผนที่แสดงการรังวัดขั้นต้น ให้เขียนตามตัวอย่าง (ช)

๒๘.๘ แบบสมุดสนาม ให้ใช้ตามตัวอย่าง (ซ)

๒๘.๙ แบบบัตรพิกัดฉาก ให้ใช้ตามตัวอย่าง (ฌ)

๒๘.๑๐ แบบส่งรายการรังวัด ให้ใช้ตามตัวอย่าง (ญ)

หมวด ๕
การรังวัดกำหนดเขตเพื่อทำแผนที่ภูมิประเทศสำหรับหาปริมาตรแร่

ข้อ ๒๙ กรณีการรังวัดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม ให้ดำเนินการดังนี้

๒๙.๑ ในการรังวัดครั้งแรก ให้รังวัดโยงยึดค่าพิกัดฉากออกมาจากหลักหมายเขตเหมืองแร่ประจำแปลงประทานบัตรอย่างน้อย ๒ หลัก ซึ่งหลักดังกล่าวอยู่ในสภาพแน่นหนาไม่มีร่องรอยการถูกเคลื่อนย้ายและได้รังวัดตรวจสอบแล้วถูกต้องไม่คลาดเคลื่อน โดยระยะระหว่างหลักจะต้องมีความแม่นยำ (Accuracy) ไม่ต่ำกว่า ๑:๑,๐๐๐ ส่วนค่าระดับให้กำหนดให้สอดคล้องกับแผนที่ประกอบแผนผังโครงการทำเหมือง พร้อมทั้งสร้างหมุดหลักฐาน

หน้าเหมือง ...

หน้าเหมืองให้มีค่าพิกัดฉากทางราบและค่าระดับอย่างน้อยจำนวน ๓ หมุด ไว้บริเวณหน้าเหมือง หรือ สถานที่ที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม สำหรับใช้เป็นหมุดอ้างอิงในการรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศพื้นฐาน การรังวัดตรวจสอบแผนที่แสดงการทำเหมือง หรือ การรังวัดเพื่อคำนวณหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทราย กองแร่ ในครั้งต่อไป

๒๙.๒ รังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศ (Topographic map) ให้ครอบคลุมพื้นที่ประทานบัตรทั้งแปลง หรือ ให้ครอบคลุมพื้นที่ที่กำลังเปิดการทำเหมือง พื้นที่ที่แสดงความจำนงว่าจะเปิดการทำเหมือง กองแร่ หิน ดิน ทราย ที่เกิดจากการทำเหมือง เพื่อสะดวกต่อการรังวัดหาปริมาตรครั้งต่อไปเมื่อมีการขยายหน้าเหมือง

๒๙.๓ ในการรังวัดครั้งต่อไป ให้รังวัดโยงยึดค่าพิกัดฉากทางราบและค่าระดับออกจากหมุดหลักฐานหน้าเหมืองที่สร้างไว้ เพื่อคำนวณหาปริมาตรที่ได้จากการทำเหมือง โดยคำนวณเปรียบเทียบกับผลการรังวัดครั้งก่อน

๒๙.๔ การสร้างหมุดหลักฐานหน้าเหมือง ให้ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ โดยอนุโลม

๒๙.๕ การคำนวณวงรอบ และคำนวณหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทราย กองแร่ ที่เกิดจากการทำเหมือง

ก. การคำนวณวงรอบ ให้ดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ การรังวัดกำหนดเขตคำขอประทานบัตร โดยอนุโลม

ข. การคำนวณหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทราย กองแร่ ให้คำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานรังวัดหาปริมาตรโดยเฉพาะ

ค. กรณีที่ไม่มีตามข้อ ข ให้คำนวณด้วยวิธีอื่นที่ให้ผลลัพธ์ได้ถูกต้อง

ง. กรณีที่ไม่มีฐานข้อมูลรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศเดิม ให้พิจารณาใช้ข้อมูลจากแผนที่แสดงลักษณะภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร หรือ ตามสภาพข้อเท็จจริงในภูมิประเทศ หรือเอกสารหลักฐานที่ใช้ดำเนินการประทานบัตร เช่น แผนที่ประกอบแผนผังโครงการทำเหมือง แผนที่ธรณีวิทยา เป็นต้น

๒๙.๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดได้รังวัดเสร็จและกลับมาปฏิบัติงาน ณ สำนักงาน ให้ดำเนินการเขียนแผนที่แสดงการทำเหมือง แผนที่แสดงการรังวัดหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทราย กองแร่ ที่เกิดจากการทำเหมือง แผนที่ดังกล่าวให้พิจารณาจัดทำโดยใช้มาตราส่วนตามความเหมาะสม

๒๙.๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดเขียนแผนที่ให้แล้วเสร็จ ก่อนรวบรวมแผนที่ดังกล่าวพร้อมผลการรังวัดหาปริมาตรแร่ ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบกำกับดูแลการทำเหมืองในจังหวัดนั้น ๆ เพื่อประกอบการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ภายใน ๓๐ วัน

ข้อ ๓๐ กรณีการรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ ให้ดำเนินการ ดังนี้

๓๐.๑ ในกรณีการรังวัดครั้งแรก ให้สร้างหมุดหลักฐานอย่างน้อย จำนวน ๓ หมุด ไว้ในสถานที่ที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสมสำหรับใช้เป็นหมุดอ้างอิงในงานรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียม และไม่สามารถถูกเคลื่อนย้ายได้โดยง่าย โดยโยงยึดค่าพิกัดฉากทางราบและค่าระดับจากหมุดหลักฐานของหน่วยงาน

ที่มีภารกิจ ...

ที่มีภารกิจในการจัดทำโครงข่ายหมุดหลักฐานของประเทศ เช่น กรมแผนที่ทหาร หรือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓๐.๒ การสร้างหมุดหลักฐานหน้าเหมือง ให้ปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ โดยอนุโลม

๓๐.๓ การรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศจากอากาศยานไร้คนขับ ให้ดำเนินการตามแนวทางการรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ (Aerial photogrammetry) มีข้อกำหนดในการจัดทำข้อมูลดังนี้

ก. ข้อมูลภาพถ่ายมีส่วนซ้อนของภาพตามแนวบิน (Overlap) ไม่น้อยกว่า ๘๕ % และระหว่างแนวบิน (Sidelap) ไม่น้อยกว่า ๗๕%

ข. ข้อมูลภาพถ่ายมีขนาดจุดภาพบนพื้น (Ground sampling distance, GSD) ไม่เกิน ๗.๕ เซนติเมตร สำหรับพื้นที่ที่มีการเปิดทำเหมือง

ค. ความคลาดเคลื่อนของวิธีการรังวัดเป้าบังคับภาพถ่าย (Ground control points, GCPs) ไม่เกิน ๓ เซนติเมตรแนวราบ และ ๕ เซนติเมตรแนวดิ่ง

ง. วางเป้าบังคับภาพถ่ายไม่ต่ำกว่า ๕ จุด ในพื้นที่ที่มีการเปิดทำเหมือง ในกรณีที่พื้นที่การทำเหมืองมีขนาดใหญ่ ให้ทำการวางเป้าบังคับภาพถ่ายไม่ต่ำกว่า ๕ จุดต่อตารางกิโลเมตร โดยมีการกระจายตัวตามหลักการรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ และจัดวางเป้าบังคับภาพถ่ายเพิ่มเติมในพื้นที่ที่มีความแตกต่างด้านความสูง

๓๐.๔ จัดทำข้อมูลแผนที่ภาพถ่ายแนวดิ่ง (Orthophoto) ที่มีขนาดจุดภาพ (GSD) ไม่เกิน ๑๐ เซนติเมตร ครอบคลุมพื้นที่ประทานบัตรและพื้นที่ข้างเคียง โดยแสดงขอบเขตประทานบัตรที่ได้รับอนุญาตลงในแผนที่

๓๐.๕ จัดทำข้อมูลแผนที่แบบจำลองความสูงเชิงเลข (Digital elevation model, DEM) ที่มีขนาดจุดภาพ (GSD) ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร แสดงเส้นชั้นความสูงที่ได้จากการประมวลผลจากงานรังวัดด้วยภาพถ่ายทางอากาศ

๓๐.๖ การคำนวณหาปริมาตรแร่ หิน ดิน ทราย กองแร่ ให้คำนวณด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานรังวัดหาปริมาตรโดยเฉพาะ หรือการคำนวณด้วยวิธีอื่นที่ให้ผลลัพธ์ได้ถูกต้อง มีการแสดงขอบเขตพื้นที่และรายละเอียดที่ใช้ในการคำนวณอย่างชัดเจน

๓๐.๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการรังวัดจัดทำแผนที่งานรังวัดด้วยอากาศยานไร้คนขับ พร้อมผลการคำนวณรังวัดหาปริมาตรแร่ด้วยอากาศยานไร้คนขับ ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขตที่รับผิดชอบกำกับดูแลการทำเหมืองในจังหวัดนั้น ๆ เพื่อประกอบการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ภายใน ๓๐ วัน

ข้อ ๓๑ กรณีการรังวัดด้วยเครื่องเลเซอร์สแกนเนอร์ ให้ดำเนินการรังวัดทำแผนที่ภูมิประเทศด้วยเครื่องสแกนเนอร์ ๓ มิติ สำหรับงานสำรวจรังวัดภาคพื้นดิน (terrestrial laser scanner) โดยใช้แนวทางการรังวัดเดียวกับการรังวัดด้วยกล้องสำรวจประมวลผลรวม

แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่

แนบท้ายประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
การรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ตามแนวทางปฏิบัตินี้

"หมุดหลักฐานการแผนที่หลัก" หมายความว่า หมุดหลักฐานการแผนที่ดาวเทียมชนิดมั่นคงถาวร

"หมุดหลักฐานการแผนที่" หมายความว่า หมุดหลักฐานการแผนที่ที่ได้ค่าพิกัดจากการรับสัญญาณดาวเทียม หมุดหลักฐานที่รังวัดออกและเข้าบรรจบหมุดหลักฐานของกรมแผนที่ทหารหรือหมุดหลักฐานที่มีค่าพิกัดฉากต่อเนื่องจากหมุดหลักฐานของกรมแผนที่ทหาร

"หมุดหลักฐานการระดับชั้นที่ ๓" หมายความว่า หมุดหลักฐานที่รังวัดออกจากและเข้าบรรจบหมุดหลักฐานการระดับของกรมแผนที่ทหาร หรือหมุดที่มีค่าระดับต่อเนื่องจากหมุดหลักฐานการระดับของกรมแผนที่ทหาร

"หมุดบรรจบ" (Junction Point) หมายความว่า หมุดระดับที่เลือกขึ้นไว้เพื่อการบรรจบของสายการระดับตั้งแต่สองสายการระดับขึ้นไป

"สายการระดับ" (Line of Leveling) หมายความว่า จำนวนชุดความสูงต่างต่อเนื่องที่ทำการรังวัดมาจากหมุดหลักฐานการระดับ โดยการรังวัดไปและกลับเพื่อหาความสูงต่างในสายการระดับนั้น

"ตอนการระดับ" (Section) หมายความว่า ส่วนหรือตอนของสายการระดับซึ่งบันทึกไว้เป็นหน่วยหนึ่งของระยะในสายการระดับนั้น ซึ่งตอนการระดับต้องเริ่มและสิ้นสุดลงที่หมุด หลักฐานการระดับเป็นหมุดหลักฐานถาวรหรือชั่วคราวก็ได้ ปกติจะมีระยะทาง ๑ ถึง ๒ กิโลเมตร

"ตอนการระดับบรรจบ" (LooP) หมายความว่า วงรอบการระดับที่เดินรังวัดไปและกลับซึ่งบันทึกไว้เป็นหน่วยหนึ่งของระยะในสายการระดับนั้น

ข้อ ๒ การสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ให้สร้างเป็นแท่นคอนกรีตขนาดกว้าง ยาว ลึก มีรูปและรายละเอียดตามตัวอย่าง (ก) และ (ข) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๓ หมุดหลักฐานการแผนที่ที่สร้างขึ้นต้องมีชื่อกรม ชื่อย่อจังหวัด อันเป็นที่ตั้งของหมุดหลักฐานการแผนที่เป็นภาษาอังกฤษ หมายเลขประจำหมุดทับด้วยเลขของปี พ.ศ. และให้ระบุวัน เดือน ปี ที่สร้างกำกับไว้ที่หมุดหลักฐานการแผนที่ด้วยชื่อย่อจังหวัดต่าง ๆ ให้ใช้ตามตัวอย่างท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๔ ให้สร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ ในตำแหน่งที่มั่นคง ยากต่อการถูกทำลาย สามารถค้นหาได้โดยง่าย และสะดวกต่อการใช้งาน การสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ดังกล่าวต้องสร้างชุดละไม่น้อยกว่า ๓ หมุด และมองเห็นซึ่งกันและกันโดยมีระยะห่างระหว่างหมุด ไม่น้อยกว่า ๔๐ เมตร

ข้อ ๕ ก่อนออก...

ข้อ ๕ ก่อนออกไปปฏิบัติงานรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตรวจสอบเครื่องมือรังวัดทุกชนิด โดยบันทึกผลการตรวจสอบในสมุดสนามหรือเอกสารที่บันทึกแสดงการตรวจสอบและให้ฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ ลงชื่อกำกับรับรองว่าได้ทำการตรวจสอบจริงทุกครั้ง การตรวจสอบให้ปฏิบัติดังนี้

๕.๑ เครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม ต้องรังวัดตรวจสอบกับหมุดหลักฐานที่มีค่าพิกัดฉากระบบดาวเทียม ทุก ๆ ๖ เดือน

๕.๒ กล้องระดับ ต้องตรวจสอบระดับฟองกลม และระดับฟองยาวว่าอยู่กึ่งกลางหลอดระดับหรือไม่ ถ้ามีความคลาดเคลื่อนต้องทำการปรับแก้พร้อมทั้งตรวจสอบ Collimation Error ได้แก่ ความคลาดเคลื่อนอันเนื่องมาจากแนวแกนกล้อง หรือแนวเล็งกล้องไม่ขนานกับแกนของหลอดระดับหรือพื้นระดับ ถ้ามีความคลาดเคลื่อนต้องปรับแก้ให้หมดไป

๕.๓ ไม้วัดระดับ(Staff) ต้องตรวจสอบว่าเมื่อตั้งไม้วัดระดับให้อยู่ในแนวดิ่งอย่างแท้จริงแล้ว ระดับฟองกลม (ระดับตาไก่) ที่ติดตั้งอยู่หลังไม้วัดระดับอยู่กึ่งกลางหลอดระดับหรือไม่ หากมีความคลาดเคลื่อนต้องทำการปรับแก้ให้ถูกต้อง

ข้อ ๖ รายงานการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ ต้องบันทึกในสมุดสนามให้ชัดเจนและเรียบร้อย ห้าม ขูด ขีด หรือลบรายการรังวัดไม่ว่ากรณีใด ๆ การแก้ไขรายการรังวัดให้ใช้วิธีขีดฆ่า โดยให้มองเห็นตัวเลขเดิมแล้วเขียนตัวเลขที่แก้ไขไว้คู่กัน เมื่อแก้ไขแล้วให้ผู้ทำการรังวัดลงชื่อกำกับตัวเลขที่แก้ไขไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๗ การรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ หมุดหลักฐานการระดับชั้นที่ ๓ ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ

หมวด ๒
วิธีการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่

ข้อ ๘ การรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ให้ครอบคลุมบริเวณแหล่งแร่ต่าง ๆ ให้ฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ พิจารณาดำเนินการจัดทำแผนงานรังวัดเสนอขออนุมัติ ต่อผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ ในแผนงานดังกล่าวให้แสดงรายละเอียด วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ระยะเวลา จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ และยานพาหนะ งบประมาณค่าใช้จ่ายที่จะปฏิบัติงาน ผลงานที่คาดว่าจะได้รับเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๙ กรณีที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดใด มีความประสงค์จะทำการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ให้จัดทำแผนงานรังวัดพร้อมแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ แสดงรายละเอียดโดยประมาณเสนอกองวิศวกรรมบริการเพื่อพิจารณาจัดสร้างให้ต่อไป

ข้อ ๑๐ การใช้หมายเลขประจำหมุดหลักฐานการแผนที่ให้ใช้หมายเลขประจำหมุดที่เรียงตามลำดับทับด้วยเลขปี พ.ศ. ที่สร้างในแต่ละปีการสร้างหมุดหลักฐานการแผนที่ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๐.๑ กรณีรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม ให้รังวัดโยงยึดออกจากหมุดหลักฐานที่มีค่าพิกัดฉากระบบดาวเทียมชนิดมั่นคงถาวรให้สร้างตามตัวอย่าง (ก) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

๑๐.๒ กรณีรังวัดเพื่อสร้างหมุดหลักฐานระดับชั้นที่ ๓ ด้วยกล้องระดับให้สร้างตามตัวอย่าง (ข) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

ข้อ ๑๑ การรังวัด ...

ข้อ ๑๑ การรังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม ให้ดำเนินการดังนี้

๑๑.๑ เครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียมแบบรังวัดชนิดขาตั้งแบบ ๒ ความถี่ จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ชุด พร้อมอุปกรณ์และโปรแกรมประมวลผลในระบบคอมพิวเตอร์

๑๑.๒ รังวัดด้วยเครื่องรับสัญญาณระบบดาวเทียม โดยวิธีการรังวัดแบบสถิต (Static) ระบบพิกัดสากล WGS ๘๔ (แผนที่ชุด L ๗๐๑๘)

๑๑.๓ ในการรังวัดให้รังวัดออกและเข้าบรรจบ หมุดหลักฐานแผนที่ดาวเทียมของกรมแผนที่ทหาร หรือหมุดหลักฐานแผนที่ดาวเทียมของหน่วยราชการอื่นที่มีค่าพิกัดฉากระบบดาวเทียมโดยเครื่องรับสัญญาณดาวเทียมตัวหนึ่งตั้งอยู่ ณ จุดที่ทราบค่าพิกัด ตัวที่เหลือจะเป็นตัวตั้ง ณ จุดที่ต้องการทราบค่าพิกัดตามหมุดหลักฐานการแผนที่ที่ได้จัดสร้างไว้ การปฏิบัติงานจะเปิดเครื่องเพื่อรับสัญญาณดาวเทียมพร้อมกันในช่วงระยะเวลาเดียวกัน

ก. การรังวัดกำหนดตำแหน่งหมุดหลักฐานการแผนที่ ต้องกำหนดให้อยู่ในบริเวณพื้นที่มั่นคงถาวรเหมาะสมในพื้นที่เปิดโล่งเท่านั้น ไม่มีอุปสรรคกั้นในมุมสูงที่เกิน ๑๕ องศา จากแนวราบเพื่อให้สามารถรับสัญญาณดาวเทียมได้

ข. การบันทึกข้อมูลสัญญาณดาวเทียมต้องใช้เวลาในการวัด ไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง และต้องปฏิบัติตามดังนี้

- มีดาวเทียมอย่างต่ำที่รับสัญญาณได้ไม่ต่ำกว่า ๗ ดวง
- ค่าความแม่นยำของรูปทรงเรขาคณิตดาวเทียม Geometric Dilution of Precision (GDOP) น้อยกว่า ๓
- ค่าความคลาดเคลื่อนของระยะเมื่อเปรียบเทียบกับการรังวัดโดยตรงไม่ต่ำกว่า ๑ : ๑,๐๐๐
- ระยะเส้นฐานต้องไม่เกิน ๒๐ กิโลเมตร

ค. ข้อมูลการรังวัดทั้งหมด จะต้องถูกประมวลผลในระบบพิกัด WGS ๘๔ และมีการปรับแก้เพื่อให้ได้ความผิดพลาดน้อยกว่า ๒ เซนติเมตร

ข้อ ๑๒ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการรังวัดเสร็จ และเดินทางกลับมาปฏิบัติงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๒.๑ เขียนแผนที่สังเขปแสดงจุดที่ตั้งหมุดหลักฐานการแผนที่หลักให้เขียนตามตัวอย่าง (ค) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้

๑๒.๒ คัดค่าพิกัดฉากของหมุดหลักฐานการแผนที่หลักทุกหมุดลงในแบบพิมพ์พิกัดฉากให้จัดทำเป็น ๒ ชุด เพื่อเก็บไว้ที่ฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ ๑ ชุด ส่งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดท้องที่ที่ได้ไปทำการรังวัด ๑ ชุด ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันแรก ที่ได้มาปฏิบัติงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๑๓ ให้รวบรวมผลงานตามข้อ ๑๑ พร้อมด้วยสมุดสนามแผ่นบันทึกข้อมูลรายการรังวัดและรายการคำนวณทั้งหมด ส่งให้ฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ ตรวจสอบ

หมวด ๓
วิธีการรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการระดับ ชั้นที่ ๓

ข้อ ๑๔ การรังวัดสร้างหมุดหลักฐานการระดับชั้นที่ ๓ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑๔.๑ ตรวจสอบ ...

๑๔.๑ ตรวจสอบความถูกต้องของหมุดหลักฐานการระดับที่ใช้ในการรังวัดออกและเข้าบรรจบวงรอบ

๑๔.๒ การรังวัดถ่ายค่าระดับให้ทำเป็นวงรอบการระดับ แบบหาความสูงต่อเนื่องกันไประหว่างจุดต่อจุด โดยวิธี Differential Leveling โดยการกำหนดความยาวของวงรอบแต่ละวงรอบไม่เกิน ๖ กิโลเมตร

๑๔.๓ ตำแหน่งของจุดตั้งกล้องห่างจากไม้วัดระดับหลัง (B.S.) และไม้วัดระดับหน้า (F.S.) ไม่เกิน ๕๐ เมตร

๑๔.๔ ให้อ่านค่าระดับด้วยกล้องหน้าซ้าย สายใยบน สายใยกลาง สายใยล่างค่าความแตกต่างระหว่างสายใยบนกับสายใยกลาง และสายใยกลางกับสายใยล่าง ไม่เกิน ± ๒ มิลลิเมตร ขณะส่องต้องขจัดแพรัลแลกซ์ (Parallax) ให้หมดไป โดยปรับสายใยกล้องและภาพไม้วัดระดับให้มีความชัดเจนเท่ากัน และอ่านค่าระดับด้วยกล้องหน้าขวา สายใยกลางสายใยเดียว

ข้อ ๑๕ การคำนวณวงรอบหมุดหลักฐานการระดับ

๑๕.๑ ค่าระดับที่อ่านได้จากกล้องหน้าซ้ายและกล้องหน้าขวาในข้อ ๑๗.๔ ให้นำมาเฉลี่ยเพื่อใช้ในการคำนวณ

๑๕.๒ ค่าความผิดพลาดของวงรอบการระดับจะต้องไม่เกิน ± ๑๒ มิลลิเมตร $\sqrt{K}$ (K = ระยะทางมีหน่วยเป็นกิโลเมตร)

๑๕.๓ การคำนวณปรับแก้ค่าระดับที่รังวัดได้ให้ใช้สูตรดังต่อไปนี้ หรือคำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

$$\text{ค่าแก้} = \frac{\text{ความผิดทั้งหมด} \times \text{ระยะจากหมุดแรกออกถึงหมุดที่ต้องการปรับแก้}}{\text{ระยะทางทั้งหมดของวงรอบ}}$$

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการรังวัดเสร็จ และเดินทางกลับมาปฏิบัติงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

๑๖.๑ เขียนแผนที่สังเขปแสดงจุดที่ตั้งหมุดหลักฐานการระดับ ให้เขียนตามตัวอย่าง (ค) แนบท้ายแนวทางปฏิบัตินี้ โดยอนุโลม

๑๖.๒ คัดค่าระดับหมุดหลักฐานลงในแบบพิมพ์ค่าพิกัดฉาก

ให้จัดทำเป็น ๒ ชุด เพื่อเก็บไว้ที่ฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ ๑ ชุด ส่งให้สำนักอุตสาหกรรมจังหวัดท้องที่ที่ได้ไปทำการรังวัด ๑ ชุด ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันแรกที่ได้มาปฏิบัติงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๑๗ ให้รวบรวมผลงานตามข้อ ๑๕ พร้อมด้วยสมุดสนามและรายการคำนวณทั้งหมดส่งให้ฝ่ายรังวัดสัมปทาน กองวิศวกรรมบริการ ตรวจสอบ

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายกรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือกันเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาการอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาต

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายกรณีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือกันเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาที่ได้อนุญาตไว้ หรือเพิกถอนการอนุญาตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร เพื่อนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายเงินชดเชยความเสียหายกรณีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือกันเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาการอนุญาต หรือเพิกถอนการอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ผู้ได้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร

ข้อ ๔ กรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีความจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือกันเนื้อที่ หรือลดระยะเวลาที่ได้อนุญาตไว้ หรือเพิกถอนการอนุญาตอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร แล้วแต่กรณี เพื่อนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่มีหนังสือแจ้งผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำดังกล่าวทราบนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

ให้ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับเงินชดเชยความเสียหายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้ โดยให้ทำหนังสือชี้แจงรายละเอียดถึงความเสียหาย พร้อมแนบเอกสารหลักฐานประกอบ และยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง

ความเสียหายตามวรรคสองไม่รวมถึงมูลค่าของแร่ที่ยังมิได้นำขึ้นมาจากการทำเหมือง

ข้อ ๕ เมื่อผู้ได้รับอนุญาตยื่นหนังสือขอรับเงินชดเชยความเสียหายภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๔ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอเรื่องให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน

และการเหมืองแร่เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและประเมินความเสียหาย

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้มีผู้แทนของหน่วยงานผู้ดำเนินการเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ และผู้แทนสภาการเหมืองแร่

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๕ พิจารณาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อจ่ายเงินชดเชยความเสียหายให้กับผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบจากการกระทำตามข้อ ๔ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ได้รับอนุญาตได้จ่ายไปทั้งก่อนและหลังการได้รับอนุญาตอาชญาบัตรหรือประทานบัตร ดังนี้

(๑.๑) ค่าใช้จ่ายที่ผู้ได้รับอนุญาตได้จ่ายไปจริงโดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการได้รับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ อาชญาบัตรพิเศษ หรือประทานบัตร

(๑.๒) ค่าใช้จ่ายในการลงทุนสำรวจแร่ตามอาชญาบัตร เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอประทานบัตร

(๑.๓) เงินลงทุนในการซื้อเครื่องมือเครื่องจักรต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรหรือทำเหมืองตามประทานบัตร

(๑.๔) ค่าใช้จ่ายในการเตรียมการทำเหมือง

(๒) มูลค่าของเงินลงทุนที่ยังคงเหลืออยู่

(๓) สัดส่วนของโครงการที่ได้รับผลกระทบเปรียบเทียบกับโครงการทั้งหมด

(๔) สัดส่วนระยะเวลาของโครงการที่เหลืออยู่

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงและประเมินความเสียหายแล้ว ให้เสนออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๘ เมื่ออธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่พิจารณาเป็นประการใดแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบทราบโดยเร็ว

ถ้าผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบยอมรับเงินชดเชยความเสียหายตามที่มีการประเมิน ให้มีหนังสือแจ้งกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แจ้งเป็นหนังสือให้หน่วยงานผู้ดำเนินการเพื่อนำพื้นที่ไปใช้ประโยชน์แก่การอันเป็นสาธารณูปโภค การป้องกันประเทศ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นของรัฐ จ่ายเงินชดเชยความเสียหายให้กับผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

กรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบไม่ยอมรับเงินชดเชยความเสียหายตามที่มีการประเมิน ให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๙ ถ้าผู้ได้รับอนุญาตซึ่งได้รับผลกระทบไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงผลการพิจารณาอุทธรณ์ หากพ้นกำหนดดังกล่าวให้ถือว่าไม่ประสงค์จะขอรับเงินชดเชยความเสียหาย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒
สมชาย หาญหิรัญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กฎกระทรวง

กำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสี่ และมาตรา ๑๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ดีบุกตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองจุดห้าของราคาโลหะดีบุกต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาโลหะดีบุกต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท แต่ไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาโลหะดีบุกต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาโลหะดีบุกต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าแสนบาท แต่ไม่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท

(๕) ร้อยละยี่สิบของราคาโลหะดีบุกต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๒ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองจุดห้าของราคาแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นห้าพันบาท แต่ไม่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองแสนห้าหมื่นบาท แต่ไม่เกินห้าแสนบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินห้าแสนบาท แต่ไม่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท

(๕) ร้อยละยี่สิบของราคาแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินเจ็ดแสนห้าหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๓ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ตะกั่วตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาที่ไม่เกินแปดพันบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินแปดพันบาท แต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นสองพันบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นสองพันบาท แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาแร่ตะกั่วต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๔ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ทองคำตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองจุดห้าของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาที่ไม่เกินสี่ร้อยบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินสี่ร้อยบาท แต่ไม่เกินหกร้อยบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินหกร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งพันบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท

(๕) ร้อยละยี่สิบของราคาทองคำต่อกรัม สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาทขึ้นไป

ข้อ ๕ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สังกะสีตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละสองของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาที่ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

(๒) ร้อยละห้าของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๓) ร้อยละสิบของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสองหมื่นบาท แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๔) ร้อยละสิบห้าของราคาแร่สังกะสีต่อหนึ่งเมตริกตัน สำหรับราคาส่วนที่เกินสามหมื่นบาทขึ้นไป

ข้อ ๖ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่รัตนชาติในอัตราร้อยละสิบของมูลค่าแร่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓๒ วรรคสี่

ข้อ ๗ ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่อื่นนอกจากกรณีตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๖ ในอัตราร้อยละของราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนดตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

บัญชีท้ายกฎกระทรวงกำหนดพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑

เลขลำดับ	รายการ	ร้อยละของอัตราค่าภาคหลวงที่เรียกเก็บตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด
๑	แร่	
	(๑) การ์เนต	๗
	(๒) เกลือหิน	๔
	(๓) แกรไฟต์	๔
	(๔) ควอตซ์	๔
	(๕) แคลไซต์	๔
	(๖) สตรูเวอไรต์	๑๐
	(๗) เงิน	๑๐
	(๘) ซีโนไทม์	๗
	(๙) เซอร์คอน	๗
	(๑๐) ดิกไคต์	๔
	(๑๑) ดินอุตสาหกรรม	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๑๒) โดโลไมต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๑๓) ถ่านหิน	๔
	(๑๔) ทรายอุตสาหกรรม	๔
	(๑๕) ทองแดง	๑๐
	(๑๖) ทัลก์	๔
	(๑๗) แทนทาไลต์และโคลัมไบต์ที่รวมกันอยู่	๑๐
	(๑๘) เบนทอไนต์	๔
	(๑๙) แบไรต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๒๐) พลวง	๑๐
	(๒๑) โพแทช	๗
	(๒๒) ไพโรฟิลไลต์	๔
	(๒๓) ฟลูออไรต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗

เลขลำดับ	รายการ	ร้อยละของอัตราค่าภาคหลวงที่เรียกเก็บตามราคาตลาดแร่ที่อธิบดีประกาศกำหนด
	(๒๔) ฟอสเฟต	๔
	(๒๕) เฟลด์สปาร์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๒๖) แมงกานีส	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๒๗) โมนาไซต์	๗
	(๒๘) โมลิบดีไนต์	๑๐
	(๒๙) ไมกา	๔
	(๓๐) ยิปซัม	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๓๑) รูไทล์	๗
	(๓๒) ลูโคซีน	๗
	(๓๓) หินประดับ	๔
	(๓๔) หินอ่อน	๔
	(๓๕) หินอุตสาหกรรม	
	(ก) เพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์	๗
	(ข) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอื่นภายในราชอาณาจักร	๔
	(ค) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
	(๓๖) เหล็ก	๗
	(๓๗) อิลเมไนต์	๗
	(๓๘) แอนไฮไดรต์	
	(ก) เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร	๔
	(ข) เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร	๗
๒	โลหะ	
	(๑) แคดเมียม	๔
	(๒) ตะกั่ว	๔
	(๓) ทองแดง	๔
	(๔) พลวง	๔
	(๕) สังกะสี	๔
	(๖) เหล็ก	๔
	(๗) โคลัมเบียมแทนทาลัม	๔

เลขลำดับ	รายการ	ร้อยละของอัตราค่าภาคหลวง ที่เรียกเก็บตามราคาตลาดแร่ ที่อธิบดีประกาศกำหนด
	(๘) โลหะอื่นๆ	๔
๓	ตะกรัน	๑๐
๔	แร่ชนิดอื่น ๆ	๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“ราคาตลาดแร่” หมายความว่า ราคาแร่ที่มีการซื้อขาย โดยการกำหนดตลาดของแร่ตามวิธีการที่กำหนดไว้ตามประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“มูลค่าแร่” หมายความว่า ปริมาณแร่คูณด้วยราคาตลาดของแร่ตามที่อธิบดีกำหนด

“ปี” หมายความว่า ปีปฏิทิน

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ การเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ ให้เรียกเก็บตามชนิด สภาพร้อยละของโลหะหรือของสารประกอบในแร่ หรือลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งตามอัตราค่าภาคหลวงแร่ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินกว่าอัตราร้อยละสามสิบของราคาตลาด

ข้อ ๖ สภาพร้อยละของโลหะหรือของสารประกอบในแร่หรือลักษณะพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งของแร่แต่ละชนิด ที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ วิธีการกำหนดราคาตลาด การใช้อัตราแลกเปลี่ยนในการคำนวณราคาตลาด และวิธีการควบคุมการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

หมวด ๒
ตลาดของแร่และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ข้อ ๗ วิธีการกำหนดตลาดของแร่ ให้กำหนดตลาดที่มีการซื้อขายแร่ชนิดนั้น ๆ ตามความเหมาะสมที่มีการซื้อขายสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อ ๘ การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเพื่อคำนวณราคาตลาดของแร่ ให้กำหนด ดังนี้

(๑) ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักระหว่างธนาคารล่าสุดจากธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนเงิน

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจถืออัตราแลกเปลี่ยนตาม (๑) ได้ ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนถัวเฉลี่ยล่าสุดจากธนาคารพาณิชย์ที่มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ แห่งเป็นเกณฑ์ในการคำนวณอัตราแลกเปลี่ยนเงิน

หมวด ๓
คณะกรรมการพิจารณาราคาแร่และกำหนดราคาตลาดแร่

ข้อ ๙ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาราคาแร่และกำหนดราคาตลาดแร่”

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความเชี่ยวชาญทางด้านกฎหมายว่าด้วยแร่ ธรณีวิทยาแหล่งแร่ วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมโลหการ เศรษฐศาสตร์และสารสนเทศด้านแร่ โดยมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่มีหรือเคยมีความสัมพันธ์ทางด้านการประกอบธุรกิจแร่ ในลักษณะที่อาจเป็นการขัดขวางในการใช้วิจารณญาณอย่างอิสระของตน รวมทั้งไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ถือหุ้นที่มีนัยหรือมีอำนาจควบคุมของผู้ที่มีความสัมพันธ์ทางธุรกิจดังกล่าว เว้นแต่จะได้พ้นจากการมีลักษณะดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีนับถึงวันที่มีคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าว

(๒) ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ให้บริการทางวิชาชีพที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจแร่ รวมถึงการให้บริการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับธุรกิจดังกล่าวโดยได้รับค่าตอบแทน

(๓) ไม่มีลักษณะอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถให้ความเห็นอย่างเป็นอิสระเกี่ยวกับการดำเนินงานพิจารณาราคาแร่และการกำหนดราคาตลาดแร่

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาราคาแร่และกำหนดราคาตลาดแร่ มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอความเห็นต่ออธิบดี ดังนี้

(๑) การกำหนดตลาดของแร่

(๒) การประกาศราคาแร่

(๓) การกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

(๔) การพิจารณาปรับปรุงการใช้ตลาดแร่ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงราคาตลาดของแร่ ให้เกิดความเหมาะสมและทันต่อสถานการณ์

(๕) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่อธิบดีมอบหมาย

หมวด ๔
การกำหนดราคาตลาดแร่

ข้อ ๑๑ ราคาตลาดของแร่แต่ละชนิด ให้กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) แร่ดีบุก แร่ตะกั่ว และแร่สังกะสี

(๑.๑) ให้ประกาศเป็นราคาต่อเมตริกตัน

(๑.๒) ราคาประกาศให้ถือราคาโลหะในแร่ตามตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

(๒) แร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์

(๒.๑) ให้ประกาศเป็นราคาต่อเมตริกตัน

(๒.๒) ราคาประกาศให้ถือราคาตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

(๓) แร่ทองคำหรือเงิน

(๓.๑) ให้ประกาศเป็นราคาต่อกรัมของทองคำหรือเงินบริสุทธิ์

(๓.๒) ราคาประกาศให้ถือราคาตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

(๓.๓) เมื่อใดราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศครั้งหลังสุดเกินหนึ่งบาทของทองคำหรือเงินบริสุทธิ์ให้ประกาศใหม่

(๔) แร่แทนทาไลท์และแร่โคลัมไบท์ที่รวมกันอยู่

(๔.๑) ให้ประกาศเป็นราคาต่อหนึ่งเมตริกตันโดยให้ถือราคาตลาดของแร่แทนทาไลท์ที่มีตันตาลัมเพนตอกไซด์ในแร่ร้อยละสามสิบครั้งหลังสุด

(๔.๒) ราคาประกาศให้ถือราคาตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

(๕) ตะกรันที่มีโคลัมเบียมเพนตอกไซด์ หรือตันตาลัมเพนตอกไซด์ หรือทั้งสองชนิดรวมกัน ให้ประกาศเป็นราคาต่อหนึ่งเมตริกตันโดยให้ถือราคาเฉลี่ยของแร่แทนทาไลท์ที่มีตันตาลัมเพนตอกไซด์ในแร่ร้อยละสามสิบครั้งหลังสุด ส่วนราคาประกาศให้ถือราคาตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบซึ่งได้หักค่าถลุงตามเปอร์เซ็นต์ของตันตาลัมเพนตอกไซด์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๕.๑) สำหรับตะกรันที่มีตันตาลัมเพนตอกไซด์ไม่เกินร้อยละห้า ให้คิดราคาที่ร้อยละห้า

(๕.๒) สำหรับตะกรันที่มีตันตาลัมเพนตอกไซด์เกินร้อยละห้าแต่ไม่เกินร้อยละแปด ให้คิดราคาที่ร้อยละแปด

(๕.๓) สำหรับตะกรันที่มีตันตาลัมเพนตอกไซด์เกินร้อยละแปดขึ้นไป ให้คิดราคาที่ร้อยละสิบสาม

(๖) โลหะแคดเมียม

(๖.๑) ให้ประกาศเป็นราคาต่อหนึ่งเมตริกตัน โดยถือราคาตลาดเฉลี่ยในรอบหนึ่งเดือนของโลหะแคดเมียมที่มีแคดเมียมไม่ต่ำกว่าร้อยละเก้าสิบเก้าจุดเก้าห้า

(๖.๒) ราคาประกาศให้ถือราคาตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

(๗) แร่หินอ่อนและแร่หินประดับ

(๗.๑) ให้ประกาศเป็นราคาต่อหนึ่งลูกบาศก์เมตร โดยให้ถือจากราคาถัวเฉลี่ยในรอบหนึ่งปีของราคาซื้อขายหินบล็อกของแร่หินอ่อนหรือแร่หินประดับ

(๗.๒) ราคาประกาศให้ถือราคาตลาดของแร่ที่อธิบดีเห็นชอบ

(๘) แร่รัตนชาติ

(๘.๑) ให้อธิบดีประกาศประเมินมูลค่าแร่รัตนชาติในแต่ละท้องที่ที่มีการออกประทานบัตรหรือพื้นที่ที่เคยมีประทานบัตร

(๘.๒) การประเมินมูลค่าแร่รัตนชาติ ให้ถือเอามูลค่าเฉลี่ยของแร่รัตนชาติที่พึงทำเหมืองได้ในที่ดินหนึ่งไร่ในแต่ละท้องที่เป็นเกณฑ์ประเมิน หรือวิธีการตามที่อธิบดีเห็นชอบ

(๙) แร่ดินขาว

ให้อธิบดีประกาศประเมินราคาแร่ดินขาว โดยให้ถือเอาราคาถัวเฉลี่ยของผู้ซื้อแร่ดินขาวตามชนิดและคุณภาพและการใช้งาน หรือตามวิธีการที่อธิบดีเห็นชอบ

(๑๐) แร่ชนิดอื่น ๆ

(๑๐.๑) สำหรับแร่ที่ผลิตเพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักรให้ประกาศเป็นราคาต่อหนึ่งเมตริกตันตามชนิดและสภาพของแร่นั้น โดยให้ถือจากราคาถัวเฉลี่ยที่ซื้อขายกัน ณ ด่านศุลกากรของประเทศไทยครั้งหลังสุด

(๑๐.๒) สำหรับแร่ที่ผลิตขายเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมภายในราชอาณาจักร นอกจากการโลหกรรมให้ประกาศโดยให้ถือจากราคาถัวเฉลี่ยที่ซื้อภายในประเทศของผู้ใช้แร่ตามชนิดและสภาพของแร่นั้น

ข้อ ๑๒ กรณีแร่ชนิดใดที่ไม่เคยมีราคาประกาศหรือไม่มีการซื้อขายมาก่อน ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณากำหนดราคาประกาศแร่นั้น

ข้อ ๑๓ การเปลี่ยนแปลงราคาประกาศแร่ที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดต่ำกว่าห้าร้อยบาทต่อหนึ่งเมตริกตันมีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละหกให้ประกาศใหม่

(๒) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไปจนถึงหนึ่งพันบาทต่อหนึ่งเมตริกตัน มีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละห้าให้ประกาศใหม่

(๓) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดตั้งแต่หนึ่งพันบาทขึ้นไปจนถึงห้าพันบาทต่อหนึ่งเมตริกตัน มีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละสี่ให้ประกาศใหม่

(๔) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดตั้งแต่ห้าพันบาทขึ้นไปจนถึงหนึ่งหมื่นบาทต่อหนึ่งเมตริกตัน มีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละสองให้ประกาศใหม่

(๕) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไปจนถึงหนึ่งแสนบาทต่อหนึ่งเมตริกตัน มีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละหนึ่งให้ประกาศใหม่

(๖) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไปจนถึงห้าแสนบาทต่อหนึ่งเมตริกตัน มีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละศูนย์จุดสองให้ประกาศใหม่

(๗) เมื่อใดแร่ชนิดใด ในสภาพใด ที่ได้ประกาศราคาครั้งหลังสุดตั้งแต่ห้าแสนบาทต่อหนึ่งเมตริกตันมีราคาเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาที่ได้ประกาศไว้นั้นเกินร้อยละศูนย์จุดหนึ่งให้ประกาศใหม่

ทั้งนี้ มิให้ใช้หลักเกณฑ์นี้กับชนิดแร่ทองคำ เงิน หินอ่อน หินประดับ และแร่รัตนชาติ

หมวด ๕
หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๑๔ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แร่ดีบุก ให้เรียกเก็บตามส่วนเนื้อดีบุกที่แท้จริงโดยถือตามผลวิเคราะห์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หรือของโรงถลุงดีบุกหรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้ทำการวิเคราะห์ ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่ามีเนื้อดีบุกเจ็ดสิบสองส่วนในร้อยส่วน ยกเว้นรายที่มีหนังสือรับรองว่ามีเนื้อดีบุกไม่เกินห้าสิบส่วนในร้อยส่วนหรือไม่เกินสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าแร่ดีบุกรายนั้นมีเนื้อดีบุกห้าสิบส่วนในร้อยส่วนหรือสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วนแล้วแต่กรณี

(๒) แร่ตะกั่ว ให้เรียกเก็บตามส่วนเนื้อตะกั่วที่แท้จริง โดยถือตามผลวิเคราะห์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้ทำการวิเคราะห์ ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่ามีเนื้อตะกั่วแปดสิบส่วนในร้อยส่วน ยกเว้นรายใดที่มีหนังสือรับรองว่ามีเนื้อตะกั่วไม่เกินหกสิบห้าส่วนในร้อยส่วน หรือไม่เกินห้าสิบส่วนในร้อยส่วน หรือไม่เกินสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าแร่ตะกั่วรายนั้นมีเนื้อตะกั่วหกสิบห้าส่วนในร้อยส่วนหรือห้าสิบส่วนในร้อยส่วนหรือสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วนแล้วแต่กรณี

(๓) แร่สังกะสี ให้เรียกเก็บตามส่วนเนื้อสังกะสีที่แท้จริง โดยถือตามผลวิเคราะห์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้ทำการวิเคราะห์แร่สังกะสีให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่ามีเนื้อสังกะสีห้าสิบส่วนในร้อยส่วน ยกเว้นรายที่มีหนังสือรับรองว่ามีเนื้อสังกะสีไม่เกินสี่สิบส่วนในร้อยส่วนหรือไม่เกินสามสิบส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าแร่สังกะสีรายนั้น มีเนื้อสังกะสีสี่สิบส่วนในร้อยส่วนหรือสามสิบส่วนในร้อยส่วนแล้วแต่กรณี

(๔) แร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ ให้เรียกเก็บตามส่วนของสารประกอบทังสติกออกไซต์ (WO_3) ที่แท้จริง โดยถือตามผลวิเคราะห์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้ทำการวิเคราะห์แร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์ ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่ามีสารประกอบทังสติกออกไซด์ (WO_3) หกสิบห้าส่วนในร้อยส่วน เว้นแต่รายที่มีหนังสือรับรองว่ามีสารประกอบทังสติกออกไซด์ (WO_3) ไม่เกินห้าสิบส่วนในร้อยส่วน หรือไม่เกินสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าแร่ชนิดที่มีทังสติกออกไซด์รายนั้นมีสารประกอบทังสติกออกไซด์ (WO_3) ห้าสิบส่วนในร้อยส่วนหรือสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วนแล้วแต่กรณี

(๕) แร่ทองคำ ให้เรียกเก็บตามส่วนเนื้อของทองคำบริสุทธิ์ โดยถือตามผลวิเคราะห์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้ทำการวิเคราะห์แร่ทองคำ ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่ามีเนื้อทองคำบริสุทธิ์แปดสิบส่วนในร้อยส่วน เว้นแต่แร่ทองคำรายใดที่มีหนังสือรับรองว่ามีเนื้อทองคำบริสุทธิ์ไม่เกินห้าสิบส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าแร่ทองคำรายนั้น ๆ มีเนื้อทองคำบริสุทธิ์ห้าสิบส่วนในร้อยส่วน

(๖) แร่แทนทาไลท์และแร่โคลัมไบท์ที่รวมกันอยู่ ให้เรียกเก็บตามส่วนสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์ โดยถือตามผลวิเคราะห์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้ทำการวิเคราะห์แร่แทนทาไลท์และแร่โคลัมไบท์ที่รวมกันอยู่ ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่า มีสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์ไม่เกินยี่สิบส่วนในร้อยส่วน ยกเว้นรายใดมีหนังสือรับรองว่ามีสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์ ไม่เกินยี่สิบส่วนในร้อยส่วนหรือไม่เกินสิบส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าแร่แทนทาไลท์และแร่โคลัมไบท์ที่รวมกันอยู่รายนั้นมีสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์ยี่สิบส่วนในร้อยส่วนหรือสิบส่วนในร้อยส่วนแล้วแต่กรณี

(๗) แร่ตะกรันที่มีโคลัมเบียมเพนตอกไซด์หรือตันตาลัมเพนตอกไซด์หรือทั้งสองชนิดรวมกัน ให้เรียกเก็บตามราคาที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ (๕) โดยถือตามผลวิเคราะห์สารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่หรือสถาบันหรือหน่วยงานที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบเป็นผู้วิเคราะห์

ในกรณีที่ยังมิได้วิเคราะห์ตะกรันที่มีโคลัมเบียมเพนตอกไซด์หรือตันตาลัมเพนตอกไซด์หรือทั้งสองชนิดรวมกันอยู่ ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่ามีสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์สิบสามส่วนในร้อยส่วน ยกเว้นตะกรันที่มีโคลัมเบียมเพนตอกไซด์หรือตันตาลัมเพนตอกไซด์หรือทั้งสองชนิดรวมกันอยู่รายใดที่มีหนังสือรับรองว่ามีสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์ไม่เกินแปดส่วนในร้อยส่วนหรือไม่เกินห้าส่วนในร้อยส่วน ให้ถือเกณฑ์ไว้ก่อนว่าตะกรันที่มีโคลัมเบียมเพนตอกไซด์หรือตันตาลัมเพนตอกไซด์หรือทั้งสองชนิดรวมกันอยู่รายนั้นมีสารประกอบตันตาลัมเพนตอกไซด์แปดส่วนในร้อยส่วนหรือห้าส่วนในร้อยส่วน แล้วแต่กรณี

(๘) แร่หินอ่อนหรือแร่หินประดับ ให้เรียกเก็บตามปริมาณแร่ที่ผู้ถือประทานบัตร พึงจะได้จากการทำเหมืองในรอบระยะเวลาหกเดือนที่ผู้ถือประทานบัตรแสดงความจำนงว่าจะทำเหมืองและให้เรียกเก็บล่วงหน้าก่อนการทำเหมืองเป็นรายปี ๆ ละสองงวด โดยให้เรียกเก็บงวดที่หนึ่งภายในวันที่ ๓๑ มกราคม และงวดที่สองภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคมของแต่ละปี

การแสดงความจำนงว่าจะทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือแสดงเขตที่จะทำเหมืองและปริมาณของแร่ที่พึงจะได้จากการทำเหมืองในรอบระยะเวลาหกเดือนนับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมของปีนั้น และให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ในเวลาชำระค่าภาคหลวงแร่ในแต่ละงวด

ในกรณีที่ตรวจสอบพบว่าในรอบระยะเวลาหกเดือนที่ผู้ถือประทานบัตรแสดงความจำนงไว้ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองได้ปริมาณของแร่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากที่แสดงความจำนงไว้ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่เพิ่มหรือคืนค่าภาคหลวงแร่ตามส่วนของปริมาณที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงแล้วแต่กรณี การคืนเงินค่าภาคหลวงแร่ให้ใช้วิธีหักกลบลบหนี้กับการเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ล่วงหน้าในงวดถัดไป

(๙) แร่รัตนชาติ ให้เรียกเก็บล่วงหน้าเป็นรายปี และให้ผู้ถือประทานบัตรชำระภายในวันที่ ๓๑ มกราคมของทุกปีหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ทำเหมือง โดยคิดตามเนื้อที่ที่ผู้ถือประทานบัตรแสดงความจำนงไว้ภายในเขตประทานบัตรว่าจะทำเหมืองในปีนั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองเกินเนื้อที่ที่ได้แสดงความจำนงไว้ภายในเขตประทานบัตร ให้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่สำหรับเนื้อที่ในส่วนที่เกินจากเขตที่ได้แสดงความจำนงไว้

การแสดงความจำนงว่าจะทำเหมืองตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือและแสดงเขตเนื้อที่ไว้ในเขตประทานบัตรที่จะทำเหมืองในปีนั้น และให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ในเวลาชำระค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๑๕ แร่รัตนชาติที่ได้จากใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยให้เรียกเก็บตามมูลค่าของแร่รัตนชาติที่อธิบดีกำหนด

แร่รัตนชาติที่ได้จากการแจ้งการร่อนแร่ ให้เรียกเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

ข้อ ๑๖ ผู้ถือประทานบัตร ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อย ผู้แจ้งการร่อนแร่ ผู้รับใบอนุญาตแต่งแร่ ผู้รับใบอนุญาตประกอบโลหกรรม หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่กรณีพิเศษเฉพาะราย ให้ยื่นชำระค่าภาคหลวงแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น แล้วแต่กรณี ดังนี้

(๑) แร่ที่กำหนดไว้ในประทานบัตร รวมถึงแร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการทำเหมืองให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนขนแร่ออกจากเขตเหมืองแร่

(๒) แร่อื่นที่เป็นผลพลอยได้จากการแต่งแร่ หรือตะกรันที่มีแร่ชนิดอื่นเจือปนอยู่เกินปริมาณที่อธิบดีกำหนด ให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนขนแร่ออกจากเขตแต่งแร่หรือเขตโลหกรรม

(๓) แร่ที่ได้จากใบอนุญาตครอบครองแร่ แร่ที่ได้รับอนุญาตให้ครอบครองกรณีพิเศษเฉพาะราย ให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ให้ครบถ้วนก่อนการขนแร่ออกไปทำการซื้อขาย

(๔) แร่ที่ได้จากใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือการแจ้งการร่อนแร่ ให้ผู้รับใบอนุญาตขุดหาแร่รายย่อยหรือผู้แจ้งการร่อนแร่ เป็นผู้แจ้งปริมาณแร่ที่ได้ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามข้อ ๑๖ แจ้งปริมาณแร่เพื่อขอชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารรายงานที่เกี่ยวข้องตามหมวด ๖ และเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ในอัตราร้อยละของมูลค่าแร่ตามพิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ซึ่งกำหนดโดยกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าภาคหลวงแร่และราคาประกาศแร่ที่อธิบดีกำหนด หากมีข้อสงสัยว่าการแจ้งปริมาณแร่ไม่ถูกต้อง ตามความเป็นจริง ให้ทำการตรวจสอบก่อน และเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ตามปริมาณที่ตรวจสอบได้

ในกรณีที่ยังไม่สามารถประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้จนกว่าแร่นั้นจะทำการแต่งแร่หรือประกอบโลหกรรมแล้วเสร็จ ต้องจัดให้ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่วางเงินประกันหรือจะให้ธนาคารที่อธิบดีเห็นชอบเป็นผู้ค้ำประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ ทั้งนี้ การวางเงินประกันหรือการค้ำประกันต้องให้ครอบคลุมทุกชนิดแร่ตามปริมาณแร่แต่ละชนิดที่รวมกันอยู่

หมวด ๖
การประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๑๘ การประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ทุกชนิด ให้ใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันก็ได้ ดังนี้

(๑) ประเมินจากรายงานเอกสาร เช่น รายงานการทำเหมือง รายงานการซื้อ การขาย การเก็บ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม หรือรายงานการใช้แร่ หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) การประเมินเชิงวิศวกรรม ได้แก่ การประเมินจากข้อมูลการใช้วัตถุระเบิด เครื่องจักร พลังงานไฟฟ้า หรือน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการทำเหมืองแร่

(๓) การประเมินจากค่าพลังงานไฟฟ้า

กรณีเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างที่ต้องผ่านกระบวนการ โม่ บด และย่อยหิน นอกจากการประเมินจากรายงานเอกสารตาม (๑) แล้ว ให้ประเมินปริมาณแร่ที่จะเรียกให้ผู้ถือประทานบัตรชำระค่าภาคหลวงแร่จากค่าพลังงานไฟฟ้าของโรงโม่หินที่ผู้ถือประทานบัตรได้นำแร่จากประทานบัตรไปทำการโม่ บด หรือย่อยหิน โดยให้ตรวจสอบตามสำเนาใบเสร็จการชำระค่ากระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นหลักฐาน

ปริมาณแร่ที่ผู้ถือประทานบัตรขอชำระค่าภาคหลวงแร่ต้องสอดคล้องกับอัตราการผลิตแร่ของประทานบัตรนั้น

การประเมินปริมาณแร่ที่จะให้ชำระค่าภาคหลวงแร่จากค่าพลังงานไฟฟ้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

(๔) การประเมินจากภาพถ่ายที่ได้จากการทำงานของอากาศยานไร้คนขับ

กรณีเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมเพื่ออุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ และเหมืองถ่านหิน ให้จัดทำภาพถ่ายจากอากาศยานไร้คนขับ โดยแสดงพื้นที่หน้าเหมืองที่ผลิตแร่ได้และปริมาณการผลิตให้สอดคล้องกับรายงานการทำเหมืองแร่ประจำเดือนนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้แนบภาพถ่ายดังกล่าวมาพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงแร่ เว้นแต่ไม่สามารถทำการบันทึกภาพถ่ายได้เนื่องจากสภาพภูมิอากาศในช่วงเวลานั้นไม่เอื้ออำนวย

(๕) การประเมินจากลักษณะโครงสร้างธรณีวิทยาของหินและความแตกร้าวของหิน

กรณีหินอ่อนและหินประดับ ให้ประเมินตัวคูณผลิตผล (Yield) เพื่อใช้ในการคำนวณปริมาตรที่สามารถตัดบล็อกได้ จากปริมาตรที่รังวัดได้ในรอบระยะเวลาหกเดือน

(๖) การประเมินจากพื้นที่ทำเหมือง

กรณีแร่รัตนชาติ ให้ประเมินตามเนื้อที่เป็นไร่ที่ผู้ถือประทานบัตรทำเหมืองในปีนั้น เศษของไร่ให้คิดเป็นหนึ่งไร่

(๗) วิธีการอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๗
การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่

ข้อ ๑๙ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้ใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันดังนี้

(๑) การตรวจสอบสภาพทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ ธรณีวิทยาโครงสร้าง การกำเนิดแร่ ชนิดของแร่ และความสมบูรณ์ของแหล่งแร่

(๒) การตรวจสอบข้อมูลจากรายงานการทำเหมืองแร่ แผนผังโครงการทำเหมืองแร่ บัญชีขุดแร่ได้ บัญชีแต่งแร่ ข้อมูลการขอครอบครองแร่ บัญชีซื้อแร่ ข้อมูลจากผู้ใช้แร่ หรือข้อมูลทางวิศวกรรม หรือเอกสารราชการอื่นใดหรือรายงานต่าง ๆ ที่เห็นสมควร

(๓) การตรวจสอบโดยวิธีการรังวัด ให้ตรวจสอบจากข้อมูลการรังวัดปริมาตรหน้าเหมือง ปริมาตรกองแร่ หิน ดิน ทราย ที่เกิดจากการทำเหมือง ทั้งนี้ การตรวจสอบโดยวิธีการรังวัดให้ใช้วิธีการใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการรังวัดกำหนดเขตคำขอตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๔) การตรวจสอบโดยการชั่งน้ำหนัก ให้ตรวจสอบจากข้อมูลที่ได้จากการชั่งน้ำหนักโดยการใช้เครื่องชั่งที่ได้รับการสอบเทียบและรับรองตามกฎหมายว่าด้วยมาตราชั่งตวงวัด

(๕) การตรวจสอบค่าตัวคูณผลิตผล (Yield) สำหรับเหมืองหินอ่อนและหินประดับ ให้ตรวจสอบโดยการรังวัดปริมาตรหินหน้าเหมืองเทียบกับปริมาตรหินที่เป็นรูปทรงได้ ในช่วงเวลาหนึ่งปี และให้ตรวจสอบเป็นรายปี

(๖) การตรวจสอบจากผลวิเคราะห์แร่ ให้ทำการชักตัวอย่างแร่และวิเคราะห์หาองค์ประกอบในตัวอย่างแร่

(๗) วิธีการอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

แก้คำผิด

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป

เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๑ ง หน้า ๓๗ วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๑

ข้อ ๑๖ บรรทัดที่ ๒ คำว่า “หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่กรณีพิเศษเฉพาะราย” ให้แก้ไขเป็น “หรือผู้รับใบอนุญาตครอบครองแร่หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ครอบครองกรณีพิเศษเฉพาะราย”

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ในกรณีผู้มีหน้าที่ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ หรือชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าการชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓๓ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่มีหนังสือเรียกให้ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ในกรณีดังต่อไปนี้ มาชี้แจงพร้อมแสดงหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่ภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

(๑) ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ที่ต้องชำระทั้งหมด หรือ

(๒) ชำระค่าภาคหลวงแร่แต่ชำระไม่ครบถ้วน หรือ

(๓) ชำระค่าภาคหลวงแร่ แต่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการชำระนั้นไม่ถูกต้อง

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่” ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยผู้แทนของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ผู้แทนจากหน่วยงานสรรพากรในพื้นที่จังหวัดนั้น ๆ และผู้แทนจากสำนักงานอัยการจังหวัดในพื้นที่ที่ตั้งประทานบัตร เพื่อให้ทำหน้าที่ในการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ ไม่ชำระค่าภาคหลวงแร่ในกรณีใดกรณีหนึ่งตามข้อ ๓ และอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีหนังสือเรียกให้มาชี้แจงแล้วแต่ไม่มาชี้แจงภายในกำหนดระยะเวลาตามหนังสือเรียก หรือมาชี้แจงตามหนังสือเรียกแต่ไม่มีเอกสารหลักฐานการชำระค่าภาคหลวงแร่มาแสดง หรือมาชี้แจงตามหนังสือเรียกแต่เอกสารหลักฐานที่นำมาแสดงนั้นไม่อาจรับฟังได้ว่ามีการชำระค่าภาคหลวงแร่ถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ ดำเนินการดังนี้

(๑) ประเมินค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามหลักวิชาการและข้อเท็จจริงที่ปรากฏและหรือประเมินโดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่งหรือหลายวิธีร่วมกันตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๖ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ การตรวจสอบการชำระค่าภาคหลวงแร่ และการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่

(๒) แจ้งผลการประเมินให้ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่กรณีใดกรณีหนึ่งตามข้อ ๓ มาชำระภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งผลการประเมิน และให้แจ้งด้วยว่าหากไม่มาชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว นอกจากจะต้องชำระค่าภาคหลวงแร่ที่ต้องชำระทั้งหมดหรือชำระในส่วนที่ยังขาดแล้วแต่กรณี ยังจะต้องชำระเงินเพิ่มอีกสองเท่าของค่าภาคหลวงแร่ส่วนที่ขาดนั้นด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้ดำเนินการตามข้อ ๕ แล้ว แต่ผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ยังไม่มาชำระ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือบอกกล่าวไปยังผู้มีหน้าที่ชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้มาชำระภายในเก้าสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๕ (๒) หากยังเพิกเฉยให้ดำเนินการฟ้องคดีเพื่อบังคับให้ชำระค่าภาคหลวงแร่ตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าสิทธิการสำรวจแร่
ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าสิทธิการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓๕ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดเก็บค่าสิทธิการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ค่าสิทธิการสำรวจแร่ตามอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่และอาชญาบัตรพิเศษให้จัดเก็บตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ให้จัดเก็บเป็นไร่ เศษของไร่ให้คิดเป็น ๑ ไร่

(๒) อาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

(๒.๑) ปีที่ ๑ ไร่ละ ๑๐ บาท

(๒.๒) ปีที่ ๒ ไร่ละ ๒๐ บาท

(๓) อาชญาบัตรพิเศษ

(๓.๑) ปีที่ ๑ ไร่ละ ๑๐ บาท

(๓.๒) ปีที่ ๒ ไร่ละ ๒๐ บาท

(๓.๓) ปีที่ ๓ ไร่ละ ๔๐ บาท

(๓.๔) ปีที่ ๔ ไร่ละ ๖๐ บาท

(๓.๕) ปีที่ ๕ ไร่ละ ๘๐ บาท

ข้อ ๔ วิธีการจัดเก็บค่าสิทธิการสำรวจแร่ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ ให้เรียกเก็บเต็มจำนวนตามพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต และให้เรียกเก็บล่วงหน้าเมื่อผู้ขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่มารับอาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่

(๒) กรณีอาชญาบัตรพิเศษ ให้เรียกเก็บเป็นรายปีตามจำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาต และให้เรียกเก็บล่วงหน้า ดังนี้

(๒.๑) ปีที่ ๑ ให้เรียกเก็บเมื่อผู้ขออาชญาบัตรมารับอาชญาบัตรพิเศษ

(๒.๒) ปีที่ ๒ ถึงปีที่ ๕ ให้เรียกเก็บตามจำนวนพื้นที่ที่เหลืออยู่จริง โดยแจ้งให้ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษมาชำระภายใน ๓๐ วันนับแต่วันครบรอบปีของวันที่ได้รับอนุญาตอาชญาบัตรพิเศษ

ข้อ ๕ กรณีผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษขอคืนพื้นที่บางส่วน ให้คิดค่าสิทธิการสำรวจแร่ในปีถัดไปตามจำนวนพื้นที่ที่เหลืออยู่จริง

ข้อ ๖ การขอคืนพื้นที่บางส่วนในระหว่างปี ผู้ถืออาชญาบัตรพิเศษไม่มีสิทธิขอคืนค่าสิทธิการสำรวจแร่ที่ได้ชำระไว้ล่วงหน้า

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๓๖ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ และการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารจัดการเงินบำรุงพิเศษ”

หมวด ๑
กำหนดอัตราการจ่ายเงินบำรุงพิเศษ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษ

ข้อ ๔ ให้ผู้ถือประทานบัตรเสียเงินบำรุงพิเศษให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ในอัตราร้อยละห้าของค่าภาคหลวงแร่สำหรับแร่ทุกชนิดที่ผลิตได้จากประทานบัตร

ข้อ ๕ เงินบำรุงพิเศษตามข้อ ๔ ให้เสียพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงแร่ต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ประทานบัตรตั้งอยู่

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีการขอผัดการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้ผู้ถือประทานบัตรเสียเงินบำรุงพิเศษพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงแร่ที่ขอผัดการชำระไว้

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน ถ้าได้มีการประเมินในภายหลังและต้องชำระค่าภาคหลวงแร่นั้นเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเท่าใด ให้ผู้ถือประทานบัตรเสียเงินบำรุงพิเศษในส่วนที่ต้องเสียเพิ่มพร้อมกับการชำระค่าภาคหลวงแร่ในส่วนที่ต้องชำระเพิ่ม

ข้อ ๘ เมื่อได้รับเงินบำรุงพิเศษแล้วให้ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ถือประทานบัตรไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ ในกรณีที่ต้องจ่ายค่าภาคหลวงแร่ที่ได้รับชำระไว้แล้วคืนบางส่วนให้แก่ผู้ถือประทานบัตร ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จ่ายคืนเงินบำรุงพิเศษในส่วนที่เกิน โดยจ่ายจากเงินบำรุงพิเศษที่ได้รับชำระในวันเดียวกันกับวันที่มีการจ่ายคืน ถ้าไม่มีเงินบำรุงพิเศษที่ได้รับชำระไว้ในขณะนั้นพอที่จะจ่ายคืนได้ ให้เบิกเงินบำรุงพิเศษที่นำฝากคลังแล้วมาจ่ายคืน

การจ่ายเงินบำรุงพิเศษคืน ให้ผู้รับเงินลงนามไว้เป็นหลักฐานในทะเบียนการจ่ายเงินด้วย

ข้อ ๑๐ วิธีการเก็บรักษาและการนำฝากเงินบำรุงพิเศษ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษไว้ในบัญชีการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษสำหรับจังหวัดนั้น และให้นำเงินบำรุงพิเศษที่เรียกเก็บได้โอนเข้าบัญชีเงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) ในกรณีผู้ถือประทานบัตรชำระค่าภาคหลวงแร่ไม่ครบถ้วน และจะต้องเรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่นั้นเพิ่มให้ครบถ้วนในภายหลัง ให้แสดงรายละเอียดการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษในส่วนที่เพิ่มไว้ในบัญชีการเรียกเก็บเงินบำรุงพิเศษสำหรับจังหวัดนั้นด้วย และให้โอนเงินบำรุงพิเศษในส่วนที่เรียกเก็บเพิ่มเข้าบัญชีเงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ต่อไป

(๓) ตรวจสอบและสรุปรายงานการจัดเก็บเงินบำรุงพิเศษเป็นยอดสุทธิของแต่ละจังหวัด ได้แก่ จำนวนเงินที่เรียกเก็บได้ จำนวนเงินที่เรียกเก็บเพิ่ม หรือจำนวนเงินที่ต้องจ่ายคืน และแจ้งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบในวันที่ ๓๑ มีนาคม และวันที่ ๓๐ กันยายนของทุกปี

ข้อ ๑๑ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตรวจสอบรายงานการจัดเก็บเงินบำรุงพิเศษของแต่ละจังหวัดตามข้อ ๑๐ (๓) เพื่อตรวจสอบกับจำนวนเงินที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้โอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากประเภทเงินบำรุงพิเศษของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ให้ถูกต้องสอดคล้องกัน เมื่อยอดเงินบำรุงพิเศษที่เรียกเก็บได้ถูกต้องแล้ว ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่น การศึกษาวิจัยด้านแร่ การปรับสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วตามหลักภูมิสถาปัตย์ และการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๒
หลักเกณฑ์การจัดสรรเงินบำรุงพิเศษ

ข้อ ๑๒ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาท้องถิ่น การศึกษาวิจัยด้านแร่ การปรับสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วตามหลักภูมิสถาปัตย์ และการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ โดยให้ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการบริหารจัดการเงินบำรุงพิเศษ” ประกอบด้วยอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้อำนวยการกองกฎหมาย ผู้อำนวยการกองวิศวกรรมบริการ วิศวกรเหมืองแร่เชี่ยวชาญ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

ให้ผู้อำนวยการกองบริหารสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองบริการงานอนุญาต กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่

(๑) จัดสรรเงินบำรุงพิเศษให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กฎหมายกำหนด

(๒) อนุมัติแผนงานโครงการ เพื่อการใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กฎหมายกำหนด

(๓) ควบคุม กำกับดูแลการใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษให้เป็นไปตามแผนงานโครงการที่อนุมัติ

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษและพิจารณาแผนงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้านใดด้านหนึ่งตามที่กฎหมายกำหนด ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมอาจแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหารจัดการเงินบำรุงพิเศษก็ได้

กรรมการผู้ทรงวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านการพัฒนาท้องถิ่น การศึกษาวิจัยด้านแร่ การปรับสภาพพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองแล้วตามหลักภูมิสถาปัตย์ หรือการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่

(๒) ไม่เป็นกรรมการหรือผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจในการจัดการหรือมีส่วนได้เสียในนิติบุคคลหรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจหรือดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษตามวัตถุประสงค์

(๓) ไม่เป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งกับการจัดสรรเงินบำรุงพิเศษตามวัตถุประสงค์

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการตามข้อ ๑๒ และตามข้อ ๑๔ ต้องไม่ใช้สถานะหรือตำแหน่งกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการก้าวก่ายหรือแทรกแซงเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม รวมถึงกระทำการในลักษณะที่ทำให้ตนมีส่วนร่วมในการใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษหรือมีมติให้ความเห็นชอบในโครงการใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๑๖ ในการประชุมของคณะกรรมการ กรณีที่มีคณะกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนมีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้งในเรื่องที่พิจารณาอยู่ให้แจ้งที่ประชุมคณะกรรมการทราบ และให้ประธานกรรมการกำหนดให้ผู้นั้นงดออกเสียงหรืองดเข้าร่วมประชุม จนกว่าที่ประชุมคณะกรรมการจะมีมติชี้ขาดในเรื่องนั้น

หมวด ๓
การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน

ข้อ ๑๗ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จัดสรรเงินบำรุงพิเศษปีละ ๒ งวด งวดที่หนึ่งในเดือนเมษายน และงวดที่สองในเดือนตุลาคมของทุกปี

ข้อ ๑๘ การใช้จ่ายเงินบำรุงพิเศษตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ รวมถึงกฎ ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙ การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงินบำรุงพิเศษตามประกาศนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎ ระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๔๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ หมายความถึงเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๔ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไว้ไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวกและแว่นตาสีเข้ม แต่งเครื่องแบบปกติขาว จำนวน ๒ รูป

ข้อ ๖ บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบัตร แต่ไม่เกินหกปีนับแต่วันออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ท้ายประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(ด้านหน้า)

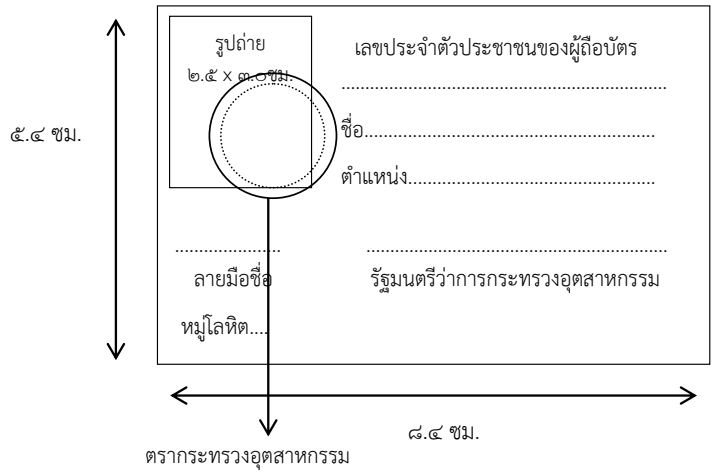

(ด้านหลัง)

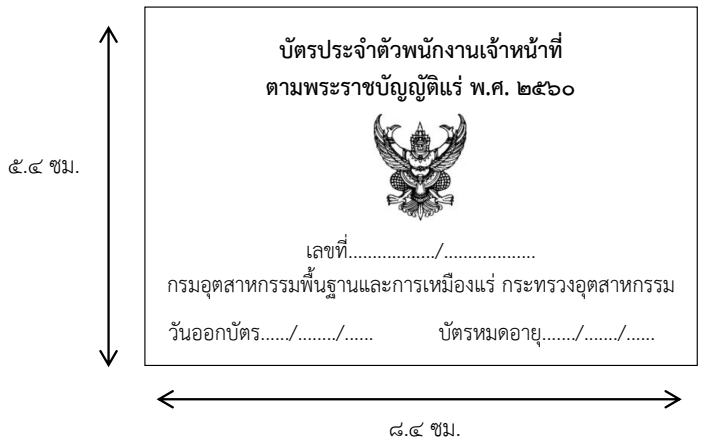

หมายเหตุ ให้ประทับตรากระทรวงอุตสาหกรรมด้วยหมึกสีแดงที่มุมล่างด้านขวาของรูป

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การผูกมัดประทับตรา การเก็บรักษาแร่ของกลาง การจัดทำบัญชีของกลาง และการจัดทำฐานข้อมูลผู้กระทำความผิดในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่มาตรา ๑๔๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัดของกลางที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดี และให้มีอำนาจในการผูกมัด ประทับตรา จัดทำบัญชีของกลาง จัดทำฐานข้อมูล การเก็บรักษาของกลางและฐานข้อมูลของผู้กระทำความผิด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์การผูกมัดประทับตรา การเก็บรักษาแร่ของกลาง การจัดทำบัญชีของกลาง และการจัดทำฐานข้อมูลผู้กระทำความผิดในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ “ของกลาง” ตามประกาศนี้ หมายความถึง บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การผูกมัดประทับตราของกลาง

ข้อ ๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการตรวจยึด หรืออายัด หรือรับมอบของกลางอย่างหนึ่งอย่างใดในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้วให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๕ กรณีของกลางเป็นเครื่องจักรกล ให้ทำการผูกมัดประทับตรา ดังนี้

(๑) ให้ผูกมัดเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นเครื่องจักร เพื่อใช้ประโยชน์ในการกระทำความผิดด้วยลวดหรือลวดสลิงแล้วแต่ความเหมาะสมของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์แต่ละชนิด โดยจะทำการผูกมัดส่วนประกอบของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์เฉพาะส่วนที่ก่อให้เกิดการทำงานของเครื่องจักรหรืออุปกรณ์นั้น ๆ ก็ได้

(๒) การผูกมัดให้ผูกมัดด้วยเครื่องมือสำหรับดึง หรือตรึงลวด หรือลวดสลิง แล้วแต่กรณี โดยไม่มีรอยต่อของลวดหรือลวดสลิงที่ใช้ในการผูกมัด และให้ผูกมัดได้ด้วยประการใด ๆ ตามความเหมาะสม หรือผูกมัดด้วยวิธีการอื่น ๆ เพื่อมิให้เครื่องจักรหรืออุปกรณ์นั้น ๆ สามารถใช้งานได้ต่อไป

(๓) เมื่อทำการผูกมัดตาม (๑) และ (๒) แล้ว ให้ผนึกจุดที่ผูกมัดซึ่งเป็นจุดที่จะสามารถคลายลวดหรือลวดสลิงได้ด้วยแผ่นผนึกดีบุกหรือตะกั่วที่มีรูปรอยดวงตราของทางราชการ เช่น ตราเครื่องหมายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นต้น

(๔) กรณีเครื่องจักร เครื่องมือ ที่ใช้ในการกระทำความผิดที่จะต้องถูกทำการผูกมัด ทำงานได้ด้วยการควบคุมของเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือเครื่องสมองกลอื่น หรือห้องรับพลังงานไฟฟ้า หรือพลังงานจากเครื่องก่อกำเนิดพลังงานอื่น แล้วแต่กรณี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการผูกมัดหรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ เพื่อมิให้เครื่องจักร เครื่องมือดังกล่าว สั่งการหรือส่งพลังงานได้ แต่ถ้าเป็นการผูกมัดให้ทำการผนึกจุดผูกมัดตาม (๓)

(๕) กรณีที่ไม่สามารถผูกมัดด้วยลวดหรือลวดสลิง และผนึกจุดผูกมัดด้วยแผ่นผนึกดีบุกหรือตะกั่วตาม (๓) ได้ ให้ทำการผนึกด้วยกระดาษกาวหรือกระดาษบันทึกภายในของส่วนราชการ โดยให้ระบุข้อความให้ชัดเจนลงบนกระดาษดังกล่าวด้วยข้อความที่แสดงให้เห็นชัด อ่านและเข้าใจได้โดยง่ายว่าเครื่องจักรหรืออุปกรณ์ดังกล่าวได้ถูกห้ามใช้งานโดยคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ลงลายมือชื่อ และวัน เดือน ปีที่ดำเนินการกำกับไว้ พร้อมทั้งให้ประทับตราของทางราชการกำกับไว้อีกชั้นหนึ่ง

ข้อ ๖ การผูกมัดเครื่องมือ เครื่องใช้ หรืออุปกรณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการผูกมัดประทับตราตามที่เห็นสมควร แต่ต้องเป็นวิธีการที่ไม่ให้มีการนำเครื่องมือเครื่องใช้ หรืออุปกรณ์นั้น ๆ ไปใช้ในการกระทำความผิดได้อีก

ข้อ ๗ กรณีของกลางเป็นยานพาหนะ ให้จัดทำตำหนิรูปพรรณไว้ที่ของกลางที่ตรวจยึดหรืออายัดนั้น และให้บันทึกรายละเอียดไว้ ดังนี้

(๑) ชนิดของยานพาหนะ

(๒) ยี่ห้อ รุ่น สี

(๓) หมายเลขทะเบียน

(๔) หมายเลขเครื่องยนต์

(๕) หมายเลขตัวถัง

(๖) ผู้มีชื่อเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองตามทะเบียนยานพาหนะนั้น

(๗) รายละเอียดอื่น ๆ

ข้อ ๘ เมื่อได้ทำการผูกมัดประทับตราเรียบร้อยแล้วให้บันทึกภาพไว้เป็นหลักฐานด้วยกรณีของกลางเป็นยานพาหนะ เช่น รถยนต์ ให้ทำการบันทึกภาพทั้งภายในและภายนอกของยานพาหนะของกลางนั้น

ข้อ ๙ กรณีของกลางเป็นแร่ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาตหรือออกใบอนุญาต มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผูกมัดประทับตรา บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือเครื่องจักรกลใด เพื่อมิให้ทำงานได้ในระหว่างการปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ นั้น ให้นำหลักเกณฑ์การผูกมัดประทับตราในหมวดนี้ ไปใช้บังคับแก่กรณีดังกล่าวได้โดยอนุโลม โดยให้จัดทำหนังสือมอบหมายการผูกมัดประทับตราให้ผู้ประกอบการทราบตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

หมวด ๒
การเก็บรักษาแร่ของกลาง

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เก็บรักษาและรับผิดชอบแร่ของกลางที่ได้รับมอบหรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการยึดหรืออายัดไว้ในที่ที่ปลอดภัย เหมาะสมกับชนิด ลักษณะ สภาพและคุณค่าของแร่ของกลางนั้น ๆ โดยจะเก็บรักษาไว้ในบริเวณสำนักงานของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้ และให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ตรวจสอบจำนวน ปริมาณ น้ำหนัก โดยวิธีการชั่งน้ำหนัก วัดขนาด หรือรังวัดคำนวณหาปริมาตรตามวิธีการรังวัด แล้วแต่กรณี พร้อมทั้งให้ทำตำหนิรูปพรรณ บรรจุหีบห่อ หรือถ่ายภาพไว้เป็นหลักฐาน หรือทำเครื่องหมายไว้ที่แร่ของกลางที่ตรวจยึดหรือรับมอบนั้น และให้บันทึกหรือแนบไว้กับบัญชีของกลาง

(๒) ทำการชักตัวอย่างแร่ของกลาง เพื่อวิเคราะห์หาร้อยละของแร่ของกลางนั้นโดยให้ผู้ชักตัวอย่างทำบัตรบันทึกแสดงชนิดแร่ วัน เดือน ปี ที่รับมอบ ยึด หรืออายัด พร้อมทั้งชื่อผู้มอบหรือผู้ต้องหา และผู้รับมอบและผู้ยึดหรืออายัด แล้วให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการชักตัวอย่างแร่ของกลางลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เสร็จแล้วให้เก็บบัตรบันทึกนั้นไว้ในถุงหรือผูกติดกับถุงตัวอย่างแร่ของกลางและผนึกด้วยแผ่นดีบุกหรือตะกั่วที่มีรูปรอยดวงตราของทางราชการ เช่น ตราเครื่องหมายของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เป็นต้น

(๓) การชักตัวอย่างแร่ ในกรณีที่รับมอบแร่ของกลางจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้กระทำต่อหน้าเจ้าพนักงานที่มอบแร่นั้น ถ้าได้ทำการยึดหรืออายัดแร่ของกลางได้จากผู้กระทำความผิดให้ชักตัวอย่างแร่ของกลางต่อหน้าผู้กระทำความผิด หากพบแร่ของกลางที่ต้องสงสัยว่าเกิดจากการกระทำความผิดโดยไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครอง ให้ทำการชักตัวอย่างต่อหน้าเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสองคน

(๔) ตัวอย่างแร่ของกลางให้แบ่งเป็น ๓ ส่วน โดยให้มอบให้แก่ผู้มอบหรือผู้ต้องหา ๑ ส่วน ให้นำไปทำการวิเคราะห์โดยให้ส่งไปทำการวิเคราะห์ที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หรือสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต หรือกรมทรัพยากรธรณี แล้วแต่กรณี ๑ ส่วน และให้เก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่อีก ๑ ส่วน

ข้อ ๑๒ กรณีที่ไม่สามารถเก็บรักษาแร่ของกลางไว้ที่สำนักงานของเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้ อาจกระทำได้โดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

(๑) ฝากเก็บรักษาของกลางไว้ในสถานที่อื่น

(๒) จ้างเฝ้ารักษาของกลาง

ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เห็นชอบ แจ้งให้อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบถึงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องเก็บแร่ของกลางไว้ในสถานที่อื่นโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๓ กรณีการเก็บรักษาแร่ของกลางไว้ในสถานที่อื่น โดยวิธีการฝากเก็บรักษาของกลางตามข้อ ๑๒ (๑) หรือวิธีการจ้างเฝ้ารักษาของกลาง ตามข้อ ๑๒ (๒) ให้จัดทำสัญญาเป็นหนังสือไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

หมวด ๓
การจัดทำบัญชีของกลาง

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึดหรืออายัดหรือรับมอบของกลาง ลงรายละเอียดสิ่งของที่ยึดหรืออายัดหรือรับมอบเป็นของกลางในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไว้ในบัญชีของกลางตามแบบแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๑๕ ให้ตรวจสอบสิ่งของที่ยึดหรืออายัดเป็นของกลางให้ถูกต้องตรงกันกับบันทึกการตรวจยึดหรืออายัด รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี และคำให้การ (ถ้ามี) อย่าให้คลาดเคลื่อน ถ้าต้องการจะเพิ่มเติมหรือขีดฆ่าข้อความใดให้ลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกที่ ห้ามมิให้มีการขูดลบเป็นอันขาด

ข้อ ๑๖ ของกลางที่เป็นเครื่องจักรกล สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่นใด ที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อให้ทราบรายละเอียดทางทะเบียน โดยอาจขอรับสำเนาทางทะเบียน สำเนาภาพถ่าย แล้วให้จดบันทึกข้อมูลทางทะเบียนแนบไว้กับบัญชีของกลาง ในกรณีที่ปรากฏข้อมูลว่าชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครอง ไม่ใช่เป็นผู้ต้องหาในคดี หรือในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิดในคดี ให้มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองทราบถึงการยึดหรืออายัดของกลางนั้น โดยให้จัดส่งหนังสือทางไปรษณีย์ตอบรับและให้จัดเก็บหลักฐานการตอบรับไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึดหรืออายัดหรือรับมอบของกลางลงลายมือชื่อรับรองการจัดทำบัญชีของกลาง และให้ผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ครอบครองหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งของที่เป็นของกลาง (ถ้ามี) ลงชื่อกำกับไว้ในบัญชีของกลางนั้นด้วย พร้อมพยานอย่างน้อยสองคน

กรณีผู้ต้องหาหรือบุคคลที่ครอบครองหรือเกี่ยวข้องกับสิ่งของที่เป็นของกลาง ไม่สามารถหรือไม่ยอมลงชื่อในบัญชีของกลาง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจยึดหรืออายัดบันทึกหมายเหตุแห่งการนั้นไว้

หมวด ๔
การจัดทำฐานข้อมูลผู้กระทำความผิด ในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึดหรืออายัด จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลของผู้กระทำความผิดและข้อมูลเกี่ยวกับของกลางตามประกาศนี้ ลงในบัญชีฐานข้อมูลตามแบบแนบท้ายประกาศนี้ หรือตามช่องทางที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ข้อ ๑๙ บัญชีของกลางและฐานข้อมูลของผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มอบไว้ให้กับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ยึดหรืออายัดของกลางนั้นเป็นผู้เก็บรักษาไว้ เพื่อประโยชน์

(๑) ในการใช้เป็นฐานข้อมูลในการประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ หรือพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณีว่าผู้กระทำความผิดนั้นเคยกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่มาก่อนหรือไม่ หรือ

(๒) กรณีของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัด เป็นของกลางที่ได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือตามกฎหมายอื่นมาก่อนหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการประกอบการพิจารณาการขอริบของกลางตามมาตรา ๑๗๔ หรือการขอคืนของกลางก่อนครบกำหนดตามมาตรา ๑๔๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ว่าด้วยการคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยการคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๙ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คำร้อง” หมายความว่า คำร้องขอรับทรัพย์สินคืน

“ผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืน” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง หรือทายาทผู้มีสิทธิรับมรดก หรือผู้จัดการมรดก

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า บรรดาแร่ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ เครื่องจักรกลใด ๆ หรือเงิน ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิด

ข้อ ๔ ในกรณีทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการยึดไว้ตามมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มิใช่เป็นของผู้กระทำความผิดหรือของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุมัติอธิบดีคืนทรัพย์สินให้แก่ผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืนในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อทรัพย์สินนั้นไม่จำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้ทรัพย์สินนั้นถูกยึด หรือ

(๒) เมื่อผู้กระทำความผิดหรือผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดได้ทรัพย์สินนั้นมาจากผู้เป็นเจ้าของโดยการกระทำความผิดทางอาญา

หมวด ๒
วิธีการและเงื่อนไขในการคืนทรัพย์สินที่ยึดไว้เนื่องในการกระทำความผิด

ข้อ ๕ ให้ผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืนหรือผู้รับมอบอำนาจยื่นคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบคำร้องขอรับทรัพย์สินคืนแนบท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งแสดงเอกสารหลักฐาน ดังนี้

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา ให้แสดงบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) กรณีนิติบุคคล ให้แสดงหลักฐานที่แสดงถึงการจัดตั้งนิติบุคคลนั้น

(๓) เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงถึงสิทธิในทรัพย์สินที่ขอคืน

(๔) ในกรณีที่สิทธิในทรัพย์สินที่ขอคืนมีเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วม จะต้องแสดงหลักฐานที่แสดงถึงความยินยอมในการขอคืนทรัพย์สินจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมนั้น

(๕) กรณีที่มีการมอบอำนาจ ต้องมีหนังสือมอบอำนาจพร้อมติดอากรแสตมป์ ระบุให้บุคคลที่บรรลุนิติภาวะแล้วมายื่นคำร้องและดำเนินการตามคำร้องเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนแทนบุคคลหรือนิติบุคคล ทั้งนี้ ให้ผู้มอบอำนาจแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนพร้อมรับรองสำเนา และผู้รับมอบอำนาจต้องแสดงบัตรประจำตัวประชาชนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

กรณีเอกสารตามวรรคหนึ่งเป็นเอกสารที่ทางราชการออกให้ อาทิ หนังสือรับรองการจดทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท หรือเอกสารราชการอื่น หากผู้ยื่นคำร้องมิได้นำเอกสารดังกล่าวมา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งหน่วยงานผู้ออกเอกสารราชการจัดส่งข้อมูลมาเพื่อใช้ประกอบคำร้อง เว้นแต่ผู้ยื่นคำร้องมีความประสงค์จะนำเอกสารราชการดังกล่าวมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยตนเอง

กรณีบัตรประจำตัวประชาชนให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำสำเนาเอกสารขึ้นเองพร้อมรับรองสำเนา และห้ามมิให้เรียกเก็บค่าใช้จ่ายจากผู้ยื่นคำร้อง

ข้อ ๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำร้องแล้ว ให้มีหนังสือสอบถามไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่มีความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีหรือไม่ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแจ้งว่า

(๑) ทรัพย์สินตามคำร้องมีความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งเหตุที่ไม่สามารถคืนทรัพย์สินตามคำร้องไปยังผู้ยื่นคำร้อง

(๒) ทรัพย์สินตามคำร้องไม่มีความจำเป็นต้องใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามข้อ ๗ ต่อไป

ข้อ ๗ การคืนทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดไว้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้เก็บรักษาดูแลและรับผิดชอบทรัพย์สินที่ยึดไว้จัดทำบันทึกรายงานการขอคืนทรัพย์สินเสนออธิบดี พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นทรัพย์สินที่คืนกรณีใด พร้อมทั้งเอกสารหรือหลักฐานแสดงถึงสิทธิในทรัพย์สินที่ขอคืนเพื่อประกอบการพิจารณาของอธิบดี

(๒) บันทึกสภาพและรายละเอียดของทรัพย์สินที่จะคืน โดยเปรียบเทียบกับสภาพและรายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่จะคืนที่ได้มีการบันทึกไว้ในขณะที่ได้มีการตรวจยึด พร้อมทั้งให้ระบุด้วยว่าทรัพย์สินนั้นมีสภาพคงเดิม หรือชำรุดเสียหาย หรือเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีทรัพย์สินที่จะคืนได้จัดทำสัญญาฝากหรือสัญญาการจ้างเฝ้ารักษาทรัพย์สินไว้กับบุคคลอื่น ให้แนบสำเนาหลักฐานเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าวแล้วแต่กรณีมาพร้อมกับบันทึกรายงานการขอคืนทรัพย์สิน

(๔) ให้ตรวจสอบประวัติของทรัพย์สินที่ขอคืนว่าได้เคยถูกนำไปใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่หรือไม่ โดยรายงานข้อเท็จจริงที่ตรวจพบให้อธิบดีทราบพร้อมความเห็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาต่อไป

ข้อ ๘ เมื่อได้รับอนุมัติให้คืนทรัพย์สินจากอธิบดีแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืนทราบ

ข้อ ๙ ในการคืนทรัพย์สินให้กับผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการบันทึกสภาพและรายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่จะคืนไว้ โดยเปรียบเทียบกับสภาพและรายละเอียดแห่งทรัพย์สินที่จะคืนตามที่ได้มีการบันทึกไว้ในขณะที่ทำการตรวจยึด พร้อมทั้งทำบันทึกการส่งมอบและรับมอบทรัพย์สินที่คืนนั้นไว้เป็นหลักฐานตามแบบที่กำหนดไว้แนบท้ายระเบียบนี้

ในการคืนทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้คืนตามสภาพ ณ วันที่ผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืนได้รับมอบทรัพย์สิน

ข้อ ๑๐ ในการส่งคืนทรัพย์สิน หากปรากฏว่าทรัพย์สินที่จะคืนได้ถูกจัดการขายเพื่อยึดถือเงินไว้แทนทรัพย์สินหรือของกลางก่อนคดีถึงที่สุด ตามมาตรา ๑๕๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งมอบเงินที่ได้จากการขายทรัพย์สินดังกล่าวคืนให้กับผู้มีสิทธิขอรับทรัพย์สินคืนแทนทรัพย์สินที่ขอคืนต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบัญชีทะเบียนทรัพย์สินที่คืนตามแบบที่กำหนดไว้แนบท้ายระเบียบนี้ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบกรณีที่อาจมีการนำทรัพย์สินนั้นกลับไปใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ในภายหลังอีก พร้อมทั้งให้แจ้งผลการดำเนินการดังกล่าวให้อธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ และการเก็บรักษา
ซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่ทรัพย์สินหรือของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการยึดหรืออายัดไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี อาจจะเสี่ยงต่อความเสียหายหรือสูญหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินค่าของทรัพย์สินหรือของกลางหรือมีเหตุอย่างอื่น จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการขายเพื่อยึดถือเงินไว้แทน หรือให้นำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ เพื่อจะเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๑๕๑ วรรคสองและวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ และการเก็บรักษาซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ทรัพย์สินหรือของกลาง” หมายความว่า บรรดาแร่ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

หมวด ๑
หลักเกณฑ์การขายทรัพย์สินหรือของกลาง

ข้อ ๔ การขายทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้อธิบดีดำเนินการขายโดยวิธีประมูล

ข้อ ๕ ผู้เข้าประมูลต้องวางหลักประกันซองไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของราคาแร่ขั้นต่ำหรือราคาประเมินของทรัพย์สินหรือของกลางตามที่อธิบดีกำหนด และให้ถือว่าหลักประกันซองเป็นส่วนหนึ่งของราคาแร่ที่ประมูลได้

หลักประกันซองตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้หนังสือค้ำประกันโดยธนาคารหรือสถาบันการเงินหรือแคชเชียร์เช็คก็ได้

การวางหลักประกันซองเป็นแคชเชียร์เช็ค ให้ลงวันที่ล่วงหน้าก่อนถึงวันทำการประมูลไม่เกินสามวันทำการและให้ชำระต่อกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้เก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางจัดทำบันทึกรายงานขออนุมัติขายต่ออธิบดีพร้อมชี้แจงรายละเอียดดังนี้

(๑) ระบุว่าเป็นทรัพย์สินหรือของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๑๔๘ หรือมาตรา ๑๕๐ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ระบุเหตุผลความจำเป็นที่ขอขายพร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีทรัพย์สินหรือของกลางเป็นแร่ ให้ระบุชนิด น้ำหนัก ปริมาณ จำนวน ลักษณะและสภาพของแร่ที่จะขอขาย ในกรณีที่ต้องมีผลวิเคราะห์แร่เพื่อใช้ในการประเมินราคาก็ให้แจ้งผลวิเคราะห์ด้วย

(๔) ราคาประเมินเพื่อใช้เรียกเก็บค่าภาคหลวงแร่ ราคาแร่ในท้องตลาดในขณะที่จะดำเนินการขายและรวมถึงให้เสนอความเห็นในการกำหนดราคาขายขั้นต่ำ

(๕) กรณีทรัพย์สินหรือของกลางที่มิใช่แร่ ให้ระบุชนิด จำนวน สภาพของทรัพย์สินหรือของกลางที่จะขอขาย

(๖) รายการค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ทางราชการได้จ่ายไปแล้ว และหรือที่จะต้องจ่าย (ถ้ามี) เช่น ค่าขนส่ง ค่าเก็บรักษา เป็นต้น

(๗) รายละเอียดอื่น ๆ ตามที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๗ เมื่อได้รับอนุมัติให้ขายแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ดำเนินการดังนี้

(๑) เสนอรายชื่อคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการขายโดยวิธีการประมูลจำนวนสองคณะ อย่างน้อยคณะละสามคน ได้แก่ คณะกรรมการรับซองประมูลและคณะกรรมการดำเนินการประมูล โดยให้ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไปเป็นประธานกรรมการและให้มีเจ้าหน้าที่อีกสองคนเป็นกรรมการ

(๒) กำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการประมูลและปิดประกาศให้ประชาชนทราบก่อนวันรับซองประมูลไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

(๓) การปิดประกาศการประมูลอย่างน้อยให้ปิดไว้ที่สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่จะทำการประมูล และส่งไปปิดประกาศ ณ สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ใกล้เคียงอย่างน้อยห้าแห่ง

ข้อ ๘ ประกาศการประมูลตามข้อ ๗ (๒) อย่างน้อยต้องแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ในประกาศ

(๑) ชนิด ลักษณะ สภาพ น้ำหนักหรือปริมาตรของแร่ หรือจำนวนทรัพย์สินหรือของกลาง สถานที่ตั้งและภาพถ่ายลักษณะของทรัพย์สินหรือของกลางที่จะขาย

(๒) วัน เวลา และสถานที่ที่จะดำเนินการประมูล

(๓) วิธีการชำระเงิน

(๔) กรณีของกลางเป็นแร่ให้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ประมูล เสนอราคาประมูลเป็นหน่วยน้ำหนักหรือปริมาตร เช่น เป็นกิโลกรัมละเท่าใด หรือเมตริกตันละเท่าใด เป็นต้น

(๕) การวางหลักประกันซองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

(๖) เป็นการประมูลขายทรัพย์สินหรือของกลางตามสภาพที่เป็นอยู่ ซึ่งผู้เข้าประมูลต้องพิจารณาตรวจสอบและศึกษารายละเอียดของทรัพย์สินหรือของกลางที่จะทำการประมูลด้วยตนเองก่อนการตัดสินใจประมูล โดยคณะกรรมการดำเนินการประมูลจะถือว่าผู้ชนะการประมูลได้พอใจและยอมรับในทรัพย์สินหรือของกลางที่ประมูลนั้นแล้วโดยไม่มีการโต้แย้งใด ๆ ในภายหลัง

(๗) ข้อมูลอื่น ๆ ที่เห็นควรแจ้งให้ทราบ

ข้อ ๙ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการทั้งสองคณะตามข้อ ๗ (๑) ตามที่เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่เสนอ ในกรณีที่เห็นสมควรอธิบดีอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เข้าร่วมทำหน้าที่ในการดำเนินการขายโดยวิธีการประมูลด้วยก็ได้

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการรับซองประมูลมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับซองประมูลและตรวจสอบความถูกต้องของหลักประกันซอง

(๒) ส่งมอบซองประมูลทั้งหมดพร้อมบันทึกรายงานการรับซองประมูลให้คณะกรรมการดำเนินการประมูลดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ห้ามมิให้รับซองประมูลอีกเมื่อพ้นกำหนดเวลารับซองประมูลแล้ว

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการดำเนินการประมูลมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินหรือของกลางที่จะทำการประมูลตามหลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำที่อธิบดีกำหนด

(๒) เปิดซองการประมูลโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้เข้าประมูลหรือตัวแทนและตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของเอกสารหลักฐาน

(๓) จัดทำบัญชีเปรียบเทียบใบเสนอราคาของผู้เข้าประมูลทุกราย และให้กรรมการลงลายมือชื่อกำกับไว้ในใบเสนอราคาและเอกสารประกอบการเสนอราคาทุกหน้า

(๔) พิจารณาคัดเลือกข้อเสนอราคาของผู้เข้าประมูล ซึ่งได้เสนอราคาประมูลสูงสุดและให้เป็นผู้มีอำนาจในการชี้ขาดว่าผู้เข้าประมูลรายใดเป็นผู้ประมูลได้

(๕) กรณีมีผู้เสนอราคาประมูลสูงสุด แต่ราคาที่เสนอนั้นน้อยกว่าราคาขั้นต่ำตามที่อธิบดีกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาที่จะไม่ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดนั้นก็ได้ หรือจะทำการต่อรองราคาหรือไม่ก็ได้

(๖) กรณีมีผู้เสนอราคาหลายรายได้เสนอราคาสูงสุดเท่ากัน ให้คณะกรรมการเรียกผู้เสนอราคาทุกรายนั้นมาเสนอราคาใหม่พร้อมกัน ด้วยวิธีการยื่นซองเสนอราคาหรือจะเสนอราคาด้วยวาจาก็ได้

(๗) กำหนดเวลาพอสมควรและตามความเหมาะสมให้ผู้ประมูลขนย้ายทรัพย์สินหรือของกลางที่ประมูลได้ออกจากสถานที่ที่ตั้งหรือเก็บอยู่ ยกเว้นกรณีมีเหตุสุดวิสัยไม่สามารถขนย้ายได้ภายในเวลาที่กำหนด ก็ให้คณะกรรมการพิจารณาขยายเวลาได้ตามที่เห็นสมควรจนกว่าเหตุสุดวิสัยนั้นจะสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๒ กรณีการดำเนินการประมูลไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ คณะกรรมการดำเนินการประมูลอาจระงับการดำเนินการประมูลรายการใดรายการหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า

ข้อ ๑๓ ผู้เข้าประมูลต้องแสดงเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(๑.๑) แสดงบัตรประจำตัวประชาชนฉบับจริง หรือแสดงใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว แล้วแต่กรณี

(๑.๒) กรณีประสงค์ให้บุคคลอื่นเข้าประมูลแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ พร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๒) กรณีนิติบุคคล

(๒.๑) หลักฐานที่แสดงการจัดตั้งนิติบุคคลหรือทะเบียนนิติบุคคลซึ่งมีอายุไม่เกินสามเดือนนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับรอง

(๒.๒) แสดงบัตรประจำตัวประชาชนฉบับจริงของกรรมการบริษัทที่มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล หรือแสดงใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวของผู้เป็นหุ้นส่วน

(๒.๓) กรณีประสงค์ให้บุคคลอื่นเข้าประมูลแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ เอกสารหลักฐานตาม (๒.๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจในนิติบุคคลและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับมอบอำนาจพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ข้อ ๑๔ เมื่อการประมูลได้ดำเนินจนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูล ณ สำนักงานเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ทำการประมูล และรายงานผลการดำเนินการประมูลให้อธิบดีทราบ

ข้อ ๑๕ การชำระราคาทรัพย์สินหรือของกลางที่ประมูลได้และการคืนหลักประกันซอง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เมื่อหักหลักประกันซองแล้วผู้ประมูลต้องชำระราคาทรัพย์สินหรือของกลางที่ประมูลได้ในส่วนที่เหลือโดยต้องชำระให้ครบถ้วนภายในสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น

(๒) กรณีหลักประกันซองเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินเมื่อผู้ประมูลได้ชำระเงินครบถ้วนภายในกำหนดเวลาตาม (๑) แล้ว ให้ดำเนินการคืนหลักประกันดังกล่าว

ข้อ ๑๖ กรณีผู้ประมูลได้ถึงแก่ความตายก่อนชำระราคาให้ครบถ้วน ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำร้องขอสวมสิทธิพร้อมชำระเงินที่ค้างอยู่ภายในกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น หากไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่ได้แจ้งเหตุผลหรือคณะกรรมการดำเนินการประมูลเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้หลักประกันซองรวมถึงเงินที่ชำระไว้แล้ว (ถ้ามี) ตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๑๗ กรณีทรัพย์สินหรือของกลางเป็นแร่ซึ่งยังมิได้ชำระค่าภาคหลวงแร่ ผู้ประมูลได้ต้องชำระค่าภาคหลวงแร่อีกส่วนหนึ่งต่างหากจากราคาแร่ที่ประมูลได้ และการขนย้ายแร่ออกไปจากสถานที่ตั้งหรือเก็บแร่ ให้ผู้ประมูลได้เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการขนย้าย และให้ไปยื่นขอครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะรายต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับมอบแร่

ให้ผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้ครอบครองแร่เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ออกหนังสืออนุญาตให้ผู้ประมูลครอบครองแร่ที่ประมูลได้นั้นโดยเร็ว

ข้อ ๑๘ ผู้เสนอราคาที่ไม่ได้รับการพิจารณาคัดเลือก ให้ขอคืนหลักประกันซองได้ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันเสร็จสิ้นการประมูลครั้งนั้น หากพ้นกำหนดดังกล่าวให้หลักประกันซองนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๑๙ การประมูลขายได้เงินเป็นสุทธิเท่าใด ให้ยึดไว้แทนทรัพย์สินหรือของกลางนั้น

หมวด ๒
หลักเกณฑ์การนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ

ข้อ ๒๐ การนำทรัพย์สินหรือของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้ไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามมาตรา ๑๕๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓
การเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลาง

ข้อ ๒๑ เมื่ออธิบดีได้ใช้อำนาจประกาศหาตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีก่อนจะดำเนินการกับทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และปรากฏว่าได้มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายแสดงตัวและยื่นคำร้องประสงค์จะรับทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไปเก็บรักษาไว้ด้วยตนเองให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่จัดให้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางไว้ ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในสัญญาเท่านั้น หากจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บรักษาจะต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนด

(๒) ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไว้เอง จะมอบให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นเก็บรักษาไว้แทนตนไม่ได้

(๓) ต้องสงวนรักษาทรัพย์สินหรือของกลางให้เหมาะสมกับชนิดและสภาพของทรัพย์สินหรือของกลางนั้น และต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาด้วยตนเอง

(๔) ต้องไม่นำหรือยินยอมให้บุคคลอื่นนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้หรือแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

(๕) ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดเข้าตรวจสอบทรัพย์สินหรือของกลางได้ตลอดระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา

(๖) ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาทรัพย์สินหรือของกลางให้พ้นอันตราย อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาข้อหนึ่งข้อใดได้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดทราบก่อนเพื่อสั่งดำเนินการตามควร และในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางไม่สามารถแจ้งเหตุดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดได้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองดำเนินการไปได้ตามความจำเป็น แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดทราบโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น

(๗) กรณีผิดข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใด และทำให้ทรัพย์สินหรือของกลางนั้นได้รับความเสียหาย ผู้ทำสัญญาเก็บรักษาต้องชดใช้ค่าเสียหาย โดยยินยอมให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ดำเนินการบังคับเอาจากหลักประกันตามสัญญา

(๘) เงื่อนไขอื่น ๆ

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางโดยชอบด้วยกฎหมายร่วมกับเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ตรวจสภาพทรัพย์สินหรือของกลาง จัดทำการบันทึกสภาพและรายละเอียดและบันทึกส่งมอบและการรับมอบทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไว้เป็นหลักฐานก่อนส่งมอบให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายรับไปเก็บรักษาด้วยตนเอง

กรณีตามวรรคหนึ่ง อาจทำเครื่องหมายหรือประทับตราเครื่องหมายในส่วนสำคัญของทรัพย์สินหรือของกลางหรือกระทำโดยวิธีอื่นใดตามที่เห็นสมควรเพื่อเป็นหลักฐานก็ได้

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญา เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินหรือของกลางต้องจัดหาหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคารหรือแคชเชียร์เช็คก็ได้

กรณีการวางหลักประกันเป็นแคชเชียร์เช็ค ให้สั่งจ่ายกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

การกำหนดหลักประกันตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดไม่น้อยกว่าราคาทรัพย์สินหรือของกลางที่ประเมินได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีดังต่อไปนี้ เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ต้องส่งคืนทรัพย์สินหรือของกลางคืนทันที

(๑) ผิดสัญญาหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาข้อหนึ่งข้อใด

(๒) สิ้นสุดระยะเวลาเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ยกเว้นได้มีการต่อสัญญา

(๓) เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบทรัพย์สินหรือของกลาง หรือให้คืนทรัพย์สินหรือของกลางให้แก่บุคคลอื่น

ข้อ ๒๕ กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายยื่นคำร้องขอรับทรัพย์สินหรือของกลางไปเก็บรักษาด้วยตนเองแต่ไม่ยอมทำสัญญาหรือไม่จัดหาหลักประกันในการปฏิบัติตามสัญญาให้อธิบดีดำเนินการขายหรือนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒
สมชาย หาญหิรัญ
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินหรือของกลาง
ตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ (๑) ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ และการเก็บรักษาซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นำหลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดินตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ ของประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดราคาขั้นต่ำของแร่หรือของกลางหรือทรัพย์สินซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับแก่การกำหนดราคาขั้นต่ำในการประมูลขายทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายวิษณุ ทับเที่ยง)
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ว่าด้วยการนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยการนำทรัพย์สินหรือของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไปใช้ประโยชน์ในทางราชการ เพื่อเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๒๐ ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การขาย การนำไปใช้ประโยชน์ในทางราชการและการเก็บรักษาซึ่งทรัพย์สินหรือของกลางตามมาตรา ๑๕๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๒ อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

“ทรัพย์สินหรือของกลาง” หมายความว่า บรรดาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลได้มาหรือได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำความผิด หรือเป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ใช้อำนาจตามกฎหมายยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

หมวด ๑
การนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๔ การนำทรัพย์สินหรือของกลางที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(๑) หน่วยงานที่ประสงค์จะขอนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ได้แก่ หน่วยงานในสังกัดของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่อธิบดีเห็นสมควร

(๒) ถ้าการนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้ประโยชน์จะเป็นการบรรเทาความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้นั้น

ข้อ ๕ ให้หน่วยงานที่ประสงค์จะขอนำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้ประโยชน์ยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่เก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้นหรือยื่นต่ออธิบดี แล้วแต่กรณี โดยให้ระบุประเภททรัพย์สินหรือของกลางที่จะขอนำไปใช้ประโยชน์ ชี้แจงวัตถุประสงค์ เหตุผลความจำเป็น ระยะเวลาที่หน่วยงานนั้นจะขอนำไปใช้ประโยชน์ หรือรายละเอียดอื่น ๆ พอสังเขป

กรณีการยื่นหนังสือต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ทำหนังสือขออนุมัติต่ออธิบดีพร้อมแนบรายละเอียดที่หน่วยงานนั้นได้ชี้แจง

ถ้าทรัพย์สินหรือของกลางนั้นได้ทำสัญญาฝากไว้กับบุคคลอื่น ให้แนบเอกสารหลักฐานสัญญาการฝากหรือสัญญาการจ้างเฝ้ารักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้นด้วย

ข้อ ๖ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้นำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแก่หน่วยงานใดแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้เก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้น บันทึกรายละเอียดสภาพของทรัพย์สินหรือของกลางที่หน่วยงานจะขอนำไปใช้ประโยชน์ โดยให้เปรียบเทียบกับสภาพที่ได้บันทึกไว้ในขณะที่ได้ทำการตรวจยึดหรืออายัด และให้ระบุด้วยว่าทรัพย์สินหรือของกลางนั้นอยู่ในสภาพใด ชำรุด เสียหาย หรือเปลี่ยนแปลงไปจากที่บันทึกไว้ในขณะที่ได้ทำการตรวจยึดหรืออายัดหรือไม่ อย่างไร

เมื่อได้ส่งมอบทรัพย์สินหรือของกลางแล้ว ให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดให้เป็นผู้เก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลาง รายงานให้อธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๗ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้นำทรัพย์สินหรือของกลางไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ หน่วยงานผู้ได้รับอนุมัติต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบันทึกข้อตกลงซึ่งทำไว้กับกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ดังนี้

(๑) ต้องนำทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไปใช้ประโยชน์เฉพาะในทางราชการเท่านั้น

(๒) ต้องไม่นำหรือยินยอมให้ผู้อื่นนำทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไปใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ

(๓) ต้องเก็บรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้นไว้เอง จะมอบให้หรือยินยอมให้บุคคลอื่นเก็บรักษาไว้แทนตนไม่ได้

(๔) ต้องสงวนรักษาทรัพย์สินหรือของกลางนั้นให้เหมาะสมกับชนิดและสภาพของทรัพย์สินหรือของกลางนั้น พร้อมทั้งเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมด้วยตนเอง

(๕) ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่อธิบดีกำหนดตรวจสอบทรัพย์สินหรือของกลางนั้นได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้นำไปใช้ประโยชน์

(๖) ต้องส่งคืนทรัพย์สินหรือของกลางตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ

(๗) อื่น ๆ (ถ้ามี)

หมวด ๒
การคืนทรัพย์สินหรือของกลางที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๘ ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้หน่วยงานที่ได้รับอนุมัติส่งคืนทรัพย์สินหรือของกลางทันที

(๑) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขหรือบันทึกข้อตกลง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติให้ขยายระยะเวลาหรือทำบันทึกข้อตกลงกันใหม่

(๒) เมื่อผิดเงื่อนไขหรือข้อตกลงข้อหนึ่งข้อใดและอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้แจ้งให้ส่งคืนทรัพย์สินหรือของกลางนั้น

(๓) เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี และเจ้าของหรือผู้ครอบครองได้ร้องขอรับทรัพย์สินหรือของกลางคืนภายในเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๔) เมื่อศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ริบหรือให้คืนทรัพย์สินหรือของกลางนั้นแก่บุคคลอื่น

(๕) เมื่ออธิบดีสั่งให้ส่งคืนทรัพย์สินหรือของกลางเมื่อมีเหตุอันสมควร

ข้อ ๙ เมื่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ได้รับมอบทรัพย์สินหรือของกลางคืน ให้ตรวจสอบสภาพและรายละเอียดทรัพย์สินหรือของกลางนั้น โดยให้เปรียบเทียบกับสภาพและรายละเอียดก่อนการส่งมอบ พร้อมทั้งให้จัดทำบันทึกการส่งคืนและรับคืนทรัพย์สินหรือของกลางไว้เป็นหลักฐาน และรายงานให้อธิบดีทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๐ หนังสือบันทึกข้อตกลงตามข้อ ๗ และบันทึกการส่งคืนและรับคืนทรัพย์สินหรือของกลางตามข้อ ๙ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
วิษณุ ทับเที่ยง
อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

ระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรม

ว่าด้วยการเปรียบเทียบในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยการเปรียบเทียบในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๗๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงอุตสาหกรรมว่าด้วยการเปรียบเทียบในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งประกอบด้วยคณะบุคคลที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๗๙ ซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๗๘ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ และผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

“ผู้ต้องหา” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๑
การประชุมของคณะกรรมการ

ข้อ ๔ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนเสียง ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการได้ไม่เกิน ๒ คน เพื่อเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการในการดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการประชุม รวมถึงงานด้านเอกสารต่าง ๆ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒
วิธีพิจารณาของคณะกรรมการ

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบบรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือมีโทษปรับสถานเดียว

ข้อ ๖ เมื่อเกิดกรณีการกระทำความผิดขึ้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ในท้องที่เกิดเหตุดำเนินการดังนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา พร้อมทั้งให้จัดทำบันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา และบันทึกคำให้การของผู้ต้องหา โดยให้กระทำต่อหน้าผู้ต้องหาและให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อไว้

(๒) ตรวจสอบประวัติของผู้ต้องหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วสรุปผลการตรวจสอบส่งให้คณะกรรมการเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบ

ข้อ ๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับเรื่องจากพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนแล้วแต่กรณี ให้พิจารณาเปรียบเทียบให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๘ ในการพิจารณาเปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการพิจารณาจากพยานหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกการจับกุม (ถ้ามี)

(๒) บันทึกคำให้การของผู้กล่าวหา

(๓) บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

(๔) สรุปรายงานการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสรุปรายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวน

(๕) พยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ การจัดทำบันทึกเกี่ยวกับการเปรียบเทียบตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกพยานบุคคลหรือพยานเอกสารจากบุคคลใด ๆ เท่าที่จำเป็นมาประกอบการพิจารณาหรือจะออกเดินเผชิญสืบด้วยตนเองก็ได้

ข้อ ๑๑ บรรดาความผิดซึ่งได้กระทำหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าได้กระทำ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้คณะกรรมการในเขตกรุงเทพมหานครดำเนินการเปรียบเทียบ ณ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ให้คณะกรรมการในเขตจังหวัดนั้นดำเนินการเปรียบเทียบ ณ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

กรณีความผิดซึ่งได้กระทำในหลายจังหวัด หรือความผิดส่วนหนึ่งกระทำในจังหวัดหนึ่งแต่อีกส่วนหนึ่งกระทำในอีกจังหวัดหนึ่ง หรือเป็นความผิดที่ได้กระทำต่อเนื่องกันในหลายจังหวัดให้คณะกรรมการในเขตจังหวัดที่พบการกระทำความผิดก่อนเป็นผู้ดำเนินการเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการทำการเปรียบเทียบคดีที่ผู้ต้องหารับสารภาพและยินยอมให้เปรียบเทียบเท่านั้น

การทำบันทึกการเปรียบเทียบคดีจะกระทำต่อหน้าผู้ต้องหาหรือไม่ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ในการกำหนดจำนวนเงินค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ให้คณะกรรมการใช้ดุลพินิจโดยคำนึงถึงความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด รวมถึงประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ที่ผ่านมาของผู้ต้องหาด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบเสร็จแล้ว ให้ดำเนินการส่งเรื่องคืนให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนผู้เป็นเจ้าของเรื่องพร้อมแจ้งผลการเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๕ การกระทำความผิดใดที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีอำนาจเปรียบเทียบหรือเห็นว่าผู้ต้องหาควรถูกฟ้องร้องดำเนินคดีในชั้นศาล หรือกรณีที่เห็นว่าการกระทำนั้นไม่เป็นความผิดตามข้อกล่าวหา ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนผู้เป็นเจ้าของเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องตามข้อ ๑๔ ให้มีหนังสือแจ้งผู้ต้องหามาชำระค่าปรับตามจำนวนที่คณะกรรมการทำการเปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

กรณีผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กรณีที่ผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบแล้วแต่ไม่ยอมชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนผู้เป็นเจ้าของเรื่องดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๑๗ การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินค่าปรับในการเปรียบเทียบส่งคลังให้ถือปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการนั้น และให้ผู้รับเงินค่าปรับออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ต้องหา และให้ผู้ต้องหาหรือผู้ได้รับมอบอำนาจให้มาชำระค่าปรับ ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในคู่ฉบับใบเสร็จรับเงินซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาไว้ด้วย

ข้อ ๑๘ ให้เลขานุการคณะกรรมการเป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บรักษาสำนวนการเปรียบเทียบในคดีที่แล้วเสร็จ โดยให้จัดทำบัญชีสารบบคดีเปรียบเทียบไว้เป็นหลักฐาน และรายงานผลการเปรียบเทียบคดีความผิดตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไปด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
อุตตม สาวนายน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม